

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 70. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 70. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 19. listopadu 2020

Obsah:

Strana:

19. listopadu 2020

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 7

Usnesení schváleno (č. 1351).

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 9

Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného 10

Řeč poslance Ivana Bartoše 11

Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného 14

Řeč poslance Víta Rakušana 17

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 20

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 25

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 31

Řeč poslance Mariana Jurečky 35

Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného 41

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 46

Řeč poslance Dominika Feriho 48

Řeč poslance Jakuba Michálka	50
Řeč poslance Mariana Bojka	52
Řeč poslance Stanislava Grospiče	55
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	57
Řeč poslance Jiřího Miholy	60
Řeč poslance Lea Luzara	61
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	63

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Petra Bendla	65
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	67
Řeč poslance Bohuslava Svobody	68
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	70
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	71
Řeč poslance Víta Kaňkovského	73
Řeč poslance Vlastimila Válka	73
Řeč poslance Jakuba Michálka	75
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	75
Řeč poslankyně Aleny Gajduškové	77
Řeč poslance Václava Klause	78
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	80
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	81
Řeč poslance Mariana Jurečky	85
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	86
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	88

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Radka Kotena	89
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	91
Řeč poslance Víta Kaňkovského	92
Řeč poslance Tomáše Martínka	95
Řeč poslance Pavla Blažka	95
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	97
Řeč poslankyně Hany Aulické Jirovcové	98
Řeč poslance Jana Skopečka	99
Řeč poslance Stanislava Juránka	100
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	103
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	104
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	105
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	107
Řeč poslance Petra Bendla	107
Řeč poslance Františka Váchy	108

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Mariana Jurečky	109
------------------------------------	-----

Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	109
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	110
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	111
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	112
Řeč poslance Miroslava Kalouska	113
Řeč poslance Mariana Bojka	113
Řeč poslance Lea Luzara	113
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	114
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	114
Řeč poslance Stanislava Juránka	117
Řeč poslance Miroslava Kalouska	117

Usnesení schváleno (č. 1353).

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	118
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	118
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	118

Usnesení schváleno (č. 1356 - 1. část).

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	119
---	-----

Usnesení schváleno (č. 1356 - 4. část).

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	120
---	-----

Usnesení schváleno (č. 1356 - 2. část).

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	121
---	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	122
Řeč poslance Lukáše Černožského	123
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	123
Řeč poslance Mariana Jurečky	124
Řeč poslance Lea Luzara	124
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	124

Usnesení schváleno (č. 1356 - 3. část).

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	127
---	-----

Závěrečná řeč předsedy PSP Radka Vondráčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
19. listopadu 2020
Přítomno: 111 poslanců

(Schůze zahájena v 8.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, než zahájíme tuto 70. schůzi Poslanecké sněmovny, já bych vám rád připomněl program dnešního jednacího dne.

Ve 14 hodin by měla být zahájena 65. schůze Poslanecké sněmovny. Bude zahájena. A následně v 18 hodin bude zahájena 69. schůze Poslanecké sněmovny. V případě, že některá z těchto schůzí bude zahájena, aniž by byla doprojednána ta předchozí, tak je zde dohoda předsedů poslaneckých klubů, že bychom vždy tu následující ještě přerušili a dokončili tu, která je rozjednána.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak jsem vás právě odhlásil a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Já, Radek Vondráček, hlasuji s náhradní kartou číslo 10.

Tuto schůzi jsem svolal v návaznosti na § 109m zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny na základě předložení návrhu vlády na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou v pondělí 16. listopadu 2020.

Nejprve bychom přistoupili k určení ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili paní poslankyni Janu Krutákovou a poslankyni Janu Valachovou. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů schůze. (Z pléna se ozývají hlasy: Kateřinu Valachovou.) Nikoho nevidím. Co jsem řekl? Tak já zavolám kolegy z předsálí. Omlouvám se za přeřeknutí – poslankyni Kateřinu Valachovou. A ještě dáme kolegům chvíli.

Já bych možná využil té chvíle, když se scházíme do sálu. Já jsem byl před zahájením schůze požádán, zda by krátce mohla vystoupit před otevřením bodu a otevřením schůze paní předsedkyně Pekarová Adamová. Tak já bych ji požádal možná teď, že by využila toho času a vystoupila. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za vstřícnost, pane předsedo.

Vážené dámy, vážení pánové, já jsem vás chtěla požádat o to, abychom před zahájením dnešního programu uctili minutou ticha 6 740 obětí koronaviru v České republice, což je zatím tedy to číslo, které je ve statistikách, ale ony to nejsou jenom statistiky. Jsou to konkrétní lidé se svými osudy, jsou to rodiče, prarodiče, jsou to dcery, synové. A já myslím, že vzhledem k tomu, že určitě svým rodinám velmi scházejí a chybí, tak bychom mohli uctít všechny tyto – určitě ne celé číslo, ještě jich bude přibývat – všechny tyto lidi svou minutou ticha, svou účastí.

V posledních týdnech to tempo nárůstu počtu obětí se pohybuje mezi 150 až 200 i více lidmi denně. A já myslím, že by to pro nás bylo určitým připomenutím toho, jak vážná ta situace je. Prosím vás tedy o tuto vstřícnost. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji. Není-li námitek žádného z poslaneckých klubů, já bych této žádosti rád vyhověl a poprosil bych vás všechny o minutu ticha za všechny oběti pandemie. (Poslanci povstali a minutou ticha uctili oběti pandemie.) Děkuji.

Tak, a navážeme na program, tak jak jsem říkal. Očekává nás teď hlasování o ověřovateli schůze.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je 84, pro 79, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 70. schůze určili poslankyni Janu Krutákovou a poslankyni Kateřinu Valachovou.

Po dohodě všech klubů dnes zasedáme v redukovaném počtu. Konstatuji, že všichni poslanci, kteří nejsou přítomni ani nejsou písemně omluveni, se považují za omluvené na základě dohody předsedů poslaneckých klubů.

Paní poslankyně, páni poslanci, 5. října vláda vyhlásila v souladu s článkem 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označovaného jako SARS-CoV-2 na území České republiky nouzový stav na maximální dobu třiceti dnů. Poslanecká sněmovna následně na své 62. schůzi dne 30. října tohoto roku svým usnesením č. 1326 prodloužila na základě žádosti vlády dobu trvání nouzového stavu do 20. listopadu tohoto roku.

Podle článku 6 odst. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, může vláda dobu pro vyhlášení nouzového stavu prodloužit jen po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny. Dne 16. listopadu tohoto roku vláda požádala Poslaneckou sněmovnu o prodloužení doby nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS-CoV-2, a to do 20. prosince tohoto roku. Podle § 109m odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny rozhodne Sněmovna o takovém návrhu ve zkráceném jednání.

Nyní tedy bychom přistoupili k vlastnímu pořadu 70. schůze, tak jak je uveden na pozvánce.

Já jsem jenom zapomněl přečíst omluvy členů vlády. Omlouvá se pan ministr Lubomír Metnar z pracovních důvodů, Tomáš Petříček do 13 hodin z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, ale Robert Plaga je přítomen, ruší svojí omluvu, paní ministryně Alena Schillerová z dopoledního jednání z důvodu toho, že zasedá Senát a musí být přítomna v Senátu, a pan ministr Miroslav Toman z pracovních důvodů.

Podle § 109m lze doplňovat pouze návrh pořadu schůze a nikoliv schválený pořad schůze. Ptám se, zda je nějaký návrh na doplnění toho programu, tak jak byl v pozvánce? Nikoho nevidím.

Budeme tedy hlasovat o celém návrhu pořadu 70. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen. Budeme tedy jednat pouze o prodloužení nouzového stavu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro předložený návrh pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 91, pro 72, proti nikdo. Návrh byl přijat. Pořad schůze tedy byl schválen.

Já jenom mám ještě drobnou informaci. Kdybychom nezvládli nouzový stav projednat do jedné hodiny, ve dvě má začínat další schůze, ta by sice byla formálně

zahájena a byla by přerušena, nicméně vždy mezi těmi schůzemi je zapotřebí pět minut, aby se přenastavil systém, tak jenom abyste měli pro to pochopení, a že je to technická záležitost.

Otevírám bod

1.

Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

K tomuto bodu vám byl doručen sněmovní dokument 6799, a já poprosím předsedu vlády Andreje Babiše, aby se ujal slova a návrh nám uvedl.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den všem, děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstupuji dnes před vás jménem vlády s žádostí o prodloužení nouzového stavu, který vláda vyhlásila usnesením číslo 957 ze dne 30. září 2020, nouzový stav pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru na území ČR. Tento nouzový stav byl potom prodloužen dne 30. října rozhodnutím Poslanecké sněmovny do 20. listopadu. Dnes vláda předstupuje znovu před Poslaneckou sněmovnou s novou žádostí o prodloužení nouzového stavu o 30 dnů, tzn. do 20. prosince.

Vláda žádá o prodloužení nouzového stavu především proto, že chce dosáhnout rozhodujícího obratu v boji s koronavirovou epidemií. Je nesporné, že jsme od 30. října, kdy jsme žádali o první prodloužení nouzového stavu, již dosáhli určitého úspěchu. Poslední data o tempu růstu nových případů nákazy koronavirem svědčí o zlepšení situace. Je evidentní, že klesají denní počty nakažených oproti počtu nakažených z doby před měsícem. Jsme přesvědčeni, že je to výsledek opatření, která vláda přijala jak na samotném začátku, tedy na počátku října, tak dalšího zpřísnění opatření, která byla přijímána kontinuálně v dalších týdnech. Vláda v uplynulých dnech také přijala konkrétní plán, jak postupovat při rozvolňování opatření, tzv. PES, protiepidemický systém. O tom určitě bude podrobně mluvit pan ministr zdravotnictví, který taky popíše aktuální situaci.

Já bych chtěl znovu apelovat na nás, na občany České republiky, že chápou, že současná omezení nejsou nikomu příjemná a že všichni již vyhlížejí dobu, kdy se budou moci věnovat svým aktivitám jako obvykle. Ale taková situace ještě nenastala a v nejbližších měsících pravděpodobně ani nenastane. Ten virus tu s námi bude ještě hodně dlouho, a pokud nebudeme ochotni respektovat jeho existenci a nebezpečí, znovu může nastat situace, kdy budeme znovu čelit rozvoji nákazy v rozměrech, které můžou extrémně zatížit náš celý zdravotní systém.

Právě zdravotnictví, které zejména teď na podzim pracuje na hranici svých možností, potřebuje oddech. Pro všechny zdravotníky je současná situace mimořádně stresující, vysilující. Denně zápasí o lidské životy, a bohužel ne vždy se jejich úsilí setká s úspěchem. Potřebujeme ve zdravotnictví uvolnit kapacity i na ostatní naléhavou zdravotní péči, to je taky velmi důležité, a já myslím, že Ministerstvo zdravotnictví to má taky v plánu v nejbližších dnech, doufám.

Samozřejmě řešení je vakcína. My na tom intenzivně pracujeme. Připravuje se očkovací plán.

Dnes ve všech okolních zemích počty nakažených znovu rostou tempem srovnatelným s tím, co jsme zažili u nás. Sousední Rakousko přijalo v těchto dnech mimořádně tvrdá opatření. Zákaz vycházení po celý den kromě cest do práce, na nákup či k lékaři. Uzavření obchodů, restaurací, služeb atd. Rakouský ministr zdravotnictví při vyhlášení těchto opatření dokonce uvedl, že se inspirovali českou zkušeností, kdy tvrdý lockdown přinesl výsledky. S odstupem času můžeme říci, že jsme tehdy vykročili správným směrem a že máme první výsledky. Povedlo se nám ve spolupráci s občany překonat největší nápor viru a zastavit jeho růst. Možná jsme tuto první bitvu vyhráli, ale do konečného vítězství nad virem je ještě strašně daleko.

Vláda schválila plán, jak budeme postupovat při uvolňování. V průběhu příštích 30 dnů, na které chceme prodloužit nouzový stav, uděláme některá uvolnění, tak jak to odpovídá schválený systém, protiepidemický systém. Budeme však postupovat zodpovědně a přitom musíme být připraveni reagovat na případnou změnu situace.

Rád bych znovu zdůraznil, abychom nepodléhali falešné představě, že už je vše za námi. Mysleme na to, že jsou před námi předvánoční nákupy, Vánoce, a že chceme tyto svátky oslavit v rodinném kruhu. Proto očekávám, že budeme i nadále dodržovat všechna opatření a že nebudeme organizovat žádné vánoční večírky a podobné akce. Apeluji proto i při této příležitosti na občanskou zodpovědnost, na ohleduplnost, na solidaritu. Začneme, prosím, více spolupracovat, protože bez spolupráce se všemi občany nic z toho, co navrhujeme, co všichni potřebujeme, nebude dobře fungovat. Naše osobní zodpovědnost za ostatní spoluobčany je obrovská.

S ohledem na výše uvedené vláda žádá podle čl. 6 odst. 2 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR o vyslovení souhlasu s prodloužením doby nouzového stavu do 20. prosince 2022. Děkuji za pozornost a vaše pochopení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane premiére. Než otevřu rozpravu, připomínám, že podle § 109m odst. 2 a 3 zákona o jednacím řádu při zkráceném jednání o návrhu na vyslovení souhlasu s prodloužením nouzového stavu se projednání ve výborech nekoná, nelze v rozpravě uplatňovat faktické poznámky. Poslanec může v rozpravě vystoupit nejvýše dvakrát a sněmovna může rozhodnout o omezení řečnické doby až na pět minut s tím, že omezení řečnické doby se vztahuje i na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu.

Nyní tedy otevírám rozpravu a mám zde několik přihlášek ještě před zahájením schůze s přednostním právem. Jako první přišla přihláška pana předsedy Bartoše, poté pan předseda Rakušan, poté pan místopředseda Okamura a poté si přeje vystoupit se stanoviskem klubu pan poslanec Ondráček. Ptám se, zda by byl souhlas s tím, že by ministr zdravotnictví vystoupil jako první v rozpravě. Jestli s tím budou souhlasit všichni zúčastnění, ono to dává nějaký smysl.

Tak pane ministře, prosím, máte slovo. Poté pan předseda Bartoš. Je to v pořádku? Děkuji za pochopení.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane –

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, pane ministře. Jestli tedy klub Pirátů trvá na tom, že vaše přednostní bude – trváte. Tak jestli ostatní souhlasí, tak by vystoupil pan Bartoš, poté by vystoupil pan ministr. A už jste strhl lavinu, takže všichni trvají s přednostním právem, že vystoupí. Já nevím, jestli by nebylo fakt lepší napřed nechat vystoupit ministra zdravotnictví. Respektuji parlament, přátelé. Proším, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené kolegyně, kolegové, vládo, vážení občané, rozhodnutí o prodloužení nouzového stavu je věc naprosto zásadní pro budoucnost této země. Omezení našich základních práv a svobod, které má každý z nás jako občan ČR, musí být totiž vždy velmi dobře odůvodněno a vysvětleno.

Co má být hlavním cílem vládou zaváděných opatření? Zabránit třetí vlně a zároveň ekonomickému kolapsu této země. Najít rovnováhu mezi lockdownem a reálným fungováním země, a to potom, co tato vláda v září situaci kvůli snaze o volební zisk podcenila. Nechala situaci dojít až do momentu, kdy máme jedny z nejhorších čísel na světě, a zdravotnictví i sociální služby, a zejména lidé v nich, jsou na hranici svých možností.

Na tomto místě bych chtěl poděkovat nejen lékařům a zdravotníkům za jejich práci, ale také všem těm, kteří do nemocnic a sociálních zařízení nastoupili při studiu nebo jako dobrovolníci z řad našich občanů.

Je tady poměrně hluk, ale zkusím to překřičet.

Za Piráty bych rád zmínil několik zásadních věcí. V září selhalo trasování kvůli kapacitě systému hygieny. Chyběli nám lidé a kapacity testovat, trasovat a izolovat, protože je někdo zapomněl posílit. Jak tomu bude nyní? V důsledku toho tak za ohromných nejen finančních, ale tentokrát i lidských obětí zavřel Andrej Babiš zemi. Omezil provozovny, maloobchod, ponechal otevřené jen velké obchodní řetězce. Zabránil dětem se prezenčně vzdělávat, zlikvidoval gastronomii i služby a vyhlásil zákaz vycházení.

Také se změnila rétorika pana premiéra. Rétorika z léta, kdy tvrdil, že se nic neděje a virus zásadně oslabuje. Nyní už nešlo lidem tajit pravdu, zemřelo již přes 6 tisíc osob, z toho valná většina za měsíce září, říjen a listopad. Obětovali jsme tedy z velké míry opět naši ekonomiku, ekonomiku firem, rodin a jednotlivců, abychom už podruhé oddálili kolaps českého zdravotnictví, kdy na vrcholu bylo v nemocnicích přes 8 tisíc osob s koronavirem. V přímém přenosu teď sledujeme neskutečné nasazení zdravotníků, kteří bojují o život takřka každého pacienta. Ne nadarmo tento boj nazýváme bojem v první linii, a jak bohužel víme, tak někteří z nich v této první linii i zemřeli. Obětoval je tedy Andrej Babiš, který podcenil v srpnu návrat koronaviru. Jinak ten Andrej Babiš, který se zároveň pasoval do role šéfa Rady vlády pro zdravotní rizika. A protože se země dostala do této zoufalé situace, opět nám nezbývá, než se ptát na zcela kruciólní otázky týkající se celé společnosti.

Já nyní položím ty otázky, budou se týkat jak zdravotnictví, tak ekonomických dopadů na firmy, podnikatele a rodiny.

Nyní tedy otázky z oblasti zdravotnictví. Já bych se chtěl zeptat, doufám, že odpověď na to dostanu, zdali už má vláda aktualizovaný pandemický plán po téměř devíti měsících od začátku krize. Přepracovali jste jej, abyste podle něj mohli postupovat? Já tím

nemyslím tabulku a systém PES, která řeší, kdy budou jaká opatření. Myslím tím plnohodnotný pandemický plán, podle kterého by se mělo postupovat.

Druhá otázka. Vyřešili jste kompenzaci za karanténní opatření? Lidé, kteří jsou v maloobchodu, mohou během zimy skončit v karanténě i několikrát. Finančně je to natolik poškození, že si to prostě nemohou dovolit, a tak se nechají zapírat. Připravili jste program také pro jejich ekonomickou podporu? Protože jen včasná a dostatečně finančně saturovaná karanténa nám umožní ten boj vyhrát a lidé se jí nebudou z ekonomických důvodů vyhýbat.

Třetí otázka. Kolik přesně dokážete denně trasovat, jaké je to číslo? Pokud nyní hodláte rozvolnit, a to zde zaznělo, jednotlivá opatření, musíte i říct, na jakých číslech jste schopni držet epidemii pod kontrolou.

Čtvrtá otázka. Posílili jste pracoviště na odběr a vyhodnocení PCR testů? Nemyslím v tuto chvíli antigenní testy, u nichž je pravděpodobnost zhruba 70 % spolehlivosti. Myslím tím vybudování masivní PCR testovací základny, a to po celé České republice, tak aby bylo ve všech krajích možné během 24 hodin protestovat každého, pokud to bude zapotřebí.

Pan ministr Blatný, a to je moje pátá otázka, včera na výboru pro zdravotnictví uvedl, že jedním z důvodů pro prodloužení nouzového stavu je možnost centrálního řízení hygienických stanic, protože stále panuje rozdílný stav připravenosti jednotlivých krajských hygienických stanic. Ale ministerstvo mělo od března spoustu času, aby si přijetím zákona v legislativní nouzi koordinaci těch krajských hygienických stanic zajistilo. To máme teď suplovat tedy nouzovým stavem?

Kromě dopadů na zdraví lidí tu ale čelíme obrovskému dopadu nezvládnuté pandemie na ekonomiku malých firem, s. r. o., podnikatelů i domácností. Pojďme se tedy zaměřit na tu ekonomickou otázku, neboť trvajícím lockdown dopadá na práci a ekonomickou stabilitu obrovského množství lidí. A jsou to právě tito lidé, kteří zažívají reálnou existenční krizi. Co jsme udělali, nebo co vláda udělala směrem k OSVČ, víme. Z jedné ruky jim tady vláda dává pomoc, nebo hovoří o tom, zhruba 15 tisíc měsíčně, a druhou rukou jim 5 tisíc bere. To je trochu zvláštní pomoc. Mě zarazilo vyjádření paní ministryně financí Schillerové, že na tom nehodlá nic měnit.

Zásadním požadavkem Pirátů je odpuštění povinných odvodů zasaženým OSVČ, a pokud to stát nezvládá administrovat, tak všem OSVČ. Přece pokud v jednom systému vidím, že někdo s žádostí uspěl a požádal si, zároveň i vidím, že tento člověk by mohl být na základě této žádosti oprostěn od placení záloh. Kompenzační bonus, který byl na podzim znovu spuštěn v mírně odlišných, a řekněme si na rovinu, přísnějších podmínkách, je z důvodu zachování povinných odvodů fakticky krácen o celou třetinu. Takže ne 15, ale 10 tisíc.

Přestože byla v minulém týdnu spuštěna matice systému PES, tak trvá, nevím, zda záměrně, diskriminace maloobchodu, tedy malých a středních podnikatelů, proti velkým řetězcům. Není snad nutné připomínat socioekonomickou důležitost živnostníků a zdravého stavu malých a středních podnikatelů v regionu. Podporujeme a mnohokrát jsme upozornili na nutnost zrovnoprávnění malých obchodníků s velkými, a to již od té jarní vlny.

Velké množství specificky zaměřených podpor nasvědčuje tomu, že jsou výsledkem určitých lobbistických snah. Plošná podpora tvořená především neměnnými částkami pak není schopna reflektovat odlišné postavení jednotlivých typů podnikatelů, respektive

jejich specifickou situaci. Uvedu příklad: bonus v kombinaci s COVID – Nájemné zcela pomíjí fixní náklady podnikatelů, kteří splácejí hypotéky. Příklady dobře nastavených plošných podpor můžeme hledat třeba v Nizozemí, kde je hrazena poměrná část fixních nákladů, dále příspěvek na živobytí, případně část příjmu, část ušlého zisku. Taková podpora daleko lépe reaguje na individuální postavení jednotlivých podnikatelů a na jejich životní situace.

Nelze nepřipomenout i věci, kterými se nyní Sněmovna zabývá. V souvislosti s nyní probíhající krizí je nutné upozornit na rizika, která jsou spojena se zamýšlenou změnou zdanění práce. Pokud skutečně dojde ke změnám zdanění práce přijetím poslaneckého návrhu pana v této roli poslance Babiše, který není promítnut do státního rozpočtu, a rozpočty obcí a krajů přijdou o značnou část svých příjmů, s vysokou pravděpodobností osekají investice, což dále ohrozí rychlé řešení ekonomické krize, protože to dopadne na podnikatele v regionu, kteří na řešení pro města a kraje pracují.

S Piráty s velkým znepokojením sledujeme horšící se ekonomickou situaci napříč obyvatelstvem. Zejména upozorňujeme na zhoršující se pozici samoživitelů a samoživitelek. V čase prohlubující se ekonomické krize budou zaměstnanci pracující na dohody nebo agenturní zaměstnanci opět jedni z nejvíce ohrožených.

Já tedy znovu apeluji na předvídatelnost ekonomických opatření, na spravedlivou a dostatečnou podporu všem zasaženým subjektům a skupinám a na funkční řešení nutná pro zvládnutí koronavirové pandemie, to je testování, trasování a ochrana těch zranitelných skupin. Pokud tato vláda není schopna garantovat bezpečí rizikových skupin občanů praktickými kroky na straně jedné a spravedlnost v rozložení dopadů na občany na straně druhé, k čemu nám tedy je ten nouzový stav?

My jsme požadovali jasné vyhodnocení jednotlivých opatření na vývoj šíření viru v ČR. Nedostali jsme ho. Já jsem včera psal dopis panu premiérovi Andrejovi Babišovi, zkontroloval jsem několikrát svoji datovou schránku, jestli aspoň ty základní odpovědi dostanu, dostal jsem odpověď, že to není v kompetenci vlády, ať se dotážu na Ministerstvu zdravotnictví.

My jsme požadovali řízení a hlavně boj s pandemií pomocí dat. To se také příliš neděje, viz vyjádření pana ministra Havlíčka, kdy jeden den začnou platit nějaké podmínky, a už se řeší to, že se opět v těch supermarketech tedy ty podmínky budou měnit.

Jinak mě trochu překvapilo vyjádření, já teď trochu odbočím, že nejde vyřešit to, aby se v supermarketech prodávaly pouze komodity, na které ta opatření platí. Samozřejmě že to lze. Existuje taková věc, říká se tomu oddělovací páska, tu takhle natáhnete kolem těch regálů, kde se prodávají věci, které nejsou potraviny, nejsou drogerie, tak jak to mají v zahraničí, a prostě se ty věci neprodávají. Ta likvidace toho malého podnikání, kde vlastně všechno supluje obchodní řetězce, kde se kvůli tomu kumulují lidé, je podle mě buďto alibismus, nebo čistý záměr. Takže faktická likvidace maloobchodu přes naše výrazné snahy i z první vlny teď dosahuje svého vrcholu. Evidentně, a možná tady zazní dneska něco, co tento můj poznatek vyvrátí, evidentně se s tím nic dělat nebude a vláda nehodlá zrovnoprávnit maloobchod s podnikatelským segmentem velkých řetězců.

My jsme s Piráty za poslední měsíce vynaložili všechny síly na to pomoci této zemi. Nabízeli jsme experty a kapacity z mnoha různých oborů, předkládali příklady ze zahraničí, bojovali za ohrožené skupiny obyvatel, za pomoc naší ekonomice, snažili jsme

se o zapojení českých firem a jejich výrobků v boji s epidemií. Většinu toho však vláda prostě nevyslyšela.

Nouzový stav není hračka ministrů pro zohledňování potřeb jejich byznysových kamarádů a neřízeného zavádění opatřující (?) naše svobody. Není to ta bonboniéra, ze které si vláda opět dle nějakých možná i vrtochů vybírá, aniž by dokázala lidem zdůvodnit, proč a která opatření se jich v danou chvíli týkají.

Žádali jsme tento týden pana premiéra o zodpovězení našich dotazů týkajících se ekonomických a zdravotních opatření. A já zdůrazním, že opět marně, ačkoliv na tomto se Sněmovna dohodla, že tyto informace dostaneme s výrazným předstihem. Takže asi za mě – bez garantování férovosti opatření a bez odborných podkladů pro to rozhodnutí nemohu jako poslanec další prodloužení nouzového stavu dle návrhu vlády podpořit.

Já vám děkuji za pozornost. Omlouvám se panu ministrovi, že jsem si dle pořadí toto úvodní slovo vzal.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane předsedo. Ostatní osoby s přednostním právem umožní vystoupení pana ministra zdravotnictví, jak jsme se tady dohodli během vašeho projevu. Takže pan ministr zdravotnictví a poté pokračujeme dle přihlášek. Jako první bude potom písemná přihláška pana předsedy Rakušana. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedo, milé dámy, vážení páni poslanci, děkuji vám velmi za to, že jste mi umožnili zde vystoupit ještě před vašimi vystoupeními s právem přednosti. Dnes bych rád doplnil informace, které se týkají naší žádosti o prodloužení nouzového stavu.

Když před vás zde teď předstupuji, tak to činím s vědomím, že po vás chci rozhodnutí, které bude složité, které ovlivní životy velkého počtu osob a které nebude jednoduché. Tak jako všichni ostatní budu pochopitelně s pokorou respektovat vaše rozhodnutí, protože jste to vy, kdo měníte zákon a stanovujete jej. Předtím, než tak učiníte, však jako ministr zdravotnictví, ale také jako občan cítím povinnost vás informovat o konkrétních datech, na jejichž základě potom jistě správně rozhodnete.

Dovolte mi nyní zaměřit své sdělení na několik oblastí. Jednak si vám dovoluji znovu připomenout systém, který jsme zavedli pro pomoc s bojem s epidemií, jednak vás seznámím s aktuální situací a jednak vám podám svůj náhled, nebo náhled vlády na to, proč si před vás dovolujeme předstoupit s žádostí o nouzový stav, o jeho prodloužení, a proč uvažujeme právě o třiceti dnech.

Již jsem řekl při několika předchozích sděleních, že byl zaveden takzvaný protiepidemiologický systém, který počítá s indexem rizika jako jedním z nástrojů hodnocení a řešení stávající situace. Tento nový index rizika byl vyvinut v široké spolupráci expertů jak Ministerstva zdravotnictví, kde chci vyzdvihnout neocenitelnou a nenahraditelnou roli ÚZIS, tak ve spolupráci s experty zahraničních a českých univerzit. Nový index je kalkulován a implementován do databáze ÚZIS a jsou na něj v příslušných úrovních navázána protiepidemiologická opatření. Tento index je hodnocen jak pro Českou republiku, tak pro nižší správní celky, zejména na úrovni krajů, a pohybuje se v riziku od 0 do 100 %, a umožňuje tak odstupňovat jednotlivé kategorie a sledovat postupně zlepšování, anebo nedej bože zhoršování stávající situace.

Všichni víme, jak ten systém vypadá, jakým způsobem je barevně a jinak kódován, a všichni víme, že denně můžeme sledovat jeho vývoj. Je to mimo jiné i naše snaha o to zvýšit transparentnost rozhodování a přiblížit ho občanům.

Měl-li bych velice jednoduše shrnout, z jakých ukazatelů se tento index skládá, potom mohu říct, že se v podstatě zajímáme o to, kolik lidí se v poslední době nakazilo, kolik seniorů se v poslední době nakazilo, protože jsme se zde již mnohokrát bavili o tom, že právě tato skupina je nejzranitelnější a potřebuje nejvíce naši ochranu, a na druhé straně je to právě tato kategorie osob, která ohrožuje kapacity našich nemocnic ve smyslu přetížení. Také zjišťujeme, jak narůstá počet nakažených, či chcete-li, jak se šíří virus v populaci. A poslední z parametrů je, zda dokážeme nakažené účinně a rychle zachytit, o čemž vypovídá pozitivita testů a systém trasování.

Zásadní je, že po rozhodnutí o přechodu do vyššího stupně pohotovosti je především zohledňován nárůst indexu rizika trvající tři a déle dní. Je to kvůli tomu, abychom za záchrannou brzdu, bude-li to v budoucnu potřeba, uměli zatáhnout zavčas, ale jsou zohledňovány i ostatní situace. Tento systém není robotickým systémem. Je to systém, který nám dává informace pro to, abychom se mohli kvalifikovaně rozhodnout. Jestliže se bude situace ubírat tak, jak je tomu nyní, a stav se bude zlepšovat, potom ve snaze snížit pravděpodobnost rozkolísání systému víme, že to bude minimálně sedm dní, po které musí trvat lepší rizikové skóre, abychom byli schopni doporučit nižší rizikovou kategorii. Udržitelnost tohoto systému je základním úkolem dalších týdnů.

S potěšením si všichni uvědomujeme, že vývoj epidemie v České republice vykazuje zejména v posledním týdnu známky ústupu, či chcete-li, brzdění. Klesá populační zátěž, klesá to, čemu se říká reprodukční číslo, v současné době se pohybuje na hodnotách kolem 0,7, a také klesá částečně počet hospitalizovaných. Ale počet hospitalizovaných na jednotkách intenzivní péče, to znamená těch, kteří jsou vážně nemocní, je stále před tisíc a – a to je snad ještě podstatnější – každý den zjišťujeme nárůstu seniorů v počtech, které se stále pohybují přes jeden tisíc. Dobře je, že v žádném z regionů nedochází k eskalaci do vysoce rizikových scénářů. I přes tyto pozitivní signály je však nezbytné v dodržování opatření. Jenom a jenom tak bude zpomalování pokračovat a systém bude dále udržitelný, neboť situace je stále velmi nestabilní, a tudíž zranitelná, pokles a pozitivní trendy nejsou stejně patrné ve všech regionech, a jak jsem už byl řekl, stále máme velké množství nemocných v našich nemocnicích. Trvá i riziko nákazy mezi seniory.

Počet testů, které se provádějí, se pohybuje na adekvátních počtech a je dobře vidět, že klesá procento pozitivity těchto testů, nicméně stále se pohybuje kolem 20 % a to je jasný důkaz trvajících komunitního šíření v populaci.

Použijí-li číslo rizikového skóre, které jsme zavedli v rámci protiepidemiologického systému, potom víme, že počátkem minulého týdne kleslo na hodnotu 70 a na ní se drželo celý týden. Dnes poprvé došlo k dalšímu poklesu a dnešní resp. včerejší skóre ukazuje na hodnotu 62. Celý minulý týden jsme se však drželi na hodnotách kolem 70.

Přijátá opatření jsou tedy funkční a projevila se v současných pozitivních trendech a to je jistě dobře. Jejich zásadním jednotčícím efektem, a to je prosím nesmírně důležité, je snížení mobility obyvatel a snížení počtu sociálních kontaktů. To je zásadní udržet, respektive mít možnost řízeně postupovat dále, protože ve chvíli, kdy by došlo k neřízenému uvolňování a k neřízenému navyšování počtu kontaktů a mobility, potom by se trend zcela jistě obrátil. Je velice dobře, že díky zavedeným opatřením došlo k poklesu mobility v celé České republice o 66 %. A to jsou data, která jsou plně

srovnatelná s jarními čísly, a přitom jsme byli schopni zachovat daleko větší část ekonomiky funkční a běžící.

Jaké jsou právní důvody přijetí nouzového stavu? Proč navrhneme prodloužení nouzového stavu? Pokud má mít opatření dopad v podobě plošného a razantního zásahu, který bude dále trvat, je třeba využít mechanismu krizového zákona v jím umožněném rozsahu. Opatření podle § 69 zákona o ochraně veřejného zdraví v takovém rozsahu využít nelze. Tato mají zpravidla úzkou vazbu pouze na lokální ohnisko a důvodem jeho aplikace musí být skutečná přímá místní souvislost s bráněním v šíření či vzniku epidemie, nikoliv plošná, předběžná nebo preventivní opatření. Proto by měla být v maximální míře využita ta opatření, která jsou celková a která jinak dosáhnout nelze. Krizový zákon vymezuje okruhy práv, které je možno omezit toliko v jeho rámci, tedy v rámci nouzového stavu. Patří sem svoboda pohybu, podnikání a podobně. A proto například taková opatření, jako plošný zákaz vycházení a podobně, nelze řešit jinak.

Dovolím si uvést tři příklady. Pokud se týká plošného omezení: zákaz vycházení – opět, toto nařízení je možné pouze podle krizového zákona, jelikož se nejedná o lokalizovaná opatření. Příklad dva: plošný zákaz omezení prodejen a provozoven; jelikož se nejedná o lokalizované opatření, je potřeba ho řešit tímto způsobem. A plošný zákaz či omezení hromadných akcí, kdy dochází ke značnému a plošnému zásahu do vícero základních práv a svobod, je opravdu potřeba opět řešit tímto způsobem. A to se týká i regulace například školní docházky.

Velice pravděpodobně se dá předpokládat, že když se všichni budeme chovat zodpovědně, tak podle stávajícího systému budeme v předvánoční době na stupni č. 3. Tento stupeň není realizovatelný bez těchto plošných opatření.

Z výše uvedených důvodů tedy žádáme o prodloužení nouzového stavu právě pro nutnost udržitelnosti systému protiepidemických opatření jako zásadního úkolu dalších týdnů, či chcete-li, dalších třiceti dnů.

Dovolte mi prosím nastínit situaci, ke které by mohlo dojít ve chvíli, kdy by se tento záměr nenaplnil. Proto žádáme o třicet dní, protože tato lhůta bude končit několik dní před Vánoce. Ve chvíli, kdy dojde k jinému rizikovému scénáři a například zcela bez regulace budeme v době dvou nebo i více týdnů před Vánoce, potom dojde k jedinému. Je lidskou přirozeností vyhovět svým potřebám a nikomu bych nezalával, že ve chvíli, kdy nebudou nastavena tato opatření, vlastně dojde k neřízenému promořování populace, všichni si budeme chtít jít koupit dárky pod vánoční stromeček do obchodu bez jakýchkoliv opatření. Upozorňuji nás všechny na to, že kromě dárek si koupíme i nemoc, kterou si následně přineseme domů a v době takzvaných klidných Vánoce si ji přeneseme do svých rodin. V první polovině ledna bude pravděpodobně následovat další vlna, další zvýšení počtu nemocných, a nebudeme na to moci reagovat jinak než opětovným zpřísněním opatření. Proto, a zcela záměrně, žádáme o třicet dní, které nám zajistí řízeným způsobem ošetřit dobu až do vánočních svátků, a následovat bude klidná doba, která nebude spojena s očekávaným zvýšením rizikových faktorů a předpokládaným zhoršením situace.

Závěrem mi tedy dovolte říct, že jako hlavní důvod, proč je nutné prodloužit nouzový stav, vidím nezbytnost udržet sníženou mobilitu obyvatel a sníženou možnost sociálních kontaktů. Ano, epidemická situace je zlepšená, avšak stále je nestabilní a vyžaduje celorepubliková opatření a celostátní řízení. V tuto chvíli na regionální řízení přejít bezpečně dle mého soudu nelze. Pouze prodloužení nouzového stavu tak umožní

celostátně limitovat pohyb obyvatel a regulovat mobilitu a od ní odvozené kontakty mezi lidmi a to musí být zásadním cílem nás všech. V nemocnicích, a na to prosím nezapomínejme, je stále velké množství pacientů, které musí postupně klesat, protože potřebujeme systematicky řídit přechod k obnově elektivní péče. Je zde řada našich spoluobčanů, kteří mají jiná onemocnění než covid, a v co nejkratší době musíme zajistit, aby i o tyto pacienty mohlo být postaráno komplexně. Stav připravenosti jednotlivých krajských hygienických stanic opravdu není stejný a v řadě regionů by přechodem na regionální vydávání opatření mohly vzniknout potíže.

Než vám poděkuji za pozornost, potom ještě odpovím aspoň v krátkosti na dotazy pana předsedy Bartoše. V současné době, ke včerejšku, bylo trasováno 5 500 lidí denně a 8 660 rizikových kontaktů, úspěšnost trasování je 97 %. Oproti počtu osob, které byly zapojeny do trasování v září, se jejich počet zvýšil na dvojnásobek.

A pokud se týká druhého dotazu o rovnoprávnosti mezi malými a velkými podnikateli, potom si myslím, že systém, jak je nastaven teď, měří stejně všem. Není rozdíl v tabulce opatření mezi maloobchodem a velkými řetězci. Je ale pravda to, co řekl pan předseda, že není zatím ve velkých řetězcích omezený sortiment, a to pochopitelně vyvolává oprávněnou nespokojenost. Není ale v moci Ministerstva zdravotnictví nařídit, aby tomu bylo jinak. Pokud se dostaneme, a já tomu pevně věřím, do situace rizika č. 3, potom s omezeními, která jsou žádoucí, budou otevřeny všechny obchody a všechny provozovny bez rozdílu a je to jeden z vkladů, který si myslím, že přinášíme, protože se snažíme, abychom nejenom vertikálně, ale i horizontálně provázali celý systém opatření tak, aby se nemohl nikdo cítit znevýhodněn.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní s přednostním právem pan předseda Rakušan. Přípraví se pan místopředseda Okamura.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Pane předsedo, vážený pane premiére, pane ministře, dámy a pánové, na začátek se určitě sluší poděkovat, ale ne vládě, nýbrž lidem v České republice, všem těm, kteří dodržují opatření, která jim velmi komplikují život. Všem živnostníkům, kteří mají zavřené své provozovny a dostávají se na hranu toho, co je pro ně ještě vůbec unosné, aniž by jim kdokoliv v jejich svízelné situaci pomohl a vysvětlil jim třeba, proč oni mají zavřeno, když v supermarketech se vesele nakupuje. Chtěl bych poděkovat všem zdravotníkům, kteří s maximálním nasazením zvládají nastalou situaci, která je pro ně stále ještě velmi a velmi tíživá. Mluvím ze zkušenosti vlastní rodiny, vím, o čem mluvím. Chtěl bych poděkovat všem dobrovolníkům, kteří se po celé republice zapojili, mnohdy na úkor svých ekonomických potřeb, do pomoci právě zdravotníkům, do pomoci sociálním zařízením. Chtěl bych ale poděkovat i všem rodičům, jejichž děti jsou doma, a oni se přesto snaží s nimi tu distanční nejednoduchou výuku zvládat, snaží se své děti i v této nelehké době vést k návykům, že učit se je prostě normální, a snaží se nahradit zcela nenahraditelné. Snaží se nahradit školní výuku. Snaží se nahradit to místo, kde nedochází pouze ke vzdělávacímu procesu, ale k tolik důležitému sociálnímu setkávání mladých lidí, protože to je to, na co bychom měli myslet nejdříve.

Tedy velké děkuji za to, že se situace pozvolna lepší a že skutečně počet sociálních kontaktů, byť je to pro nás osobně velmi těžké a mnozí z nás už se skutečně cítíme

uzavření do úzkých sociálních prostředí, ale ty sociální kontakty prostě poklesly evidentně a té situaci to velmi pomohlo.

Vláda k nám v této situaci přichází s žádostí o nouzový stav na 30 dnů. A já říkám, s trochu bohorovnou žádostí, protože nouzový stav je něco, na co si prostě nemáme zvykat. A já tady vždycky znovu a znovu budu připomínat, že je to krajní instrument, který se prostě dotýká ústavních práv lidí v České republice. Je to zcela výjimečný instrument a mělo by se s ním i takovým způsobem zacházet. A na začátku jsem děkoval. Myslím si, že ti lidé, kterým jsem poděkoval, by si prostě od vlády zasloužili vždycky, když přijde s žádostí o nouzový stav, podrobné zhodnocení jednotlivých opatření, která v České republice jsou zavedena, to, které konkrétní opatření skutečně a podle měřitelných indikátorů mělo nějaký smysl. A v tomto nám vláda také moc nepomáhá.

Sledujme diskuse jednotlivých ministrů. Slyšíme pana ministra Havlíčka, který nám po třech týdnech toho, že se nesmí chodit nakupovat v neděli, vlastně říká, že to opatření možná žádný smysl nemá. Tak má, nebo nemá? Co je ten indikátor? Měří to někdo? Nebo se to prostě zkusilo? Anebo se zjistilo, že se naopak tím pádem zaplní v sobotu obchody ještě více a zvyšuje se epidemiologické riziko? Fronty před supermarkety, omezení nákupní plochy 15 m² na člověka. Zůstaneme u toho opatření, nebo u něj nezůstaneme? Ono odpovídá té tabulce, tomu opatření PES, které máme, bylo nám avizováno, že od toho se vláda odklánět nechce, ale teď vidíme fronty před supermarkety, a už zase slyšíme od některých vládních politiků, že bychom možná mohli dojít k nějaké revizi toho opatření.

A když už se bavíme o supermarketech, proč v této chvíli neumožníme tedy otevřít provozovny i maloobchodníkům, kteří nemají problém zajistit to, aby právě na určité ploše se opravdu pohyboval jenom jeden zákazník? A je to mnohdy o mnoho jednodušší než v těch velkých nákupních centrech. Abych nikomu nefandil a nelobboval za jednu skupinu, vyberu si obchod, který mám já osobně rád – knihkupectví. Proč nejsou otevřena například knihkupectví a podobné provozovny? Je schopen ten knihkupec, ten, kdo tam prodává, zajistit, aby všechna opatření byla dodržována? Je. A mnohem snazším způsobem, než je to v supermarketech.

Tady kolegové mimo mikrofon na mě pokřikují, žádné fronty nebyly. Pánové, kolegové, jestli jste viděli dva supermarkety bez front, tak to ještě neznamená, že nebyly jinde. Možná tímto způsobem rozhoduje vláda, ale vaše zkušenost ještě není danost, jak to vypadalo třeba jinde v republice. A že se tvořily, tak to se tvořily především v těch ranních hodinách, kdy chodí nakupovat právě lidé v seniorském věku. A ti lidé stáli před supermarkety a nějakým způsobem spolu komunikovali, rozhodně nedodržovali rozestupy. A já se ptám, jestli toto také není epidemiologické riziko.

Ono je prostě potřeba prokázat, že systém opatření, se kterými vláda přichází, má logiku. A tady se dostávám k tomu základu. Dokažte nám to! Pokud nás žádáte o nouzový stav, zhodnoťte jednotlivá opatření, vyhodnoťte nám je a řekněte nám, jestli jsou to právě ta, která skutečně pomohla. Já prostě nevidím jediný důvod, proč bychom takové zhodnocení neměli dělat po kratších časových intervalech. Proč bychom se tady měli scházet pouze jednou za měsíc, automaticky na 30 dnů dát... Vždyť Sněmovna se teď schází stále. Jsme ve stavu legislativní nouze. Jednáme každý týden. Program schůzí se absolutně rozpadl. Proč se tady nemůžeme za 14 dnů sejít? Proč pan ministr Blatný nemůže udělat podrobný rozbor toho, co zabilo, co nezabilo?

A co mi ještě na systému PES vadí? On automaticky ve všech stupních s nouzovým stavem počítá. To pan ministr zdůvodňuje právními danostmi. A já mu i věřím. Ale já chci mít, a myslím, že občané by to určitě ocenili, i nějakou vizi, že někdy bude možné s nouzovým stavem skončit. A jak potom ta situace bude vypadat? Jak potom bude vypadat ten stav nula? Je nějakým způsobem namodelovaný? Je namodelovaná situace, že už není potřeba nouzový stav a co v té chvíli děláme? Potom už jenom doporučujeme? Nebo potom se bude aplikovat nějaká jiná zákonná norma, která stále ještě bude lidem dávat nějaká omezení? Proč není namodelovaný v systému i ten stav, kdy už nouzový stav prostě a jednoduše potřeba nebude?

Komunikace vlády. Musím ocenit, že tenhle systém existuje. To, že měl být někdy dávno, v létě, to je jiná věc. Ale to, co se zase odehrálo s legendárním Feriho webem, kdy chvíli to byl oficiální zdroj informací, druhou chvíli nebyl, a vláda nám nebyla schopná dát jasnou informaci, to prostě nesvědčí o tom, že se všechno zlepšilo tak, jak by mělo.

Otázky, které chceme jednoznačně slyšet. Na jednu z nich už pan ministr Blatný odpověděl ve své odpovědi panu kolegovi Bartošovi. Trasování.

Za další, jak to vypadá s testováním, zda jsou v současné době dostatečně využity i kapacity všech soukromých laboratoří, které mají potřebné vybavení a kvalifikaci k tomu, aby testovaly. Jakým způsobem to vypadá se zaváděním testování v sociálních zařízeních v České republice, zda už se skutečně povedlo otestovat nejohroženější skupiny pečovatelek, důchodce, klienty v sociálních zařízeních. Jakým způsobem a zda vůbec se připravuje testování pedagogických pracovníků při nástupu do škol a zda – pokud se nepřipravuje – toto není další potenciální riziko a zda by právě toto nepomohlo tomu, aby otevření škol, na které apeluji, proběhlo bez problémů a nepředstavovalo nemístné riziko především pro starší pedagogy.

Jak to vypadá s kompenzacemi pro maloobchod, který trpí nejvíce? Máme tady nějaký program Antivirus. Ten je pro zaměstnance. Ale ti, kteří mají zavřeny svoje malé provozovny, mnohdy podle mě zbytečně a řekněme ve velké kontrapozici k otevřeným supermarketům – jakým způsobem jim vláda pomůže?

Kde je slíbená pomoc samoživitelkám, která se nevešla do pozměňovacího návrhu paní kolegyně Kovářové, který prostě neprošel? Senát návrh zákona ze Sněmovny schválil, zpátky ho bohužel neposlal, a na samoživitelky se jakoby zapomnělo. Ono je to těžko definovatelná skupina, ne tak jednoduše jako obrovská skupina seniorů, kterým se plošně dá pět tisíc. Ale je to v této chvíli skupina, která je skutečně a jednoznačně nejohroženější, a stále se jí nedostalo žádné účinné pomoci.

Za další mi dovoluňte se zeptat, jak to vypadá se stavem a funkčností hygienických stanic, zda existuje v této chvíli jistota, že všechny z nich pracují takovým způsobem, aby v žádném regionu nehrozilo zhoršení situace více než v jiném. Je trasování po celé republice srovnatelné? Zvládají to některé kraje o poznání hůře než ty ostatní? Soustředíme se trochu lokálně na krizový management, nebo se díváme jenom na celková čísla?

Prostě těch otázek je spousta. A prodlužovat nouzový stav bohorovně na 30 dnů bez toho, abychom měli zhodnoceno, co ta opatření doposud přinesla, prostě možné není. Chovejte se jinak k lidem! Chovejte se k nim tak, že jim budete věci vysvětlovat, že jim budete opravdu schopni doložit, že vaše opatření mají smysl. A potom a v té chvíli pokorně předstupujte před Sněmovnu a žádejte o to, abychom lidem omezovali jejich

ústavní práva. Protože to, že se situace lepší, není vaše zásluha, ale je to zásluha všech trpělivých lidí v České republice. Ale ta trpělivost už jim pomalu dochází.

Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, na úvod si dovolím zopakovat náš základní a nikdy se neměníící postoj: byli jsme a stále jsme připraveni podporovat veškeré kroky, které budou chránit životy našich občanů. Tato opatření ovšem musí být vždy přímo úměrná hrozícímu nebezpečí a musí být přijímaná v takové podobě, kdy pod jednou záminkou nezpůsobí daleko větší škody v jiné oblasti. A teď tady máme další žádost vlády o prodloužení nouzového stavu o dalších třicet dnů.

V době přísných protipandemických opatření se lidem nedostává životního prostoru pro práci, lidé přichází o peníze i o zaměstnání, krachují firmy, občané mají minimální sociální kontakt se společností a např. v domovech seniorů je z důvodu omezení návštěv zcela reálným problémem pocit samoty a odloučení, který přináší zdravotní problémy. Zvyšuje se také počet lidí s depresí, rostou rizika sebevražd. Jen pro názornost, statistik Ladislav Dušek upozornil, že bude přibývat onkologických onemocnění. Jak upozornila předsedkyně České onkologické společnosti Jana Prausová – cituji: "Koronavirem nekončí péče o pacienty. Viry přicházejí, viry odcházejí, nádory zůstávají." Konec citátu. Například vedoucí Onkogynekologického centra Všeobecné fakultní nemocnice profesor David Cibula nebo primář Kardiologického oddělení Nemocnice Na Homolce profesor Petr Neužil upozorňují, že odkládání preventivních prohlídek z důvodu právě nouzového stavu a této situace bude mít v důsledku větší dopad na zdraví Čechů než samotný COVID-19.

Samostatná kapitola nese ekonomické dopady. Jakkoli se shodujeme s panem prezidentem, že život a zdraví má přednost před penězi, musíme si být vědomi, že k tomu, abychom mohli zdraví a životy lidí chránit, peníze prostě potřebujeme. Potřebujeme je jak na samotné zdravotníky, kteří jsou finančně nedocenění a odvádějí vynikající práci – a zčásti se proto lidé nehrnou do práce ve zdravotnictví a zčásti nám odcházejí pracovat za více peněz do zahraničí nebo do soukromých klinik. Méně zdravotníků opět znamená větší zátěž pro ty, kteří tam obětavě zůstávají, a samozřejmě menší komfort pro pacienty. Pokud tedy apelujeme na vládu, aby maximum života společnosti co nejdříve uvedla do normálu, není to proto, že bychom jakkoli podceňovali nebezpečí nového viru, ale naopak proto, že nové onemocnění ještě víc zatížilo podfinancovaný a personálně poddimenzovaný systém. Kromě zefektivnění celého systému musíme chtít nechtěj myslet i na to, aby tento systém měl dostatek peněz.

Poslední věc, která musí hrát roli v našem rozhodování, je, že vláda musí chránit jak životy, tak také svobodu a majetek občanů. A jak víme, velká část vládních nařízení svobody omezuje a majetek poškozují. A my v opozici i vláda musíme proto pečlivě měřit míru zásahů do svobod ve jménu ochrany životů, aby škody nebyly zbytečně větší, než je nezbytně nutné.

Vláda chce zase prodlužovat nouzový stav o třicet dnů. Otázka zní proč. Myslím, že nejen voliči SPD, ale všichni občané se právem ptají proč. Už dnes dle platných zákonů

mohou krajské hygienické stanice přijímat epidemiologická opatření i bez nouzového stavu. Mohou nařizovat karantény, uzavírat školy nebo firmy. V této souvislosti nám tu bohužel vychází jediné, že nouzový stav tu slouží pouze k tomu, aby vláda mohla nakupovat bez výběrových řízení nebo ovládat bezprecedentním způsobem životy občanů a ekonomiku celé republiky. To je nejviditelnější efekt nouzového stavu.

Vláda měla tři čtvrtě roku na to, aby se připravila na logicky přicházející vlnu respiračních chorob, která se opakuje na podzim s železnou pravidelností rok co rok. Takže po pravdě řečeno, pokud nám cokoli po půlroce života s covidem chybí, pak to je v prvé řadě problém neschopnosti vlády připravit se na to, co muselo nevyhnutelně přijít. Pokud tím vláda dnes způsobuje škody – a že je reálně způsobuje a že žádá znovu a znovu nouzový stav –, pak je třeba říct, že to je její selhání, a občané by ty, kteří tyto škody způsobili, měli žádat o stoprocentní náhrady zbytečných škod a měla by být vyvozena jasná politická zodpovědnost.

Zde bych chtěl zdůraznit, že jsme za hnutí SPD jako jediní již na jaře v počátku pandemie navrhovali novelizovat zákon o ochraně veřejného zdraví, a navrhujeme to i v současné době, aby o jednotlivých opatřeních mohly rozhodovat odborné orgány Ministerstva zdravotnictví, tedy hygienici a epidemiologové, a to bez potřeby vyhlášení nouzového stavu. Dle tohoto zákona se dosud bezproblémově řešily – a úspěšně – dosavadní epidemie, např. chřipky. Vláda náš návrh nepochopitelně odmítla a výsledkem je to, že opakovaně žádá o prodloužení nouzového stavu. Je to velká chyba vlády, na kterou teď doslova doplácí celá republika. Přitom ve stavu legislativní nouze bychom mohli tady ve Sněmovně novelizovat zákon o ochraně veřejného zdraví během jednoho dne. Ale je vidět, že vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM prostě chce nouzový stav, chce dělat zakázky bez výběrového řízení, chce za každou cenu ovládat životy občanů, přestože lze situaci řešit jinak, zcela odborně a bez nouzového stavu.

SPD nové prodloužení resp. další prodloužení nouzového stavu nepodpoří, tedy pokud vláda skutečně neřekne zásadní život zachraňující důvody, což jsme neslyšeli ani v úvodním vystoupení premiéra Babiše. I po dalších uplynulých týdnech nouzového stavu musíme bohužel znovu konstatovat, že si veřejnost stěžuje na nekončící zmatek na vládě, kdy jsou nařízení nelogická, a mění se proto ze dne na den a je nedostatek relevantních informací, což nás dostává do skutečně špatné situace.

My v SPD chceme být konstruktivní a nemáme důvod být proti jen proto, že to navrhuje vláda, jakkoli je v poslední době zmatená a stále méně důvěryhodná. Rozhodně nechceme a nebudeme v žádné situaci bojkotovat opatření, která skutečně mohou chránit lidské zdraví a životy. Ale dnes po pečlivé analýze faktů nevidíme jediný důvod, proč dát bílko šek vládě, aby dále zneužívala situaci k netransparentním nákupům a netransparentním opatřením, která, jak před pár dny konstatoval pražský soud, skutečně vláda neumí ani řádně právně zdůvodnit. Vážené dámy a pánové, nejsme to jen my, kdo volají po faktech a informacích, ale dal nám už za pravdu i soud a věřte, že tento soud není jediný. Do budoucna jich čekáme více. A je mimochodem v zájmu vlády, ale i nás, abychom každé opatření uměli řádně zdůvodnit, protože následné škody bude muset stát hradit. A po pravdě to nejsmutnější je, že hradit je nebudou ministři ani pan premiér, ale hradit je bude státní rozpočet, tedy opět občané, kteří za špatná řešení vlády tak budou platit dvakrát.

Poněkolkáté se například, a přitom bez odpovědi, ptáme, jak vláda pracuje na testování léků na covid. Protože pokud tu máme nemoc, pak bychom měli primárně hledat léky, nikoliv kupovat nevyzkoušené vakcíny nebo spoléhat na uzavření ekonomiky

a celé společnosti. Jak potvrzují odborníci, vir nikdy nezmizí, naopak bude dále mutovat a bude nás ohrožovat stále. Cesta není mít doživotní karanténu a nekonečný nouzový stav. Jediná reálná cesta je naopak připravit zemi a společnost na to, jak bezpečně bez omezení svobod a ekonomiky s novými viry žít. Neříkám nic nového, neříkám nic, co by neřikali odborníci z celé planety. Ale zřejmě to velká část politiků, nejen u nás, prostě nechce slyšet. Faktem ovšem je, že podle odborníků a statistik tu máme zhruba 83 % občanů, které covid nijak neohrožuje. A tyto lidi není možné donekonečna zavírat a omezovat jen proto, že vláda zjevně rezignovala na možnost cíleně a adresně chránit ty ohrožené. Mezi ohrožené patří 17 % populace. Jde o seniory, zdravotníky a chronicky nemocné lidi.

Toto obvinění z rezignace na ochranu ohrožených skupin obyvatel padá jen na vládu. Protože faktem na druhé straně je, že domovy seniorů nebo nemocnice pochopitelně samy ze své iniciativy a často za své peníze se snaží ty ohrožené chránit. Ale opět, jak víme z médií, vláda nařídila například testování v domovech seniorů, ale testy včas nedodala. A domovy je nakupovaly za svoje už tak nedostatečné peníze. To jsou tak neuvěřitelná selhání, že normálnímu člověku se tomu ani nechce věřit. A v této situaci vláda po sérii selhání znovu žádá Sněmovnu o prodloužení nouzového stavu. Myslím, že značná část občanů už tohle jednání nepochopí, a my bychom ho neměli tolerovat, natož podporovat.

Z výše uvedených důvodů poslanci hnutí SPD nepodpoří prodloužení nouzového stavu a nepodpoříme ho v žádné, ani kratší variantě.

Tady bych se chtěl ještě krátce zastavit u těch nařízení, opatření, která vyhláší vláda. Je potřeba si dát konkrétní příklad nelogičnosti nebo dokonce i špatnosti, resp. chybnosti některých opatření. Mám na mysli např. to, že vláda umožnila mít otevřeno prodejny v hypermarketech, které prodávají např. boty a textil. Ano, potraviny, boty, textil. To znamená, zatímco nadnárodní hypermarkety, velké nadnárodní korporace mají otevřeno a prodávají boty, textil a podobné zboží, tak české obchody českých živnostníků a českých malých a středních podnikatelů se stejným sortimentem musí mít zavřeno. To znamená, český malý obchod nebo obchod menší než hypermarket, který prodává stejné boty, stejný textil, tak musí mít zavřeno. To znamená, Češi, čeští podnikatelé, čeští zaměstnanci se dostávají do neuvěřitelně obtížné situace, mnozí krachují, žádají si zoufale podpory, ale vláda umožní mít otevřeno prodejny se stejným sortimentem – nadnárodním velkým supermarketům, nebo dokonce hypermarketům.

To je přeci neuvěřitelné selhání! To znamená, nadnárodní korporace, které tady ještě vyvádějí často dividendy, nezdaněné dividendy, do zahraničí, tak ty vláda podporuje, ale naše živnostníky a naše malé a střední firmy, kteří přitom jsou páteří naší ekonomiky, a malí a střední podnikatelé a jejich zaměstnanci jsou páteří každé vyspělé ekonomiky, tak ti jsou vládou nepodporováni. V podstatě ti museli zavřít! Přitom to nemá žádnou logiku, protože naopak v té malé prodejně si dokáže velice dobře majitel anebo personál zregulovat i počet příchozích, i počet lidí, co jdou nakupovat. Prostě na té prodejně v tu danou chvíli je třeba jenom jeden člověk, jeden, dva tam bývají třeba přes den, no a ten jeden třeba počká chvíli venku. Takže tam naopak je možnost dozoru ještě mnohem lepší než u velkého hypermarketu. A vláda zavře podniky, malé provozovny a obchody českým živnostníkům, českým podnikatelům, zvýhodní tak ekonomicky nadnárodní korporace, zvýhodní je úplně nepřijatelně v rámci konkurence, a vlastně naše malé podnikatele a naše živnostníky a zaměstnance a malé nechává v podstatě často i krachovat a nechává je v zoufalé situaci! To je prostě úplně nepřijatelné! Už jenom toto nařízení – proto o tom mluvím – je zcela nepřijatelné pro SPD! Protože SPD je na straně

českých živnostníků, malých a středních podnikatelů a my prostě nepodporujeme nadnárodní korporace, aby byly zvýhodňovány.

Mimochodem, to, jak se k tomu staví vláda, přesně vidíme i na tom, že hnutí SPD tady navrhlo novelu zákona, aby v případě, že nadnárodní korporace vyvádějí dividendy do zahraničí, tak dneska na to není 15procentní daň, zatímco české firmy v Čechách tuto daň musejí platit, a vláda nám zamítla náš návrh. Že prý je to v rozporu s nařízeními, pravidly Evropské unie. No tak aspoň vidíme, do čeho nás Evropská unie natlačila. My jsme to podali samozřejmě záměrně, aby to bylo vidět. To znamená, Evropská unie nutí, abychom tady zvýhodňovali nadnárodní korporace, které to potom daní v daňově výhodnějších zemích, a perzekvuje na našem vlastním vnitřním trhu naše české firmy. To je neuvěřitelné, čeho my jsme tady členem! A my, SPD, na to máme odpověď. Referendum o vystoupení z EU, ať sami občané rozhodnou o své budoucnosti ve své zemi. Protože tady se to přesně ukazuje, komu jde vláda na ruku. A nejsou to čeští občané, nejsou to čeští podnikatelé a jejich zaměstnanci a malé české firmy.

Takže tady jsem dal konkrétní příklad opatření, které je absolutně postavené na hlavu.

Pochopitelně jsme kritizovali to, že jsou zavřené obchody v neděli. To nemá žádnou logiku. Došlo tam ke kumulaci na soboty a na pondělí. A jsem rád, že vláda na to konečně přišla. Ale znovu to svědčí i po půl roce o neuvěřitelné nekonceptnosti a chaotičnosti a hlavně odtržení od reality. Tady snad členové vlády nechodí nakupovat, nebo já nevím.

Další věc, u které bych se ještě chtěl zastavit, a další příklad pro to, jakým způsobem vláda i v těch opatřeních, takže na jednu stranu podporuje vláda nadnárodní korporace a jejich zisky, ale na druhou stranu úplně zapomíná, jak jsem říkal, na české malé a drobné a menší podnikatele. Proto my jsme navrhli, konkrétně naše poslankyně Lucie Šafránková dnes navrhla za hnutí SPD návrh na změnu zákona o kompenzačním bonusu, který minulý týden vyšel ve Sbírce zákonů, ale vláda zapomněla na podporu významné skupiny živnostníků, kteří se snaží zachránit pracovní místa a životní úroveň svých zaměstnanců, a zapomněla na velkou skupinu živnostníků, kterým opomněla dát kompenzační bonus. Takže hnutí SPD neprodleně připravilo novelu, kde jsme to podali – protože hnutí SPD dlouhodobě podporuje všechny pracující občany. A jde o to, že tento návrh zákona, který umožňuje získat kompenzační bonus a byl přijatý díky hlasům poslanců SPD, pochopitelně, protože my podporujeme finanční a sociální pomoc lidem a firmám postiženým vládními opatřeními, ale tento zákon totiž neumožňuje nárok na tento bonus ve výši 500 korun denně osobám samostatně výdělečně činným, které zároveň čerpají podporu z programu Antivirus na udržení pracovních míst svých zaměstnanců. Zatímco společníkům eseroček souběh čerpání kompenzačního bonusu i peněz z programu Antivirus umožňuje. To je vůči živnostníkům, kteří museli v důsledku vládních opatření omezit podnikání a uzavřít své provozovny, naprosto nespravedlivé až likvidační. Tato situace tak fakticky staví osoby samostatně výdělečně činné před volbu, zda propustit zaměstnance, anebo být osobně, v horším případě i s celou rodinou, několik měsíců nezaviněně bez jakéhokoli příjmu.

No a my samozřejmě vidíme, že toto opatření navíc nemá žádnou logiku ani věcné oprávnění, protože v obou případech, jak u osob samostatně výdělečně činných, tak i eseroček, jde v rámci programu Antivirus o naprosto stejnou situaci. To znamená, oni čerpají peníze na podporu ohrožených zaměstnanců, a nikoli o vlastní příjem či obohacení zaměstnavatele. To znamená, já nechápu, jak vláda mohla zapomenout, nebo možná v tom byl záměr, živnostníkům, kteří čerpají Antivirus na své zaměstnance, nikoli pro

sebe, tak nemohou čerpat kompenzační bonus. To je prostě neuvěřitelná situace. Taky nám živnostníci zoufale píší a my jsme na to okamžitě reagovali a okamžitě jsme tu novelu podali. Takže doufám, že vláda to předřadí, protože vláda tady má většinu s podporou KSČM, ČSSD, hnutí ANO. A doufám, že nebudou blokovat návrh SPD na to, abychom pomohli živnostníkům. A musím tedy říci, že, opravdu je to nelogické, že vláda jedné z těchto skupin podnikatelů kompenzační bonus povolí a druhé zakáže. To nelze akceptovat.

Takže hnutí SPD za živnostníky postižené dopady epidemie koronaviru bojuje dlouhodobě. A už jsme podali v tomto smyslu od jara desítky zákonů. Některé byly přijaty, některé ne. A tímto návrhem zákona v tom pokračujeme, protože nebudeme mlčky přehlížet šikanu a poškozování živnostníků a malých středních českých firem, které daní v České republice a jsou důležité pro naši ekonomiku.

Na závěr bych ještě chtěl zmínit, že v této souvislosti, v této ekonomické situaci, ve které se nyní ocitá Česká republika mimo jiné proto, že vláda v rozpočtu na příští rok odmítá škrtnout zbytečné výdaje, odmítá škrtnout předražené zahraniční armádní nákupy, 50 miliard do německé ekonomiky na nová bojová vozidla, nechápu to, 6 miliard na francouzská děla. Proč? Proč vláda podporuje teď v nouzovém stavu, kdy potřebujeme každý halíř na podporu české ekonomiky a českých slušných občanů, tak proč vláda posílá desítky miliard na podporu mnohem vyspělejších a silnějších zahraničních ekonomik? Co za tím je? Určitě ne prospěch českých občanů. To je zcela jasné.

Takže dále my samozřejmě navrhujeme, a to tady máme už ve druhém čtení, novelu zákona o hmotné nouzi, to znamená ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Je potřeba, a doufám, že to tady co nejrychleji projde, abychom přeskupili peníze ke slušným lidem a ukončili tu podporu zneužívání nepřizpůsobivými.

Z pera SPD tady leží také zákon na ukončení inkluze ve školství, protože české speciální školství funguje perfektně. Zdravotně postižení, ti tam mohou dostat vynikající péči. A to je úspora 6 miliard ročně cca. Cca.

A máme tady další návrhy. Takže v této souvislosti samozřejmě navrhujeme i ukončení zneužívání, ukončení výplaty těm politickým neziskovkám. Pana premiéra jsem tady před čtrnácti dny... o tomhle jsme se tady bavili z tohoto místa, tak doufám, že pan premiér zajistí, aby Organizace pro pomoc uprchlíkům, která ještě žaluje český stát kvůli nelegálním afghánským migrantům zadržným na českém území, a vysoudila dokonce na českém státu, přestože je placena z ministerstev vlády, to je neuvěřitelné, 180 tisíc na afghánského migranta, konkrétně na dva, tak doufám, že pan premiér co nejrychleji utne to financování této politické neziskovky a jí podobných. To jsou všechno místa, to jsou všechno položky, které lze uspořit ve státním rozpočtu.

Samozřejmě jak víte, tak Američani začali stahovat už i vojáky z Afghánistánu, Francouzi už je stáhli. Proč Česká republika je tam pořád drží? To je úspora tři čtvrté miliardy ročně. Proč se posílají vojáci do Mali, do Nigeru, do Čadu? Rozhodli jste o tom před třemi týdny, 680 milionů korun to stojí, místo abychom to dali slušným lidem, potřebným, lidem v České republice teď. Já to nechápu. Přitom je to mise, bojová mise ve francouzském zájmu, nikoli českém. Prostě takové nelogičnosti vláda servilně dělá, protože se chce někomu zalíbit v zahraničí, ale důležité je, ale to znamená i nadnárodními hypermarketům, všechno, ale přece český občan musí být na prvním místě, to je heslo SPD. Český občan na prvním místě, slušný občan na prvním místě.

A v této souvislosti si ani nedokážu představit, že by tady došlo ke zvýšení platů politiků. A jsem rád, že konečně, po několikaletém snažení SPD, kdy před dvěma lety jsme tady navrhli zmrazení platů politiků, a Sněmovna o tom hlasovala a ostatní strany nepodpořily návrh SPD na zmrazení platů, a nakonec tady prošel před dvěma lety návrh hnutí ANO a Pirátů na zvýšení platů o 9 %, takže konečně teď, když se blíží klíčové volby do Sněmovny, tak se tady našla podle všeho většina, budeme o tom zítra hlasovat už v posledním, třetím čtení, a konečně by se měly ty platy politiků na příští rok zamrazit. Takže jsem rád, že poté, co návrh SPD byl před dvěma lety odmítnut a ostatní strany nás nepodpořily, my jsme chtěli zamrazit ty platy do roku 2021, tenkrát na tři roky to tedy bylo, tak konečně se tedy ostatní strany pochlapily, některé ostatní, Piráti, hnutí ANO a další, a našli jsme tady většinu pro to, aby prošel tedy návrh na zamrazení platů politiků aspoň teď na ten poslední rok, na příští rok, protože pak už je další volební období, takže to už si pak ta další Sněmovna v novém složení musí rozhodnout sama. Takže trochu se musím pousmát, když v médiích čtu, že to je návrh Pirátů a hnutí ANO a snad ještě ČSSD, přitom oni sami před dvěma lety zamítli návrh SPD, aby nebylo zamrazeno na tři roky, ale budiž, teď je tady aspoň ta většina na to, aby to prošlo, aby se ty platy zamrazily, a jsme rádi, že to úsilí SPD tady došlo konečně úspěchu.

Takže je to, co jsem chtěl říct k tomuto. Z těchto všech důvodů, co jsem tady jmenoval, hnutí SPD nepodpoří prodloužení nouzového stavu a já vám děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Se stanoviskem klubu KSČM vystoupí pan poslanec Ondráček, připraví se paní předsedkyně Pekarová Adamová.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane premiére, jeden člene vlády, kolegyně a kolegové, než začnu, tak bych se jenom kraťounce, dokud tady ještě je pan místopředseda Sněmovny Okamura, vyjádřil k tomu jeho entrée, které tady měl, už mi tam chyběl pouze lov velryb v Jihočinském moři a ochrana nebo klecové chovy, abychom věděli, jak hlasovalo SPD.

Pane kolego, místopředsedo Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, vláda je ve složení hnutí ANO a ČSSD, nikoli KSČM. Nebo jestli znáte jediného z ministrů, který je nebo byl nominován a sedí zde ve vládě za KSČM, tak to řekněte. Tato vláda má pouze naši toleranci. Vysvětlovali jsme si to několikrát, vy na to stále zapomináte.

Plně s vámi souhlasím. To, co jste říkal o zbraních a o armádních zakázkách – vidíte, že se dokážeme shodnout, přestože jsme někde jinde v politickém souboji, ale můžeme spolupracovat. A co se týká neziskovek, máte plnou podporu. Řeknu vám jeden příklad, protože vy to asi nevíte, nebo jste možná nediskutoval s vaším kolegou, pan premiér nevím, jestli to ví, ale řeknu mu to, aby to právě slyšel. V roce 2019 šlo z rozpočtu Ministerstva vnitra na neziskovky 40 milionů. V roce 2020 měly návrh na 70 milionů. Pozměňovacím návrhem, který jsem předložil, jim bylo ubráno 20 milionů, takže jim zůstalo 50 milionů. Pro rok 2021, pane premiére, navrhujou 156 milionů pro neziskovky. Pro ty neziskovky, které se s námi soudí, se státem. Tak máte koncipován rozpočet. (Premiér reaguje z vládní lavice.) Já vám to říkám. Já vám to říkám, je to i váš rozpočet. (Premiér opět reaguje.) Ano, dám vám to. Samozřejmě vám to dám, protože to je do nebe volající navýšení o dalších 300 procent.

A teď k věcné stránce toho mého příspěvku. Odborné argumenty pro prodloužení nouzového stavu. V žádosti vlády je v samotném závěru uvedeno. "Vzhledem k tomu, že krizová opatření podle krizového zákona musí vláda vydávat jen v době nouzového stavu, který končí dne 20. listopadu 2020, je nezbytné, aby vláda požádala Poslaneckou sněmovnu o souhlas s prodloužením nouzového stavu, jak to předpokládá článek 6 odstavce 2 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky. Vláda ČR navrhuje prodloužení nouzového stavu do 20. prosince 2020." Tolik citace z materiálu, kterým nám byl z vlády postoupen. Podle mě to jsou argumenty, které nejsou dostatečně odborné, nebo nejsou vůbec odborné, jsou to argumenty věcné a právní. Pan premiér ve svém úvodním vystoupení řekl jako důvod: vláda chce dosáhnout obratu v boji s pandemií COVID-19. To plně chápu, toho nechce dosáhnout pouze vláda, toho chce dosáhnout každý odpovědný politik sedící v této Poslanecké sněmovně.

Víte, možná by tím odborným argumentem, o který tady žádáme, já nejsem první, kdo tady teď vystupuje, mohly být argumenty uvedené v závěru té prezentace, která je přílohou té žádosti o vyslovení souhlasu s prodloužením nouzového stavu. Zde jsou uvedeny čtyři důvody. Za prvé nebo za a), situace je velmi nestabilní, v uvozovkách, je zranitelná – to plně souhlasím, ale to je víceméně takové politické prohlášení; stále je mnoho pacientů hospitalizovaných – to by mohl být částečně odborný argument; stále trvá riziko vysokého počtu nákazy mezi seniory – ano, senioři a zdravotníci, popřípadě jiné skupiny jsou těmi ohroženými skupinami, a bylo zde zmíněno, jakého procenta lidí, populace se to týká; a za d) to je – pokles a pozitivní trendy nejsou patrné ve všech regionech. To plně chápu, to je pravda, ale v tom případě bychom mohli využít i některé věci, které vycházejí z toho, že bychom mohli ta opatření aplikovat právě pro ty regiony a zamezit tomu, aby občané z těch daných regionů potom svobodně cestovali po celé republice a mohli šířit tuto nákazu.

Má-li být tedy odborným argumentem počet hospitalizovaných, já si myslím, že by to mohl být jeden z argumentů, tak těch je podle dat, která jsem vyhledal dnes ráno na internetu, k dnešnímu dni 6 322, pokud to tak je a pokud můžeme ta data z internetu brát. To je počet hospitalizovaných 6 300. Těch hospitalizovaných na JIP je kolik? Tam ta data nejsou, ale přesná čísla, já tedy nevím, ale podle vývoje a podle toho, jak jsem viděl ty statistiky, které jste předkládal, byt' jsou z toho data 11. 11., svatého Martina, nebo 12. 11., tak tam bylo 1 200 a nějaké drobné, to znamená, odhadem, když беру, že se to snížilo, tak je to dneska cca 1 200 osob na JIP, popřípadě bohužel už na ARO. Samozřejmě neznám skladu těchto pacientů, tedy věk ani jejich celkový – podotýkám celkový – zdravotní stav, protože tito pacienti nejsou často hospitalizováni pouze s tím, že by měli jednu diagnózu, to znamená diagnózu pozitivitu na covid, ale mají k tomu další nemoci, ať právě problémy s plícemi, nebo se srdíčkem, popřípadě jiné nemoci, nejsem zdravotník, nechci do toho zabíhat.

Takže neznáme ani věkovou skladbu, ale ani ten celkový zdravotní stav, který v kombinaci, a znovu opakuji, v kombinaci s covidem může být život ohrožující a v mnoha případech také život ohrožující je. A vím to velmi dobře, protože i můj praktický lékař s covidem byl léčen a bohužel zemřel.

Jen se ptám, jaké jsou tedy odborné argumenty pro pokračování nouzového stavu. Argumenty odborné. Víím, že jste se tady snažil něco zmínit, ale my mluvíme o politických argumentech, o argumentech, že nemůžeme opatření dělat, když nemáme nouzový stav. Ale to jsou věci, které jsme věděli už před měsícem, dvěma, třemi, pěti, půl

rokem a mohli jsme legislativou na to nějakým způsobem reagovat. Takže já ty věcné a právní argumenty chápu velmi dobře, teď bych potřeboval ještě ty argumenty odborné.

Druhým bodem, který bych chtěl zmínit – mám jich pouze pět, takže nebudu dlouhý. Nazval jsem ho vánoční svátky a lyžovačka. Kdy budete mít, vládo České republiky, odvalu říci veřejnosti, jaké budou letošní Vánoce? Budou normální jako ty loňské či předloňské? To asi nebudou, to asi víme. Nebylo by tedy fér říci to již dnes, co mají lidé čekat, na co se mají připravit? Pojedou na svátky do našich hor? Já jsem z Krkonoš, takže tam jsme zvyklí na velký příval turistů z velkých měst, ale máme zde Orlické hory, krásnou Šumavu, Jeseníky a mohli bychom jmenovat i Krušné hory, když koukám na kolegyňi.

Takže já se ptám: víme to už dnes, nebo budeme pouze odkazovat na vývoj PSA? Samozřejmě můžeme, ale ti lidé chtějí mít informace, by se připravili. Víte, oni ti ubytovatelé, kteří právě často těmi zimními svátky a tou zimní sezónou, v podstatě z toho žijí celý následující rok, ti ubytovatelé i provozovatelé středisek se potřebují připravit. Potřebují se připravit, aby věděli, jestli mají tu techniku připravit, jestli mají zasněžovat, jestli ti turisté přijedou, jestli budou ubytováni, jestli to bude fungovat. Pokud jim tuto informaci řekneme 20. prosince, tak se také může stát, že už se na tu sezónu nebudou schopni připravit, anebo jim 20. prosince řekneme, že všechno, co nakoupili, protože počítali s tím, že ta sezóna začne, tak můžou také všechno vyhodit. A ono připravit se na ten nával tisíců turistů, kdy se kapacity některých měst ztroj- až čtyřnásobují, ať je to Špindlerův Mlýn, ať je to mně milá Pec pod Sněžkou, Pomezní boudy, ale i jiná střediska, která velmi dobře znám.

Takže tam je potřeba se připravit a bylo by potřeba říci, co bude. Nejhorší však by bylo něco slibovat, co všechno. Jenom slibovat. Není nic jednoduššího, než zase podlehnout mediálnímu tlaku či vašim PR poradcům, tak jak jste to předvedli již na začátku tohoto léta. Netýká se to vás, pane ministře zdravotnictví, protože v tu dobu jste byl ještě v Brně. Vše se překotně rozvolnilo, a než jste se probrali z té kocoviny úspěšnosti, jak jste se vypořádali s první vlnou, byla tu vlna druhá. Nikdo neslyšel na naše připomínky, ať třeba potřebu nakoupit dostatečné množství ochranných pracovních pomůcek, naplnit sklady Správy státních hmotných rezerv, novelizovat zákon o zadávání veřejných zakázek v tomto segmentu. Na nic jste nereagovali. Byli jste opilí z kocoviny, jak se vám podařilo se vypořádat s první vlnou, rychle jste rozvolnili, a než jste se vzpamatovali, byla tady vlna druhá, bohužel která nás zastihla zase nepřipravené a bohužel ještě v horším stavu, než to bylo na jaře tohoto roku.

Do toho všeho se teď ještě budete mezi sebou koaličně hádat a ukazovat jeden na druhého, kdo za to může. Super! To je výborná vláda! Dvoukoaliční, pane místopředsedo Okamuro. Už jen čekám, kdy na sebe začnete podávat trestní oznámení nebo jiné oblíbené prvky politického předvolebního boje. Víte, nechte to na voličích. Oni nám to sečtou podle zásluh všem a již velmi brzy.

Takže chci slyšet, jak to bude na Vánoce, a bude, nebo nebude lyžovačka? Ať již v našich horských střediscích, anebo v Rakousku, nebo Itálii, kam naši lidé velmi často rádi jezdí. Samozřejmě vy řeknete, já nemůžu vědět, co bude v Rakousku a co bude v Itálii, ale sami asi vidíme, jak dneska k tomu přistupuje Rakousko. Myslím, že mají zákaz vycházení i přes den, takže asi neočekávám, že by ta lyžovačka v rakouských střediscích byla, i když samozřejmě čas to může všechno změnit.

Takže já bych tyto informace chtěl slyšet dříve než toho 20. 12., kdy už se nemusí naši hoteliéři, naši provozovatelé středisek na tuto sezónu připravit, anebo resp. se na ni připravit a poté tzv. zplakat nad výdělkem. Takže tuto informaci bych požadoval dříve než 20. 12. A pouze PES mně to asi neodpoví.

Třetím bodem – logika nastavení výjimek prodeje v maloobchodech. Supermarkety ve městech jedou a zisky odcházejí do zahraničí, vy na vesnicích nebo v malých městech máte smlůu, pokud nemáte supermarket, který by prodával. Bud' si zajedete, anebo prostě si dojděte pouze do té samošky, kterou tam provozuje místní Vietnamec nebo malý řetězec. On o tom zde hovořil pan místopředseda Okamura, takže o tom odlivu peněz do zahraničí nebudu více raději mluvit.

Ta nelogičnost. Já si mohu jít koupit zavařovací hrnec, kvedlačku, můžu si jít koupit barvy, laky, stelivo, můžu si koupit živé rybičky, můžu si koupit křečka, to všechno si můžu koupit, ale už si nemůžu koupit zimní boty, popřípadě zimní bundu. Samozřejmě můžete říct, tak si zajed'te do toho supermarketu nebo hypermarketu, tam to oni mají. Já nevím, jestli to mají v Kauflandu, jestli to mají v Lidlu, ano v Tesco mají oděvy. Nevím, jestli tam mají boty. To zase nejsem takový nákupní turista, já víkendy trávím jinak než chozením po supermarketech. Ale nevím, jestli tohle všechno tam lze koupit. Ano, jsou asi obchodní řetězce, které nabízejí i boty, ale vysvětlujte to těm maminkám, že musí jít tam.

Mám příklad, kdy mně volala jedna maminka samoživitelka s dětmi ve věku 12 a 8 let, kdy se sotva vypořádala s covidem z jarní části a kdy mi řekla, celé léto jsem pracovala. Ještě že mohly děti odjet na tábor, to bylo super, že jste to rozvolnili, našetřila jsem nějaké peníze, abych vůbec mohla zahájit školní rok, protože ten je pro nás vždycky velmi náročný ekonomicky, přestože máme v Ústavě a v Listině napsáno, že u nás je vzdělání bezplatné. Vzdělání možná takové, ale to ostatní už si musíte koupit. A já myslím, že mnoho z vás maminek by tady řeklo, kolik stojí zahájení školního roku pro jednotlivé ročníky základních škol. Takže ta paní nakoupila a očekávala, že za zářijovou výplatu půjde a té své 12leté a 8letému synovi koupí zimní boty ze zářijové výplaty, kterou dostane v říjnu. Bohužel už nedostala, protože jste zavřeli. Tím, že jste zavřeli i školy, tak celkem v pohodě děti zůstaly doma, ale teď nastává situace, kdy už ty děti možná do té školy půjdou. Ona se mě ptá, pane poslanče, mám jít do drogerie koupit hadr na podlahu, zabalit dětem nohy do toho hadru na podlahu a strčit je do vlastních holínek a vysvětlovat dceri a synovi, že to jsou moderní kozačky? Proč si nemůžou lidé jít koupit zimní boty nebo normální boty? Já to nepochopím.

Myslím, že zde pan Okamura o tom mluvil, že ta opatření v těchto druzích obchodů se dají udělat stejně dobře, ne-li daleko lépe a efektivněji než v těch velkých prodejnách, protože aspoň v té prodejně obuvi, kam chodím já, tak přes den je čtyři až pět zákazníků a pokaždé, když tam přijdu, tak se na mě vrhnou tři až čtyři prodavačky, které se mi okamžitě chtějí věnovat. Asi tuší, že jsem nesvéprávný a nevím, jaké boty si chci koupit, nebo mně chtějí vnutit něco, co bych zrovna já nechtěl. Takže pravidelně se mně věnuje dostatek lidí, kteří tam jsou. Takže mně stačí, když se mně bude věnovat jedna prodavačka, jedna může určovat počet lidí v tom daném obchodě a lidé by si mohli koupit, za těch podmínek, které jste stanovili, 15 metrů čtverečních na jednoho, nemám s tím jediný problém. Zvažte to, protože ta nelogičnost ve vašich opatřeních je šílená. Opravdu je šílená!

Víte, v těch obchodních řetězcích, když tam někdy musím, je někdy narváno. Hlava na hlavě. Vůbec, přijdou-li čtvrtční nebo jiné slevy, které ty obchodní řetězce mají jako

svůj nabídkový den, to se tam sjedou nejenom naši senioři, ale i lidé, kteří právě díky slevám mohou ušetřit nějakou tu korunu, která jim nazbyt nezbyvá.

Teď jste dali to opatření 15 metrů na jednoho zákazníka. Já znám spoustu lidí, kteří si už koupili vlastní nákupní košík, protože říkají: já nebudu chodit s tím, tamtím železným na kolečkách, nebo popřípadě s tím malým, protože samozřejmě z mé hygieny je to daleko jednodušší, vezmu si svůj košík, nakoupím, dám na pokladnu, dám do vlastního košíku, strčím do auta a odjedu. Teď jim to neumožňují, protože si musí vzít ten nákupní košík, který tam je. Podle počtu košíků víme, kolik lidí máme v obchodě. Aspoň tak to vypadalo včera, možná i dnes. Otázka: Půjdu-li doprovázet někoho z těch starších lidí, který už se, řekněme, hůře pohybuje, chodí třeba jenom o berlích a používá mě pouze jako výborného řidiče toho složitého dopravního prostředku, nákupního vozíku, abych se pohyboval mezi těmi regály, potřebujeme 30 metrů čtverečních, nebo se uspokojíme pouze s těmi patnácti?

Já bych velmi rád pomohl těm lidem, kterým jsem pomáhal, a na nákup jedu právě pouze jako ten řidič, který bravurně mezi regály projede, nakoupíme a poměrně rychle odjedeme. Urychlí to čas a umožníme dalším lidem, aby mohli vzít ten náš nákupní vozíček, možná si ho vydezinfikovat a jet na to oblíbené kolečko nákupu, které bohužel musíme všichni absolvovat. Takže mohu doprovodit takovou osobu? Nebo potřebujeme už v tu chvíli 30 metrů čtverečních a každý svůj nákupní vozík? Včera to bylo velmi nelogické. Takže těch nelogik je tady velmi mnoho a je to potřeba řešit.

Čtvrtým bodem – nelogika nastavení výjimek v poskytování služeb. Řeknu vám jeden zase příklad z té běžné praxe. Jeden prodejce vozidel korejské výroby, abych neřikal žádnou značku, má autosalon. Autosalony – prodej aut, je zakázané, takže to je zavřené. Ale je povoleno opravy vozidel. On jako službu nabízí, a dělá to většina těchto prodejců, nabízí sezonní výměny pneumatik a uskladnění těchto pneumatik. Takže vy je u něj máte, takže kdybyste to zavřeli celé, tak to dneska lidé jezdí na letnákách. Ještě že aspoň se nestalo tohleto. Takže on se objedná telefonicky na tu výměnu pneumatik, stanoví mu čas. On přijede, řekněme, v čase 10.30, předá to své auto, oni mu řeknou: v 11 to budete mít hotové. On si sedne do té haly, deset minut sedí, kouká tam do těch prospektů, za chvíli chodí mezi těmi auty, třeba by si nějaké auto vybral, pozoruje a ptá se na nějaké detaily. Takže on celou dobu je uvnitř toho prostoru, celou dobu tam s rouškou se pohybuje, čekají tam jeden nebo dva zákazníci, podle toho, jaká je kapacita toho pneuservisů. Uvnitř tam mohou být, ale nemůže tam přijít někdo jiný, který by chtěl a řekl by: já mám zájem si koupit na konci roku nové auto. Protože to už je jiný typ zákazníka, ten by si chtěl koupit auto, nechce si pouze vyměnit pneumatiky, popř. výměnu oleje.

Jaká tam je logika? Já ji v tom absolutně postrádám, protože ty velké autosalony, pokud jste tam někdy byl, to je jeden otevřený prostor, kdy máte několik stolů, nebo chcete-li přepážek, a u jednoho je napsáno příjem vozidel, u druhého je napsáno prodej vozidel, u jednoho je, nevím co napsáno. Ale to už není důležité. Prostě je to jeden otevřený prostor. Proč nemůžu jako zákazník přijít a koupit si motorové vozidlo a podpořit tímto ekonomiku, o které vy tady mluvíte, ale můžu si vyměnit ty pneumatiky? Jestli mně na to dokážete logicky odpovědět, budu velmi rád.

Další nový příklad – psí salony. Otevřeli jste. Ano, chápu. Paničky se stěžují, že pejsci mají dráčky, kočičky také, je to potřeba zastřihnout, pudla pěkně ostříhat. Dobře, chápu to. Ale proč nemůžeme my lidé jít také za dodržení určitých podmínek, které byly na jaře stanoveny, a myslím, že fungovaly? A podnikatelé v těchto službách se dokázali

přízpůsobit a dokázali, že to jde. Proč se nemohu objednat na konkrétní čas a přijet a nechat se ostříhat? Já to nechápu. Jestli to bude trvat dalších půl roku nebo rok, tak všichni budeme jak... někteří kolegové s vlasy až do půl zad. Nebo si všichni koupíme mašinku a budeme to brát na nula milimetrů nebo na jeden milimetr. To bude asi nejrychlejší řešení. Ale jestli to chcete tímto způsobem, tak pojďme živnost kadeřníků, pedikérů a dalších prostě úplně zlikvidovat. Protože to jsou všechno segmenty, které se dají nastavit. A jestli se nastavit nedají, tak jak to, že to šlo nastavit na jaře a mohlo to fungovat, a nejde to nastavit teď? Jestli mně to dokážete logicky vysvětlit, velmi rád si to vyslechnu.

Takže podobných nesmyslů, zákazů a výjimek vám mohu dát desítky. Já myslím, že tyto dva by vám mohly stačit. To, že jste se z chyb na jaře fakt neponaučili a musíte je znova opakovat, vůbec nechápu.

Pan premiér v tom svém úvodním vystoupení řekl, že návrat k aktivitám, k těm běžným aktivitám, v nejbližších měsících nenastane. To jsem velmi, velmi dobře zaslechl. Takže to znamená, že nebude ani ta lyžovačka, nebudou ani ti kadeřníci, nebude nic jiného, protože to jsou v podstatě normální aktivity běžného života. Ale je to potřeba těm lidem říct. To je potřeba těm lidem říct, aby se na to připravili. (Premiér: Řekl jsem pravděpodobně.) Pan premiér říká pravděpodobně. Dobře. Tak s mírou pravděpodobnosti, jakou to nenastane.

Tvrdý lockdown, měkký lockdown. Prostě něco funguje.

Pan premiér apeloval na občany. Pane premiére, apelujte také na vlastní ministry. To především. Aby každý z nich neříkal něco jiného. Něco jiného říká pan ministr zdravotnictví a bohužel něco jiného slyšíme od pana superministra, který zase řekne úplně něco jiného. Ti občané, pokud mají důvěřovat vaší vládě, kterou my tolerujeme, tak chtějí mít také jasné informace a chtěli by také vědět a chtěli by také jednotný postoj této vlády. Chápu, že jste dvě politické strany a nedokážete se shodnout, ale aspoň ministři jednoho politického subjektu, kteří tedy asi nejsou členy, ale jsou nominanty za vaše hnutí, by měli mluvit stejnými ústy.

Bylo zde také zmíněno, pane ministře zdravotnictví, trasování. Jak funguje nebo nefunguje. Já samozřejmě nechci to hodnotit. Ale řeknu vám zase vlastní příklad. Já jsem byl pozitivní na covid, protože mně volala manželka, takže jsem se vrátil domů, zajistil jsem si testy. Řekli mi, že jsem pozitivní. Pardon. Neřekli mně. Proběhl jsem testováním ve čtvrtek, pátek, sobota. V podstatě nic, čekal jsem. Až jsem si tedy zavolal svému praktickému lékaři a sestřička mi řekla: Ano, jsi pozitivní. Nepřišla mně žádná SMS, nikdo z hygieny mi nevolal, nikdo se se mnou za celou dobu nebavil. Nikdo, podotýkám, nikdo. Kromě mého kontaktu s mým praktickým lékařem, resp. s jeho zdravotním personálem, s praktickým lékařem, který mně na covid také zemřel. Takže nevím, jak to trasování funguje nebo nefunguje. Já jsem se podíval do svého seznamu, obvolal jsem kamarády, s kterými jsem mluvil den předtím, než jsem odjel do Poslanecké sněmovny, vyzval jsem je, aby šli. Šli, všichni byli negativní. Vyzval jsem svého skoro osmdesátiletého otce, nechal se podrobit, bohužel byl pozitivní, ale ve zdraví přežil, což jsem velmi rád. Takže nevím, jak funguje trasování. 97procentní úspěšnost, u mě nulový kontakt. Nikdo se se mnou vůbec nebavil. Čtrnáct dní jsem ležel doma, v klidu, bez žádných problémů. Takže to jenom k tomu vašemu trasování.

No a jaká je aktuální role Ústředního krizového štábu? Pan ministr vnitra tady není jako šéf Ústředního krizového štábu. Víte, možná se teď díváte, že poslanec, který toleruje

tuto vládu, vás takto kritizuje. Víte, my nemáme žádné informace. Zápisy z Ústředního krizového štábu jako místopředseda výboru pro bezpečnost a jeho člen jsme žádali po Ústředním krizovém štábu, resp. po ministru vnitra, od jara. Od jara. A předseda výboru pro bezpečnost, pan poslanec Radek Koten, vám může říct, kolikrát jsme psali na Ministerstvo vnitra, aby nám zápisy posílali. První zápisy jsme po urgenci při projednávání včerejšího návrhu státního rozpočtu, kapitoly 314, dostali včera odpoledne. Asi osmnáct nebo šestnáct zápisů. Všechny najednou, i z jara, všechno teď. Doteď jako nejbližší partner Ministerstvu vnitra, výbor pro bezpečnost, jsme neměli žádné informace.

Na jaře došlo k tomu, že zástupci opozice měli možnost delegovat své zástupce do Ústředního krizového štábu. Já jsem zmínil, byl jsem to já, byl to pan kolega Kaňkovský, teď ho tady nevidím. Byl to pan senátor Červíček za ODS a pan doktor Šmucler za, myslím, topku. Když byl stanoven nový Ústřední krizový štáb, tak jsme přišli za Ministerstvem vnitra, jestli tato naše účast bude znovu obnovena a bude to fungovat. Čekali jsme týden, čekali jsme měsíc, já jsem několikrát mluvil s panem ministrem. Pan ministr mně řekl, že si to nepřejete pan premiér. Jestli si to nepřejete, tak se pak nedivte, že my nemáme informace, že vás budeme kritizovat, padni komu padni. Vy od nás chcete naše hlasy. Vy potřebujete naše hlasy na některé vládnutí. A jestli je vám tak zatěžko, abychom my měli informace z jednání Ústředního krizového štábu, tak vás vůbec nechápu, jak chcete dál vládnout.

V závěru svého vystoupení avizují, že po ukončení rozpravy obecné, pane předsedající, si za klub vezmeme přestávku na poradu klubu, kde zhodnotíme odpovědi na těch, řekněme, čtyři pět dotazů a podle toho se rozhodneme, jak budeme hlasovat o žádosti o vyslovení souhlasu s prodloužením doby nouzového stavu. Do té doby od nás žádné datum neočekávejte, a děkujeme za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji poslanci Zdeňku Ondráčkovi za stanovisko klubu KSČM. Nyní s přednostním právem paní poslankyně Pekarová Adamová, poté pan kolega Jurečka a poté pan ministr Blatný s přednostními právy. Pak se snad už dostaneme k běžné rozpravě. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, nouzový stav řešíme už v tomto roce, jeho prodlužování, v Poslanecké sněmovně pokolikáté? Asi počtvrté, popáté? Už si nevzpomínám ani, kolik, když to vezmu i s jarem, kolikrát to je. Člověk by si řekl, že poučení z těch předchozích žádostí měla vláda dostatek. Ale bohužel tomu neodpovídá současná předloha, kterou tady máme, protože množství nesrovnalostí, které v tom materiálu, který jsme dostali dopředu, je, snad ještě přibývá. Pro mě je to nepochopitelné.

Žádost není vůbec aktuální. Je tam celá řada věcí, které už vůbec nejsou dnes platné, např. v samotném zdůvodnění na straně 3 je stále napsáno, že aktuální opatření spočívají i v zákazu prezenční výuky na všech typech škol. Tak víme, že včera už se obnovila pro první a druhou třídu. Je tam celá řada dalších nesrovnalostí a chyb. To je krásná ukázka toho, jak s nouzovým stavem a s tímto zásadním zásahem i do základních práv lidí v České republice vláda nakládá. Nestojí vám za to ani ten podklad, který nám předkládáte a s kterým přicházíte s žádostí o prodloužení na další měsíc, udělat pořádně. Je to odfláknuté a opět v tom celá řada informací naprosto absentuje.

Myslím si, že je další důležitá informace pro vás a důležité zmínit, že tak jak proběhlo prodlužování naposled, tak rozhodně se nesmíme s tím, že tady budete celou dobu jenom buďto sedět a mlčet, anebo dokonce se opět odsud ze sněmovny úplně odeberete a na všechny dotazy, podněty a podněty, které tady jsou opravdu odevšud, ze všech stran, neodpovíte a neposkytnete své stanovisko. To je naprosto nepřijatelný přístup. A opravdu tady hazardujete už dlouhodobě, ale tentokrát znovu to ještě šponujete výš s důvěrou lidí v to, že víte, co děláte, že žádost je oprávněná a že vláda má šanci vůbec dostat epidemii pod kontrolu. A říkám, dostat epidemii pod kontrolu, protože tak tomu samozřejmě i přes pozitivnější čísla v posledních dnech stále samozřejmě není.

Začneme systémem, který byl představen, který nese tu zkratku PES a který vyžaduje ve všech svých stupních, aby byl právě přijímán nouzový stav, aby trval nouzový stav, jinak nemůžou být ta opatření přijímána. Já na jedné straně děkuji a kvituji panu ministru zdravotnictví Blatnému, že konečně po těch mnoha měsících jsme se dočkali přehlednějšího přístupu a přehlednějšího systému. Na druhou stranu by bylo férové zcela na rovinu a otevřeně říci, že nouzový stav za předpokladu tohoto přístupu tady budeme mít minimálně do jara. Že minimálně do jara budete žádat o to, abychom nouzový stav neustále prodlužovali a měli. Myslím, že se to obáváte říci, ať už pan premiér, nebo jednotliví páni ministři, protože víte, jak velká nechuť vůči nouzovému stavu ve veřejnosti začíná panovat. A že týden od týdne je větší a větší, a i vám určitě přicházejí do e-mailu ty zprávy občanů, kteří říkají, proboha už neprodužujte nouzový stav ani o den, natož o měsíc. Ale férové je říci, že také spousta lidí nemá úplně jasnou představu o tom, co všechno nouzový stav nutně obsahuje a co nikoli, a že to neznamená, že všechna ta opatření musí platit. Že všechna ta omezení, která jsou dnes, jsou tady po celou dobu nouzového stavu, že se budou moci postupně zmírňovat. To je férové přiznat a říci.

Ten náš zásadní požadavek k systému PES je, aby v něm byl i stav, který nebude vyžadovat nouzový stav. To znamená, i ten stupeň tzv. nula, kdybychom respektovali současně rozvržení, za něhož nebude nutné nouzový stav vůbec mít. A i přístup v systému ve stupni jedna by měl být bez nouzového stavu. Myslím, že toto přepracování plus ještě celá řada drobností a nelogičností, které v něm jsou, by bylo nutné tak, aby mohl být považován za seriózní. Ale zásadní je také to, aby ten systém, když už vznikl, také platil a aby nedocházelo k jeho ostřelování už i ze samotných vládních lavic. To považuji za důležitý signál právě i pro důvěru lidí v to, že systém jste nejdříve opravdu velmi podrobně diskutovali, a to i s oponenty, diskutovali jste jej s jednotlivými influencery, svazy a všemi těmi, kterých se týká, tak aby následně byl opravdu už vyšperkován natolik, že si za ním budete do jednoho stát. Pro nás je tento požadavek jeden z těch úplně zásadních proto, abychom vůbec mohli podpořit jakoukoli délku nouzového stavu, a předem avizují, že 30 dní rozhodně TOP 09 nepodpoří.

Proč? Je i důležité zmínit, že my tady v předchozích prodlužováních nouzového stavu, ale při projednávání koronavirové krize jsme jako Sněmovna přijali celou řadu usnesení, kterými jsme vládu zavazovali k určitým krokům. Podívala jsem se na to, jak jsou plněna tato usnesení vládou, a opravdu by vláda na jedničku neobstála. Celá řada těch usnesení i třeba ještě ze září stále není naplněna, například to, které vyzývalo vládu, aby lépe komunikovala a bojovala i s dezinformacemi, a celá řada dalších. Proto avizují, že ještě předložím kompletní návrh usnesení, které obsahuje právě i ta, která ještě splněna nejsou, jakkoli ty termíny už dávno vypršely.

Logika opatření, která si myslím, že musí být zásadní pro to, aby lidé v ně měli důvěru a byli je ochotni dodržovat, se v posledních dnech vytrácí i s tím hodně často

skloňovaným opatřením ohledně počtu osob na prodejní ploše. Viděli jsme včera záběry front, které se tvořily, a určitě si ne jeden z nás klade otázku, proč je zrovna 15 metrů ta zvolená plocha, na kterou teď smí být do obchodu vpouštěn zákazník. Myslím, že aspoň pan ministr zdravotnictví, u pana premiéra bych si tím tolik jistá nebyla, někdy jel autobusem v poslední době, nebo metrem, prostě nějakým dopravním prostředkem. Já jim jezdím pravidelně a vím, že tam lidé rozhodně nemohou a nedodržují logicky tím pádem rozestup dvou metrů, a to jsou třeba v uzavřeném vagonu nebo autobuse, kde není možnost mít otevřená okna, nebo často se vůbec nedá hovořit o takové ploše nebo takovém prostoru, kde cirkuluje vzduch tak jako třeba právě ve velkém supermarketu, obchodním centru apod.

Proto mně připadá, že logika tady tohoto konkrétního požadavku je v tomto případě velmi pochybná, a to i když si spočítáme, a to jsem si musela trochu osvěžit, příznávám se, jak se počítá plocha základní školy, že když máme dodržovat dvoumetrový rozestup, tak by vlastně při dodržení tady toho základního pravidla, které už nás od jara provází, které už asi málokdo zpochybní, které se dodržuje v celém světě, kde s covidem bojují, tak by znamenala plochu 3,14 metru na osobu. Může být mnohem víc zákazníkovi přímo v obchodech, rychle provést nákup, který potřebují, a mohli by zase odjet s nákupem domů, kdežto takhle dlouze čekají ve frontách, kde někdy ano, a někdy také ne, je ten dvoumetrový rozestup dodržen. Celá situace se tím významně zkomplikovává a logiku to nikomu nedává.

Navíc dle statistik, které byly zveřejněny, nejčastější prostředí, v němž ta nákaza probíhá, není ani při nákupech, ani při tom cestování, které já jsem zmínila, ale je to nejčastěji na pracovišti a doma. To je tedy ten největší podíl, kde to skutečně tvořilo desítky procent těch potvrzených přenosů nákazy. Takže k tomu, aby takovéhle opatření bylo přijímáno, nehovoří ani tato vaše čísla, tato fakta, která byla zveřejněna, která jsou dohledatelná, a tím spíš se nedivím maloobchodům a prodejcům, kteří dnes už od 22. října mají své obchody uzavřeny, že to vnímají jako velkou diskriminaci. Stejně tak to opatření, které ruší možnost prodeje v neděli, a tudíž nahání lidi do obchodů v těch zbývajících šesti dnech ještě více a neumožňuje ten rozptyl rozšířit, velkou logiku a velký smysl dle mého názoru nedává.

Proto vás také žádám, abyste tato konkrétní opatření ještě jednou zvážili a abyste případně urychleně přistoupili k jejich revizi a i v samotném PES, v tom systému, se tady zrovna na tyto konkrétní kolonky podívali a revidovali je.

Naše požadavky, abychom vůbec byli ochotni uvažovat o prodloužení nouzového stavu, vyplývají, a budou tedy součástí usnesení, z toho, co je teď nejaktuálnější řešit. Já jsem přesvědčena o tom, že celá řada lidí, a opakovaně to tady zdůrazňuji, kteří jsou ekonomicky postiženi situací, která probíhá, to znamená, je jim zakázáno vydělávat, dnes v podstatě opravdu balancuje na hraně ekonomického přežití a mnozí už do propasti spadli i vlivem toho, že pomoc, kterou poskytuje stát, je nesmírně pomalá. Ta jasná poučka už zjara měla být čím rychleji, tím lépe, a to se opět, ani teď na podzim, neděje.

Snažila jsem se získat aktuální informace o tom, kolik už bylo vyřízeno například kompenzačních bonusů, kolik lidí už jej získalo, a bohužel, při oslovení těch úřadů, které jsou za to zodpovědné, včetně ministerstva, jsme takovouto informaci s mými kolegy nebyli schopni od nich získat. Proto chci, abychom – jedno z těch usnesení, které dnes budeme přijímat, pevně doufám, že je podpoříte – od vlády získali do 1. prosince – a myslím si, že to je dostatečný časový horizont, máte dost času na to to zpracovat – přehled vládních kompenzací, včetně informace o průměrné délce vyřízení žádostí.

A chci, abyste zároveň přijali veškerá potřebná opatření, aby délka administrace těchto kompenzací byla co nejkratší.

Píšu vám opravdu desítky, stovky zoufalých lidí denně, kteří žádnou pomoc stále ještě neviděli, ale od 22. října nemohli, nesměli, měli zakázáno vydělat byt' jen korunu. I oni mají své děti, potřebují je živit, i oni mají své nájmy a hypotéky, a nemálo z nich musí samozřejmě nějakým způsobem řešit i náklady, fixní náklady svého podnikání. Ne všem je umožněno na to získat pomoc, protože ne všechny programy se na ně vztahují a častokrát se vylučují, použití jednoho nebo čerpání jednoho vylučuje čerpání druhého, takže ta nervozita a frustrace mezi lidmi den ode dne opravdu narůstá. A co to pak samozřejmě způsobí, tento nebezpečný koktejl, asi nemusím říkat. Tohle je jedna ze základních věcí.

Bohužel odešel ministr kultury, ale jeden z těch programů COVID – Kultura, konkrétně COVID – Kultura II, se také týká právě živnostníků a lidí, kteří jsou v kultuře zaměstnání, kteří jsou častokrát už od jara, nebo pokud neměli sezónu zimní, tak možná už od minulého roku bez příjmů, a vyřizování těchto jejich žádostí, protože Ministerstvo kultury je jenom zpracovává a postupuje dál na Ministerstvo průmyslu a obchodu, stále ještě nebylo svým způsobem zahájeno, vyplácení těch podpor nebylo zahájeno. Je tam přezkum ÚOHSem, kterému málokdo rozumí. Mě by zajímalo, jestli dochází k tomu, aby se zrychlil tento proces, aby ÚOHS rozhodl co nejrychleji, v nějaké rozumné lhůtě, a těm lidem skutečně ta podpora začala být vyplácena. To je další z usnesení, které navrhnu, totiž požadavek, aby došlo k urychlení spuštění vyplácení žádostí z COVID – Kultura II, které jste doposud vyplácet nezačali.

Dále budeme určitě požadovat jasný harmonogram, kterým bude vláda komunikovat, jak bude docházet k návratu dětí do škol. Myslím, že by ta informace měla být přehledná, a jak školám, tak i rodičům, samotným studentům a dětem tato informace velmi chybí, a vzdělání by pro nás mělo být na prvním místě.

Co se týče kompenzací lidem, kteří jsou nejvíc postižení, ať už se jedná právě o kompenzační bonus, nebo jakékoli z těch programů, tak nestačí samy o sobě, pokud nepřijmeme, tak jako bylo na jaře umožněno, odpuštění odvodů. Už to tady zaznělo, ale pokud dáme někomu 15 tisíc a rovnou mu z toho jednu třetinu vezmeme, tak to velká pomoc není. Proto jeden z těch našich požadavků a jedno z těch usnesení bude, aby vláda předložila, a to v termínu do 3. prosince opět, Poslanecké sněmovně návrh, kterým se budou odpuštět odvody na zdravotní a sociální pojištění pro osoby samostatně výdělečně činné a také pro zaměstnance, kde byly vlastně takovýmto způsobem umožňovány na základě zákona 461/2020 Sb. (nároky?) na kompenzační bonus. Prostě chceme zkrátka a stručně obnovit to, co už platilo, protože jinak ti lidé příliš velkou pomoc ve skutečnosti nezískávají a nemají, z čeho ty odvody hradit. Tento požadavek je naprosto zásadní a myslím, že bychom si už měli přestat hrát na to, že nelze posoudit, jestli někdo na něj má, nebo nemá mít nárok. Ne všichni jsou postižení současnou situací stejně, to je pravda, ale pokud někomu vzniká nárok na kompenzační bonus právě podle toho zmíněného zákona, tak automaticky by nemusel platit odvody. Jednoduché, prosté, snadno administrovatelné. Není prostor pro výmluvy. To je další z konkrétních požadavků, který rozhodně budeme dnes prosazovat.

A už se dostávám k několika málo dalším, které se týkají oblasti zdravotnictví. Všichni teď upínají svůj zrak a své naděje k vakcínám, k tomu, že by mohlo dojít k očkování, ale je potřeba, aby byl na to stát dobře připraven a aby byl schopen je pak následně ve chvíli, kdy vakcína bude k dispozici, provést. Není to jednoduchý úkol,

protože má-li být proočkována velká část populace, pan ministr uvádí, pokud se nepletu, 65 až 70 %, tak je to samozřejmě i velký logistický úkol a je nutné, aby už dnes vláda měla zpracovaný očkovací plán pro občany České republiky, který právě zohlední ty rizikové skupiny a ty skupiny, které mají být očkovány předčasně, a aby tento plán byl zveřejněn, a jakmile bude dostupnost vakcíny, tak se mohlo začít. Proto jedno z těch usnesení, které předložíme, se bude týkat právě i požadavků na tento konkrétní plán a už nyní by mohla být administrována registrace občanů, kteří budou mít o očkování proti COVID-19 zájem.

Na závěr mi dovoluji, abych shrnula, že ve chvíli, kdy po nás je požadováno tak zásadní omezování práv lidí, které nouzový stav samozřejmě přináší, tak je také nutné vyhodnocovat opatření a nařízení, která platí. A tak jak k němu dochází v těchto vašich dokumentech, je to skutečně nedostatečné. Proto budu navrhopvat, aby vláda minimálně den před koncem nouzového stavu předložila i zprávu nejenom o navrhovaném dalším postupu, ale i vyhodnocení všech dosavadních opatření. Skutečně vyhodnocení, nejenom konstatování, co platí, co je nařízeno, které ještě dost často není úplně nebo není pravdivé a aktuální. To je úplně základní věc, která může zlepšit schopnost zvládat epidemii a dostat ji pod kontrolu.

Dámy a pánové, TOP 09 podpoří v případě, že budou splněny všechny tyto podmínky do jedné, prodloužení nouzového stavu maximálně o dalších 14 dní, což by znamenalo, jestli dobře počítám, 4. 12. konec nouzového stavu a případné další řešení, jestli jej prodloužíme, nebo ne. Ale v té době bude zasedat Poslanecká sněmovna, a není tedy důvodu, abychom dnes dávali bílko šek vládě na 30 dní, zvláště ve chvíli, kdy vidíme, že sama není schopna si stát za celou řadou svých kroků, jeden ministr zpochybňuje kroky druhého a opatření často postrádají i bazální logiku.

Proto základem je dát věci do pořádku včetně takzvaného psa (PES), říci férově, jak se to má s predikcí nouzového stavu, na jak dlouho byste jej potřebovali, pokud vidíme vývoj epidemie, jak se má dnes, a také abyste byli schopni reflektovat realitu všech těch, kteří jsou velmi tíživě postiženi a kteří opravdu dnes z hlediska ekonomického přežití už jsou naprosto na hraně. U takových lidí, a není divu, je pak asi velmi těžké očekávat, že budou mít trpělivost s dodržováním všech těch opatření. Tak se ty věci prostě mají. A ani jim to nemůžeme mít moc za zlé, protože na jejich v tu chvíli základní misce vah hraje roli to, jestli uživí rodiny, jestli přežije jejich podnikání, čím se budou živit v dalších měsících a letech. Těm je potřeba zásadněji pomoci, než jak je činěno dnes. A zejména šlápnout na plyn právě v téhle oblasti, šlápnout na plyn tak, aby se jim pomohlo opravdu efektivně a rychle. Jinak to hrozí opravdu i velkými společenskými dopady, ze kterých se budeme vzpamatovávat mnohem déle než ze samotné epidemie. A to si, doufám, nikdo nepřejeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byla paní poslankyně Pekarová Adamová. Budeme pokračovat v diskusi vystoupením s přednostním právem pana předsedy Mariana Jurečky. Připraví se pan ministr Plaga. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane premiére, pane ministře zdravotnictví, kolegyně, kolegové, na úvod mimo téma této schůze tady chci říci,

že – někteří jste to zaznamenali – se chci omluvit vůči svým kolegům a kolegyním tady ve Sněmovně za to, co se mi "podařilo" v pondělí večer, kdy jsem si nevědomky dal pivo u výdejního okna do kelímku. Kdybych to býval byl věděl, že tím porušuji vládní nařízení, a uvědomil si to, tak bych si to pivo nekupoval a rozhodně bych to nedával sám ani na sociální síti, takže tímto se omlouvám. Mrzí mě to a budu se snažit vyvarovat podobných pochybení v budoucnu.

Nicméně teď k tomu, co nás čeká z hlediska projednávání této mimořádné schůze k prodloužení stavu nouze. Vláda přichází s návrhem o 30 dnů. Já musím říci, že na jedné straně oceňuji to, že tady na úvod kromě premiéra vystoupil ministr zdravotnictví, ale byl bych velmi rád, kdyby tady také byli schopni vystoupit ministr vnitra coby předseda Ústředního krizového štábu a minimálně také ministr průmyslu a obchodu a ministr školství, protože to jsou oblasti, které jsou velmi zasažené opatřeními, o kterých tady budeme jednat a které mají souvislost s prodloužením stavu nouze. Není to jenom názor můj, ale je to názor obrovského množství lidí, kteří se na nás obracují z řad rodičů, z řad podnikatelů, z řad učitelů, zdravotníků, pracovníků v sociálních službách. Tito všichni lidé by chtěli, abychom tady tlumočili jejich názory, postřehy, aby také na ně tito ministři, nejenom premiér a ministr zdravotnictví, reagovali a dali odpověď.

Já musím říct, že mě mrzí, že tady vlastně některé věci i na půdě Sněmovny proběhly před několika týdny či měsíci tak, jak probíhaly. Myslím si, že ta první vlna zaskočila nás úplně všechny. A tady nelze nikterak dramaticky vyčítat, že by vláda zásadně pochybila. Všichni se snažili dělat maximum možného v dané situaci. Ano, v některých momentech se to mohlo podařit lépe, ale myslím si, že kdyby tam byl kdokoliv ať už z řad jakékoliv strany, tak by se potýkal s podobnými problémy v rámci toho, že to bylo něco, co bylo nečekané, bylo to poprvé atd.

Nicméně když potom přišla situace v červenci a viděli jsme příběh OKD a Karvinska, tak tehdy tady na půdě Sněmovny nejenom že přicházely konkrétní náměty, podněty z toho, že nefunguje chytrá karanténa, nefunguje nám testování, trasování, ale bavili jsme se o tom, že je tady potřeba udělat bezpečnostní zákon, že je potřeba změnit věci legislativně a poučit se z toho. A tehdy také zaznívala slova i z úst pana premiéra o tom, že v žádném případě si tady žádnou druhou vlnu nemůžeme dovolit, nemůžeme si dovolit další zavření ekonomiky a společnosti, takzvaný lockdown, protože to prostě bude obrovský zásah nejenom do státního rozpočtu, ale do života této země s obrovskými dopady. A všichni jsme se snažili tady komunikovat to, abychom dokázali ta opatření nastavit tak, ať se z toho poučíme, ať neprojdeme další druhou vlnou. I to tady bylo probíráno na půdě Sněmovny v průběhu září.

Já jsem pana premiéra 8. září prosil, žádal, aby ustanovil Ústřední krizový štáb, za KDU-ČSL jsme nabízeli a nabízíme opakovaně lékaře poslance kolegu Víta Kaňkovského, který, myslím si, když byl v první vlně členem Ústředního krizového štábu, za nás přicházel se spoustou důležitých podnětů, návrhů a opatření. Myslím si, že to bylo důležité i pro vzájemnou komunikaci, že v okamžiku, kdy v Ústředním krizovém štábu opoziční strany měly zastoupení, tak i my jsme daleko více byli vtaženi do toho, co se děje, proč se to děje, jaká jsou opatření, a měli jsme informace takřkajíc z první ruky. A to bohužel teď nenastalo a není to ani doted'. Já jsem oficiálně požádal pana ministra vnitra o to, aby vyhověl a aby přijal nominaci kolegy Víta Kaňkovského. Nemám na to do dnešních dnů odpověď. Myslím si, že to je škoda.

17. 9., když začala ta čísla v průběhu září dramaticky růst, tak mě mrzí, pane premiére, že jste nás tady tehdy takovým řeckně částečně arogantním způsobem poslal, ať jdeme řešit zahrádkářský zákon a neřešíme covid, že to řešíte vy a že ho řešíte dobře.

Myslím, že celá země zná vaše prohlášení, že jsme nejlepší v covidu, ale bohužel když se podíváme na ta čísla k dnešnímu dni, tak máme za sebou 6 740 úmrtí. Máme za sebou 475 284 případů potvrzené nákazy covid. A zaplat' pánbůh máme také 367 574 uzdravených. A je to především zásluhou obrovského úsilí lidí, kteří pracují ve zdravotnických a sociálních službách a v posledních týdnech také díky velkému úsilí dobrovolníků, lidí, kteří se rozhodli nad rámec svých ostatních povinností pomoci přetíženému systému.

Prosím pěkně, neshazovat Sněmovnu, neshazovat opozici tím, že máme řešit zahrádkářský zákon, ale snažit se vnímat i to, že jsou tady strany – a KDU-ČSL se k tomu jednoznačně hlásí – které jsou připraveny pomoci přiložit ruku dílu nejenom v oblasti legislativní, ale třeba i v oblasti spolupráce a práce v rámci Ústředního krizového štábu.

Chci tady poděkovat i panu ministru zdravotnictví, který nastoupil do velmi složitě rozjetého vlaku. Myslím si, že kdo byl někdy ministrem nebo zažil, jak funguje ministerstvo, tak si musí uvědomit, že nastoupit v takové situaci na pozici ministra, troufám si říct, že takových případů v historii České republiky mnoho nebylo. Chápu i složitost toho, když je tady v prvních dnech obrovský mediální zájem, že není vždycky jednoduché některé věci vykomunikovat, jak si třeba i člověk ideálně představuje.

Co bych ale byl velmi rád, aby se třeba v budoucnu změnilo a napravilo, pane ministře, když jste představili ta opatření a tu tabulku PES, protiepidemiologického systému, kdyby bylo možné tyto věci konzultovat nejenom s lidmi z rezortů, z univerzitního prostředí, ale také se zástupci oborů, kterých se to týká, to znamená zástupců, kteří zastupují sektor maloobchodu, zástupců, kteří zastupují učitele a další typy profesí, aby potom ta opatření byla opravdu vyladěná a nestávala se terčem různých vtipů, ale především nepochopení u části společnosti, a tím pádem i třeba zpochybňování opatření a jejich efektivity.

Já k tomu připomenu jeden vtip, který mě dneska ráno pobavil, a sice je to grafický vtip, maturitní otázka Cermatu, kdy se tam ptáme studentů, že do prodejny o rozloze 450 metrů čtverečních se může vejít 30 lidí, tak kolik se může vejít do autobusu o rozloze plochy 30 metrů čtverečních. A tím lidé poukazují na to, že opravdu nerozumějí některým nastaveným opatřením, a stálo by za to třeba i říct, jak se k tomu číslu došlo a proč v jiných částech, ať už je to hromadná doprava, nebo i jiné momenty, je koncentrace lidí daleko větší, a když lidé mají roušku, tak proč se ta opatření takto mění.

Stejně tak by bylo dobré, kdyby tady ministr průmyslu a obchodu byl schopen i reagovat na to, proč doposud nákupy v obchodních řetězcích probíhaly způsobem, jakým probíhaly, a proč se teď přichází s tak dramatickou změnou, která znamená, neříkám že u všech, ale u mnoha supermarketů poměrně dlouhé fronty. Proč dostáváme podněty od lidí, od maminek, které třeba včera měly problémy s tím, že jdou do supermarketu s kočárkem, v jedné ruce kočárek, v druhé ruce druhé dítě a nemohou si vzít vozík, lidé, kteří třeba přicházejí o francouzských holích, také mají problém například s tím, aby měli vozík. Takže to jsou věci, které by bylo opravdu dobré více vyladit, více komunikovat.

Co od lidí slyšíme nejčastěji, a myslím si, že jsou to naprosto oprávněné a opodstatněné připomínky a výzvy. Kromě toho, že některá opatření jim logiku nedávají,

stejně jako třeba i mnohým z nás tady v Poslanecké sněmovně, tak je to otázka, že když vláda těmito opatřeními a prodloužením stavu nouze vytváří vlastně prostředí, že opatření budou prodlužovat, tak dostatečně neumí pomoci lidem, kterým výrazným způsobem omezí jejich zdroj příjmu. To znamená, že kompenzace nejsou adekvátní. A já bych byl velmi rád, aby se toto změnilo.

Neumím odpovídat lidem, proč oni jako OSVČ nemohou kombinovat formy podpory, proč tady Sněmovna nepřijala pozměňovací návrhy, které by toto umožňovaly, ať už z pera KDU-ČSL, i některých jiných subjektů.

Těžko se mi odpovídá lidem, kteří pracují i v té, řekněme, umělecké a kulturní branži. Je to sektor, který se ani přes prázdniny nenadechl, protože tam stále platila omezení na kulturní akce. Potkávám lidi, kteří roky podnikali v tom, že například zajišťovali osvětlení a zvuk na kulturních akcích, mají třeba třicet zaměstnanců a vůbec nevědí, jaká je čeká budoucnost a jestli mají ty lidi propustit.

Potkávám živnostníky, kteří mají dneska na výběr mezi tím, že buďto uplatní kompenzační bonus pro sebe, anebo využijí podporu z programu Antivirus pro své zaměstnance. Potkávám živnostníky, kteří mají hospodu, doma mají manželku, malé děti, manželka je na mateřské a rodičovské, a oni dneska přinesou 10 tisíc, manželka něco okolo pěti. Jak se z toho dá dlouhodobě vyžít? Nelze odkázat na úspory, jak kdysi řekla paní ministryně spravedlnosti, že mají mít vatu. Ti lidé možná nějakou úsporu měli před první vlnou, ale teď už mnoho z nich vůbec žádnou vatu, jak řekla paní ministryně, nemá.

Neumím vysvětlovat rodičům, proč do Tesca, do Lidlu si mohou přijít nakoupit bundu, boty nebo se tam dá dneska koupit i náradí, drogerie, papírenské potřeby, ale neumím vysvětlit to, proč jiné typy obchodů, které toto nabízejí, i kdyby dodržely 15 metrů čtverečních na jednoho zákazníka, musí mít zavřeno. To neumím vysvětlit, stejně jako neumím rodičům odpovědět, proč si to vybavení na zimu pro děti, ať už jsou to boty, zimní bundy a podobně, musí jezdit kupovat například do Saska. To mi prostě logiku nedává a byl bych rád, kdyby to tady někdo z členů vlády řekl, anebo řekl: uvědomujeme si to, připravujeme změnu tak, aby to logiku dávalo. Myslím si, že není udržitelný stav, aby tady byly otevřené řetězce, které kromě potravin prodávají daleko širší sortiment, a jiné provozovny drobných živnostníků na obcích, na městech byly zavřeny a dostávaly kompenzaci, která rozhodně není adekvátní tomu stavu. Těžko se to vysvětluje.

Podobně neumíme vysvětlovat to, proč se otevřou salony pro pejsky a kočičky, ale není podobná služba nabídnuta i lidem. Myslím si, že i tam by šla nastavit opatření, která by jasně dávala bezpečnost provozu. Nevím, kolik přenosu covidu se odehrálo v rámci holičství a kadeřnictví. Není to pro ty lidi úplně jednoduchá situace, byť se bez toho dokážeme na nějaký čas obejít, ale bylo by dobré říci, jaká bude vize, jak to bude fungovat v budoucnu.

Co také a s čím se setkávám často, a prosím, kdyby na to bylo pamatováno, jsou věci, kdy lidé odcházejí z tohoto světa. Já vnímám to, že mnoho zdravotníků dělá maximum pro to, aby třeba bylo možné se s těmi lidmi rozloučit v posledních hodinách, aby ti blízcí měli určitý kontakt, ne vždycky to je možné, tomu rozumím. Ale také slyším volání po tom, že by ti lidé chtěli třeba mít možnost zesnulého vidět předtím, než ho pochovají. A tady je otázkou, jestli toto lze nějak řešit, aby třeba i pohřební služby, pohřební ústavy tyto věci v nějaké rozumné míře mohly umožnit. Nevím. Pane ministře, kdybyste na to dokázal reagovat, nebo paní ministryně Dostálová, pod kterou pohřebnictví spadá. Myslím si, že by to bylo dobré a užitečné.

Těžko umím vysvětlovat lidem, kteří se mě ptají, když se podívají na tabulku opatření v rámci PES, proč to vypadá ve výhledu tak, že v příštích týdnech bohoslužby v kostelích nebudou možné, ale teoreticky koncert pro omezený počet lidí tam možný bude. Na to se opravdu také velmi těžko reaguje. A já bych byl rád, aby se pamatovalo na to, že když se dalo opatření, koncentrace lidí na plochu v obchodech, udělejte něco podobného i pro kostely, protože to se netýká jenom lidí věřících, ale týká se to třeba i lidí, kteří právě přicházejí na pohřeb se rozloučit s někým blízkým, s někým z rodiny a podobně. Přiznám se, když platilo to opatření deset lidí na pohřbu, tak moji rodiče, kteří mají pět dětí, dvaadvacet vnoučat, a máme manžele a manželky, tak nevím, jak bychom tuto otázku řešili. A pokud si pamatují dobře, tak v první vlně tyto omezující parametry na tyto velmi důležité momenty v životě neplatily. Tak zkuste prosím pěkně i toto zvážit a vetknout tyto změny do nějaké příští aktualizace.

Budu se blížit ke konci. Co chci vyzdvihnout? Co by bylo dobré, abychom realizovali? Co vnímáme za KDU-ČSL za důležité? Už jsem o tom hovořil na těch příkladech. Aby ta omezující opatření byla srozumitelná, pochopitelná a také efektivní. Tu efektivnost podtrhnu, protože mně se líbil přístup Koronervu, kdy ten tým lidí udělal i tabulku, kdy propočítal efektivnost jednotlivých opatření, kdy omezujeme společnost a ekonomiku, a proti tomu postavil i ty náklady, které společnost bude muset nést. A myslím si, že při tom rozhodování by bylo dobré tyto věci vzájemně propojit a říci ano, pandemie se nám nějak vyvíjí, pojďme řešit nějaké opatření, kterým budeme schopni regulovat a přibrzdit šíření, ale zároveň vybereme to, které nás kromě té efektivnosti jako společnost bude nejméně stát. A to si myslím, že se zatím úplně dost dobře neděje, takže o to velmi prosím, vnímáme to jako potřebné.

Znovu se vracím k tomu, aby pomoc těm, které omezíme z důvodu toho, že chráníme životy celé společnosti, byla i ta, že chráníme jejich živobytí. Takže prosím pěkně vládu: přehodnoťte tu výši podpor, kterou živnostníkům, rodičům, rodinám samozivitelů, malým firmám vláda v současné době nabízí. Zaznělo to tady několikrát. Myslím si, že není fér říct "dáváme jim 15 tisíc korun", když 5 tisíc korun musí ti živnostníci okamžitě vrátit. Není fér, když malé firmy mohou čerpat podporu na zaměstnance, případně i samy na sebe, ale živnostník, který zaměstnává lidi, to udělat nemůže. Takže prosím i o toto, aby se podařilo změnit. Těch nástrojů, jak to udělat, jak třeba posunout odvody, část z nich odpustit, je tady docela dost, překládali jsme je jako KDU-ČSL i jako opozice, tak toho využijte. Stejně jako si myslím, že je důležité pamatovat na lidi, kteří jsou na dohodách.

Ochrana nejvíce postižených skupin je často zmiňovaná. Nemyslím si, že k tomu vede cesta koupit předražené antigenní testy, kdy se vlastně neví, kdo a proč je objednal. Ale daleko lepší je spolupráce a nabídka finanční podpory pro poskytovatele sociálních služeb, aby to testování mohli realizovat rychle a efektivně. A s tím souvisí vůbec nastavení celého systému testování, trasování, chytré karantény, využití aplikace eRoušky. Pan ministr tady něco málo k tomu řekl, ale já bych rád slyšel od něj, od pana premiéra, případně od pana Dzurilly odpověď na to, jestli po těch zhruba osmi měsících jsme připraveni kapacitně, technicky tak, že systém testování a trasování můžeme říct, že už naplno funguje a má pokrytí sto procentní kapacity.

Prosím pěkně, když už omezujeme ekonomiku, tak bych byl rád, abychom šli také cestou toho, že podporujeme formy, které mohou nejméně a neefektivněji snižovat šíření covidu. Jestliže jsou zveřejněna čísla, že nejčastěji dochází k přenosu v rámci kontaktu v zaměstnání, tak bych byl rád, aby na to vláda reagovala, aby to nebylo jenom nějaké doporučení, že by firmy měly, ale prosím pěkně vládu, pane premiére, prosím vás o to,

podpořte to, aby firmy měly nějakou motivaci tam, kde to je možné, nechávat lidi na home office. Dejte tam třeba i nějakou finanční podporu nebo úlevu pro zaměstnavatele. Ale je to jedna z velmi efektivních cest, jak home office podporovat a rozšířit. A samozřejmě dořešit i legislativní úskalí práce v rámci režimu home office.

Myslím si, že i to, kdyby stát řekl, že je připraven u firem finančně podpořit, motivovat náklady na testování, náklady na ochranné pomůcky, že by to mělo také velký efekt. Nevím, jestli se tím někdo do hloubky zabýval. Mám informace z řady firem, kdy jsou zaměstnavatelé, kteří jsou velmi uvědomělí, kteří to podporují, a pak také slyším občas to, že jsou zaměstnanci vyzýváni k tomu, aby v trasování neuváděli své kolegy z práce atd. A proč se to děje? Děje se to proto, protože všichni mají obavu, že když se ta firma zastaví, tak vlastně nebude mít adekvátní finanční kompenzace, aby to přežila. Takže ty nádobý jsou velmi propojené, a to, jestli dáváme kompenzaci a naději lidem, že to zvládnou, i když zůstanou doma nějaký čas. Prosim, zkuste i tyto váhy lépe vyladit.

A co si myslím, že má smysl, je inspirovat se Tchaj-wanem. Víím, že pro některé členy vlády slovo Tchaj-wan, je velmi komplikované, protože mají pocit, že kdyby to přiznali, že bychom se jim mohli inspirovat, tak to rozzlobí některé lidi na Hradě, případně v Pekingu. Ale když vidíme zemi, která umí projít takovouto epidemií, aniž by musela zavírat školy, ekonomiku a společnost, tak si myslím, že tam tu inspiraci určitě má smysl hledat.

A už se budu blížit do svého finále. Škoda, že tady není pan ministr Plaga. Myslím si, že podpora škol, učitelů a rodičů v této době je velmi důležitá. A na co se úplně zapomnělo z pohledu vlády, pane premiére, je odpověď na otázku, díky komu teď běží distanční výuka. Nevím, jestli to vnímáte, ale dala vláda nebo Ministerstvo školství učitelům nějaký datový balíček? Učitelé to učí na vlastní data! Platí si je sami! Pan premiér asi neposlouchá. Ale opravdu nevím o žádném opatření, že by Ministerstvo školství řeklo, dáme učitelům na distanční výuku neomezená data. Dají jim aspoň potom školy a ministerstvo nějakou finanční odměnu na konci roku za toto, že to dělají na svých notebookách, na svých zařízeních, na svoje data? Uvědomuje si to vláda?

Na Slovensku vláda aspoň udělala to, že vyzvala operátory, a ti operátoři udělali krok k tomu, že po dohodě s vládou jim ta neomezená data dali k dispozici. Operátoři na Slovensku navýšili datové tarify pro děti. Chápete, že je situace v rodinách, kdy máte v rodině tři čtyři děti a rodiče nemají čtyři pět tabletů nebo notebooků nebo počítačů, že se střídají a že i v té distanční výuce dochází k situacím, kdy děti v rodině během dopoledne nemohou absolvovat plný rozsah distanční výuky, protože se musejí vystřídat u těch zařízení? Jako nestačí říct, že se poslala někam paušální částka, ale je potřeba se podívat na to, jestli se to v realitě dá zvládnout a dá se fungovat. Takže prosím pěkně, podívejte se, vládo, i na tento problém. My ho jako Sněmovna vyřešit nemůžeme, ale myslím si, že je velmi palčivý.

A prosím pěkně do budoucna hledat i ty systémové nástroje, protože si musíme uvědomit to, že my stále řešíme jenom důsledky. Nevidíme tady adekvátní kroky, kterými bychom mohli říct, začínáme řešit i příčinu. A nemůžeme spoléhat jenom na vakcínu. Jsou tady nabídky technologických firem, České nanotechnologické asociace. Pane ministře (zdravotnictví), nevím, jestli víte o nabídce zapojit se i z hlediska řešení technického a technologického do míst, kde jsou velké koncentrace lidí – školy, školky, sociální zařízení, zdravotnictví. I tam lze technologickými možnostmi toto řešit. Předpokládám, že vy to povědomí máte, ale mám signály, že už někdy v červenci přišla nabídka od těchto lidí jak na Ministerstvo zdravotnictví, tak na Ministerstvo průmyslu

a obchodu, ale v zásadě nikdo se s nimi moc ne bavil. Tak jestli i toto by bylo možné posunout dál, abychom dokázali i touto formou snižovat riziko přenosu covidu.

A pak si myslím, že jsou ještě nástroje, které jsou spíše možná komunikační, motivační, ale apel na posilování imunity lidí, na jejich zdravotní životní styl, na větší odolnost v případě, když už covid dostanou, aby to dokázali lépe zvládnout i třeba sami bez nutnosti využívat zdravotní systém.

Snažil jsem se být konstruktivní. Snažil jsem se popsat to, s čím se nejčastěji potkáváme, ať už lidi, kteří jsou z jednotlivých oborů, nebo přímo od jednotlivých skupin obyvatel. A to jsem se snažil tady dneska přednést. Byl bych velmi rád, kdyby nejenom pan ministr, ale kdybyste i vy, pane premiére, nebo ostatní členové vlády, kteří se tady ještě v průběhu příštích hodin ukážou, i na některé věci, které jsem tady říkal, reagovali.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Nyní vystoupí s přednostním právem ministr zdravotnictví vlády České republiky Jan Blatný. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Pane předsedající, milé dámy, vážení pánové, děkuji za řadu podnětných dotazů a témat k diskusi. Pokusím se na ně odpovědět tak, abych vás uspokojil. Psal jsem si je postupně, a protože se některé opakovaly, tak možná i některé z mých odpovědí budou opakované.

Vyjádřím se k tomu prvnímu a několikrát zmíněnému, zda je, nebo není důvod ke změně těch doporučení, tak jak jsou ustanovena ve stávající matici opatření. Z mého pohledu opravdu není nyní důvod, aby se měnily. A nejenom že to nepovažuji za potřebné, ale je to i naše snaha o to ucházet se o důvěru občanů. Na druhé straně úplně rozumím tomu, co včera řekl pan ministr Havlíček, protože reagoval na situaci, která se během dopoledne jevila jako krizová. Nakonec se to nepotvrdilo. Ale berme to prosím jako jeho příspěvek do diskuse, která proběhne zítra na vládě. A já věřím, že se dobře domluvíme a že stanovisko vlády bude jednotné a jednoznačné. A za Ministerstvo zdravotnictví jenom říkám, že budu doporučovat, aby tabulka byla koncizní, abychom neprováděli změny v krátkých časových intervalech, protože si myslím, že by to nejenom snížilo důvěru občanů, ale vlastně i zhoršilo to, jakým způsobem může celý systém fungovat.

Opakovaně jsou zde a zcela logicky vznášeny dotazy na to, že je disparita, nebo nerovnoprávnost, mezi jednotlivými obchodníky, a že když jsou otevřeny třeba koloniály nebo velké obchody, že by mohly být otevřeny vlastně i všechny ostatní za dodržení hygienických podmínek. Jakkoli tomu rozumím, tak prosím jenom upozorňuji na to, že tím bychom a priori extrémně zvýšili počet provozoven, které by byly otevřené. A to je něco, co by extrémním způsobem zvýšilo mobilitu občanů, protože ve chvíli, kdy místo toho, abych šel do jednoho obchodu, jdu do deseti nebo do pěti obchodů, tak se to pochopitelně projeví v počtu kontaktů i v mobilitě. A to je to, co teď nechceme. Opravdu se snažíme, aby bylo všem měřeno stejně. Ano, je pravda, že velké řetězce to nerespektují tím, že protože mají většinový prodej potravin, tak využívají možnosti prodávat i jiné věci. Ale není to snaha a priori jakkoli zpochybňovat oprávněné požadavky českých podnikatelů anebo je nějak znevýhodňovat. Podobný přístup navíc, a to si prosím

uvědomme, má většina zemí, která zavedla restriktce. Ve všech těchto zemích se postupuje velice podobně a nejčastěji úplně shodně.

Byl zde vznesen dotaz na to, jakým způsobem je celé opatření a jeho fungování hodnoceno. Právě proto byl vyvinut ten systém PES, o kterém jste zde všichni mluvili, a ten mimo jiné umožňuje získávání dat, která jsou kontinuálně použitelná k vyhodnocování. A já jsem krátce poté, co jsem nastoupil do funkce, řekl, že chci, aby vznikl jakýsi poradní orgán, nebo skupina, grémium, jak to chcete nazvat, ministra, ve kterém budou zástupci všech parlamentních politických stran, zástupci všech oblastí, komory, hospodářská, lékařská, Svaz průmyslu atd., zástupci zdravotních výborů. Na tomto se od té doby pracuje. Byl vytvořen statut tohoto tělesa a já dělám všechno pro to, aby všechny dotyčné instituce mohly být ještě v průběhu tohoto nebo začátkem příštího týdne osloveny. A předpokládám, že toto grémium se bude pravidelně, minimálně jednou týdně scházet a bude to místo, kde se všichni dozvědí tyto informace z první ruky. Nedělám si iluze, že se vždy na všem shodneme, ale snažím se udělat všechno pro to, aby informace byly přeneseny napříč celou společností a bylo možno zohlednit názory, které jsou často tak rozdílné, jak to je jenom možné.

Pokud se týká toho, jak dlouho má ten systém PES platit, a toho, že v něm vlastně není úroveň nula. Ten systém je vymyšlen tak, aby nás provázel epidemií. Ve chvíli, kdy budeme moci konstatovat, že se dostala pod kontrolu plně, tak je možno tento systém opustit a přejít do standardních nástrojů. Stejně tak prosím upozorňuji, jakkoli si to nikdo z nás nepřeje, že ten systém má pět škál, ale když se stane něco, co je neočekávatelné, a opravdu si to nikdo nepřeje, klidně může dojít i k riziku, které je větší, než je stupeň pět. Proto jenom říkám, že tento systém pokrývá výšeč těch událostí tak, jak si ji nyní umíme představit a jak ji umíme definovat. Ještě se k tomu vrátím v odpovědi na další dotazy.

Pokud se týká testování, tak jen pro vaši informaci zopakují, že v současné době, kdy se provádí většinou kolem 30 až 35 tisíc testů denně, většina z nich je stále pomocí metody PCR, třeba během včerejšího dne bylo vydáno více než 40 tisíc žádank s žádostí o provedení testů, tak při cenách, které jsou v současné době platné, se jedná o sumu, která se blíží 2 miliardám za měsíc, protože je to 30 tisíc krát zhruba 2 tisíce na den. To znamená, to jsou obrovské prostředky, které samozřejmě nejsou srovnatelné s tím, co bychom ztratili, kdybychom třeba na den zastavili celou ekonomiku, ale jsou to peníze nemalé a je třeba je vynakládat smysluplně. I proto se kloníme spolu s ostatními zeměmi Evropské unie, aby byly čím dále tím více používány ty testy rychlé, antigenní, ale nemají nahradit ve všech případech PCR testy. Mají se s nimi skloubit tak, abychom dosáhli optimálních výsledků za optimální náklady.

Ptali jste se, zda je adekvátní a srovnatelná funkce jednotlivých hygienických stanic a zda to v uvozovkách stihají. V současné době to stihají, já už jsem to říkal, ta trasovatelnost je téměř 100 %, ale jsou mezi nimi rozdíly. A funguje to velice dobře právě díky podpoře centrálního řídicího týmu, systému chytré karantény a připravovanému systému Rosomák. Toto řídí vládní zmocněnec pan Dzurilla.

Chtěl bych se přidat k tomu, co tady řada z vás poslanců řekla. Chtěl bych nesmírně poděkovat lidem, všem lidem, jak těm, kteří nakupují, tak těm, kteří prodávají, živnostníkům, podnikatelům a obchodníkům za skvělé a zodpovědné chování. Ano, všichni máte pravdu, ten dík patří zejména jim a bez jejich zodpovědného chování by nikdo nic nezmohl a epidemií bychom pod kontrolu nedostali.

Nouzový stav není tím, co by mělo zdržovat elektivní výkony, jak zde bylo konstatováno. Naopak je to i ten důvod, proč žádáme o nouzový stav, abychom co nejdříve mohli plně uvolnit nemocnice a umožnit právě péči o ostatní osoby, které nemají koronavirus. Když zde bylo citováno, tuším, prvním z řečníků, že je možno všechno řídit pouze krajskými hygienickými stanicemi, potom si dovolím nesouhlasit, protože tak jak jsou nastaveny stávající zákonné normy, potom krajské hygienické stanice jsou oprávněny provádět nařízení a nějakým způsobem ovlivňovat životy lidí pouze v daných ohniscích, nejsou oprávněny provádět plošná opatření.

Další dotaz se týkal toho, jakým způsobem bude nakládáno s těmi domovy seniorů a podobnými zařízeními, které testy nakoupily za své. Vzhledem k tomu, jakým způsobem byla nastavena úhrada, a byl jsem o tom ujištěn i pojišťovny, i tam, kde si tyto testy nakoupili za své peníze, tak ve chvíli, kdy vykážou tento výkon, tak by jim měl být uhrazen nejenom tento výkon, ale případně i ty testy. Nebudou to velké počty, ale myslí se na to a je snahou to takto vyřešit.

Byl zde dotaz jakéhosi předpokladu, co se bude dít během Vánoc, co se bude dít později, a také dotaz na to, kdy konečně dojde k úplnému zrovnoprávnění nebo zestejnění podmínek pro všechny obchodníky, živnostníky. S tímto prosím počítá úroveň číslo tři. V té chvíli sice stále platí určitá opatření, ale ruší se omezení na to, že jsou omezeny pouze obchody nebo provozovny s vybraným sortimentem nebo službami. To znamená, od úrovně číslo tři si všichni mohou jít koupit boty, mohou si je jít opravit, mohou si zajít ke kadeřníkovi atp. A v té neoptimalnější variantě je možné, že k tomuto dojde 30. 11. Já vám to prosím zde neslibuji, nemohu a nechci to slíbit, ale říkám, že je to možnost, o kterou se můžeme snažit. A určitě – nebo určitě se nedá říct nikdy, ale s velkou mírou pravděpodobnosti k tomu opravdu dojde v předvánoční čas.

Pokud se týká často diskutovaného nedělního uzavření. Prosím, řada z nás jezdí určitě na návštěvy do Německa, do Rakouska, případně do Polska. Řada z těchto zemí bez ohledu na koronavirus prostě má v neděli zavřeno. Někde je to kvůli víře a kvůli tomu, že lidé preferují návštěvu Božího stánku před stánkem konzumním, někde je to proto, že jsou v dané zemi silné odbory. Ale jsou země, které to tak mají nastaveno, a nemyslím si, že by lidé v těch zemích trpěli, měli hlad nebo se jim něčeho nedostávalo. A když vím, že za tento ústupek, jakkoli se někomu může zdát nepříjemný, získám jeden den, kdy významně omezím mobilitu všech lidí, protože nejdou nakupovat, a to je v naší zemi jeden z nejčastějších důvodů, proč lidé vycházejí ze svých domovů, tak si myslím, že to stojí za to. A to byl ten důvod, proč to bylo takto nastaveno.

Dotaz, který už byl řečen jednou, já ho zde zopakují, protože se zde zmiňoval v řeči několika z vás. Vánoce budou nejspíše v úrovni číslo tři a z toho lze ledasco extrapolovat. Toto vám dá odpověď na otázku, které provozovny a které obchody budou otevřeny, toto vám dá odpověď na to, jakým způsobem bude nastaveno ubytování. Například v úrovni tři ubytovací kapacity nejsou omežovány.

Vlastní aplikace těch stávajících omezení v obchodech, prosím, nejsou dána tím nařízením. To znamená, to, jestli někdo nechá, nebo nenechá vejít maminku s kočárkem nebo jestli někdo nechá, nebo nenechá vejít zákazníka s vlastním košíkem, za to opravdu nemůže vláda. To už je jenom na nastavení v těch daných obchodech. A já na druhou stranu mám pochopení pro ty, kteří ta nastavení vlastně včera dělali poprvé, všichni se učíme a já jsem skálopevně přesvědčen, že se to velice rychle naučíme. To, že včera ve většině míst nebyly žádné fronty, za to patří velký dík všem nakupujícím i všem, kteří se podíleli na tom, jak to zařídit, a mají mé nesmírné díky za to.

Potom byl zde dotaz na autosalony. Ano, to, co zde bylo řečeno, je pravda, ale jak jsem řekl, snahou je vnést do toho systém. A systém, který dává nějaká obecná nařízení, nikdy není schopný obsáhnout všechny možné alternativy, které zde vymyslíme. Já bych jich také mohl vymyslet několik dalších. Takže ano, je to pravda, ale nedá se s tím nic jiného dělat, protože všechny alternativy do žádného mimořádného opatření nevetkneme. A znovu říkám, kdybychom otevřeli autosalony, potom se okamžitě objeví řada dalších lidí, kteří budou mít oprávněně požadavek na to, proč zrovna jejich provozovna tam není.

Velice podobně je to i třeba s kadeřníky a s ostatní péčí o tělo. Nelze žádnou normou odlišit tyto provozovny od ostatních provozoven. A ve chvíli, kdy otevřu kadeřníky, proč bych neotevřel pedikúry. Proč bych neotevřel ševce nebo někoho, kdo opravuje boty nebo spravuje klíče. V tu chvíli by celý ten systém spadl. Opět znovu od úrovně číslo 3 všechny tyto provozovny mohou pracovat bez omezení, pouze s těmi hygienicko-epidemiologickými režimy a počtem lidí na metr čtvrtěční. A upozorňuji také na to, že pro všechny obchodníky v této kategorii mizí jakákoliv opatření pro otevírací dobu. Takže jestliže někdo bude chtít mít otevřeno 24 hodin denně, nikdo mu v tom nebude bránit.

Byl zde i dotaz na psí salony. Bylo zde správně řečeno, že jsou to provozovny, které do jisté míry zajišťují i jakousi péči zdravotní pro ta zvířata. A proč, když můžeme ostříhat psa, proč nemůžeme ostříhat sebe? Je to pochopitelné, protože pes není člověk. To znamená, ve chvíli, kdy tam nechám psa, který je tam bez svého pána, tak je to něco jiného, než když tam nechám toho člověka, který je podroben tomuto úkonu po dobu, která může být i poměrně dlouhá. A znovu se vracím k tomu, že ve chvíli, kdy by padlo toto omezení, potom zcela oprávněně o pominutí omezení budou žádat všichni ostatní.

Zajímavý byl dotaz na autobusy. Já jsem autobusem dlouho nejel, to je pravda, metrem jsem jel 17. listopadu naposledy. Bylo krásné vidět, že sjížděje dolů po schodech na Malostranské jsem byl na eskalátoru sám a v metru sedělo pouze několik lidí. Takže zde patří mé díky Pražanům za to, jak zodpovědně se chovají. Ale ve chvíli, kdy nemohu omezit, protože jinak bych musel zavřít hromadnou dopravu, počet lidí v autobuse, tak přece kvůli tomu nebudu rezignovat na omezení tam, kde ho mohu provést! To by bylo přece nesmyslné a kontraproduktivní. Ano, je rozdíl mezi malým autobusem a velkým obchodním centrem. Ale jestliže nechci zabránit tomu, aby fungovala městská doprava, tak jinou možnost zkrátka nemám. Nemyslím si, že to je nelogické, naopak, myslím si, že to docela odpovídá tomu, že se jedná o opatření, která by měla dávat smysl.

Častý dotaz na výpočet plochy. Ten výpočet plochy vychází z úplně jednoduchého vzorce. Evropská doporučení uvažují o odstupu dva metry, americká doporučení uvažují o odstupu šest stop. Jestliže počítám s tím, že sám stojím zhruba na polovině metru čtverečního, potom podle výpočtu " πr^2 ", 2,25 metru jako poloměr kružnice mi vyjde 15,9 metru čtverečního. To je ten poloměr. Už vidím, jak všichni učitelé matematiky stejně jako včera, když se o tom zmínil pan profesor Chlíbek na jednom jednání, piší e-maily a říkají, že to tak není a že by se to mělo všechno dělit dvěma. Toto doporučení vychází z epidemiologických doporučení, že kolem sebe si udělám tuto cca 15metrovou bublinu, a věřím, že se v ní uvnitř toho prostoru budu pohybovat. Takže je to jenom důvod, proč jsme uvažovali nebo proč je uvažováno o 15 metrech čtverečních.

O testech jsem zde už mluvil. To znamená, 18. listopadu, poslední den, kdy máme úplná data, bylo vystaveno 40 tisíc žádanek. To si myslím, že plně odpovídá kapacitám, které máme. Kapacity v současné době na PCR vyšetřování jsou o něco více než 50 nebo 55 tisíc denně, ale není důvod za každou cenu je všechny využívat právě proto, že to

vyšetřování musí být smysluplné. A musíme si také uvědomit, kolik nás stojí peněz. Není problém za koronavirus utratit téměř všechno zdravotní pojištění, to bychom jistě uměli. Ale koronavirus není jediné ani nejzávažnější onemocnění. Jenom je potřeba zařídit situaci tak, aby to, jak nás v současné době bezprecedentně omezuje a ovlivňuje, trvalo co nejkratší dobu.

Stav v zemi, pokud se týká toho, jakým způsobem jsou srovnávána různá čísla, úmrtí a počty nakažených. Prosim, uvědomme si, že v České republice došlo k začátku druhé vlny daleko dřív než ve všech ostatních zemích. My jsme nyní na počátku sestupu druhé vlny, tyto země jsou na jejím vzestupu! Proto se kategoricky ohrazuji proti srovnávání konkrétních čísel, ať už vykázaných úmrtí, nebo počtů nakažených lidí, protože jakkoli je mi to nesmírně líto, tak čísla v těchto zemích půjdou ještě nahoru. U nás se ta čísla začínají snižovat. Vyčkejme si prosím na srovnání, až bude všechno za námi! Potom uvidíme, jak se s tím ta která země popasovala, a věřím, že naše země z toho nevyjde špatně.

Souhlasím s nutností poděkovat tisíckrát a jednou všem zdravotníkům, protože díky nim se situace zvládá tak, jak se zvládá. A třeba jednou budeme schopni spočítat, kolika lidem naše zdravotnictví zachránilo život. Kolik lidí nezemřelo díky tomu, že máme tak skvělé zdravotnictví, jak máme, toto číslo vám zatím neřeknu, ale velmi mě bude zajímat a budu se o něj snažit, jakmile budeme mít vše za sebou.

Děkuji panu poslanci, který se zde i laskavě zmínil o ocenění naší stávající práce, velmi si toho vážím a budu se snažit, aby to tak bylo i nadále.

O poradní skupině ministra jsem už hovořil, takže jenom podotýkám, že je to má snaha od začátku. Jenom prostě všechno chvíli trvá. A ve chvíli, kdy každý den je potřeba řešit důležité věci, jako je např. dnešní jednání Poslanecké sněmovny, tak na ty formální nezbude čas a odsunou se o několik dní, ale určitě se to brzy povede.

O obchodech a autobusech jsem hovořil.

Dotaz: Proč teď, když se všechno zlepšuje, zavádíme nějaká omezení? Ten dotaz je samozřejmě logický a moje odpověď by byla ano, mělo to tady být třeba začátkem září. Ale nechci v žádném případě slevovat z tohoto, protože ten systém je nastavený. Ten je nastavený tak, že jestli ho nedej bože budeme znovu potřebovat, jestli když se něco špatného stane, budeme v lednu muset opět aktivovat stupeň číslo 4 a 5, potom musí být nastaven tak, aby fungoval. A abychom se poučili z toho, co jsme třeba mohli udělat lépe dřív.

O psech a kočkách jsem mluvil, k tomu se vracet už nebudu.

Velice podstatná je informace, která zde zazněla od posledního řečníka, a to se týká církevních obřadů. Obdržel jsem i dopis od konfederace (konference) biskupů a připravuje se na něj v současné době odpověď. Ano, bylo by bezprecedentní, kdyby do chrámu mohlo na koncert přijít více lidí než na bohoslužbu. A toto bude reflektováno a naprosto je mně jasná potřeba a nezbytnost církevních obřadů a modlitby pro řadu našich spoluobčanů. Ti, kteří se obracejí k Bohu, musejí mít možnost tak činit.

Pokud se týká zacházení s mrtvým tělem, tak tam se aktualizuje stanovisko Ministerstva zdravotnictví, aby bylo jasné a aby ho nikdo nevykládal tak, jak není myšleno. Současné stanovisko hodnotí toto onemocnění jako onemocnění, které není extrémně infekční chorobou, a doporučuje sice určitá opatření, ale nezakazuje, pakliže ten, kdo s tělem manipuluje, dodrží hygienická opatření, aby s ním manipuloval tak, jak

se to děje za jiných okolností, včetně např. učesání těla, případně oblečení. Toto bude aktualizováno. A naprosto vnímám, že pro pozůstalé je potřeba rozloučit se se svým milovaným bližním nesmírně důležitá. Už v současné době došlo alespoň k částečnému navýšení počtu osob na tomto obřadu z 10 na 15 a v dalších těch rizikových skupinách se to dále mění.

Pokud se týká funkcí chytré karantény a trasování, tak si myslím, že v současné době opravdu funguje velmi dobře a máme téměř sto procentní úspěšnost trasování. Upozorňuji však na to, že ve chvíli, kdy dojde opět k nekontrolovanému šíření, tak jako je to například nyní v řadě zemí, například Rakousko nebo Německo nebo některé další, potom si prosím uvědomme, co říkají vedoucí představitelé těchto zemí. Například minulý týden Rakouská republika sdělila, že není schopna dotrasovat 77 % svých kontaktů. To tak prostě je. Každý systém má svoji kapacitu a ve chvíli, kdy je tato kapacita překročena, tak ten systém prostě začne selhávat. A s tím nikdo nic neudělá. Ten systém, jakkoli je robustní, musí mít, každý přirozený systém má svůj limit.

Já si myslím, že jsem snad odpověděl na všechny, nebo na většinu dotazů, které byly doposud položeny, anebo alespoň na ty, které jsem si stačil zapsat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. A nyní v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Dominik Feri, připraví se pan poslanec Bojko. Ještě se omlouvám. Omlouvám se, je zde přihláška s přednostním právem, místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip, a potom vystoupí pan poslanec Dominik Feri. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane předsedo vlády, pane ministře, paní a pánové, já budu stručný. Já jsem pozorně poslouchal tu rozpravu a vyvodil jsem pro sebe jeden závěr, že jsem na jaře v první vlně usiloval, abychom nouzový stav zásadně neprodlužovali nebo prodlužovali o nezbytně nutné dny, tak mé poučení z první vlny je to, že když se začalo rozvolňovat a skončil nouzový stav, tak jsme se uspokojili a to ložisko té nákazy pandemie COVID-19 vlastně nevyhaslo v České republice. Vzpomeňte si vy, kteří nechcete mít krátkou paměť, na to, že se koncem srpna, začátkem září říkalo, jestli to je už ta druhá vlna, nebo jestli to je ještě doběh té vlny první. To se tady reálně diskutovalo, já bych našel ty odkazy v jednotlivých médiích, a přitom jsme věděli, když jsme se o tom bavili v dubnu letošního roku, že důležité je, jestli to ložisko vyhasne a jestli tedy jsme samotnou pandemii zvládli. No, nezvládli. Ukázalo se, že ložisko nevyhaslo a že je velmi důležité, abychom se s tím problémem, který tady máme, vypořádali jiným způsobem, než jsme to učinili v té vlně první a připustili, že se tady vesele oslavovalo na Karlově mostě, a v podstatě jsme si všichni blahopřáli k tomu, jak je to výborné, jenom někteří, kteří tomu opravdu rozuměli, varovali, že ta předčasná radost se nám může výrazně vymstít.

Proč to všechno říkáme? Protože vnímám to, že v té současné situaci se musíme rozhodnout pro to, jestli budeme rozvolňovat rychle, jestli ukončíme nouzový stav, a tedy i některá opatření, která nemohou být vyhlášena jindy než za nouzového stavu, tak, abychom měli ten nový nárůst v té druhé vlně přímo o Vánocích. A já si říkám, že bych přál všem občanům České republiky opravdu klidné Vánoce, přál bych je zejména zdravotníkům, hasičům, policistům, přál bych je těm, kteří nemohou s tou prací přestat nikdy a jsou v trvalých provozech. A to mě vede k tomu, že jsem více nakloněn tomu, že

se nebudu hádat o jeden nebo o dva dny nebo o týden a budu prosazovat – protože poslanecký klub KSČM, jak jste slyšeli ve vystoupení zástupce našeho klubu, ještě nedospěl k závěru a čekali jsme na vysvětlení pana ministra Blatného, čekali jsme na ty jednotlivé důvody, které tady jsou pro prodloužení toho mimořádného stavu.

A ještě jedna věc mě k tomu vede, k tomu, že se tentokrát nechci hádat o dny, a to je ta nevrzivost, která tady v té společnosti vládne k tomu, jak se máme chovat. Já jsem měl to štěstí, že jsem hovořil s některými svými kolegy z Rakouska, z Německa a ze Slovenska – z Polska jsem s nikým nemluvil, tak to nemohu jmenovat – ale pokud jde o tyto tři státy, tak vnímám ta opatření, která jsou přijímána v našem okolí, a my jsme tím přímo ovlivněni, my jsme nikdy neměli na jihu Čech, i když nejsme v nejhorší situaci, tak náročné podmínky, jako jsou tam teď, a přitom jsme byli zasaženi těmi pendlery, a já jsem na to tady upozorňoval na jaře, že to je jeden z největších problémů toho trasování, toho přenosu té nákazy, protože kromě zdroje a toho přenosu potom tady je ta společnost, která to buď přijímá, nebo nepřijímá. A my jsme zatím příliš citlivou společností, než bychom si řekli, že jsme už za tím vrcholem a že to půjde ke snižování. Já za ta slova panu ministrovi Blatnému děkuji, ale mám obavu, abychom se tou větou neuspokojili a opět neudělali nějaký krok, který bude předčasný, a pak si to tady vyčítali.

Musím říct, že jsem velmi kritický k některým opatřením, a nakonec to tady kolega Zdeněk Ondráček řekl, těch pět nejzákladnějších věcí, které chceme vysvětlit, zčásti to pan ministr Blatný vysvětlil, myslím, velmi logicky. A já si nemyslím, že máme utrácet náš čas diskusí nad tím prodloužením nebo neprodloužením nouzového stavu, a možná bychom měli přijímat zákony, které nám tady leží, a ten čas, který věnujeme tomuto bodu, nevěnovat mu za týden nebo za čtrnáct dní znovu, i když probíhá schůze, bude probíhat schůze Poslanecké sněmovny od 2. prosince, a můžeme kdykoliv toto téma zvednout. Ale na druhou stranu jsem přesvědčen, že ten čas můžeme využít mnohem efektivněji, například k přijetí zákonů, které potřebujeme pro občany České republiky více.

Proto já osobně – a teď to není stanovisko poslaneckého klubu – budu prosazovat, aby ten čas buď byl kompletní, těch 30 dnů, anebo zkrácen co nejméně, protože jsem přesvědčen, že než vést tuto diskusi je důležité přispět k tomu, abychom lépe vysvětlovali všichni společně občanům České republiky, proč je to které opatření nutné, proč není dobré, abychom byli na chvostu těch, kteří nezvládají pandemii, a že bychom chtěli být znovu těmi nejlepšími, kteří zvládli, tak jako jsme zvládli první vlnu, a ten její konec se nám nepodařil.

Já jsem přesvědčen o tom, že více důvěry mezi námi, méně útoků jeden na druhého, méně útoků na ta opatření je možná řešení, které od nás lidé očekávají více než tu slovní při o jednotlivá slůvka a kroky, které tady činí, protože už to není věcí vlády, na jak dlouho prodlouží nouzový stav, už je to věcí nás všech, kteří tady sedíme, je to věcí Poslanecké sněmovny. Vláda tak nemůže učinit bez našeho souhlasu, to prodloužení, a jsme za to odpovědní my všichni. A vězte mi nebo ne, já opravdu nechci být odpovědný za žádný předčasně ukončený život z důvodu pandemie nebo v souvislosti s ní. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě budou pokračovat vystoupení s přednostními právy. Jako první vystoupí pan poslanec Dominik Feri, který vystupuje se

stanoviskem poslaneckého klubu, potom vystoupí pan předseda Jakub Michálek. To jsou zatím dva přihlášení s přednostním právem. Prosim, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Pane místopředsedo, je vždycky veliká radost, když je tu přítomen jak pan předseda vlády, tak i pan ministr zdravotnictví. Je to paráda, děkuji! Vážím si toho.

A dovolím si zareagovat v úvodu jenom na jednu věc, kterou zmiňoval pan ministr zdravotnictví. Ve svém dlouhém a obsáhlém projevu zmínil něco, k čemu se vláda není ochotna přiznat, a sice on zmínil, že když v lednu bude potřeba přepnout do režimu čtvrtého nebo pátého stavu podle PES, tak na to máme být připraveni. Co to znamená? Znamená to, že s PES se počítá i v lednu, a znamená to, že i v lednu bude nouzový stav. To je plán vlády. Pojďme si to říct úplně na rovinu. Nehrajme tady nějaké hry. Tak bych očekával, že to bude zmíněno, že chceme nouzový stav jako vláda, předstupujeme před vás, vážení poslanci, a chceme nouzový stav až do března třeba nebo do května.

Já si dovolím tedy nejdřív tady z toho důvodu podtrhnout to, co to nouzový stav je. Kdyby sem přišel pan předseda vlády s novelou kompetenčního zákona a řekl, že chce Ministerstvo pro uvádění věcí na pravou míru, tak bych pro to zvedl ruku a zatleskal bych mu, protože přesně takové ministerstvo tato vláda potřebuje, poněvadž se soustředí na reagování na tu krizi namísto toho, aby se zaměřila na vysvětlování těch opatření a vysvětlování vlastně i toho, co to nouzový stav znamená. Tak nouzový stav je nějaký krizový stav vyhlašovaný za situace nějaké živelní pohromy nebo nějaké průmyslové havárie nebo jiného nebezpečí. Ale co vláda už zapomíná zmiňovat a co vytváří takový nebezpečný chaos ve společnosti, tak je to, že nouzový stav nerovná se krizové opatření, to znamená, nerovná se přímo to, jestli jsou zavřené obchody, jestli jsou zavřené restaurace, jestli jsou zavřené provozovny služeb, ale že to je jenom jakési hřiště nebo jakýsi právní rámec, v rámci kterého se hraje a v rámci kterého se vydávají krizová opatření. Co vláda už neříká ale vůbec, tak je to, že nouzový stav se nevyčerpává jenom těmi krizovými opatřeními, ale například třeba konkrétní věc a zcela konkrétní problém, který bude pro vládu k řešení, je například uložená pracovní pomoc studentům. To znamená, co ti studenti, kteří teď místo přípravy na své budoucí povolání mají to nasazení v nemocnicích, jak se to bude řešit? To, že půl roku nebyli ve škole. Odpustí se jim to? Neodpustí se jim to? To je jedna věc.

A mnohem zásadnější věc, ke které se vláda nehlásí už vůbec, je specifický režim podle zákona o zadávání veřejných zakázek, kdy se veřejné zakázky nemusí v době nouzového stavu zadávat v zadávacím řízení. A to není, že bych na vládu ukazoval a říkal, tady je nějaký problém, nějaké šméčko, ale jenom říkám, že to znamená nouzový stav, že to nejsou jenom ty uzavřené obchody, ale že to dává vládě i takovéto kompetence na tomto úseku.

A proč o tom hovořím takto obecně, proč tu vysvětluji tak základní věc, kvůli které se tu scházíme už poněkoliakrát? Právě z toho titulu, že na existenci nouzového stavu závisí osud téhle tabulky. (Ukazuje.) Pěkná! Zdálo by se, že můžeme být spokojeni jako opozice, že jsme po ní volali, že jsme panu předchozímu ministrovi zdravotnictví posílali tu tabulku z Irska, aby s ní přišel konečně, aby byl nějaký plán, aby vláda se nenechala vláčet událostmi, ale aby předvíдалa, kam bude další úder té epidemie. Jenže s čím přišla? Přišla s něčím, co když dneska neschválíme nouzový stav, tak můžeme roztrhnout nebo hodit do skartovačky. A když tu pan ministr zdravotnictví říká, že necítí žádnou nutnost

ke změně, tak já si tedy ve světle i například soudních rozhodnutí správních soudů, ale i Ústavního soudu z posledního půlroku myslím naprostý opak. A právě tam to chci směřovat, diskuzi o právu, protože nouzový stav je ten právní rámec. A můžeme se tu jistě bavit o obsahu krizových opatření jednotlivě a jaké jsou dopady, ale ta právní stránka věci je něco, co bychom neměli opomenout a co tu jako člen ústavně-právního výboru musím zmínit.

Já mám na pana ministra zdravotnictví veskrze jednoduchý dotaz. Když se podíváte na tu tabulku, tak je tady asi 27... 25, nejsem si úplně jist – 25 okruhů. A mě by zajímalo, co z toho, jaká opatření v rámci těch okruhů jsou realizovatelná i mimo nouzový stav. Protože všechno, co se tady děje, i když budeme ve stupni jedna, ve kterém budeme nevíme kdy, za mnoho měsíců, na jaře třeba, tak i v tom stupni jedna bude potřeba nouzový stav. A bohužel to tady pořád explicitně nezaznělo, protože pro vládu je lepší salámová metoda, prostě vždycky přijít a říct, teď už to bude naposledy. Vždyť jsou Vánoce, přece Vánoce chceme být v bezpečí. A pak zase znova ještě jednou. A pak ještě jednou, a pak ještě jednou a pak budeme v tom březnu. A pořád to bude nouzový stav se všemi konsekvencemi, které jsem zmiňoval. Tak i v tom stupni jedna je potřeba nouzový stav.

A moje otázka na pana ministra zdravotnictví zní: Má ministerstvo plán B? Má ministerstvo plán B pro situaci, kdy za tři čtyři hodiny se neprodlouží nouzový stav ani o den? Co bude dělat pak? Vyhlásí ten nouzový stav znova jako vláda na 30 dnů a takhle se to bude obcházet? Prostě budeme přepínat tu Ústavu? Nebo má v záloze, v rukávu nějaké eso a řekne, což bych si tedy přál, tady to opatření, tady to opatření, tady to opatření můžeme udělat my na základě zmocnění podle zákona o ochraně veřejného zdraví naším mimořádným opatřením, které má povahu opatření obecné povahy, a je tam tedy dána přezkumná pravomoc správních soudů? Ale obávám se, že tomu tak není, že tomu tak zkrátka není a pan ministr tento plán nemá.

Důvod, proč nechceme, aby byl nouzový stav prodlužován déle, než je nezbytně nutné, je ten, že je to mimořádná situace. Nouzový stav nemá být normou, a jestli se vláda domnívá, že je prostě běžné a v pořádku držet nouzový stav až do května, tak to podle nás není rozumné. Tak to nemá vypadat, protože z právního řádu se podávají možnosti pro Ministerstvo zdravotnictví, jakým způsobem postupovat, a postupovalo tak poměrně dlouhou dobu. Vydává mimořádná opatření. K tomu je poměrně bohatá, řekl bych, už judikatura, jak jsem ji tu už zmiňoval. Víme, že v tom velmi důležitém rozhodnutí i pražského Městského soudu č. j. 14 A 41/2020 byla dána kasační stížnost. Nejvyšší správní soud se teprve chystá k tomu, aby v této věci rozhodl, ale ten právní názor, který je prezentován 14. senátem Městského soudu, je poměrně jasný. Je-li situace vážná, tak se má používat krizových opatření podle krizového zákona. Je-li situace méně vážná, tak se má používat režim zákona o ochraně veřejného zdraví a mají se vydávat ta opatření obecné povahy Ministerstva zdravotnictví. Pokud nouzový stav nebude, a jak jsem říkal, podle nás by neměl trvat déle, než je nutné, a za 14 dní by znova vláda měla tedy buď přijít s tím, že je situace dobrá a už nežádá, anebo přijít znova, ale s odůvodněnou žádostí, tak Ministerstvo zdravotnictví bude chtít nechtě nuceno se podívat tedy v případě, že by nouzový stav neprošel, a říci si, co z toho je možné uložit bez nouzového stavu a co z toho není možné uložit bez nouzového stavu. To je moje jediná žádost na ministerstvo, aby tady pan ministr jasně řekl, máme plán B, nemáme plán B. Takto je to jednoduché, protože z dosavadních soudních rozhodnutí je zjevné, že těmi opatřeními například nemůžete říci, což je v prvním stupni, že provozovny

stravovacích služeb jsou zavřené mezi půlnocí a šestou ráno. To nejde. Když to uděláte, okamžitě napadnou žaloby ke správním soudům. To prostě nejde.

To znamená, pane ministře, prosím, řekněte, jestli máte plán B, a přepracujte tu tabulku tak, aby byla životaschopná. Není možné, aby ve všech stupních byl potřeba nouzový stav. To jste potom nevytvořili nic, co by bylo účelné, ale jenom PR produkt, aby opozice zavřela hubu. To prostě není možné takto fungovat a takhle k tomu přistupovat.

Já rozumím, že to pro ministerstvo asi je těžké, že je lepší jako jít na tu pandemii s kanónem, a takhle má nabit, jenom když je nouzový stav. Že to dá práci. Že teď bylo zase ministerstvu shozeno to mimořádné opatření, které se týkalo nošení roušek, což vyvolalo chaos, protože ta mediální zkratka byla: roušky se nemusí nosit. Že soud rozhodl, že to bude zrušeno až k nějakému budoucímu datu, aby se dal ministerstvu prostor na to to napravit, to je věc druhá. Asi mějme také na paměti, že soudy nemusí být tak vstřícné do budoucna, když se bude opakovaně přicházet s opatřeními, která jsou chabě odůvodněna.

Já rozumím, že tady všichni děláme politiku a že máme nějaký politický názor. Ale podívejte se do těch materiálů. Podívejte se, co nám sem vláda dává. Podívejte se, jak neodůvodněné jsou ty žádosti, ty návrhy. Jak neodůvodněná jsou ta opatření. Je pandemie, musíme ji vyřešit. Takhle jednoduché. Jenže to nejde, to prostě není možné. A i z argumentace soudu se to naprosto jasně podává. Když si tady přečtu rozhodnutí, to nedávno, kterým se to zrušilo: Neznamená to však, a v demokratickém právním státě ani znamenat nemůže, že by odpůrce – to znamená Ministerstvo zdravotnictví – mohl mimořádných opatření ve smyslu zákona o ochraně veřejného zdraví, jež jsou v souladu s dříve uvedeným nepochybně způsobila i zasahovat do základních práv a svobod adresátů, využívat zcela podle svého volného uvážení, aniž by důvody jejich přijetí a své úvahy alespoň stručně zdůvodnil a tyto důvody také přezkoumatelným způsobem opřel o příslušné podklady. – To znamená, nestačí "je pandemie", musíme ji vyřešit. Ale musí tam být jasně odůvodněno jak v mimořádných opatřeních Ministerstvo zdravotnictví, tak i v krizových opatřeních vlády, co, proč a jak. Takto je to jednoduché a ministerstvo to ani po půl roce pandemie nezvládá.

Dámy a pánové, náš poslanecký klub podpoří prodloužení nouzového stavu o toliko, maximálně na čtrnáct dní. Ale chtěli bychom požádat vládu aspoň o trochu vstřícnosti v tom, že nebude chodit kolem horké kaše a řekne: chceme fungovat v nouzovém stavu až do jara. My s tím budeme nesouhlasit, ale je to rozhodně lepší, než dělat z nás blázný a dělat blázný i z veřejnosti. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan předseda Jakub Michálek, připraví se pan poslanec Bojko. Prosím, máte slovo. Já se omlouvám, je zde faktická poznámka, já jsem ji přehlédl, paní poslankyně Kateřina Valachová se přihlásila s faktickou poznámkou. (Hlasy z pléna, že nejsou faktické poznámky.) Tak máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo vlády, vážení ministři, já se připojuji k té otázce, která tady zazněla, proč vláda tlačí lidi do supermarketů, zatímco jsou malé krámky zavřené. Já jsem rád, že pan ministr zdravotnictví tady uznal, že to je diskriminace českých krámů a že to není správná cesta.

Takováto opatření všechna by měla být podložena daty. A to, o čem se tady bavíme, je, že oblečení, boty nebo třeba vánoční dekorace si můžete nakoupit v supermarketech, zatímco malé obchůdky, které se na toto zboží specializují, musí mít kvůli vládnímu opatření zavřeno. Přitom právě v těchto malých prodejnách je snazší kontrolovat potřebná hygienická opatření než ve velkých prostorách. Jenže to nikdo neřeší a místo toho se tu likvidují drobní živnostníci. Kdy už si konečně vláda uvědomí, že tyhle lidi nemůžeme nechat ve štychu, protože to nakonec doplatíme my všichni?

Problém je, že ta opatření, jak jsou připravena tak, že se zavřeli ti malí, nejsou skutečně podložena daty, protože bude docházet ke koncentraci jednak z hlediska místa, protože se ti, kdo chtějí nakupovat, zkoncentrují v těch otevřených obchodech a nebudou zároveň v těch zavřených obchodech. Současně bude docházet k tomu, že bude docházet i ke koncentraci v čase. Protože pokud otevřeme ty obchody později, tak samozřejmě ti lidé, kteří mají naplánované nákupy, budou zkoncentrováni do několika málo týdnů, kdy budou muset ty nákupy provést. Takže proto mně to přijde nelogické, protože přece základní podstata boje proti té pandemii je, abychom se vyvarovali koncentrace osob na jednom místě. Já jsem rád, že tady zazněla ta jasná výzva nedělat vánoční večírky. Ale myslím si, že by vláda měla podrobněji uvést, jaké má doporučení na ty Vánoce. Na to, kdy tedy mají lidé dělat ty nákupy, jak se mají setkávat, jak to bude s režimem návštěv v domovech seniorů, rodinná setkání atd. Myslím si, že tady by mělo být jasné doporučení od vlády, a myslím si, že opozice, i všichni, nebo velká část lidí to bude respektovat, tak abychom se vyvarovali toho, že to tady znovu bouchne.

Otázka odůvodňování. Nová opatření vláda nezvládá odůvodňovat. Já jsem na to upozorňoval už v dubnu, kdy jsem interpeloval vládu, nicméně teď byla kvůli nedostatečným odůvodněním zrušena dvě rozhodnutí vlády městským soudem a vůbec se tomu nedivím. Je potřeba si připomenout, že ta situace, ve které se teď nacházíme, vznikla kvůli chybám vlády. Je to důsledek hurá akce premiéra Babiše, který na konci prázdnin zrušil roušky a zlehčoval šíření viru na sociálních sítích, dokonce si na to platil reklamu, a nepřipravil naši zemi na druhou vlnu. Kvůli těmto chybám jsme se dostali na best in covid v počtu mrtvých na milion obyvatel.

Vláda se z toho bohužel nepoučila. Chytrá opatření už mohla být dávno zavedena. Teď vláda připravila novou verzi semaforu zvanou PES, která konečně váže opatření na míru rizika. Přitom právě to navázání jednotlivých opatření na míru rizika bylo obsaženo už v usnesení Poslanecké sněmovny v červnu, z června tohoto roku. A současně jsme to předložili už dříve v květnu, ale po šesti měsících teprve, co jsme ten návrh předali ministru Vojtěchovi, kde jsme se inspirovali tehdy Novým Zélandem, se konečně podařilo navázat na ty stavy příslušná opatření.

My nabízíme i v této situaci, která je velmi těžká pro Českou republiku a pro řadu zaměstnanců a živnostníků, že pomůžeme i s tím prodloužením nouzového stavu, ale chceme, abychom skutečně měli záruku, že to k něčemu povede.

Proto požadujeme, aby vláda zajistila ukončení diskriminace českých obchodníků vůči velkým nadnárodním řetězcům; nastavila provoz maloobchodních prodejen za dodržování stejných hygienických opatření, aby nedocházelo ke zvýšení koncentrace osob v některých obchodech a koncentraci lidí v několika dnech před Vánoci.

Za druhé. Požadujeme, aby vláda publikovala jasná a předvídatelná doporučení pro chování lidí pro období Vánoc, jako jsou rodinná setkání, návštěvy v domovech seniorů, nákupy.

Za třetí. Aby byl zpracován a předložen návrh zákona v legislativní nouzi, který umožní epidemiologická opatření bez nutnosti vyhlášení nouzového stavu a centrální řízení krajských hygienických stanic.

A za čtvrté. Spolu s vyhlášenými opatřeními, aby byly zveřejňována řádná odůvodnění, která obstojí u soudu a zohlední datové a jiné podklady, na kterých byla vyhlášena opatření založena.

Pokud budou splněny tyto podmínky, tak jsme připraveni to prodloužení nouzového stavu prodloužit. Myslím si, že to je pro vás výhodné, protože získáte podporu pro svá opatření nejenom ve Sněmovně, ale získáte zejména i pochopení veřejnosti pro tato opatření. Ale těžko se můžeme připodepsat pod prodloužení nouzového stavu, do kterého jste naši zemi dovedli svou neschopností řídit stát v době krize, pokud nebudou splněna ani tato základní opatření. Takže vyzývám vás, abyste jednali se stranami v Poslanecké sněmovně, které mají ty hlasy na to, aby nouzový stav byl prodloužen, abychom se dohodli napříč poslaneckými kluby tak, že skutečně dojde k řešení této situace.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Marian Bojko, připraví se pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Bojko: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nevím, pro koho tato vláda pracuje, ale určitě ne pro blaho občanů České republiky. Podařilo se vám nesmyslnými nařízeními, restrikcemi, příkazy a zákazy rozdělit společnost, postavit proti sobě rodiny, kdy v některých rodinách senioři odmítají návštěvy ze strachu, odmítají návštěvy svých vnuků, dětí, ze strachu, aby je náhodou nenakazili. Postavili jste proti sobě mladé, seniory, živnostníky, zaměstnance. To se povedlo naposledy Gottwaldovi za jeho hrůzovlády. Nemožnost se důstojně rozloučit se zemřelými. Já si to opravdu nedovedu představit, kdybych měl dneska dělat pohřeb svému tatínkovi, který byl z deseti sourozenců, a nemohl bych tam pozvat všechna vnoučata, je to hrozné. Vystrojit svým dětem krásnou svatbu, nemožné. Zajít si společně na bohoslužbu, nemožné. Na jaře bylo prakticky nemožné oslavit největší křesťanský svátek, vzkříšení Krista. To byla pro mnohé věřící obrovská rána.

Čeká nás to samé i o dalším křesťanském svátku, tedy o Vánocích? Zakážete rodinám se sejít? Mnohé rodiny se takhle sejdou společně právě jen jednou za rok o Vánocích, když mají děti a vnoučata ve světě za prací. My jsme to měli úplně stejně. Naše děti pracovaly v Irsku, v Anglii, v Austrálii a přijely na Vánoce a to byl pro mě největší nádherný zážitek, když jsem je opět mohl obejmout. Toto nám zakážete? Nevím.

Vaše nekompetentní nařízení a příkazy, zavření restaurací, škol, sportovišť, hotelů, penzionů, kadeřnictví, pedikúry, prodejny oblečení, bot, hračkářství, knihkupectví, akvaparky, dětské koutky, herny, krachují taxislužby, nemluvě o tom, že v autoškolách měli někteří studenti těsně před závěrečnými zkouškami, které už asi zřejmě neudělají. A navíc teď jsem slyšel, že se navyšují minimálně o 2 tisíce ceny autoškol. Prostě spousta zejména drobných živnostníků opravdu nemá vatou, aby tohle přežila, a skončí na úřadu práce. Toto je záměr?

Chápal jsem některá nařízení na jaře. Také jsem měl obavy, protože jsme měli jen jednostranné informace. Ale teď jsem přesvědčen, že tato nepandemie je nástroj moci

k ovládnutí občanů a zničení střední třídy, která se už nevzpamatuje. Zavřít školy, to byl také opravdu geniální tah. Nechat děti doma, se kterými musel zůstat na ošetřovném jeden z rodičů, který potom samozřejmě chybí někde v pracovním procesu, zejména ve zdravotnictví, kde je část ošetřujícího personálu buď v karanténě, nebo na ošetřovném. Takže proč jste otevřeli teď jenom první, druhý stupeň základní školy? Proč ne všechny školy? Mám vnuka, který je v deváté třídě a do školy nesmí, vnučku v první třídě. Někdo má děti v první třídě, v třetí třídě, čtvrté třídě. Jak to teď řeší? Musí s tím dítětem do školy vzít i to druhé dítě, pak se s ním vrátit domů? Je to prostě nesmysl.

Nikdo nedokázal žádnými relevantními daty, že je úmrtnost na covid nějak větší než úmrtnost na komplikace způsobené chřipkou nebo jinými respiračními chorobami. Každý rok umírá v České republice v průměru 110 tisíc lidí. To přestali umírat? Umírají jen lidé s covidem? Přestali umírat lidé nemocní rakovinou, diabetem, po mozkových a cévních příhodách? Po infarktech? Na pooperační komplikace? Jsem přesvědčen, že ne. Jen má covid obrovskou mediální podporu a neskutečný marketing. A navíc když jsem se dozvěděl v Otázkách Václava Moravce, že kolika, mnohonásobně víc platí zdravotní pojišťovny za lůžka s covidem na JIP než třeba po operacích srdce, tak už je mi to naprosto jasné.

Opět se ptám už poněkolkáté v této sněmovně, proč se nic závažného ohledně tohoto smrtelného viru neděje v Bělorusku. Kdyby se určitě válely mrtvolky na ulicích, tak ta demokratická opozice, kterou taky krmíme penězi z Ministerstva zahraničí, by nám to určitě řekla. V Africe, Afghánistánu, Pákistánu, Indonésii, v miliardových destinacích a v mnoha dalších muslimských zemích? No protože se tam nevyhazují miliardy za nesmýslné testy a vakcíny. Kdo vydělává nejvíce na testech a vakcínách? To by mě opravdu zajímalo, ale to se asi nedozvíme.

Pane premiére, nebuďte slušný a řekněte, kdo na vládě vymýšlí unikátní nesmysly, naposledy s tou patnáctimetrovou plochou na zákazníka v prodejně? To je neskutečná hloupost. Do prodejny vás nepustí bez vozíku, dokonce manželé musejí mít každý svůj vozík, totéž maminky s kočárkem, musí táhnout kočár s dítětem a ještě vozík, fakt super. Nemluvte o tom, že v supermarketech jsou i jiné, menší provozovny a prodejny, jako pekařství, cukrářství, trafiky, teplé pulty, uzeniny, kde si prostě svačinu do práce či děti do školy svačinu nekoupíte, protože vás tam securityák bez vozíku nepustí. A navíc většina lidí venku mrzne ve frontách. Geniální nápad. To by mě opravdu zajímalo, z čí chytré hlavy toto vypadlo.

Další hloupost je zrušení nedělního prodeje, protože tím pádem nastává obrovská kumulace zákazníků v sobotu. Zákaz vycházení po 21. hodině. Čekám, co za blbost přijde příště. Občané mají zákaz večer vycházet a republikou nám kočují stovky ilegálních migrantů v kamionech. Prakticky denně je nějaký záchyt. Otázka je, kolik jich projde, aniž bychom se o tom dozvěděli.

Vláda vytvořila mezi občany atmosféru strachu. Je to jednoznačný záměr, protože v takové atmosféře je občan nejlépe ovladatelný. Bývalý americký prezident Franklin Delano Roosevelt kdysi řekl: Jediné, čeho se musíme bát, je strach. Když se po druhé světové válce u norimberského tribunálu ptali Hermanna Göringa, jak se jim povedlo zmanipulovat chytré vzdělané lidi, aby dokázali provádět taková zvěrstva, jak se jim to povedlo, tak Göring odpověděl: Funguje to nejenom za fašistické vlády, ale funguje to v demokracii, v monarchii, v komunismu, za jakékoli vlády. Práce vlády je vyvolat v lidech strach, a pokud je dokážete ve strachu udržet, můžete je přesvědčit, aby udělali cokoli, co chcete, a stanou se z nich ovce.

Předevčirem jsem slyšel v rádiu pana premiéra odpovídat na otázku, co přinesl listopad 89, a on odpověděl, že máme tu svobodu. A já se ptám, jakou svobodu máme. Už tu pomalu není svoboda slova, svoboda projevu, svoboda shromažďování. Na sociálních sítích veškeré články, které popírají pandemické předpovědi o covidu, vyjadřují se k tomu i nositelé Nobelovy ceny za medicínu, tak jsou mazány nebo upozadřovány. Já jsem měl dosah na svém Facebooku několik tisíc, a když tam dneska něco dám, tak pokud si na to nekliknete, tak se to neobjeví. Je to tzv. šroubening (screwing?) O té svobodě si myslím své.

Vláda si vlastně s Ústavou doslova vytírá zadek. Byl jsem doslova v šoku, když jsem viděl záběry ze Slovenska ze 17. listopadu, jak policie střílí do občanů gumovými projektily, tak tam šéf policajtů ukazuje: toho střel, toho střel, toho střel. Spousta jich byla zraněných. To jsme opravdu chtěli? Za to jsme v roce 1989 bojovali? A ministr obrany Slovenska nazve demonstrující opicemi, fašisty a mafiány a já nevím čím vším. To je prostě nehoráznost. To je něco neuvěřitelného!

To už jsem říkal, že jsou komentáře proti covidu mazány.

Vlády, které zavedly brutální restrikce proti vlastním občanům, to je prostě špatně. Hlavně majitelé a provozovatelé sociálních sítí neskutečně bohatnou ze stávající situace. Chtěl bych se opět zeptat, odkud tedy ten virus přišel. Proč to nikdo nezkoumá? Na začátku údajné pandemie jsme byli přesvědčováni, že zřejmě unikl z laboratoře v Číně. Je tedy uměle vytvořen? To najednou nikoho nezajímá? Mě tedy ano. Proč utrácíme miliardy za testy a vakcíny, a nic za léky na tuto údajnou chorobu? Jaký to má smysl? Vše směřuje jen a jen k povinně nepovinné vakcinaci, bez níž zřejmě nebudete moci nikam vycestovat. Věřím tomu, že polovina vystrašeného národa bude stát na vakcínu fronty, tak jako stáli na testy, které prokázaly, a to ještě ne stoprocentně, že jste pozitivně bezpříznakoví, kdysi jsme tomu říkali zdraví.

Roušky, které jsme nuceni nosit, přitom proti přenosu viru nefungují, a my je nutíme nosit malé děti na prvních stupních. Je karanténa skutečně efektivní?

V minulosti jsme zažili spoustu pandemií. V roce 1969 propukla pandemie hongkongské chřipky, která v USA zabila 100 tisíc lidí. To odpovídá dnešním asi 200 tisícům, a žádný lockdown nenastal. V roce 1976 vypukla rovněž v USA pandemie prasečí chřipky, na kterou zemřel jeden – jeden člověk. Ale na komplikace po očkování řádně neprověřenou vakcínou zemřelo 25 lidí, mnoho dalších má trvalé následky. Soudy dodnes řeší pro tyto poškozené miliardová odškodnění. Tenkrát proběhla obrovská mediální masáž, aby se lidé nechali očkovat, a tuto vakcinaci podstoupilo 48 milionů občanů. Bohužel pro mnohé s fatálními následky.

Každoročně zemře ve světě milion 600 tisíc lidí na tuberkulózu. A nosíme kvůli tomu roušky? Ne. Ale máme řádně roky prověřenou vakcínu, kterou jsme u nás tuto chorobu téměř vymýtili. Ale vakcína, kterou máme být proočkováni, rozhodně prověřena není. Navíc jsem hodně opatrný, když za ní stojí Bill Gates. Tady nejde o nic jiného než rozdělit společnost, udržovat ji v naprostém strachu, a vy si můžete dělat, co chcete, aniž by vám někdo koukal pod ruce. Po vaší hrůzovládě už nebude existovat žádná střední třída, jen extrémně chudí a extrémně bohatí. Velmi strmý trend má nárůst počtu sebevražd, vražd a násilí v rodinách. Lidé to páchají ze zoufalství, bez práce, bez peněz, bez nějaké budoucnosti.

A tady jsme nedostali žádnou odpověď na to, kdy skončí tady ty nouzové stavy, restrikce. Prostě bude třetí vlna, čtvrtá, pátá, šestá? Už navždy? Nikdo neví, co bude dál.

Kdy se dostaneme na stupeň nula? Zřejmě nikdy. A už navždy budeme svázáni nějakými omezeními a příkazy. Možná to zázračně ustane, až nás přinutíte všechny k proočkování, to ale já zásadně odmítám.

Nevidím důvod k nějakému prodlužování nouzového stavu. A my nezařazení poslanci hnutí Jednotní budeme hlasovat proti prodloužení, byť o jediný den. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Stanislav Grospič, po něm s přednostním právem ministr zdravotnictví Jan Blatný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, já určitě nebudu tak dlouhý jako moji předřečníci, i když samozřejmě to navozuje řadu otázek, to téma, které dnes probíráme. A nechci vůbec zpochybňovat ty otázky, které tady padají, i ty důvody, protože si myslím, že každý z nich, každá z nich má své ratio a rádi bychom na ně znali odpověď, a tu odpověď nám dají a mohou dát pouze renomovaní odborníci, kteří se z mého pohledu, laického pohledu, zabývají vážně výzkumem epidemiologických onemocnění, a bez ohledu na to, jestli ten původ je zvířecí, nebo uměle vytvořený, nebo sem byl zanesen a za jakým účelem, či proč skupují některá zdravotnická zařízení, která se zabývají výrobou vakcín, různých sér a léků, zahraniční firmy, mimo jiné i firmy Billa Gatese. To jsou prostě otázky, které mohou samozřejmě vyvolávat ve společnosti znepokojení a napětí. A já se nemohu ubránit dojmu, že k tomu také přispívají velkým dílem i veřejné sdělovací prostředky. Protože, hovořil jsem tady o tom, myslím, i posledně, stačí si zapnout vysílání zpravodajství České televize a ty názory renomovaných odborníků, to posouzení té statistické křivky, které se z hodiny na hodinu mění, prostě zaznívají tam rozdílné názory, nechávají velkou část občanů v oprávněné nejistotě, co se vlastně děje a budou-li ta opatření účinná.

Já si svým způsobem myslím, že vláda by měla skládat účty Poslanecké sněmovně a neměla by dostávat nějaký bílko šek, to znamená, prodloužíme na nějakou dobu. Doufám, ústy pana předsedajícího, že se nějak nedotknu svého kolegy pana Feriho, až do nějakého března, května, do nějaké neurčité doby, to v žádném případě asi ne, a ani to není možné podle platných právních zákonů. Mě spíš v téhle souvislosti děsí trochu jiná věc. Nebo děsí – vede k zamyšlení, že my se tady vlastně posouváme od moci, která by měla být dělbou moci zákonodárné, výkonné a soudní, k tomu, že tady zvolna určují politiku a dění soudy svými rozhodnutími, byť tedy přiznávám, že teď tomu nahrává trochu vláda někdy třeba svým nekvalifikovaným zdůvodněním svých rozhodnutí, nedostatečným zdůvodněním. A pak stačí jeden člověk, který prostě se vzepře, zažaluje toto rozhodnutí, prostě "nechci nosit roušky, nechci toto opatření", a soud rozhodne, a rozhodne čistě z formálního hlediska. Když si studujete ty judikáty, tak tam nejde na podstatu té věci, tam jde na formální kritérium, a na základě těch formálních kritérií ta rozhodnutí jsou shazována. A to je k zamyšlení, jak se vlastně zabývá vláda odůvodněním těchto opatření, která po nás žádá, a jejich vyhlášením.

My se budeme jako klub KSČM radit o té délce, jestli podpoříme nouzový stav na tu plnou dobu, o níž tedy hovoří vláda. Není žádné tajemství, že velká část z nás by ráda podpořila a vyšla vládě vstříc z jednoho prostého důvodu, protože pokud chceme udržet stabilitu té křivky a mít nějakou predikaci, že po týdnu klesne a zase se to udrží další

týden a zase další týden, tak ta čtyřtýdenní doba je nějakým způsobem minimální k tomu, abychom měli jistotu, že před svátky můžeme říci ano, takto to vypadá, takový vývoj je v České republice. Ale to, co my neovlivníme, a to už je úloha třeba Evropské unie, jaký vývoj a jaká opatření se přijímají v těch sousedních státech, v zemích Evropské unie, kde se přijímají kolikrát mnohem tvrdší opatření, mnohem restriktivnější opatření, a nejsou tam tolik sanováni ani ti drobní živnostníci nebo brán ohled na exponované zaměstnavatele ve zdravotnictví, školství a vůbec zaměstnance.

A já se tady hluboce skláním před zdravotníky a zdravotnickým personálem i těmi, kteří pomáhají v domovech seniorů, ať už to jsou vojáci, policisté, dobrovolní pracovníci, hasiči, ať jsou to učitelé, protože oni všichni přicházejí v první řadě do kontaktu s lidmi, kteří jsou vystaveni riziku této nákazy, a také mezi zdravotnickým personálem je nemálo lidí, kteří vedou svůj boj s touto nákazou, protože jsou pozitivní a protože u nich prostě tato nemoc propukla a musí se z ní nějakým způsobem vyzdravit, svést s ní svůj boj. A svěst ho co nejdříve úspěšně, aby mohli znovu pomáhat lidem. A zaslouží si určitě hlubokou úctu a poděkování.

Nemyslím si na rozdíl od svých předřečníků, byť by to bylo kulantní, že všechno lze řešit pouze na základě zákona číslo 58/2000 Sb. (258?) v pozdějším znění, o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. Ano, řada věcí by šla na základě tohoto zákona řešit, ale to bychom nesměli potom mít to, o čem jsem tady hovořil, o soudní autokracii, že si každý, komu se to nebude líbit, bude dávat svá podání k soudům, bude vést svůj osobní boj se soudy, a ta opatření nebudou platit plošně, budou platit kraj od kraje, a my budeme neustále zápasit s různými ohnisky, s jejich přeléváním, a bude to tak, jak jednu dobu to bylo například v Rakousku, kde jednotlivé spolkové země Rakouska, dokonce jednotlivé okresy měly svá specifická opatření. A nebyli vůbec schopni tuto nákazu zvládnout a teď se jim to vrací jako bumerang. A tady to zaznělo i ze slov pana ministra, jaká je tam výslednost toho trasování a jaká výslednost je u nás.

Čili já bych v této chvíli apeloval trochu na chladný rozum, protože řada těch opatření, která byla tak náhle rozvolňována na jaře, tak ta byla, ctění kolegové z pravého spektra této Sněmovny, především také pod vaším tlakem, protože jste říkali: malujete čerta na zeď, uvolněte ta opatření, rychle je uvolněte, blíží se jaro, blíží se začátek léta, blíží se dovolené, je potřeba restartovat ekonomiku, je potřeba uvolnit a dát možnost lidem vycestovat. A ukázalo se, že to nebylo úplně správné řešení. A teď asi jít stejnou cestou, opakovat stejné chyby by nebylo šťastné, byť rozumím, že se do toho blíží ta doba vánoční. Ona ta opatření jsou, jsou nastíněna, jsou popsána v tom takzvaném ne semaforu, ale PESu.

Ona ta opatření jsou, jsou nastíněna, jsou popsána v tom takzvaném ne semaforu, ale PESu. Jsou tabulkově předepsána. Já bych také horoval za to, aby bylo umožněno prodávat drobným živnostníkům, českým živnostníkům a českým řemeslníkům, aby se necitily (?) nadnárodní řetězce a (nesrozumitelné) ze zahraničí, to znamená ty velkoobchody, které ponejvíce nyní čerpají zboží, které jde ze zahraničí, a nikoliv od českých výrobců, to je, myslím, velký a fatální problém, na který vláda by měla odpovědět a měla by ho urychleně řešit. A také by se vláda měla zabývat podporou vůbec i velkých ekonomických celků, na které je navázána řada drobných živnostníků a drobných firem do 50 zaměstnanců, protože tvoří komponenty a dodávky a dodávají jim díly pro jejich výrobu, a kteří třeba i z hlediska počtu svých zaměstnanců a kteří jsou nějakým způsobem třeba i pozitivně zjištěni a vyhodnoceni a jsou posláni do karantény, mají velký problém plnit tyto dodávky vůči velkým firmám a zaměstnavatelům, a ony

jsou to spojitě nádoby. Čili jestliže chceme udržet výrobu v nějakém velkém podniku, musíme si být vědomi toho, že musíme udržet i výrobu a zaměstnanost u těch malých firem, u těch živnostníků, u těch malých a středních zaměstnavatelů a také i jim poskytnout adekvátní podporu.

Z tohoto pohledu si myslím, že Sněmovna může s klidným srdcem vyhovět vládě v prodloužení nouzového stavu, ale může si přece dát podmínku, že chce na své řádné schůzi třeba za týden mít pravidelný bod informací, přehodnotit toto rozhodnutí a říci si – tak, jsou důvody, čísla klesají a nouzový stav prostě ukončíme. To je v pravomoci této Sněmovny. I vyžádat si informace. A stalo se to nejednou. Tak proč nejit touto cestou a proč tedy volit obšírně rétorická cvičení, která nepomohou ani vládě, ať je jakákoliv, ani občanům v orientaci, co vlastně tato Sněmovna a politické strany v ní zastupené.

Já za Komunistickou stranu Čech a Moravy můžu říci, že my si přejeme jediné – aby byli oceněni ti, kteří bojují s touto zákeřnou nemocí, v první řadě zdravotníci, učitelé, hasiči, policisté, zdravotníci, ale také aby byli ochráněni lidé, občané, rizikové skupiny, ať už senioři, či mladé rodiny, všichni občané, před touto nemocí. A že nemá smysl podléhat unáhleným rozhodnutím. Posuneme to pouze o týden, o deset dní, o dvacet dní, ono se nám to potom vrátí a my to nějak budeme řešit, a pak dojde skutečně na ten černý scénář, který tady nastínil můj předřečník, že to budeme řešit celý průběh příštího roku. A to si určitě nikdo z nás, ani já sám, nepřeje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí pan ministr Blatný. Připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Děkuji, pane předsedající. Milé dámy, vážení pánové, poslanci, budu se snažit reagovat, a proto, jediné proto využívám svého práva k reakci, abych stihl reagovat na to, co je zde diskutováno, protože to považuji za svoji povinnost a za potřebné.

Rád bych zdůraznil jednu zásadní věc, kterou zde zmínilo několik z vás. Koronavirus nás rozděluje. Rozděluje společnost na dvě části, které se zdají být téměř nesmiřitelné, a sladit názory těchto dvou skupin a sladit požadavky, které zcela oprávněně z těchto dvou naprosto rozdílných názorů plynou, je nesmírně těžké a odrazem je i tato debata. Já to naprosto chápu, úplně to akceptuji, ale musíme to nějakým způsobem vyřešit. Z medicínského hlediska chci říci, že koronavirus umíme léčit, neumíme ale zatím léčit naši společnost, kterou podle mého soudu poškodil daleko víc než těla jednotlivců.

Dost filozofie a zpátky ke konkrétním věcem.

Dotaz na pracovní povinnost. Pracovní povinnost je v nouzovém stavu umožněna, nikoliv nařízena. To znamená, jestli někdo využije nebo nevyužije pracovní povinnost studentů, je dáno tou danou potřebou, takže i když existuje nouzový stav, ale jsou stabilizované nemocnice, například, není potřeba využívat tuto možnost.

Pokud se týká úpravy režimu studentů, tak je to jedna z věcí, která je diskutována i na zdravotních výborech a bude diskutována i s děkany lékařských fakult.

Na dotaz – zcela oprávněný a zcela logický – pana poslance Feriho, kdy nouzový stav je nezbytně nutný a kdy nezbytně nutný není, se pokusím odpovědět takto. Nouzový stav je nezbytně nutný do stupně úrovně 3 a vhodný a potřebný je i u těch ostatních úrovní.

U úrovně 1 a 2 mohou být v omezené míře některá nařízení vymáhána i bez nouzového stavu, ale nebude to možno udělat plošně. Jinými slovy, budeme muset postupovat jednotlivě v rámci toho, co nám umožňují například pravomoci hygienických stanic a dalších, a pravděpodobně vyvoláme riziko toho, že budou různé situace v různých částech země a lidé na to budou reagovat tak, že dříve nebo později se opět riziko sjednotí, bohužel na té vyšší kategorii. Tím nicméně nechci říci, že to není možné. Pochopitelně víme naprosto přesně, která z těch opatření můžeme a která nemůžeme vymáhat s nouzovým stavem nebo bez něj. Tuto informaci jistě lze poskytnout. Ona je nakonec čitelná i z té tabulky samotné.

Upozorňuji na to, že plánem – a to jsme říkali od začátku – je, aby tabulka ve své stávající fázi byla pokud možno nezměněna, nebo co nejméně měněna do konce roku. Mezitím získáme spoustu dalších dat, která nám umožní rozhodovat se dál. Kdybych měl kříšťálovou kouli a věděl, co bude za čtyři týdny, byl bych prvním, kdo by vám to tu řekl. Já to teď nevím. A stejně jako jsme před měsícem nevěděli, co bude teď, nemohu vám slíbit, a bylo by nezodpovědné, říkat vám, co bude za měsíc.

K malým obchodům jsem se už vyjádřil. To tedy opakovat nebudu.

Na dotaz na to, kdy se vrátí děti devátých tříd, případně maturanti, do škol, se pokusíme s panem ministrem Plagou odpovědět na naší dnešní společné tiskové konferenci. Bude to brzy.

Byla zde zmíněna cena za lůžko pacienta léčeného pro diagnózu koronaviru. Ano, je to podstatná informace. Prosím, buďme si vědomi toho, že když se toto opatření připravovalo, tak v našich nemocnicích na jaře tohoto roku ležely desítky pacientů, nikoli stovky nebo tisíce. Ve chvíli, kdy by toto opatření nebylo nastaveno a přitom byly výrazně omezeny ostatní kapacity nemocnic, nemocnice by normálně finančně zkrachovaly. Nyní je situace jiná. Ano, máte pravdu, že se jedná o extrémní finanční prostředky, které plynou tímto způsobem do nemocnic, a proto bylo navrženo ve spolupráci se zdravotními pojišťovnami, aby v době co nejkratší tento systém byl přehodnocen. Záměrně říkám v době co nejkratší, protože tato nařízení nelze udělat ze dne na den, jakkoli bychom si to třeba přáli, ale všechno musí mít svoji formu. Vy jako poslanci to víte nejlépe. Nepodléhejme iluzi, že něco, byť v dobré víře, uděláme ze dne na den. Když děláme tato rozhodnutí, musíme to udělat správně a nenapadnutelně. Koneckonců je to váš denní chléb.

Já budu navrhopvat, a na tom jsme se předběžně shodli i se zástupci zdravotních pojišťoven, aby došlo ke změně úhrad za toto onemocnění ve smyslu, který odpovídá připravené nové vyhlášce DRG-CZ, a to, aby se jednalo o platbu za případ. Jinými slovy, za tento případ dostane nemocnice určitou sumu peněz bez ohledu na to, jak dlouho v ní člověk s touto nemocí bude pobývat. I zde bude rozdělena platba za intenzivní péči a standardní péči. Předpokládám, že by se to mohlo realizovat začátkem příštího roku. Myslím si, že to bude změna, která je akceptovatelná pro všechny a eliminuje různé možné dohady o tom, jakým způsobem je stávající nařízení používáno. A znovu říkám, že tak jak bylo minulými ministry nastaveno předtím, bylo nastaveno správně, protože jsme byli v jiné situaci.

Bylo zde citováno Bělorusko, Afrika a další země. Nevím, kdo z vás všech v těchto zemích nějakou dobu pobýval. Já jsem měl možnost v chudých afrických zemích učit, měl jsem možnost se účastnit několika vzdělávacích akcí, na kterých byly třeba i osoby z některých zemí bývalého Sovětského svazu. A až úsměvně se zdá, že třeba v jedné

z těchto zemí se problém boreliózy vyřešil tak, že se řeklo, že není. Nemáte nemoc, nemusíte léčit. Toto ale u nás prosím určitě nechceme. Pokud se týká Afriky a ostatních chudých zemí, tak si pamatuji, že na odděleních onkologické péče, kde jsem s jednou z irských charit pobýval a pomáhal při léčbě a vzdělávání místních lékařů, jsem viděl tolik malých dětí se stupněm čtyři, tudíž maximálně rozběhlým nádorovým onemocněním s metastatickým rozsevem, kolik jsem jich v životě neviděl u nás dohromady. Takže tyto země pochopitelně mají statistiky úplně jiné a nějaký koronavirus jim je nezmění. Tam umírají lidé v tisících a ve stovkách tisíc na to, na co naši lidé neumírají. Nemůžeme se srovnávat s těmito zeměmi, zaplať pánbůh, že se s nimi ani srovnávat nemusíme. Je mi nesmírně líto a prosím boha o to, aby se zlepšila situace v těchto zemích, ale nesrovnávejme se s nimi. My jsme někde jinde a buďme za to prosím vděční.

Potom byl vznesen dotaz – patnáct metrů čtverečních, kdo ho vymyslel. Hrdě se k tomu hlásím. Vymysleli jsme ho na Ministerstvu zdravotnictví po konzultaci s experty, epidemiology i ostatními. A já si myslím, že už jsem to nějakým způsobem vysvětlil a odůvodnil.

Bylo zde řečeno, že máme všichni strach. Ano, souhlasím s tím. Máme strach a ten strach nás rozděluje. Proč se prosím proto děsíme navzájem často nepravdivými informacemi?

A byla zde zmíněna i svoboda, respektive zde bylo zmíněno, že nemáme svobodu. Já si vzpomenu na jeden citát, který se mi líbil. Byl to, když ho budu parafrázovat, citát, který říkal, že až budeme chodit po Karlově mostě a moci nadávat na vládu, tak máme svobodu. Tento citát ten, kdo mi ho řekl, přisuzoval Janu Masarykovi. Já jsem to nikdy nebyl schopen dohledat, takže nevím, jestli ho Jan Masaryk řekl, ale i kdyby ho neřekl nikdo, citát je pravdivý. Máme svobodu. Důkazem toho je tato Poslanecká sněmovna. Můžeme zde všichni vyjádřit svůj názor, můžeme ho vyjádřit do médií, takže prosím svobodu máme.

Vakcína. Vakcína není a nebude povinná a ani vakcinační pas není a nebude povinný. Je to jenom způsob, jakým se Evropská unie, kam patříme a chceme patřit, snaží pomoci těm, kteří budou cestovat. A určitě je jednodušší vyjet s kartičkou v kapse, než si před každým přechodem hranic nechávat provádět vyšetření. Já si tak jako řada z vás pamatuji dobu, kdy se čekalo na hranicích, tehdy ještě s ostatními dráty, a přejet hranice bylo něco, co si řada z nás vůbec neuměla uvědomit a představit. Teď je to všechno jinak a tato věc by měla i v současné složité epidemické situaci zjednodušit osobám cestování. Nic ví, nic miň.

A potom poslední otázka k tomu, že roušky jsou nesmysl. Nejsou. A i na českých datech z první poloviny tohoto roku, z takzvané první vlny, je patrné, že jsou to právě roušky a rozestupy, v angličtině ten takzvaný solution distance, které jsou jedním z nejefektivnějších opatření. Proto jsou zavedeny, proto jsou obsaženy ve všech stupních rizikového skóre a proto, jakkoliv je to nesmírně nepříjemné, a já s tím úplně souhlasím, jsou v nějaké formě v současné době i ve školách. Myslím si, že tam se dá najít spousta nějakých způsobů, jak to třeba dětem zjednodušit, řada z nich miluje komiksově hrdiny, nemusí mít tedy na nose roušku z nemocnice, může mít klidně na sobě něco, co připomíná masku Spider-Mana, Supermana či čehokoliv jiného. Takže proto roušky mají význam a proto se jich zastáváme.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. S přednostním právem nyní vystoupí pan poslanec Jiří Míhola, který zastupuje předsedu poslaneckého klubu KDU-ČSL, a potom vystoupí, také s přednostním právem, pan poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Míhola: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, pane premiére a členové vlády, já se budu snažit být stručný, ale přece jenom bych chtěl reagovat na tu velmi důležitou diskusi.

Co se týká prodloužení nouzového stavu, tak jsme si to jako poslanecký klub ujasnili samozřejmě už včera. Posloucháme argumenty, odůvodnění, to jsme chtěli. A jsem rád, že se tady toho vysvětlení v hojně míře dostává, ale přesto bych rád zdůraznil ten aspekt, že mimořádné věci si mají zachovat mimořádný charakter. A já vím, že mimořádná opatření jsou potřeba, ale není tady z jakékoliv strany, nebyl a není, problém se za čtrnáct dní, když bude potřeba, opět sejít a opět ten nouzový stav prodloužit. My si musíme uvědomit, že opravdu jsme v takové bublině, není se co divit, protože situace nastávají opakovaně, ale i občané vnímají, že je to omezení. Je to prostě omezení, dopadá to na celou společnost, na každého občana, omezení jeho svobod a práv. A byť to každý chápe, tak by se s tím mělo velmi šetřit.

Takže tím navazuji na to, co už tady trošku z jiné strany sdělil například kolega Rakušan a další. A určitě to říkám s velkým respektem k panu ministrovi zdravotnictví a oceňuji jeho trpělivé vysvětlování. Jsem rád, někdo tady možná zvedne obočí, i za to bavit se o rouškách. Je to přece jasné. No, vůbec to není jasné. Podívejte se na sociální síť, jak tam lidé o rouškách diskutují, jak jsou protichůdné názory, jak všichni, nebo většina, chceme otevřít školy, ale pak zase mnozí poukazují na to, jak je to právě šílené s rouškami. Tak je právě strašně důležité, aby kdo jiný než ministr zdravotnictví tady jasně argumentoval a jasně tady stokrát nebo tisíckrát známou věc znovu osvětlil a znovu potvrdil její důležitost pro nás všechny.

Jsem rád, že některé věci tady byly vysvětleny tak, že já na ně trošičku jinak nahlížím, například otázka obchodů. Opravdu je hodně diskutabilní. Co je lepší, jestli rozptýlení občanů, anebo potom ta větší mobilita, která potom zase může zamíchat s epidemií? To je opravdu asi hodně diskutabilní záležitost a jsem rád, že pan ministr všechno podkládá daty. Konečně se dočkáváme toho, že prostě řešíme epidemií s podložením dat a také ve srovnání s komparací se zahraničními zeměmi.

Myslím si, že poučení vždycky může být velmi dobré, ale prosím, kromě těch dat, data jsou super, jsou určitě nutná, také pružnost a nadhled. Jako příklad vezmu kostely, které tady také zazněly. Já nevím, jestli je úplně účelné počítat tam metry čtvereční, někde je to velmi barokní kostel, oválné půdorysy, nebo ještě jiné, a složitě to tam počítat, někde to možná vědí přesně z nějakých podkladových materiálů, ale spíše bych řekl podívejme se, jak to mají třeba v Bavorsku, tam si jasně vyznačí, když vědí, že musí být rozestupy, jestli přes dva lidi, nebo přes jednoho. Tohle jsou úplně jednoduchá banální opatření, to si zvládnou uspořádat všechna společenství sama, je to funkční.

Nevím o tom, že by to někdo někde nedodržel, porušoval, nebo nerespektoval. Čili tohle může fungovat velice dobře a prakticky hned, abychom tady pak neřešili zas věci nad slunce jasně, že nemůžeme srovnávat malou kapli nebo malý kostelík a katedrálu, co se týká počtu lidí. Na tom někdy pak ta data troskotají, nebo ta suchá nařízení, která

chápu, že nemůžou být docizelována třeba do úplně jednotlivých záležitostí. Ale tohle zrovna se vyřešit dá.

Anebo když víme, jak je potřeba větrat, jak je lepší být na čerstvém vzduchu než vevnitř a podobně, tak naprosto nechápu, jak právě náměstek Ministerstva zdravotnictví podle mých informací zavřel vlastně lesní kluby jako součást obecně spolků nebo omezení spolkové činnosti. A teď píší rodiče a jsou zmatení, že lesní mateřské školy fungují, což je pozitivní, že tam jsou děti pořád na vzduchu a naopak vydrží možná víc než děti v kamenných školách. A lesní kluby fungují podobně, akorát jsou mimo kompetence Ministerstva školství, protože nejsou ve školském rejstříku. Ale fungují podobně. Tak aby nám takové úplně zbytečné věci jinak funkční neunikaly.

O pohřbech tady byla taky řeč. V tomhle kontextu mě mrzí, že tady nejsou další ministři (v sále je přítomen jen premiér a ministr zdravotnictví), protože zase by to jinak vypadalo, když se bavíme o tak vážné věci, aby i ten resortní ministr právě ve spolupráci s ministrem zdravotnictví tady byl u té komunikace a pak to komunikoval dál. Ti lidé na to čekají. Ty věci nejsou tak jasné, jak vy si myslíte. A konečně ani my ty informace nemáme vždycky z první ruky.

Teď jsem, a to se opravdu znova obracím na pana ministra zdravotnictví – je hezké, že plánuje tiskovou konferenci s ministrem školství. Když se o ní dozvím, tak ty konference bedlivě poslouchám, zapisuji a pak předávám po sociálních sítích dál ty informace. Ale my bychom měli tady, když řešíme tento vážný bod, ty informace mít přece jako první. A vlastně i pro pana ministra nebo pro pány ministry je důležitá zpětná vazba, nebo nějaký názor, nebo třeba i nesouhlas a argument vůči němu, než když vlastně je to zase všechno se zpožděním, že po tomto bodě bude někdy tisková konference, na ni teď budeme reagovat, pak zas bude chtít někdo další mimořádnou schůzi a tak pořád dokola. Takže některé věci by to chtělo opravdu přímočaěji. A je to škoda, věřím, že je to spíš nedopatřením, než že by pan ministr nám to tady nechtěl říct nebo to před námi tajil. A navíc někdy mezi těmi ministry jsou různé názory, to já vnímám. Tak by bylo o to důležitější, aby si to tady oni vyjasnili, pokud ty názory nejsou stejné, a mohli do toho vstupovat diskuzně i poslanci. Protože jinak jsou ty diskuze pak a nedorozumění nekonečné.

Děkuji ještě jednou především za ta vysvětlování. Věřím, že i tady ty nadnesené věci, že pan ministr se k nim ještě vyjádří. A držím nám všem palce, abychom epidemií zvládli. Pevné zdraví!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme v přednostních právech – pan poslanec Leo Luzar, poté vystoupí paní poslankyně Kateřina Valachová s přednostním právem za klub ČSSD. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážený pane ministře, zkusím být věčný a nepůjdu do filozofických úvah.

Pan ministr ze začátku svého rozhovoru, na který jsem chtěl reagovat, hovoří o rozdělení společnosti. Ano, společnost je velice těžce rozdělená. Paradoxně jako politici bychom měli vnímat, že není rozdělena na pravo, levo, střed, ale je rozdělena na anticovid a procovid. A dotýká se to všech politických stran. A určitě mi dáte, kolegyně, kolegové, za pravdu, že v každé straně najdete oba dva zastánce a tábory. A ty

argumenty, které předkládají jak jedni, nebo druzí, jsou relevantní argumenty. My se jimi musíme zabývat a musíme jako politici umět vysvětlit. Protože na koho se ti lidé obracejí? Na nás! Oni čtou různé výstupy v médiích. Oni se dívají na tiskové konference a potom se mě zeptají: a vysvětlí nám to. A prostě bez údajů, které neustále požadujeme, se velice těžko vysvětluje.

Druhá věc, která zůstává na Ministerstvu zdravotnictví jako velký dluh, ne na panu ministroví, je boj s dezinformací. To je věc, kterou slibovali už předešlí ministři. A nedaří se. Opravdu nedaří se bojovat s dezinformacemi. Ano, ministerstvo výrazně zlepšilo svůj mediální výstup v rámci propagace dat. Agregovaná data tam jsou, jednotlivé výstupy každý den mění. Za to velice děkuji. Ale boj s dezinformacemi bohužel není.

Ale zastavím se u jedné věci a to je tolik zmiňovaná tabulka PES. Dílo, které všichni asi oceňujeme. Ale ptám se, pane ministře, protože kouzlo matematiky je v tom, kdy ta tabulka vznikala. Tady byla vypnuta společnost. Bylo to v nějaké... (Řečník se odmlčel. Premiér právě debatuje s ministrem zdravotnictví ve vládní lavici. Poté co dohovří, premiér odchází ze sálu.) Já počkám. Já hovořím k panu ministroví, tak aby mě poslouchal.

Bylo to v nějaké době vypnuté společnosti, kdy byly jasně nastavené vládou parametry, které hovořily o tom, jak je omezena společnost. Vy jste tu tabulku vzali, ty parametry, a nastavili jste ji jako určitou úroveň, protože to už bylo schváleno a rozhodnuto, a kde byla všechna ta omezení napsána. Teď jste měli dvě možnosti. Buď říci, je ještě možnost přitvrdit, anebo je to maximum možného, co jsme ochotni jako vláda připustit. Řekli jste, toto je maximum, co jsme jako vláda schopni připustit. Pak je to v pořádku, je to vyhlášeno. A teď jste k tomu museli upravit ta data. Jinými slovy jste vzali aktuální situaci dat a tu jste upravili matematicky, aby z přesných čísel vyšla procenta, abyste se dostali v tabulce na tu nejhorší variantu, kterou jste byli ochotni připustit. Tady si myslím, že jste udělali velkou chybu, protože ta data, která v této společnosti byla a z kterých jste vycházeli, již neodpovídala té tabulce. A dneska jsme v té pasti, že to rozvolňování, které by mělo odpovídat datům, která docela výrazně klesají dolů, již neodpovídá té tabulce.

Proto se vás ptám, jestli jako ministr jste schopen z té tabulky říct, že třeba přeskočíme nějakou úroveň, že třeba z úrovně čtyři nebo z úrovně pět, ve které dneska jsme, skočíme do úrovně tři hned, nebo ze čtyřky do dvojky. Protože to by potom odpovídalo vyrovnání matematického modelu, těch procent, kdy jste nastavovali z určitého výchozího bodu a přizpůsobovali ta čísla, aby to tomu odpovídalo. Protože těžko by se zdůvodňovalo, když vláda vyhlásí vypnutí společnosti, ale data, která by to měla objektivizovat, už neodpovídají vypnutí společnosti. A hned to rozvolňovat by byl problém. Tady vnímám, že jste se dostali trochu do matematické pasti.

Možná to taky souvisí s tím, že ta odborná skupina, na kterou se odvoláváte a se kterou pracujete, dle mého názoru postrádá skeptiky. Jak jsem se díval na její složení a díval jsem se, odkud ti lidé jsou a z čeho pramení jejich odborná znalost, tak si myslím, že vám v té skupině chybí lidé, kteří by byli oponenti vůči názorům většinovým, které ta skupina prosazuje. Toto považuji za určité minus, hendikep. V jakékoli vědecké práci, když spolupracujete se skupinou lidí a budou vám všichni přitakávat, ten výstup nebude kvalitní, protože potřebujete oponenty, abyste mohl precizovat ten výstupní názor.

O všem ostatním už tady kolegové hovořili a nebudu to zdržovat. Ale chtěl jsem upozornit, že jsme se voláním, my všichni, voláním po tom, že chceme jasnou tabulku v uvozovkách, jasné stanovisko, dostali do pastí časové a matematické.

A znovu zdůrazňuji, pro mě absolutně nejdůležitější je získat zpět důvěru občanů. A pokud se tu důvěru nepodaří získat, tak v tom budeme všichni. A všichni za to budeme vinni. Nejenom vláda, ale my všichni, kteří máme vůči společnosti cokoli říci. Proto bych možná i apeloval, a už jsem to opakoval i při jarní vlně, funguje-li krizový štáb, funguje-li krizové řízení, měli by jeho součástí, nedílnou součástí, být ředitelé veřejnoprávních médií, to znamená Českého rozhlasu, České televize a České tiskové kanceláře, aby to byli ti, kteří zaručují přenos zpráv tak, jak zazněly, bez zkreslení, bez nějakých dalších doplňků, aby ta média, na která se lidé nejvíce spoléhali, protože jsou veřejnoprávní, aby ty informace podávala opravdu seriózně a nespekulovala stejně jak všechna ostatní média, nechci jim to vyčítat, která se honí za bulvárem, honí se za senzací, a samozřejmě i ty věcné argumenty, které zaznívají, předávají svým čtenářům, divákům, posluchačům podle svého rozpoložení, a ne podle faktů. To je moje prosba na vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí s přednostním právem paní poslankyně Kateřina Valachová, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, vážená vládo, pane ministře zdravotnictví, dovolím si přednést stanovisko sociálně demokratického klubu.

Oceňujeme nové hodnocení rizika šíření COVID-19 a jeho ústupu, tzv. PES. Pane ministře zdravotnictví, děkujeme za to. Oceňujeme princip opatrnějšího uvolňování a princip rychlejšího zpřísnění, bude-li COVID-19 sílit. Tento princip, který zohledňuje nový systém hodnocení PES, pokládáme za velmi přínosný a pokládáme ho také do budoucna za účinný z hlediska opatření, která v případě nouzového stavu budeme muset činit.

Je to COVID-19, který nás omezil v našich přirozených lidských kontaktech, v rodinném i pracovním životě, v těch nejcitlivějších okamžicích života, jako je odcházení člověka, svatby, pohřby, modlitby. COVID-19, který ochromil Evropu i celý svět, virus, který nebyl prvním ani posledním. Chci to tady připomenout zejména proto, že opravdu si nemyslím, že někdo v Poslanecké sněmovně myslí vážně, že COVID-19 snad způsobila vláda nebo že si s tímto virem nějak libujeme.

Historicky zmíním španělskou chřipku, ne abychom se báli, ale abychom si byli absolutně jistí, že stejně jako naši předchůdci, i my dokážeme znovu žít své normální životy a díky vědě a medicíně najít cestu z epidemie ven. Stane se to. Nebylo to a ani to nebude lehké, ani snadné, ani rychlé, ale stane se to. Epidemie skončí tak, jak skončily epidemie před COVID-19.

Nouzový stav znamená, že nouzově po nezbytnou dobu vláda může omezit shromažďování lidí, může nasazovat na pomoc ve zdravotní či sociální péči hasičské sbory, policii, armádu. Je-li to absolutně nezbytné, je tady také možnost využívat na nezbytnou dobu pracovní povinnost občanů. Zde se to děje především při zajištění zdravotní péče ve zdravotnických zařízeních nebo zařízeních sociálních služeb, domovech pro seniory. Činí tak v nouzi a z nouze tváří v tvář COVID-19, který ohrožuje

bezpečí a zdraví lidí. Nečiní tak s radostí, není to cíl, ale prostředek, jak mít znovu svou zemi, naše životy bez nouze, neomezené a plnohodnotné. Jak mít zemi i občany v bezpečí. Je to stav dočasný, který pomine. Sociální demokracie dělá vše pro to, aby to bylo co nejdříve, co nejdříve mít zemi a životy nás všech bez nouzového stavu.

Děkujeme všem lidem za neuvěřitelné úsilí zvládnout tuto bezprecedentní situaci, a to nejenom lidem v první linii v boji s COVID-19, zdravotníkům, lékařům, sociálním pracovníkům, nejen učitelům a učitelkám, ale úplně všem. Protože každému se změnil život v zaměstnání, v rodině, v podnikání, dá se říci, že každý o něco přišel nebo o něco přichází. Bohužel se zvyšuje i počet rodin, co přišly o to nejdražší, někoho blízkého, a to i přes neuvěřitelnou snahu lékařů a sester tomu zabránit.

Píšete nám o tom, že už nemáte sil tento stav dále snášet. Píšete, že jen část vašich dětí se může normálně učit ve škole, a ještě celý den v roušce, ač jde o malé děti. O omezení živností píšete, obavách ze ztráty bydlení, ekonomické situace, o tom, že jste se nemohli rozloučit se svými blízkými v nemocnici, protože jejich odcházení a COVID-19 překvapil i ošetřující lékaře. Ano, to je COVID-19. Ano, proto jsme v nouzi. Všechny tyto situace zijeme s vámi.

COVID-19 a nouzový stav se týká nás všech, celé země. Proto sociálně demokratický klub má tento postoj a bude prosazovat v dalších svých krocích tyto činy: Za prvé. Chceme bezpečný, chytrý a postupný návrat dětí do škol. Chceme bezplatné dobrovolné a systémové testování dospělých pedagogických a nepedagogických pracovníků ve školách. Chceme zejména pro doposavad otevřené mateřské školy a speciální školy zajistit ochranné pomůcky. Chceme, aby žádné dítě nebylo opomenuto ve své vzdělávací cestě, aby Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy připravilo pečlivě přijímací zkoušky, závěrečné zkoušky i maturitní zkoušky pro rok 2021. Chceme systém vyrovnávání nerovností, které přirozeně vznikají, ne nějaký případ ad hoc, který bude látat vzdělávání toho kterého dítěte, ale systém, který zvedne republiku a národ, abychom v příštím roce zajistili, že budeme využívat maximálně školní družiny, vychovatele, vychovatelky, mládežnické organizace, domovy dětí a mládeže, sportovní kluby, turistické kluby, zkrátka všechny tyto organizace, aby v rámci neformální pedagogiky podpořily vyrovnání rozdílů, dohnání toho, co se nestihlo, zkrátka abychom všichni pomohli učitelům a učitelkám a rodičům situaci zvládnout, napravit a narovnat a aby všichni měli jistotu, že to tak zkrátka bude, že to je jistota a že to tak bude fungovat.

Chceme postupné stažení studentů z pracovní povinnosti ve zdravotnických zařízeních. Lékaři a sestry se díky bohu již vracejí z karantén, postupně se obnovuje, pokud se to tak dá říct s COVID-19, běžný chod zdravotnických zařízení. Pro vaši informaci, jsme jediná země v Evropě, která z hlediska pracovní povinnosti využila studenty. Dámy a pánové, já děkuji našim studentům a studentkám, že jak v případě vysokoškoláků, tak středoškoláků odvázně, vědomi si toho, jakou profesi studují, na jakou profesi se připravují, a v souladu s ní pomohli zdravotnickým zařízením, nám všem v hledání a zajištění dostatečné zdravotní péče. Skutečně si toho velice vážím. Přes to všechno se domnívám, že již se blíží situace, kdy bychom právě pracovní povinnost studentů a studentek měli utlumit a navrátit je tam, kam patří, to znamená do škol a ke vzdělávání.

Další věc, kterou samozřejmě chceme, je zajištění, s ohledem na to, že nouzový stav trvá již velmi dlouhou dobu, aby naši seniory a seniorky v sociálních zařízeních měli možnost, samozřejmě za splnění určitých epidemiologických opatření, jako to je v Německu, mít sociální kontakt se svými rodinami. Ministr zdravotnictví určitě potvrdí,

že toto možné je, takové přístupy existují. Budeme usilovat o to, abychom to co nejrychleji zajistili.

Chceme také zajištění bezpečí zaměstnanců v nepřetržitých provozech, směnách, bezpečnost práce, ochranných pomůcek, cest do zaměstnání i ze zaměstnání. Tohle je každodenní realita každého zaměstnance, každé zaměstnankyně, chceme, aby toto fungovalo. Děkujeme těm zaměstnavatelům, kteří v tomto pomáhají již nyní. A ty, co případně ještě nepomáhají, prosíme, abychom společně toto dokázali.

Chceme znovuobnovení živnosti a malého podnikání za dosažitelných průběžných epidemiologických opatření. Věříme, že toto je možné. Nakonec pracujeme na řešení, a padlo to tady v diskusi, a budeme ho podporovat, abychom dosáhli schválení ústavních změn, které nám umožní zvládnout epidemii bez vyhlášení nouzového stavu, to znamená, abychom dosáhli určitých ústavních protiepidemiologických opatření, jako je to v Německu, abychom na tom našli shodu. Upozorňuji, že to bude na obou komorách Parlamentu, nebude to jednoduchá práce. A je to práce především pro nás, pro zákonodárce, abychom se na tomto dokázali shodnout.

Chceme samozřejmě podpořit obce a kraje, protože dlouhodobý nouzový stav i boj s COVID-19 samozřejmě vyčerpává jejich personální i materiální zdroje a je zcela jasné, a tohle je náš postoj, sociální demokracie, že stát a vláda bez pomoci krajů a obcí není schopna čelit účinně COVID-19. Proto samozřejmě nasloucháme také našim zástupcům v obcích a krajích, a naopak si myslím, že slovenská zkušenost ukazuje, že pokud se vláda spojí s obcemi a kraji, v podstatě není nic, co by se nedokázalo zvládnout.

Abychom tento plán mohli realizovat, potřebujeme teď po nezbytnou dobu nouzový stav. Proto poslanci sociální demokracie podpoří za těchto podmínek, které jsem popsala, nouzový stav, protože bohužel, kolegyně a kolegové, vážená vládo, vážený předsedající, je zcela jasné, a nemusí se nám to nikomu líbit, že cesta k normálnímu stavu a stavu radosti v naší zemi, který si všichni přejeme, vede skrze nouzový stav.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Takže budeme pokračovat v rozpravě. Jako další vystoupí pan poslanec Petr Bendl a připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda. Tak pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mrzí mě, že tu není ministr zdravotnictví k tak vážnému tématu, snad má něco důležitějšího. Někde je tu aspoň ministr školství.

My jsme ve stavu, kdy potřeť v krátké době rozhodujeme o tom, jestli dát vládě bíančo šek k tomu, aby měla volnou ruku k jednotlivým opatřením, která se k nám postupně z médií dostávají, a nemáme možnost jako poslanci být konfrontováni s jednotlivými opatřeními, která vláda navrhne nebo prosadí a schválí. To je něco, co mě extrémním způsobem vadí. Vadí mi, že se dozvídáme z médií, jaká opatření přijdou, a pan ministr to tady před chvílí zmínil, že za chvíli bude mít důležitou tiskovou konferenci s panem ministrem školství, kde veřejnost bude informována. No tady byste měli především nás poslance informovat o tom, co chcete. Z jakých důvodů a s jakými podklady. Já myslím, že už by bylo fěr, volali jsme po tom několikrát, abyste přišli s jasným plánem a opatřeními, která se veřejně dají hájit.

Já jsem se pana ministra zdravotnictví ptal na interpelacích, zdali by mi neřekl aspoň jeden věcný důvod k tomu, proč v jednotlivých opatřeních dělá vláda maximum pro to, aby koncentrovala lidi na jednom místě. Protože zúžení úředních hodin nevede k ničemu jinému než k většímu počtu lidí, kteří se setkávají před radnicemi a jednotlivými úřady, kde čekají na to, až jim budou povinnosti, které musí ze zákona splnit, vyřízeny. Stejně tak nedělní zákaz prodeje znamená větší koncentraci lidí v jiné situaci v pátek odpoledne. To, že včera zrovna nebyly supervelké fronty, já přičítám tomu, že se lidi připravili den předem. A jednak ty největší návaly přijdou právě pátek a sobota. Nevidím nejmenší důvod, proč naopak hledat (nehledat?) taková opatření, která nepovedou ke koncentraci lidí, ale povedou k tomu, aby se lidi co nejméně potkávali a měli šanci si svoje záležitosti, jak nákupy, tak případně úřední věci, měli šanci si je vyřídit co možná nejpohodlněji, co nejméně času strávit ve frontách, protože tam samozřejmě riziko nákazy hrozí.

Děkuju, že mě posloucháte. (Ministr je zabrán do rozhovoru.) Já to myslím úplně smrtelně vážně, protože se bavíme o vážné věci. Prosím, jestli tedy něco máte, tak vyhlaste přestávku a můžeme o tom pokračovat někdy jindy.

Vláda od nás chce bílko šek. Já jsem přesvědčený, a my jsme vám ho několikrát dali, ale přicházíte s některými opatřeními, která se veřejně hájit prostě nedají. Já neumím vysvětlit lidem, proč může být otevřen salon pro stříhání psů, a nemůžeme jít ke kadeřníkovi, kde se řádně objednáme. To nejsem schopen vysvětlit. Stejně jako opatření, které jste nedávno změnili, kdy "normální", promiňte mi ten výraz, svatby mohou probíhat, ale registrované partnerství nikoliv. To vůbec nechápu, co to má za smysl směrem k epidemickým opatřením. Těch 15 metrů čtverečních, to jsem rád, že konečně vím, kdo to vymyslel, protože to je neuvěřitelné! V praxi téměř nerealizovatelné, nekontrolovatelné. Myslím si, že to je něco, co už je přes čáru. Že přitvrzujeme v situaci, kdy epidemie má ten charakter, že se zmenšuje a že přece jenom jsou tady jisté významné náznaky toho, že ta situace se lepší.

Pan ministr zdravotnictví tady říká, že jsme svobodní a žádné svobody neomezujeme. Máme zákaz vycházení, pane ministře! Máme zákaz zpívat! Asi každý cítíme to omezení svobody někde jinde. Ani vy jako občan si nemůžete na ten Karlův most jít po deváté hodině, zazpívat, to už vůbec ne. Takže podle mě každý opravdu vidíme tu svobodu někde jinde. Vy v zajetí svých opatření, která se nedají podle mě hájit a nedají se vysvětlit. Myslím si, že byste měli s těmi opatřeními – a nemáme tu hlasovat o tom, že má být nouzový stav, to v jisté míře chápeme všichni. Ale jak ten nouzový stav má vypadat?

Já se prostě nechci dožít toho, že každý den si vy ministři vzkazujete skrze média, co kdo bude kde prosazovat. Vy samozřejmě obrátíte na sebe mediální pozornost, protože to je strašně zajímavé, když ministr Havlíček jeden den řekne, že něco, co se vyhlásilo den nebo dva dny předtím, se bude měnit. Úplně si umím představit reakci vás tam ve vládě, kteří na to koukáte, říkáte si, ježíšmarjá, co se to tam zase objevilo? Vždyť jsme se potkali před dvěma nebo třemi dny a dohodli jsme se na nějakém řešení. No a my jsme v podobné situaci zajatců toho, kdy po nás chcete, ať odsouhlasíme nouzový stav, a nechcete nám říct, jak nouzový stav má vypadat nebo jakými opatřeními nás budete do budoucna překvapovat. Já to považuji za nešťastné, protože my jsme jako opozice opravdu chtěli být součástí těch diskusí, bereme tu situaci vážně, ale nechceme a nemůžeme hájit opatření, která jsou absolutně nevysvětlitelná.

A když jsem zmínil ten nedělní obchod, vůbec nerozumím tomu, proč nemohou být otevřeny malé obchody. Proč ženete lidi do velkých obchoďáků a nechcete – za stejných,

podotýkám – za stejných režimových opatření povolit otevřít malé obchody? Vždyť co tomu brání? Proč jedni – i když možná, že tahle vláda v tom má jisté zkušenosti, že pro vás jsou ti velcí něčím výjimečným a ty malé potřebujete vždycky nějakým způsobem okrouhat. Ale nemá to logiku! Prostě můžete to otevřít a můžete to klidně spustit od zítřka. A kdybyste sem s takovýmto opatřením přišli, tak zcela určitě my jako občanští demokraté za to ruku zvedneme, protože to je vytváření i nerovných podmínek. Všichni tu situaci mají složitou, ale nejsem schopný to vysvětlit těm lidem, proč do obchodáku si pro elektroniku můžou a do malého obchodu ne! A ještě si vymyslíte těch 15 metrů čtverečních, to je úplně nonsens.

O zákazu nočního vycházení jsem mluvil, to je prostě... Kolik těch lidí dneska, vyděšených, protože naprostá většina starších lidí samozřejmě nikam nechodí. Oni ani nemají kam. Tak musíme fakt jako po jednadvacáté hodině těm lidem říkat: nesmíte jít ven, abyste někoho nenakazili – když tam stejně nikdo není a ani nemá kam jít? Musíme takovéto symboly držet? Nebylo by lepší se prostě bavit opravdu o těch praktických věcech tady ve Sněmovně, klidně si to rozdělit tak, když přijдете s návrhy opatření, my jsme určitě připraveni tady sedět soboty, neděle, jak bude potřeba, nejsme ale ochotni se bavit o jednotlivých opatřeních, ale nejsme ochotni jako možná komunisté vám dát třicetidenní bílko šek na to, abychom pak byli překvapováni a konfrontováni s tím, co vy tam ze dne na den vymyslíte a každý druhý den měníte? To si myslím, že ten čas už na to není. Situace se zaplať pánbůh zlepšuje, a jestli je k tomu potřeba nějaký prostor, a my jsme ochotni pracovat v tomhle duchu, tak se pojdme bavit o tom, že dneska jsme tady byli výjimečně od osmi, tak tady můžeme být i sobotu, neděli. Mně to vůbec nevadí. Ale určitě nesouhlasím s tím, abyste dostali bílko šek na třicet dní.

Přijďte příště už opravdu – protože za sebe říkám, že už se mi prostě nechce zvedat ruku, přestože vím, že nouzový stav je potřeba a že ho potřebujete, a proto jsme za to taky ty ruce zvedali, abychom vám dali šanci rychle reagovat, abyste nemuseli do Sněmovny, ale už utekla spousta času, už řadu informací máme, a tak bychom mohli už se začít bavit operativně i tady na úrovni Sněmovny o jednotlivých opatřeních místo toho, abyste chodili oznamovat na tiskové konference, aby to tedy média měla dřív než my, kteří o tom musí rozhodnout. Možná že vládní poslanci jsou natolik zmasírovaní, že vám odsouhlasí úplně všechno, ale mně je to strašně líto, protože si neumím představit, že když jdou po ulici a zeptá se jich někdo konkrétně na některá konkrétní opatření, jsem přesvědčený, že ho nejsou schopni vysvětlit.

A koncentrace těch lidí, programová koncentrace těch lidí, kterou vy prosazujete těmi opatřeními, je podle mě špatně směřem k tomu lékařskému posouzení věci.

Omlouvám se, že jsem možná byl příliš dlouhý, ale opravdu mě ta situace trápí. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na vás bude s přednostním právem reagovat pan ministr Plaga a připraven je stále pan poslanec Bohuslav Svoboda. Pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo, pane předsedající. V reakci na pana poslance. Já jsem vás bedlivě poslouchal. Co se týká té výhrady k tiskové konferenci a k tomu, že se vlastně nahodile Poslanecká sněmovna a všichni mohou dozvídat, co se bude dít, věcná připomínka. Byl představen model, respektive protiepidemický systém PES, minulý týden. Pro oblast školství jsem v pondělí

představil jasnou matici, která rozpracovává jednotlivá opatření do maximální podrobnosti, s tím, že ty stupně pět, čtyři, tři, dva a jedna jsou tam detailně popsány. To znamená, ta rétorika, že vlastně nikdo neví a Poslanecká sněmovna neví, co se bude dít, je v tuto chvíli lichá. Pochopil bych to, kdyby to bylo naprosto nahodilé, ale není tomu tak. To znamená, vy víte podle toho a stejně tak máte v tuto chvíli stejnou informaci – a je to skvělé – jako každý občan České republiky, to je přínos toho systému, že se může podívat, jaká hodnota je dnes, jaká hodnota byla včera, a může si to dopočítat, pokud si to chce zkontrolovat.

Takže ohrazovat se proti tomu, že tu máme systém, který funguje a je transparentní vůči každému občanovi, je podle mého názoru zvláštní. A to, že to finální rozhodnutí o tom, kdy se do kterého stupně nebo které z těch opatření se zavede, tak zase avizují, že pan ministr Blatný říkal, že jedna věc je automat a druhá věc je načasování těch opatření tak, aby v tom reálu fungovala. Takže já tu výhradu chápu, ale nemyslím si, že je sto procentně platná tak, jak jste ji říkal. Ale pravděpodobně, tak jak se na vás teď dívám, se v tom názoru budeme lišit. Ale to nevadí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Bohuslav Svoboda a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych nejprve reagoval na to, že tady proběhla vzájemná diskuse, což je netypické, protože ten způsob diskuse je tady jiný. To, co říkal pan ministr Plaga, je v přímém rozporu se skutečností. My skutečně máme PES, který říká nějaké hodnoty, při kterých se něco rozvolní nebo nerozvolní, ale také opakovaně slyšíme, že s těmi údaji, které to dává, teď tedy hodnotu toho čísla, která je 70 nebo blíží se k 60, se bude pracovat a na základě toho vyhodnocení a délky toho trvání se rozhodne, jaký bude další postup. Čili v tuto chvíli jsme v situaci, kdy pan ministr dospěl tedy k nějakému názoru, že udělá nějaký postup, ten postup sdělíte do médií, ale ne nám. My si to také můžeme umět vypočítat a umíme vypočítat, ale ten údaj o tom, jak dlouho má trvat ten pokles, ten není definován. Ten PES neřeší, říká – týden, čtrnáct dní. Ale aby to někdo mohl říct závazně, tak je to jenom ten, kdo o tom rozhoduje, to jest ministr zdravotnictví, eventuálně po konzultaci ve vládě.

Proto jsem přesvědčen, že ta námitka, kterou říkal kolega Bendl, je oprávněná, protože vy už v tuto chvíli víte ten výsledek, víte, co budete říkat na tiskovce, ale my se to nedozvíme. Já znovu říkám, že jsem lékař, dovedu s těmi údaji v tom systému PES pracovat, mám proti němu několik výhrad, považuji některé věci za nepřesné nebo zavádějící, ale nejsem schopen si odpovědět, jak dnes odpoledne na tiskovce řeknete ten závěr z toho, z těch hodnot toho PES, prostě proto, že to není věc, která by vyplývala automaticky, má to ještě řadu dalších hodnocení. A také v tom úvodním představení PES bylo řečeno, že všechny ty údaje nejsou jenom jednoduchá matematika, ale že musí procházet určitou analýzou té dynamiky a určitým zhodnocením celé řady dalších vedlejších faktorů, které v PES jako takovém nejsou, ať je to skladba těch těžce nemocných, věková (nesroz.). Prostě to nemáme. Čili ten údaj, pokud ho máte, byste nám pravděpodobně měli říct. Není to něco, k čemu my máme automatický přístup.

A teď k tomu vlastnímu meritu té věci, to znamená k otázkám nouzového stavu. Tato země je skutečně rozdělena, rozdělena pravděpodobně padesát na padesát: ty, kteří covid

vnímají jako obrovský problém, a ty, kteří tu covidovou problematiku zlehčují nebo nepovažují za takovou, aby vyžadovala nějaké intenzivní a vážné řešení. To je v tuto chvíli, myslím si, jedna z největších chyb, která zůstala z doby před tím měsícem a dalšími, že toto rozdělení názorové přetrvává. Já bych očekávala, že intenzita vysvětlování tohoto problému bude taková, že se vědomosti toho národa budou měnit nějakým směrem. Aby to bylo, musí být všechna ta rozhodnutí, která tady máme, průběžně zdůvodňována, průběžně musí být lidé informováni také o tom, jestli je ten covid lehké, nebo těžké onemocnění, protože zatím se to prezentuje tak, že je to těžké onemocnění pro lidi staré nebo pro lidi nemocné, takže si všichni říkají, mě se to netýká, ono je to lehké onemocnění. A samozřejmě že víme, že to onemocnění má své následky i při lehkém průběhu, že to je otázka mikroembolizací a mikrokrvácení, otázka, která může ovlivnit celý další život toho člověka, který to prodělal, že už jsou popsány problémy s mozkovou funkcí, s funkcí jater, s funkcí ledvin. Já vím, že jsou to věci, které se nemohou tak snadno říkat. Ale v nějaké podobě by zazníť měly, protože ta skupina, která se domnívá, že to onemocnění je lehké, by měla v nějaké podobě znát, že to má nějaké jiné, další riziko. Nejenom to, že nebudeme cítit a bude nás bolet hlava a budeme mít osmatřicet. Že to může být i jinak.

To všechno jsou věci, které by měly zaznívat, protože chceme-li něco prosadit, daleko nejlíp prosadíme, pokud s tím lidé budou d'accord, pokud s tím budou souhlasit. Pokud principiálně budou chápat, že to je potřeba. A to nevyřeší žádný nouzový stav. To vyřeší jenom komunikace. Když chcete udělat zásadní preventivní akci třeba v oblasti té onkologie, tak manžele (nesroz.) po té Anglii jezdili osm let a přesvědčovali, jak je potřebné dělat prevenci karcinomu hrdla děložního. Pak se k tomu našel ten virus, byla za to Nobelova cena a začalo to fungovat. A toto je stejná situace. Pokud nebudeme, nebudete, protože to je vaše povinnost s těmi lidmi komunikovat, nebude docházet ke změně toho mínění. Já si myslím, že národ samozřejmě může být názorově rozdělený na dvě půlky, ale měl by pro to mít také podklady, proč ten názor má. A je povinností ministerstva a povinností vlády ty informace vydat dokonale tak, aby to rozhodování, aby ten názor těch lidí byl skutečně podložený těmi fakty, které znáte vy nebo které známe my, kteří se tím oborem zabýváme.

A to souvisí s tím, s tou otázkou toho nouzového stavu. Nouzový stav samozřejmě řeší celou řadu věcí. Já mám trošičku jiný názor na to, jestli lze bez nouzového stavu něco udělat, nebo ne, protože systém, který máme, systém, který má v čele hlavní hygieničku a pak ty jednotlivé hygieniky, dovede celou řadu věcí na úrovni toho PES 1, PES 2, vyřešit. Na to už není potřeba nouzový stav. A nouzový stav je zajímavá věc, která nám přináší do našeho života spoustu zákazů. No, možná svým způsobem řeší tu epidemii. Nebo podle mého názoru ta opatření pomáhají a řeší to, ano. Ale na druhou stranu také umožňuje vládě, aby celou řadu věcí ve Sněmovně řešila, které by se normálně nikdy neřešily nebo byly by normálně k neřešení prostě proto, že se to předloží jako záležitost stavu nouze.

Proto jsem přesvědčen o tom, že nouzový stav je věc, která musí být zdůvodněná, že to zdůvodnění musí být naprosto jasné a že musíme mít možnost podle vývoje té situace i my uvažovat o tom, zda ten nouzový stav je, anebo není potřebný. Myslím si, že v současné době bychom měli nouzový stav prodloužit o osm dní, do příštího pátku, a příští pátek se znovu sejít. A my bychom předložili, co si myslíme o tom dalším vývoji. Vy byste předložili, jaký je další vývoj. A byl bych velmi rád, kdyby takovéto kroky probíhaly vlastně pravidelně po týdnu, že bychom se tady vždycky sešli, vždycky stejně

je nějaká sněmovna. My jistě přijdeme rádi na tak důležitou věc, protože ten problém se bude stupňovat. Ne medicínský. Medicínsky to bude mít nějaký vývoj, který možná už predikují ta statistická čísla, možná, že ne. Prostě proto, že ten zvrat je kdykoliv možný, a je možný i tak, že ho vlastně nejsme schopni ovlivnit těmi opatřeními prostě proto, že kdybych chtěl být hodně rigorózní, tak ten vir mutuje a může změnit své vlastnosti a může se začít chovat zásadním způsobem jinak. To všechno jsou teorie, které známe a víme a zažili jsme je. Takže to, co bude nastávat, budeme se čím dál tím více blížit k Vánocům. Čím dál tím blížit více k období roku, kdy náš vztah k těm dnům je úplně jiný, má nějaké rozsáhlé složité rodinné vazby, a bude naprosto nutné, kdyby v této fázi ten problém dál trval, abychom měli možnost o té věci komunikovat. Ne aby to bylo automatické. Prostě proto, že kdybychom měli držet nějaká taková opatření i přes období Vánoc, nedej bože, ne jak jste vzali jméno boží už tady také na půdu Sněmovny, ale musíme mít možnost se k tomu vyjadřovat.

Nouzový stav nám brání, abychom my jako kolektivní zvolený orgán se k těmto otázkám vyjádřili nebo abychom s nimi vyslovili něco, co já chápu jako souhlas s principem. Proto si myslím, že prodlužování nouzového stavu na dobu delší než jednoho týdne je zacházení s municí, odjištěnou a nezabezpečenou. Jsme tady proto, abychom byli pojistka, parlamentní pojistka toho, co se v této zemi děje. Žádné otevřené sliby nebo dárky nemůžeme dávat. Musíme pracovat tak, abychom se s tou situací co nejlépe a nejrychleji vyrovnali a nesmíme zneužívat mechanismu, který nám zákon dává, využívat mechanismu nouzový stav. Naopak, musíme se ze všech sil snažit o to, aby otázka toho nouzového stavu přestala být nutná.

Proto znovu opakují, myslím si, že další jednání o nouzovém stavu by mělo být za osm dní. A tam už s konkrétními věcmi diskutovat o tom, jak ten nouzový stav bude probíhat dál, a dělat to tak pravidelně a systematicky, protože kontrola je naše povinnost. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní ještě s přednostním právem požádal o vystoupení pan ministr školství Robert Plaga. Jenom upozorním, že ve 13 hodin vyhlásím pauzu. Tak prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat na slova pana docenta. Rozhodně se nemusíte obávat žádného překvapení. Já jsem tady předtím říkal, že v oblasti školství, a nejenom v oblasti školství, jsme připravili tu detailní matici. To znamená, že ano, to načasování, kdy se spustí ty kroky podle bodu 4, je rozhodnutí lidské, odborné a se zodpovědností ministra zdravotnictví. A je to tak správně, abychom tu neměli automat, a řeknu hned proč. Vezmu svou oblast školství.

Pokud bychom k tomu přistupovali jako k automatu, tak při sedmém dni ve stupni nižším bychom měli překlíkávat do toho dalšího stupně, což by třeba v oblasti školství mohlo znamenat, že hned od pondělí by platil celý stupeň 4. V té chvíli se ale dostáváme v oblasti školství do situace, která by byla po právu kritizována, a to je to, že školy neměly dostatečný časový prostor se připravit na tu změnu, náročnou změnu organizace výuky. To znamená, mohu vás ubezpečit, že ve stupni 4 všechna popsaná opatření ve školské matici, i v té matici nadřazené, tom "psovi", budou realizována v bodě 4. Jedinou otázkou, a proto jsme vedli jednání s řediteli škol a tak, aby to sedlo na ten školský

systém, školy měly čas se připravit, rodiče o tom věděli a žáci se také zvládli připravit a sedělo to na ten systém.

To znamená, v opatřeních změna není, mohu vás uklidnit. V načasování je změna, která je vcelku logická, aby to nebyl automatický systém, ale systém, který zohledňuje potřeby té dané oblasti, v mém případě oblasti školství.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní dám prostor paní poslankyni Kateřině Valachové, která zde ovšem... (Poslankyně přichází rychlým tempem do sálu.) Je tady. Jenom vás upozorním, vážená paní poslankyně, že za minutu vyhlásím pauzu. Jinak z pracovních důvodů se omlouvá pan premiér Andrej Babiš. Prosim.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Pan ministr mě překvapil rychlostí, takže jsem dobíhala. Myslela jsem, že bude vyhlášena pauza, což se asi za chvíli stane. Chci reagovat jenom na svého předřečníka Dominika Feriho, protože pan ministr tady nebyl přítomen, a já jsem se přihlásila, abych reagovala na to, jak jako vláda a koaliční poslanci postupujeme v případě praxí studentů, ať dobrovolných, nebo potom na základě pracovní povinnosti v rámci zdravotnických a sociálních zařízení, ať se to týká studentů středních škol, nebo vysokoškoláků, protože režimy jsou v zásadě tři. Pracovní povinnost, dobrovolnictví a potom realizace praxe. Každá tato cesta má trochu jiná pravidla, a my jsme včera na školském výboru, a vím i skrze svou kolegyni, prostřednictvím předsedajícího paní kolegyni Procházkovou, že také zdravotnický výbor se danou situací zabýval.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak paní poslankyně, já vás přeruším, nicméně o své vystoupení nepřijdete.

Poslankyně Kateřina Valachová: Dozvíte se to po obědě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jenom řeknu, jak to bude teď dál. Já teď přeruším tuto schůzi, která bude pokračovat po přerušení 65. schůze, kterou zahájím ve 14.00 hodin. Činím tak na základě dohody. Poté co přeruším 65. schůzi, bude pokračovat tato schůze, a paní poslankyně Kateřina Valachová bude pokračovat. A následně je připraven s přednostním právem pan ministr Jan Blatný, který by chtěl reagovat na dosavadní debatu. Takže to bude po té 14. hodině.

A teď tedy vyhláším pauzu na hodinu do 14 hodin a zároveň prosím členy organizačního výboru, aby se dostavili na organizační výbor. Bude pět minut po skončení schůze, tedy 13.05. Přeji dobrou chuť.

(Schůze přerušena v 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.16 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Budeme pokračovat v přerušené 70. schůzi Poslanecké sněmovny. Je to bod, který jsme přerušili před polední přestávkou. Jedná se o návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového

stavu. My jsme přerušili tento bod v rozpravě, takže budeme pokračovat v rozpravě. Přerušena byla v rozpravě paní poslankyně Kateřina Valachová.

Já se vás ještě musím zároveň zeptat – my jsme totiž neurčili zpravodaje, tak se chci zeptat, protože jdete vystoupit, jestli byste nevzala i zpravodaje k tomuto bodu. První v rozpravě byl pan poslanec Feri, ale ten tady není a nebyl určen mým předchůdcem, který řídil schůzi. Takže vy byste si to vzala, paní poslankyně? Takže z vás uděláme zároveň zpravodajku a poprosím vás, abyste sledovala i návrhy. Prosím, nyní máte slovo. Přerušili jsme vás v rozpravě. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážená vládo, já jsem se přihlásila do rozpravy, protože jsem chtěla reagovat na Dominika Feriho, který tady hovořil o situaci v případě pracovního nasazení studentů a studentek vysokých škol vzdělávajících lékaře a další zdravotnická povolání. Jak už jsem zmínila před přestávkou, my samozřejmě na školském výboru a také zdravotnickém výboru tuto situaci řešíme. Konkrétně na školském výboru tak činí kolegyně Věra Procházková, která shodou okolností je členkou i zdravotnického výboru.

Situace nyní z hlediska pomoci našich studentů a studentek středních a vysokých škol v oblasti zdravotnických povolání probíhá vlastně třemi způsoby. První je tedy otázka dobrovolnictví našich studentek jak středních škol, tak vysokých škol ve zdravotnických zařízeních, druhá je situace, kdy realizují pomoc skrze takzvané praxe, tedy v obou případech, u středních i vysokých škol, a třetí situace je samozřejmě nejcitlivější. My jako koaliční poslanci to vnímáme mimořádně citlivě, a to je otázka pracovní povinnosti našich studentů středních a vysokých škol v oblasti zdravotnických povolání ve zdravotnických zařízeních.

Proč to vnímáme citlivě? Tak samozřejmě pracovní povinnost každou, která je nařizována občanům, zvláště v době nouzového stavu, vnímáme citlivě, to je snad přirozené, nicméně opravdu jsme jedinou zemí, která k tomu přistoupila v případě studentů. Jsme jedinou zemí v Evropě. Z tohoto důvodu si přejeme s ohledem na postupnou stabilizaci situace ve zdravotnických zařízeních, aby se studenti vrátili pouze ke vzdělávání, neprobíhala tato pracovní povinnost a věnovali se svým studijním povinnostem. Nicméně do té doby, než se situace zcela uklidní, tak dobrá zpráva pro Sněmovnu i případně pro studenty a rodiče, kteří poslouchají, je ta, že v případě vysokých škol, které vzdělávají zdravotnická povolání, nejedná se pouze o lékaře, dosáhlo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy dohody s příslušnými rektory a s příslušnými děkany lékařských a dalších fakult vzdělávajících naše studenty ve zdravotnických povoláních, jakým způsobem bude pokud možno obdobně a ve shodě probíhat uznávání praxí. Já to tady nebudu detailně rozebírat, ale tato dohoda byla dosažena, to znamená, naši studenti a studentky v případě praxí nemusí mít starost a jejich alma mater, fakulty k nim budou přistupovat shodným způsobem a budou je samozřejmě o této dohodě a situaci informovat.

Co se týká oné pracovní povinnosti, tam už jsem tedy zmínila tu společnou vůli, kdy jsme se i s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy shodli, že spíše by měla být postupem času zmenšována.

Co se týká finální dohody ohledně pracovní povinnosti, ale také toho, co je zase doména, vašim prostřednictvím, pana kolegy poslance Svobody, to je otázka vůbec kvalifikace a uznávání jakýchsi kvalifikačních předpokladů nejenom v době covidu, ale

případně dále z hlediska využívání mediků a dalších zdravotnických povolání v rámci praxi zdravotnických zařízení, protože tam je celá řada nevyjasněných otázek, tak zase směrem k veřejnosti, ale i směrem k vám, milé kolegyně a kolegové, tuto záležitost dokončíme ve spolupráci zdravotnický výbor a školský výbor, Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo školství do 9. prosince, kdy by tedy měly být jasné další kroky a postupy. Pokládám za důležité to tady na půdě Sněmovny zmínit, protože je to záležitost, která se týká, jenom co se týká vysokých škol, 3 tisíc studentů a studentek a také velkého množství středoškoláků.

Tolik tedy čistě informace a reakce na předchozí příspěvek Dominika Feriho, to znamená, že opravdu pečujeme o to, aby studenti a studentky věděli, co se bude dít a co mají dělat. Doufám, že to je dostatečná odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jsem měl s přednostním právem přihlášeného pana ministra Jana Blatného. (Není přítomen v sále.) Jeho přihláška zatím propadá. Nyní vystoupí pan poslanec Tomáš Martínek. Pan poslanec Tomáš Martínek také není k dispozici, takže nyní vystoupí pan poslanec Vít Kaňkovský. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, já se velmi omlouvám, ale vzhledem k tomu, že svoji řeč jsem chtěl vést primárně k panu ministrowi Blatnému, tak se v tuto chvíli vzdávám svého práva na vystoupení a přihlásím se na konec diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak další v pořadí vystoupí pan poslanec Vlastimil Válek. Pane poslanče, prosím, máte slovo. A připraví se paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že to tak pěkně ubíhá, tak já také nebudu mluvit dlouho.

V podstatě je dobře, že se domluvila praxe pro studenty, aby byla uznávaná, to zase není takový problém. Problém je, že oni místo stáží jsou v nemocnicích. A ty stáže jim těžko něco nahradí. To se můžou děkani domluvit, jak chtějí, ale pokud nejsou na těch stážích, tak se nedozvědí, co na těch stážích zaznělo. A také holt v té nemocnici, když jsou ve dne v noci, slouží tam, tak se obtížně též učí na zkoušky a na státnice. Nicméně věřím, že když se školský výbor s děkany domluví, že to nějak udělají, tak ti studenti to pochopí, a zřejmě se školský výbor s děkany domluví, jak se tedy mají na ty státnice učit a jak stáže mají absolvovat. Ale to je vedlejší.

Mně se líbí, že existuje nějaký plán. Já jsem za to panu ministrovi děkoval. Jsem rád, že vznikl velmi rychle, a jsem rád, že je materiál, o kterém se dá debatovat a diskutovat. Je škoda, že jsme předtím o tom materiálu nediskutovali, a pak teprve nebyl zveřejněný. A já vysvětlím svůj drobný problém. Takových problémů mám celou řadu, ale tento je konkrétní.

Tak řekněme, že všechno půjde výborně. Ona ta situace se zlepšuje, a je to dobře, že ta opatření fungují, a je to dobře, že občané se snaží je dodržovat, a je potřeba jim za to poděkovat, protože se snaží opravdu intenzivně, aby všechna ta pravidla, která jsme

nastavili, která vláda nastavila, parlament schválil, fungovala, a tak já jsem optimista a doufám, že se situace bude zlepšovat rychlým tempem a že, řekněme, kolem 20. prosince se dostaneme někde mezi těch 0 až 19 bodů, takže to bude PES 1.

No a teď bude Chrám svatého Víta, všichni znáte Chrám svatého Víta. V deset hodin tam bude bohoslužba, tam podle toho "psa" č. 1 bude moct být 100 účastníků na té bohoslužbě u svatého Víta, na tu bohoslužbu naváže koncert, to už bude moct být v tom stejném Chrámu svatého Víta 1 000 účastníků, budou muset být v sektorech. A koncert skončí a bude tam normální prohlídka. To tam bude moct být různý počet skupin, nevím, kolik je absolutní číslo těch skupin, ale ve skupině jich nebude (?) moct být jenom 50. Pořád to bude Chrám svatého Víta. A to je ta drobnost, ten problém, který s tím mám.

Druhý problém. Víme všichni na podzim, že v zimě jsou výprodeje lyžařských potřeb, organizují je školy, různé... To znamená, já už vidím takovou tu výprodej, já jsem si ji zařadil do akcí hromadné akce ve vnitřních a venkovních prostorách, které jsou omezeny bez velikosti té prostory na 100 lidí, tak si představuji tu tělocvičnu v té malé škole, jak se tam narve těch 100 lidí a budou tam nakupovat a prodávat ty potřeby, protože tomu nic nebrání, protože pokud to bude takový bazar těch zimních potřeb, tak tam nepatří to pravidlo 15 metrů čtverečních, nebo kolik jedna osoba.

Když to shrnu. To, co tady opakovaně zaznívá, tak se velmi těžko – protože na toto ti lidé upozorňují, teď jsem ani jedno z toho nevymyslel, to jsou dotazy z mailů, na které jsem reagoval tím, že je to komplikované, ten výpočet složitý a že to reflektuje odpovědi, a řekněme, názory odborníků, protože se snažím být loajální a podporovat tady toto. Ale když pak nad těmi dotazy v klidu přemýšlím, tak ta odpověď správná mě nenapadá. Nevím, proč v tom stejném kostele je jiný počet lidí, pokud je bohoslužba, jiný počet lidí, když je tam koncert, a jiný počet lidí, když jsou tam prohlídky. Nevím, proč 100 lidí na bohoslužbě může být v Chrámu svatého Víta a v malé kapli a obojí je 100 lidí, když ten prostor je rozdílně veliký a bohoslužba v obou dvou těch prostorech trvá stejně dlouho.

Určitě pro to existuje nějaké rozumné, logické vysvětlení, které ti odborníci umí zdůvodnit. Pokud tady zazní, budu rád. Ale nevádí, když nezazní. Nicméně ďábel se skrývá v detailu. A pokud takových detailů je příliš moc, tak ten ďábel to dobro, které se sami snažíme páchat, nějakým plánem překoná. Já bych byl velmi nerad, aby to dospělo v tomto případě ke stejnému závěru. Proto prosím, pojďme odstraňovat z těchto plánů, z těchto strategií, tyto nepochopitelné detaily, tyto nejasnosti a aspoň z první dobré nesmysly a zkusme na nich opravdu spolupracovat.

Já říkám to, co tady říkám několik měsíců. Za TOP 09, za sebe jsem připraven kdykoliv pomoci, kdykoliv o tom diskutovat – předem, předtím, než to je zveřejněné, než to zazní na tiskových konferencích. Když pak mám reagovat na to, co zaznělo, tak je mi obtížné být jenom korektní a loajální, být si kolegů, kteří to připravovali, velmi vážím a být si osobně velmi vážím pana ministra.

To je vše, co jsem chtěl říct, a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní s přednostním právem pan poslanec Jakub Michálek. Jenom upozorňuji, že faktické poznámky se v tomto podle § 109m nevyužijí při tomto jednání. Takže s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já jsem jenom potřeboval vyjasnit jednu věc. My jsme vycházeli z toho, že v § 58 odst. 4 jednacího řádu je stanoveno, že kdo není přítomen v jednacím sále v okamžiku, kdy mu je uděleno slovo, ztrácí pořadí. Není-li přítomen ani bezprostředně před ukončením rozpravy, jeho přihláška propadá, přičemž v ustanovení, která upravují nouzový stav, není vyloučeno toto ustanovení. Takže já si myslím, že ti řečníci, co byli přihlášení, nebyli přítomni, kteří jsou teď na jednání, například v našem případě výboru, který řeší otázky mediální, by měli být zařazeni na konec toho pořadí, jestli to správně chápu, nikoliv úplně vyškrtnutí. Jestli by bylo možné takhle s tím počítat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Je s tím možné počítat. Já jsem počítal s tím, že když oni se vrátí, takže je tam zase zařadíme, protože ten počítačový systém mi totiž neumožňuje je zařadit totiž na poslední... takže bych to musel řešit čistě manuálně. Tak jestli ten požadavek je, tak teď abych tedy nikoho nevynechal. Takže požadavek byl z vaší strany pan poslanec Martínek, jestli si pamatují dobře? (Odpověď mimo mikrofon.)

To vím, přednostní není problém. Tady jsme řešili ty, co nejsou přednostní. Přednostní prostě nastoupí a je to vyřešeno. A pan ministr měl žádost po paní poslankyni Valachové. Teď se pan ministr dostavil, tak jestli máte zájem vystoupit teď hned s reakcí, tak dáme přednostní právo panu ministrovi a pana poslance Martínka zatím dáme za pana Víta Kaňkovského. Takže poprosím, jestli by tam mohl být zařazen za pana Kaňkovského, jestli byste tam mohli ťuknout pana poslance Martínka. Tak prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Děkuji moc, pane předsedající. Dámy a pánové, budu reagovat i na ty otázky, které byly vzneseny před přestávkou.

Jednak se zde zmiňovala spolková činnost, různé lesní kluby a jiné druhy vzdělávání dětí. Úplně souhlasím s tím, co píší rodiče i vám, i mně, že pokud se týká vlastního vzdělávání, je to na roveň běžnému školství, ale jedná se o alternativní vzdělávání, které není kategorizováno stejně, a proto je velice těžké ho stejně právně uchopit. Takže je nějaká snaha to vyřešit, ale ve chvíli, kdy to má právní podobu, která je srovnatelná s ostatními spolky a s jinými činnostmi, tak my to neumíme právně od sebe oddělit. Opět podotýkám, že ve chvíli, kdy se dostaneme do nižšího rizikového skóre, tak to problém přestane být. Ale vnímám to jako potřebnou věc, kterou dostali i naši právníci, i hlavní hygienička k řešení, a budeme se tím zabývat.

Boj s dezinformacemi je naprosto zásadní problém. Je potřeba v něm pokračovat. Aktualizuje se skupina lidí, která ve spolupráci s ostatními resorty a s Úřadem vlády na tom bude spolupracovat, a nejsou to jenom lidé z našeho tiskového odboru, takže věřím, že v krátké době bude tento boj s dezinformacemi posílen i z polohy Ministerstva zdravotnictví.

Potom se vrátím k tomu, co zde bylo opakovaně řečeno, že vlastně není celá situace diskutovaná s ostatními. Já znovu podotýkám to, co jsem řekl před přestávkou, že ve velmi krátké době, jedná se jenom o formální zdržení, vznikne ta skupina, poradní orgán ministra, která bude zahrnovat zástupce zdravotnických výborů, zástupce všech parlamentních stran, zástupce profesních organizací, a toto je z mého pohledu naprosto zásadní, skupina, která přenesení okamžitě a instantně tuto informaci dál. A já jsem samozřejmě vždy připraven informovat i Poslaneckou sněmovnu o tom, jak se celá situace vyvíjí. Je to i způsob, jakým vnést ten oponentský prvek do celého toho připravování.

Pokud se týká té skupiny, které zde byla citována a která je na našem webu, jedná se zejména o statistiky a matematické modeláře, tak ta prosím připravovala pouze to skóre. Není to tak, že by tito lidé rozhodovali o tom, jaká budou opatření.

Souhlasím také s vámi se všemi, kteří jste tady řekli, že média nejsou a nemohou být primárním zdrojem informací ani způsobem, kterým si informace předáváme navzájem. K tomu nemám co dodat.

O salonu psů jsem zde už hovořil, ale přesto to zopakuji. Pes není člověk a jedná se o v podstatě veterinární službu. To je ten rozdíl. Ve chvíli, kdy bychom uvolnili třeba kadeřnictví a péči o tělo, okamžitě bychom vyvolali disproporci vzhledem k ostatním službám a živnostníkům.

Bylo zde citováno i registrované partnerství. Ke svatbám regulérním se chováme naprosto stejně jako k registrovanému partnerství. A já jsem i včera řekl, že tady došlo k formální chybě, že z toho textu registrované partnerství vypadlo, a bude to opraveno v tom opatření do konce tohoto týdne. To je chyba, ke které se hlásíme, a byla to prostě chyba formální při přípravě toho tisku. V žádném případě nezpochybujeme registrované partnerství.

Potom tam byl dotaz, jakým způsobem ta opatření na sebe navazují, že jsou nahodilá. Tady si dovolím nesouhlasit. Jsou naopak velice přesně definovaná, provázaná, každý si je může dopředu přečíst. Už poněkolkáté ale rozumím, že je to otázka, která rezonuje, ve společnosti se bavíme o malých obchodech. Znovu říkám, že supermarket je otevřen stejně jako malý koloniál. Na počet obchodů je dokonce otevřeno daleko více malých obchodů než supermarketů. Pravda je, že na počet metrů čtverečních to samozřejmě neodpovídá. A ve chvíli, kdybych najednou uvolnil úplně všechny obchody, potom dojde k tak masivnímu zvýšení mobility, že pravděpodobně titíž poslanci, kteří nyní kritizují, že nejsou obchody otevřené, by mě pravděpodobně kritizovali za to, že jsem neadekvátně umožnil otevření všech obchodů a že došlo ke zhoršení situace. Takže tady to prosím v žádném případě není likvidace ani nějaké znevýhodňování někoho nad někým, ale je to snaha vnést do toho systém. Potom si myslím, že se bavíme velmi konkrétně, že se nejedná o žádné nahodilé nebo den ze dne výkřiky do tmy, a znovu upozorním na tu skupinu, která se připravuje a která bude zajišťovat i tu oponenturu.

Pokud se týká toho, co bylo řečeno na tiskové konferenci, tak tam nebylo oznámeno nic, co by poslanci nevěděli. Já jsem tady řekl všem vám, že budu navrhovat v pátek vládě, aby celou zemi přepnula do stupně číslo 4, to jsem řekl i na tiskové konferenci, a pan ministr Plaga tam jenom řekl, jakým způsobem on si představuje jednotlivé kroky ve školství, jestliže to vláda schválí. Vláda to zatím neschválila, věřím, že se tak stane, ale nestane se tak dřív než zítra.

Potom zde byly, a to už je předposlední odpověď, citovány bohoslužby. To jsem už také zmiňoval, ano, byla by chyba, kdyby do kostela mohlo více lidí na koncert než na bohoslužbu, a na napravení této diskrepance se pracuje a bude to vyřešeno velice brzy. A to, co tady zmiňoval pan poslanec Válek, zase částečně to bylo stran těch kostelů. Potom tam bylo zmíněno, jestli se tolik nebo tolik lidí vejde do nějaké třeba burzy na základní školu. Tak já jenom upozorňuji, že systém nastavuje maximální počty, nikoli minimální. Tam může být maximálně 100, nebo 50, nebo nějaké jiné číslo lidí za zachování hygienicko-epidemiologických opatření. To znamená, tam, kde se jedná o malý prostor, to bude řešeno nějakým způsobem jiným. Ve chvíli, kdy by byly pochyby, tak do tohoto může vstoupit hygiena, resp. orgány ochrany veřejného zdraví. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan ministr Jan Blatný a nyní vystoupí paní poslankyně Alena Gajdůšková a připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající za slovo. Páni ministři, paní poslankyně, páni poslanci, ráno jsme uctili oběti koronavirové pandemie. Já bych k tomu chtěla dodat ještě vyjádření hlubokého soucítění a hluboké soustrasti rodinám, ze kterých tito lidé odešli. A určitě mohu, myslím, mluvit za nás za všechny, že si nikdo nepřejí další oběti covidu. Pokud k zabránění dalším úmrtím na covid vedou opatření z nouzového stavu, je účelné nouzový stav strpět. I když to nikoho z nás asi netěší.

To zásadní je chránit zdraví a životy ohrožených skupin i lidí v první linii. Zdravotníků, lidí ze sociálních služeb, ale i učitelů, a to zajištěním ochranných prostředků i organizačními opatřeními. K tomu by měla sloužit i matice PES, tak jak ji dneska už, myslím, většina lidí zná. A já děkuji panu ministrovi zdravotnictví i krizovému štábu, že tuto matici máme dneska k dispozici.

Lidé by ale měli vědět, kdy a v jaké situaci nouzový stav už nebude potřeba. Všichni potřebujeme jistě vidět světlo na konci tunelu. Ti, kteří jsou poškozeni ekonomicky ze sektorů, které jsou uzavřeny, ale i ti, na které dopadá současná krize nejvíce, to jsou rodiny samozivitelů, samozivitelů, ale i rodiny, které se starají ať už o postižené dítě, či o svého nemohoucího seniora, či jinak zdravotně postiženého člena rodiny. Ti jsou na tom nejhůř obecně, ale současná situace na ně dopadá opravdu zle. I u těchto rodin, u těchto skupin podle již provedených studií, se kterými jsme se včera měli možnost seznámit v komisi pro rodinu, hrozí nejenom ekonomické problémy, jak o nich už zde mnozí mluvili, včetně nebezpečí ztráty bydlení, a to je zase prohlubování těch problémů, ale v důsledku hlubokého stresu také nárůst poškození duševního zdraví.

Proto jsme my, a teď mluvím za sociální demokraty, prosadili opatření k podpoře rodin. Jsem ráda, že zde prošel zákon o náhradním výživném. Leží zde návrh novely zákona o dlouhodobém ošetřovném. Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje navýšení rodičovských příspěvků. Hodně má pomoci připravovaný kurzarbeit. Podporovali jsme všechny návrhy na kompenzace.

Dámy a pánové, je zřejmé, že situace se vyvíjí a je potřeba na ni reagovat průběžně, proto nemůžeme očekávat pevný plán, který by byl neměnný, to prostě nejde. Ale opakuji, to zásadní je chránit ohrožené skupiny. Třeba testováním, zajištěním ochranných pomůcek i možností pomoci v sociálních službách a zdravotnictví armádou, dobrovolníky, studenty.

O studentech už zde byla řeč. Já bych chtěla ocenit nejenom mediky a zdravotníky, studenty, kteří se zapojili do péče v nemocnicích, zařízeních sociálních služeb, ale chtěla bych poděkovat také z tohoto místa i studentům z jiných oborů, kteří se zapojili do hygienické služby tím, že nastoupili do call center a ujali se trasování. Tak se to stalo u nás ve Zlíně na Univerzitě Tomáše Bati. Patří jim skutečně poděkování. Daří se ve Zlínském kraji díky i tomuto posílenému trasování nárůst, který tam, víte, že v jednu chvíli byl silnější než zde v Praze, zastavovat. Ale ocenění těchto studentů by mělo být nejenom v morální rovině. Platí tam nějaké odměny pro tyto studenty univerzity. Ale samozřejmě tam půjdou prostředky, tak jak jsme se domluvili, i ze Zlínského kraje. Ale nárůst kapacit pro trasování byl požadavek na Ministerstvo zdravotnictví. Byl to

požadavek státu, a měl by tedy i stát přispět, Ministerstvo zdravotnictví mělo přispět na to, aby těmto studentům nejenom to morální poděkování, ale i ta odměna přišla. I jejich rodiny mohou být v problémech, i oni sami mohou být v problémech.

Chci zdůraznit, že potřeba lidí je nejenom při trasování, ale i v dalších segmentech, zvláště v sociálních službách. Unie zaměstnanců obchodu a služeb, která sdružuje i zaměstnance v sociálních službách, k tomu ještě upozorňuje, že v tomto segmentu v nepobytových zařízeních není dostatek ochranných obleků. A pokud chceme chránit seniory a zdravotně postižené, je testování také potřeba rozšířit i do nepobytových služeb. Skutečně je potřeba udělat všechno, abychom tam získali lidi, kteří by pomohli.

Já si vám dovolím ocitovat z jednoho vyjádření právě z ankety Unie zaměstnanců obchodu a služeb. Cituji: Zoufale postrádáme záložní pečovatelky pro případ výpadku. Například sloužím ve dvou lidech třikrát 24hodinové směny. Z poslední jsem přišla dnes ráno, další mám v sobotu ráno a zítra jdu na denní dvanáctku za kolegyni, která je doma, protože se necítila dobře a čeká na testování. Takhle až na ty 24hodinové směny, které máme od 11. 10., jedeme už rok. Klientů na oddělení máme 20, vesměs imobilních, potřebujících plnou péči.

Toto není výjimka, těch situací bychom určité všichni ze své praxe a ze svého okolí mohli citovat a mohli uvádět mnoho. K rychlému zajištění i v této oblasti nouzový stav určitě vytváří lepší podmínky, než kdyby to bylo ve standardním chodu. Mě ale také oslovilo vystoupení pana doktora Kubka, prezidenta České lékařské komory, na zdravotním výboru, kde apeloval na odpovědnost a trpělivost všech. Musíme vědět, že je třeba snížit nároky na zdravotníky, nároky na počty lůžek v nemocnicích s covidovými pacienty tak, aby se náš zdravotnický systém mohl vrátit k normálnímu režimu, tak jak jsme byli všichni zvyklí, k té vysoce nadstandardní a vysoce kvalitní péči nejenom o covidové pacienty, ale o všechny, jejichž zdravotní stav lékařskou péčí vyžaduje. My musíme chránit životy a zdraví lidí a podpořit v péči o ně zdravotníky, pomoci jim to zvládnout.

Já věřím, že toto vše zvládneme i díky opatřením, která dneska jsou zřetelná, jsou jasná, a když je budeme respektovat, tak budou určitě i stoprocentně účinná. Věřím, že to zvládneme a o prodloužení nouzového stavu budeme moci dneska hlasovat naposledy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Václava Klause a připraví se pan poslanec Radek Koten. Tak pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, členové vlády. Já řeknu stručně naše stanovisko k nouzovému stavu, jako hnutí Trikolóra. My stejně jako minule nepodpoříme prodloužení nouzového stavu. Krátce to odůvodním.

Jedná se o velice vážnou chorobu, zejména pro malou část zejména starších pacientů, o tom není sebemenších pochyb. Na druhou stranu nemohu se tady smířit s nepravdami, co tady někdo říká, jak vláda bojuje, opozice říká, že začala bojovat pozdě a podobné věci. Já jsem zaznamenal různé členy opozice, kteří vyzývali k rozvolňování, a teď zase s naprosto stejným výrazem kritizují, že rozvolňování přišlo brzy. Já si skutečně myslím, že vládní opatření a průběh virové epidemie populací spolu souvisí relativně málo. My

jsme pro otevřenou ekonomiku, pro to, aby mohli vydělávat lidé v maloobchodě, aby děti chodily do školy, a jsme pro to konsenzuálně celou dobu. To, že jsme překonali tuto druhou vlnu, nebo třetí vlnu, protože toto druhé martyrium mělo dva silné epidemické nástupy v srpnu a po krajských volbách, skutečně není vina ani zásluha vlády. To je zásluha robustnosti a kvality našeho zdravotnictví a práce zdravotníků. To je prostým faktem, protože vidíme řadu zemí, které mají daleko méně nakažených na počet obyvatel a mají obrovské problémy, výrazně vyšší než my.

Čili toto je jeden důležitý faktor. Jedná se o schopnost zdravotnictví čelit kritickým situacím, která je u nás díky bohu a díky obrovskému pracovnímu nasazení na vysoké úrovni.

Všechny epidemie světa mají tvar binomického rozložení, ať už se jedná o jakoukoliv epidemii, i tato. Je samozřejmě diskuse, jak vysoký je ten vrchol a jaký má vztah k tomu, co to současné zdravotnictví ještě je schopné pojmut, ale jedna z důležitých věcí je snažit se zvyšovat tu laťku, co to zdravotnictví dokáže pojmut, a nesnižovat ji. My jsme tady řadou opatření, například zavřením základních škol, vyhnali desítky a stovky sestřiček a lékařek z toho procesu a naopak jsme tu laťku snížili.

Zatím jsem neviděl k svému velkému zklamání žádnou reálnou vědeckou práci, respektovanou, která by nám řekla, jak která opatření, například nutnost polykat oběd na ulici, nikoliv u stolu, jako je zákaz vycházení od 9.00 hodin do 5.00 do rána, má vliv na tvar té křivky, jak ta epidemie prochází populací. Nic takového neexistuje. Když budeme důslední, nyní je v obchodech povolen jeden člověk na patnáct metrů čtverečních. Jaká jsou k tomu skutečná data? Pakliže jsou nějaká validní, tak analogicky na jeden vagon metra by měli jet zhruba tři lidi, nebo čtyři, já přesně nevím, jak velký je vagon metra, ale myslím, že to metro je ještě nebezpečnější z hlediska šíření nějakých chorob, že je to uzavřenější prostor. Takže tady skutečně podle mě se jedná o zmet' naprosto nahodilých vládních opatření, protože je marketingový požadavek, že vláda má něco dělat.

Když se na to podíváme reálně, tak si přiznejme, že samozřejmě vliv opatření nějaký je, ale nutno říci, že čím drakoničtější, tím větší. Když skutečně zavřeme celou republiku od A do Z, všichni budou mít zákaz vycházení, zase budou výjimky samozřejmě, lékaři a asi i členové vlády, tak skutečně nějakým způsobem šíření toho viru zamezíme, ale čím trošku ta opatření jsou mírnější, tak ten jejich dopad je velice sporný, jak veliký je, a žádnou takovouto studii jsem od nikoho z vlády ani z vědecké obce dosud neviděl.

To, k čemu dochází, je ekonomické ničení střední třídy, což může mít fatální dopady na demokracii v České republice a samozřejmě na ekonomiku.

Řeknu ještě jeden příklad. My tady ve Sněmovně se moc těch drakoničtějších opatření neдрžíme. Je nás tady 200, někdy tedy 100, je tady dalších 100 novinářů, 100 kuchařů a všech těch hodných lidí, kteří nám tady pomáhají v práci, a jsme lidé, kteří extrémně hodně máme kontakty s ostatními lidmi jako lidé, co se zabývají veřejnou činností. Kdybych byl sadař nebo poustevník, tak potkám třeba tři lidi za tu dobu, ale teď jsem potkal 3 tisíce lidí během kampaně a tady ve Sněmovně. Čili ve Sněmovně žádné opatření vlády proti šíření koronaviru nedodržujeme, nebo chováme se zkrátka jakoby nebezpečně – no a jaká jsou data, kolik je zemřelých a nakažených poslanců a podobné věci? Jaký to mělo fatální jakoby dopad na tuto společnost, kde jsou zejména starší lidé, nebo v průměru, až na Piráty, daleko rizikovější skupiny? Čili tuto otázku si položme. Je úplně jasná.

Za druhé. Zase je to konkrétní příklad, ale krásně ukazuje to, jak bojujeme. Tak můj kolega v lavici, pan poslanec Mihola, měl covid. A já jsem se to dozvěděl na Facebooku. Kdybych s ním nebyl kamarád jako přítel na Facebooku, tak to vůbec nevím a tak jsem sem jednou nešel, kdybych dostal teplotu, abych ještě nenakazil poslance Kaňkovského, který je lékař. Ale jinak naprostá nula.

Čili nenalhávejme si tady s nějakými řečmi o tom, jak bojujeme s epidemií nebo nebojujeme. Ta epidemie prochází populací, nyní díky bohu odchází, bude odcházet i v řadě jiných zemí světa, kde ten náběh měli postupný. A já skutečně nevidím sebemenší vědecké opodstatnění toho, že když chodí děti do druhé třídy a ve třetí už ne a podobná opatření, která jsou tahaná z klobouku, že tím něco fatálního vylepšujeme.

Čili náš návrh je stále setrvalý: otevřete školy, otevřete malé provozovny, nepodporujte jenom ty nadnárodní velké giganty a elektronické, otevřete restaurace. A Trikolóra nouzový stav nepodpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, moment. My tady teď dáváme dohromady, rekapitulujeme si návrhy, které tady padly ohledně délky nouzového stavu, takže zatím je tady pouze vládní návrh třicet dnů. A pana poslance Bohuslava Svobody jsem se chtěl zeptat, protože vy jste v projevu dvakrát řekl, že si myslíte osm dní, ale nepadlo, že je to váš návrh, takže... Je to návrh tedy pana poslance Bohuslava Svobody na osm dní. Takže máme dva návrhy zatím, abychom si to poznamenávali, tady paní zpravodajka byla nově určena, tak aby měla přehled. (Předsedající hovoří mimo mikrofon se zpravodajkou.) Cože? topka taky? Takže padlo toho víc. Prosím vás, tak teď se tady rozproudí debata jiným směrem. Já dám slovo paní zpravodajce.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážené kolegyně...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Je prostě potřeba, aby ty návrhy padly tak, že navrhujeme tak a tak, aby to nebylo jakoby mimochodem v tom projevu. Takže paní zpravodajka. Prosím. Paní zpravodajko, prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Pane předsedající, teď jde jenom o to, jestli kolegové a kolegyně v tuto chvíli chtějí rekapitulaci. Pokud ne, tak můžeme ještě chvíli počkat. Já to mám samozřejmě poznamenáno. (Předsedající: Tak jestli máte všechno poznamenáno, je to v pořádku.) Mám poznamenáno, kdo ten návrh podal, kdo nepodal. Já doporučuji, pane předsedající, počkat na dokončení rozpravy. A samozřejmě si to pečlivě poznamenávám bez ohledu na to, že jsem byla tedy později určena. Možná to způsobilo vaši obavu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, v pořádku, že máte přehled. Takže budeme pokračovat v diskusi. Protože my jsme konzultovali i tady s organizačním oddělením a nebylo to úplně jasné, kdo to jasně, explicitně řekl. Takže poprosím i další diskutující, aby případně jasně řekli, že to je návrh, abychom o tom hlasovali.

Prosím, předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a s přednostním právem se hlásí potom Marian Jurečka. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Začnu tím, k čemu jste mě vyzval. Jménem našeho poslaneckého klubu potvrzuji to, co v rozpravě zmínil pan docent Svoboda. Navrhujeme, abychom prodloužili nouzový stav o osm dnů, do pátku 27. listopadu, za určitých podmínek. A ty podmínky, k těm se dostanu.

Já se od rána snažím poslouchat tu rozpravu a myslím, že ji nevedeme správným směrem. I tady pan místopředseda říká, hlavně abychom řekli o kolik dnů – třicet, čtrnáct, deset, osm, čtyři. Ale podle mě to není podstatné. To není to, co tu veřejnost zajímá. Veřejnost zajímá, jaká opatření budou platná a čím se budou muset řídit. A čím víc to pochopí, tím se budou řídit dobrovolněji a tím méně bude kontrol, vynucování a kontrol dodržování těch (nesroz.).

Kdyby vláda to myslela poctivě... (Kolegyně přinesla řečníkovi podkladový materiál.) Kdyby to vláda myslela poctivě... Nevím proč tak oblíbené domácí zvíře bylo použito pro tak nepopulární věc jako barevnou tabulku. Chudák pes, jak k tomu přišel.

Ale pokud si to dobře přečtete, je tady pan ministr zdravotnictví, tak já jsem pochopil, ať bude kterýkoliv stupeň, tak vláda chce nouzový stav. I kdyby byl stupeň 1. Tak jakou logiku má žádost vlády o třicet dnů? Pan ministr zdravotnictví se domnívá, že budeme pod stupněm 1 do třiceti dnů? Nebo co to je za hru? Kdybych měl brát tu barevnou tabulku vážně, tak vláda nám říká, že tady bude tak do konce jara, možná do začátku léta, nouzový stav. A o tom tady nikdo z vlády nic neřekl.

Já chci upřít pozornost k těm opatřením, protože to je podle mě mnohem důležitější. A pokud je mají lidé respektovat, a to bychom si samozřejmě přáli, tak musí mít nějakou logiku a ti lidé musí tu logiku pochopit. A nesmí být nespravedlivá, i když úplná spravedlnost neexistuje.

Tak vláda zřejmě miluje velké, velké obchodníky. Nemohu si zajít koupit knihu do svého oblíbeného malého knihkupectví. Nemohu. Vláda mi to zakázala. Ale mohu si ji koupit v hypermarketu. Nemohu si jít koupit obuv do malého krámků s obuví, kde jsem zvyklý nakupovat, to mi vláda zakázala, mohu si tu samou obuv koupit v hypermarketu. Nemohu koupit hračky ve svém oblíbeném hračkářství, mohu si je koupit v hypermarketu. Nemohu si jít vyzkoušet oblečení k tomu, kdo kupuje a vozí dobré oblečení, ale mohu si oblečení koupit v hypermarketu. A takhle bych mohl pokračovat. A pak fakt chceme, aby to lidé pochopili? Co to je za přístup?

Jedna z těch podmínek pro to, abychom podporovali prodloužení nouzového stavu, je, aby vláda vlastně ihned otevřela malé provozovny, malé obchody, služby, servisy za stejných režimových opatření, jako to mají velké. My pro ty malé nechceme lepší podmínky, měkčí podmínky, méně nařízení, která musí dodržovat jejich zákazníci. Chceme stejné. Mám pocit, že nikdo z vlády nebyl v těch posledních týdnech a měsících jako normální občan nakupovat. Jestli tohle má být boj proti tomu, aby se lidi shromažďovali na jednom místě, tak jste v těch obchodech nikdy nebyli. Skutečně si myslíte, že v těch hypermarketech se dodržuje rozstup dva metry? Byli jste tam někdy v pátek nebo v sobotu? Ne ve vládní limuzíně, ale tak, aby vás nepoznali, v civilním oblečení. Opravdu si myslíte, že to tak je? V tom malém obchodě se to zajistí mnohem lépe než v tom velkém.

Mě to nijak netěší, ale vidím reálný stav věci a chci o něm mluvit. A pan ministr zdravotnictví ať mi vysvětlí, jaký je rozdíl, když by měli stejná opatření, malý nebo velký. Ještě bych pochopil, kdyby, jak to včera říkal pan ministr průmyslu, obchodu, dopravy a nevím ještě čeho, ale určitě ne podnikatelů a podnikání, že v tom doplňkovém

prodeji ty velké obchody mají nárůst tržeb jenom o 5 %. Ale v těch miliardových obratech. Jak ti malí by byli šťastní, kdyby se o těch 5 % mohli podělit, a stejně by ta nařízení dodržovali, jako je dodržují ti velcí. Nestavme rozdíly a nestavme velké proti malým. Potřebujeme oboje.

Ministři zdravotnictví se mění poslední dobou tak často jak radní na orloji. Každý nový ministr řekne, že chce zlepšit komunikaci, aby vláda mluvila jednotně. To je správný cíl. Ale včera začalo platit kontroverzní, podle mě úplně nepochopitelné opatření: jeden zákazník na patnáct metrů čtverečních. Včera to začalo platit, včera ráno, a ten samý den ministr průmyslu, dopravy, obchodu a nevím čeho řekne: já navrhnu v pátek, aby to bylo jinak. Jsme normální? Ta vláda si z nás dělá legraci. A za hodinu vystoupí ministr zdravotnictví a říká: já jsem proti. A ministr průmyslu řekne: a já jsem pro. A co si z toho mají vzít ti občané? Zavřeli jste v neděli obchody, prý aby se lidi neshlukovali. No tak se jich shlukuje víc v pátek a v sobotu. Načež přijde ministr průmyslu, dopravy a nevím čeho se správným návrhem, že otevřeme v neděli. Já myslím, že za chvíli nikdo nebude vědět, kdy je ten obchod zavřený, půjdete do obchodu, a buď nakoupíte, nebo ne. A ministr Havlíček vám zdůvodní, že je to vlastně dobře, že to tak mysleli vždycky, nikdy nepřízná žádnou chybu.

To fakt nemá žádnou logiku a těžko můžeme chtít po lidech, aby tomu porozuměli. A když tomu porozumí, tak to budou dodržovat. Ale tenhle zmatek, který nekončí výměnou ministra zdravotnictví, jenom pokračuje. Už o tom někdo mluvil, myslím, že některý z předřečníků Zase – logika: Do kostela na bohoslužbu může dneska patnáct lidí, když to vláda uvolnila, ale když v tom samém kostele uděláte koncert, tak jich může padesát. Pane ministře, mohl byste mi to zdůvodnit? Jaký rozdíl je, když tam jsou věfici a modlí se v padesáti? Tak je to menší riziko, než když je tam padesát návštěvníků koncertu? Skutečně? A takhle bych mohl pokračovat. A proto chci, abychom naši debatu víc směřovali k těm konkrétním opatřením a konkrétním krokům. Vláda prý proto, aby se lidé neshlukovali, omezila úřední hodiny na úřadech. Co to reálně znamená? Že ti, kteří musí vyměnit řidičák, občanku, dopravní značku, mají menší šanci, mají už jenom, myslím, deset hodin týdně. Takže jaký bude výsledek? Těch lidí tam bude víc. Jedno za druhým.

Nejvíc mě tedy mrzí, že opravdu vláda plánuje nouzový stav někdy do konce jara. Jinak to není možné. Jak jinak máme tu tabulku chápat?

Vraťme se k těm kompenzacím. Vláda nějaké kompenzace spustila, jedny jsou správné a jiné jsou nedostatečné. Já jsem o tom mluvil minulý týden, když jsme hlasovali o kompenzačním bonusu. Živnostník, který má zaměstnance, nebo společník malého eseróčka, který má zaměstnance, a takových není málo, může čerpat buď podporu pro sebe, nebo pro zaměstnance. Jednou z našich dalších podmínek pro to, abychom podpořili prodloužení nouzového stavu, je, aby byl umožněn souběh čerpání kompenzačního bonusu a programu Antivirus. Nestavějme zaměstnavatele proti zaměstnancům. Nenuťme živnostníky a společníky malých eseróček, aby si museli vybrat mezi podporou pro sebe a podporou pro své zaměstnance.

Měli bychom taky odpustit odvody živnostníkům, kteří dostávají kompenzační bonus. Oni nemohou podnikat, dostanou sice 500 korun na den, když obětují své zaměstnance, to je asi 15 tisíc, ale minimální zálohy tvoří 5 tisíc. A vláda bez mrknutí oka tvrdí, že živnostníkům dává 15 tisíc měsíčně. Ale hned jim pět vezme. Takže vláda měla říct pravdu: vláda dává živnostníkům 10 tisíc.

Já vůbec nechápu, když se podíváme například na muzea a galerie, proč by nemohly být opět otevřené za přísných režimových opatření. Nevidím k tomu žádný důvod. I za normálních okolností, pokud znáte například regionální muzea, to nejsou místa, kde je nějaký přetlak návštěvníků. Do obchodu jít můžeme, ale do muzea ne. To se prostě nedá vysvětlit.

Vláda se sice pomalu zlepšuje, ale mám pocit, že jsme v dubnu. Vláda chce něco udělat v listopadu a řekne: my už máme "psa". V listopadu. Ne v dubnu nebo v květnu. A ještě tak problematického. Největší zásah do osobní svobody je zákaz vycházení po 21. hodině. Nechci říkat, kdy to bylo na našem území naposledy. Chtěl bych vědět, jaký to má reálný význam. Ve 20.58 ještě mohu chodit po parku za těch podmínek, které jsou v té změně, ale ve 21.05 už ne. A pan ministr ještě vymyslí, že po 21. hodině nesmím ven, ale do 21. mohu nakupovat. A teď má smyšlený příběh, že vlastně z obchodu když jdu, tak jsem neporušil zákaz vycházení. Ale nic takového není pravda. Jediná výjimka je, že jdu ze zaměstnání. Jestli si řekneme, že každý, kdo nakupuje v zaměstnání, že vykonává funkci zákazníka, pak má pravdu, jinak to nemá žádnou logiku. A takové to: já vám garantuji, že policie tam nebude stát. Tak proč ten zákaz vůbec je, když to policie kontrolovat nebude? Vůbec tomu nerozumím. Pan ministr říká, že všechno se dělá rychle, v běhu, není čas komunikovat. Ale pokud vláda není schopna vysvětlit a zdůvodnit kroky, které činí, nemůže se divit, že ty kroky nemají důvěru a že společnost je sice plní, ale nerozumí tomu. A čím déle ten stav bude trvat, tím se zvyšuje riziko, že se nakonec opatření plnit nemají, a to by si asi nikdo nepřál.

Já bych vám mohl přečíst, a udělám to tak, věci, které si myslíme, že by vláda měla učinit vlastně bezodkladně. A je spíše k pláči a k povzdechu, že toho vláda od 1. března do 19. listopadu nebyla schopna.

Mluvil jsem o tom, aby za splnění určitých režimových opatření byly otevřeny malé obchody a provozovny, za stejných podmínek, za jakých jsou otevřeny velké; aby za splnění určitých režimových opatření byly otevřeny služby, opravy a servisy; aby vláda zrušila zákaz prodeje v neděli; aby přehodnotila to nesmyslné pravidlo jeden zákazník na patnáct metrů čtverečních; aby odpustila odvody živnostníkům; aby umožnila souběh čerpání kompenzačního bonusu a programu Antivirus; aby rozšířila okruh kompenzací taky pro podnikatele a provozy nepřímě zasažené vládními opatřeními v souvislosti s čínskou chřipkou.

V oblasti školství se situace pomalu zlepšuje. A myslím si, že vláda by měla udělat všechno pro postupný návrat všech žáků do škol i za cenu, že budou přísná režimová opatření, ale hlavně za podmínky, na to nesmíme zapomenout, že budou ochráněni učitelé a zejména rizikové skupiny mezi pedagogy. To je podmínka nutná. Bez toho to vlastně nemá smysl.

V oblasti zdravotnictví by vláda měla zveřejnit plán obnovy fungování zdravotnických zařízení v plném rozsahu, abychom věděli, kdy budou nemocnice moci dělat i to, co dělaly mimo covidovou krizi. Myslím si, že vláda by měla vypracovat, zveřejnit a odůvodnit plán očkování, abychom zase nebyli zaskočení, že už je vakcína, a my nevíme, jaké společnosti a jak budeme postupovat. Když se podíváme mezi státy, které patří mezi naše spojence, tak tam už existují velmi podrobné plány, které jsou veřejně debatovány, a ta veřejnost se s nimi postupně seznamuje a také se s nimi ztotožňuje.

Myslím si, že v kostelech a synagogách by měly být umožněny bohoslužby a náboženská shromáždění, opět i za cenu režimových opatření. Myslím si, že to lze udělat. Mluvil jsem o otevření muzeí a galerií.

Vláda by měla zhodnotit provedená opatření. Už jsme asi zapomněli, odkdy máme nouzový stav. Od 5. října! A tehdy, když to vláda oznámila, tak říkala, budeme zveřejňovat postupná opatření a za 14 dní je vyhodnotíme, jak fungují. Od té doby vláda mění ta opatření zhruba tempem dvakrát týdně. To znamená, padl ten předpoklad, že po dvou týdnech se vyhodnotí nějaké konkrétní opatření. Když máme opatření od pondělí, od středy, od pátku, od pondělí, od středy, od pátku – a naštěstí ta čísla jdou dobrým směrem – tak vlastně kdo z nás řekne, které to konkrétní opatření zabralo, když jedno platí deset dnů, jedno osm, jedno šest, jedno čtyři? A něco platí zítra a něco bude platit v pondělí a zase příští středu. Myslím si, že tím se vlastně znemožňuje seriózní debata o tom, které opatření více přispělo k potlačení pandemie čínské chřipky a které přispělo méně.

Potřebovali bychom od vlády, už je to skoro dva měsíce, aby udělala a nám poslancům, a tím pádem veřejnosti sdělila, 5. října jsme zavedli tohle a platí to do dneška a myslíme, že to má tyto efekty. 8. října jsme udělali tohle. 10. října jsme to změnili. 14. října jsme zavřeli školy. A takhle bych mohl pokračovat. A k tomu vyhodnocení, jak to konkrétní opatření přispělo k tomu cíli, který máme společný.

Myslím si, že souběžně s tím, jaký dopad měla jednotlivá opatření do zdravotního stavu obyvatelstva, do fungování zdravotního systému, tak bychom měli stejným způsobem zhodnotit ta opatření v ekonomické oblasti, jaké negativní dopady měla, jakým způsobem budou kompenzována a jak vláda bude kompenzovat i ty škody, které vznikly.

A pak si myslím, že by vláda toho chudáka "psa" měla přepracovat, abychom taky měli informaci, kdy ten nouzový stav nebude potřeba. Tím jsem vlastně začínal, že kdybych měl brát vážně tu barevnou tabulku, tak by tady vláda měla požádat o prodloužení nouzového stavu o čtyři měsíce. Nebo až bude riziko skoro nula? Řekne vláda, že nepotřebuje nouzový stav? Opravdu? Ne, když to bude deset, patnáct, osmáct, dvacet dva? Já tomu vůbec nerozumím, což by nebylo tak důležité jako to, že tomu nerozumí veřejnost.

Ta debata o prodloužení nouzového stavu není první. Tam bych ještě pochopil jistě nedostatky ze strany vlády. Tak zkuste si zejména vy, vládní poslanci, vyhodnotit dnešní projev pana premiéra k tak vážné věci. Když řeknu, že to bylo odfláknuté vystoupení, tak jsem velmi tolerantní. Já jsem očekával z úst předsedy vlády přesvědčivý projev, přesvědčivé důvody, proč to vláda potřebuje, dodání naděje našim občanům, stanovení konkrétních cílů, konkrétních podmínek, které mají být splněny. Nic z toho bohužel nezaznělo. Takže opravdu to vystoupení, a to jsem moc neočekával, mě velmi zklamalo.

Vzhledem k tomu, že z těch informací, které požadujeme dlouhodobě, to není žádná novinka, z toho, co jsem formuloval, vláda nesplnila vůbec nic, tak chci říct, že náš návrh, abychom vládě dali osm dnů na to, aby ty podmínky splnila, anebo aby ještě dneska oznámila, to je rozumné, my na tom budeme pracovat, připravíme, tak je to poměrně vstřícný krok ze strany opozice. Třicet dnů bianko šek je z říše snů. Myslím si, že i sama vláda si je vědoma, že s tím neuspěje.

Ale vracím se k tomu, čím jsem začínal. To číslo je až na druhém místě. Na prvním místě jsou konkrétní opatření, jejich vysvětlování, zdůvodnění, vyhodnocování. A když se vládě něco nepovede, tak jí přeju tu sílu, aby to přiznala a řekla, máme lepší řešení,

omlouváme se, návrh na dva úřední dny nebyl rozumný, lidé se koncentrují na úřadech. Zavření neděle nebylo rozumné, lidé se koncentrují v pátek a v sobotu. To, že jsme zavřeli malé prodejny a velké jsme umožnili, nebylo rozumné. A takhle bych mohl pokračovat. Tak uvidíme, co ještě v rozpravě dneska zazní.

Je mi to fakt líto. Tak důležitý bod. Z ústavního hlediska je nouzový stav zcela mimořádná situace. Podívejte se na ty lavice za mnou. (Ve vládní lavici sedí jen ministr vnitra a ministr zdravotnictví.) To je torzo vlády. Já bych očekával, že tady bude vláda jako jeden muž a jedna žena vysvětlovat veřejnosti, proč je to potřeba, co je třeba udělat pro to, abychom to zvládli, a ne že zase: tak oni si něco řeknou, možná si dohodneme nějaké hlasy, uvidíme, co nám na to řeknou komunisté, nějak to prohlasujeme. To je bohužel smutný obrázek naší dnešní debaty.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí s přednostním právem pan poslanec Marian Jurečka a připraví se s přednostním právem ministr vnitra Jan Hamáček. A stále připraven je pan poslanec Radek Koten. Pane předsedo, máte slovo. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Tak já mám dvě oblasti, abychom tady vyjasnili i některé záležitosti. Takže tedy za klub KDU-ČSL, a dám to potom samozřejmě i v podrobné rozpravě, chci říci, protože to nezaznělo v mém úvodním vystoupení dneska dopoledne, že budeme navrhovat prodloužení doby stavu nouze do 4. prosince, to znamená tedy o 14 dnů.

Potom bych chtěl říci ještě také jednu věc, že když jsem poslouchal pozorně slova jak pana premiéra, tak i pana ministra zdravotnictví, tak mě mrzelo, že se asi nepodíval pan premiér na to minulé doprovodné usnesení, které tady Poslanecká sněmovna přijala, když se tady tehdy projednávalo prodloužení nouzového stavu v České republice, protože v tom usnesení je poměrně dost bodů, kdy Poslanecká sněmovna některé věci vládě ukládala, některé taky doporučovala – jsou to body III, IV. Také tady byl bod V – žádá vládu, i bod VI – ukládá vládě. (Usnesení číslo 1327.) A každý tento bod z hlediska těchto jednotlivých oblastí měl několik dalších podbodů, kde konkrétně bylo rozepsáno, o co Sněmovna žádá vládu nebo v čem na vládu apeluje. Mně přišlo logické, že když tady přijde premiér jako předseda vlády, tak udělá i vypořádání toho, co tam Sněmovna při tak důležitém kroku tady zhruba před těmi více než třemi týdny rozhodla, uložila, požádala. A vlastně tyto věci nebyly vypořádány, nebyly na ně dány odpovědi. A v tom materiálu, který jsme jako poslanci dostali, tak zdaleka na to odpovězeno není.

Takže to jenom připomínám, když se teď třeba chystá i pan ministr vnitra, což jsem rád, že sem přišel i šéf Ústředního krizového štábu, kdyby i na to se členové vlády podívali a třeba ještě v průběhu dnešního jednání prošli jednotlivé body a byli schopni na ně odpovědět. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí ministr vnitra Jan Hamáček. A přihlásil se mi tady s přednostním právem ministr zdravotnictví Jan Blatný, takže pan ministr půjde po panu ministroví vnitra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dobrý den. Já jsem na rozdíl od některých jiných kolegů a těch, kteří mají přednostní právo, počkal, nechtěl jsem vystupovat na začátek, chtěl jsem si tu debatou poslechnout a případně na ni reagovat, takže vystupuji až teď. A musím říci, že z té debaty tady mám hodně rozporuplné pocity.

Já jsem si myslel a tak nějak si to stále ještě myslím, že ta situace z hlediska toho, co je potřeba udělat, je celkem jasná. Já mám pocit, že všichni víme, kdo je ten nepřítel. Ten nepřítel je virus. A všichni víme, že dokud ho neporazíme, tak se prostě do normální situace nedostaneme. A tou porážkou myslím i to, že ho zkrotíme. To není o tom, že ho musíme úplně vymýtit, to se asi úplně nepodaří. Ale vítězstvím bude i to, když ta čísla z těch desítek tisíc nebo nízkých desítek tisíc spadnou někam ke stovkám. To je určitě úspěch a to je situace, kdy ten vývoj se dá držet pod kontrolou, notabene kdy na obzoru jsou vakcíny. Takže z mého pohledu ten nepřítel je jasný, cíl je také jasný, a z mého pohledu jsou ale jasné i ty nástroje, protože předpokládám, že jako zákonodárci známe právní řád České republiky, a pokud víme – a shodli jsme se na tom, doufám, všichni – že to hlavní slovo v boji proti epidemii mají mít odborníci, odborné skupiny, které fungují na Ministerstvu zdravotnictví, a pokud metodicky ten boj má řídit Ministerstvo zdravotnictví, tak je potřeba ty metody a postupy, které oni navrhnou, uvádět v život v souladu s právním řádem České republiky. Jiná možnost přece není. A když si to takhle všechno poskládám, tak mně z toho vyjde celkem jednoduchá věc. Pokud odborníci na Ministerstvu zdravotnictví – a mimochodem nejen čeští, když se podíváte do světa, tak ty metody jsou všechny stejné a jsou všude stejné, samozřejmě s jinými akcenty, s jinými čísly, s jinými metry, stopami, počty atd., ale ty metody jsou všechny stejné, protože nikdo nic lepšího nevymyslel. To znamená, než najdeme vakcínu, a pokud potřebujeme tu křivku otočit, tak prostě musíme omezit mezilidský kontakt. Jak omezíme mezilidský kontakt? No tím, že znemožníme lidem, aby se potkávali.

Je tady nějaká politická priorita, že nechceme vypnout ekonomiku, s tím já souhlasím, to si dovolit nemůžeme, tudíž jsme z toho segmentu, který se dá regulovat, vyjmuli celkem slušnou část, kterou řešíme maximálně home office, no a pak nám tady zbývá pár sektorů, které regulovat můžeme – nakupování, restaurace, kulturní akce, shromažďovací akce. Tudíž abychom zvládli tu epidemii, jdeme regulací v tomto směru. Jak to můžeme dělat? No podle zákona. A pokud Ministerstvo zdravotnictví říká, že i v těch nižších kategoriích toho takzvaného "psa" budeme potřebovat přijímat opatření, která podle českého právního řádu nelze udělat jinak než v nouzovém stavu, tak o čem tady diskutujeme? Pokud má někdo nějaký – a já už jsem to říkal minule, dostal jsem za to vynadáno od kolegy Stanjury, tuším – pokud má někdo nějaký jiný způsob, jak zajistit naplnění těch opatření, na kterých se shodují odborníci, mimo nouzový stav, tak sem s ním. Ale nikdo ten nápad nemá. A je tady jediný nápad, s kterým jsme přišli, tzn. novelizace toho krizového zákonodárství, je stále v připomínkovém řízení, přes léto to bylo strháno zejména novináři kvůli podružnostem, teď konečně, a za to chci poděkovat, jsme se sešli s předsedy politických stran nebo zástupci politických stran a dohodli jsme se, že ten zákon posuneme. Ale dokud nezměníme ústavní zákon o bezpečnosti, dokud nestanovíme nějaký nový typ nouzového stavu nebo mimořádného stavu, tak prostě to jediné, co máme, je nouzový stav.

A tady všichni, nebo ne všichni, ale spousta řečníků a komentátorů to přirovnává k válce, že jsme ve válce s koronavirem. Neprodloužit nouzový stav je to samé jako během bitvy o Británii rozpustit Královské letectvo. To je úplně to samé. Protože jiné

nástroje nemáme. Tehdy mezi těmi útočícími Němci stálo pár stovek statečných. No tak my jediné, co máme, je ten nouzový stav a ta opatření, která má Ministerstvo zdravotnictví, protože nikdo nic lepšího nevymyslel. A neprodloužit nouzový stav znamená na ten boj rezignovat.

A jenom si uvědomme, co se stane, kdyby tady došlo na slova některých těch, ne všech, ale některých těch, kteří za každou cenu odmítají hlasovat pro jakékoli prodloužení. No tak se to toho jedenadvacátého všechno zvedne. Jedenadvacátého přestanou platit všechna opatření podle krizového zákona, část toho se dá samozřejmě zachraňovat přes zákon pro ochranu veřejného zdraví, ale tam by to asi moc nefungovalo, proto jsme ten nouzový stav vyhlášovali. A z hlediska čísel, která máme dneska k dispozici, z hlediska nakažených neboli těch mezidenních nárůstů, jsme někde na úrovni 8. října. Tak si všichni vzpomeňte, jaká debata tady byla 8. října, jak všichni varovali, že se tady řítíme do průšvihů, přijímala se opatření. My nejsme na konci toho příběhu. My nejsme ani na začátku toho konce. My jsme možná na konci začátku – když už jsem začal s tou Anglií, tak použiji Churchilla. Ale právě proto, že jsme na konci toho začátku, tak si prostě nemůžeme dovolovat nějaké veletočce a nějaká rozvolňování. Když tady poslouchám ty návrhy, že bychom měli začít tohle otevírat, tamto otevírat... No to je přesně to, co nás dostalo do toho problému na podzim! A jsme za to kritizováni, že jsme přehnali rozvolňování, že jsme nenechali roušky přes léto. A tady půlka Sněmovny, nebo část Sněmovny říká, že už teď nastal ten čas to rozvolňovat. No nenastal. Pět tisíc nakažených denně, to není žádná hitparáda. To je prostě problém. A jsou státy, které na takovýchhle číslech teprve tu ekonomiku nebo tu společnost utahují.

A já jsem strašně rád – možná to přišlo později, ale jsem – že konečně máme tu tzv. tabulku, my jsme jí říkali irská tabulka na začátku, teď je z toho PES, možná je to irský vlkodav, ale je to tabulka, která říká, za jakých podmínek se ta a ta opatření zlepší, nebo zpřísní. Je to dáno metodikou nějakou, kterou si může spočítat každý občan. A je to tedy způsob, jak postupovat v boji proti té epidemii bez nějakých zásadních politických vlivů a pouze na základě exaktních dat a podle koeficientů, které navrhuji odborníci. Co ještě víc je potřeba? Samozřejmě můžeme tady teď toho "psa" začít pitvat, ale já jak jsem poslouchal kolegu Stanjuru, tak on na jednu stranu vynadal Karlu Havlíčkovi, že se odvážil říct, že by se tam mělo něco změnit, a současně nám doporučil, ať to celé předěláme. No tak nemůžeme mít oboje. Tak z mého pohledu je nejrozumnější nechat toho tzv. psa fungovat, a já si myslím, že funguje dobře, jakkoli, a zase upozorňuji v té rozvolňovací euforii, tam jsou čtyři kritéria a tři jsou hraniční, tři jsou hraniční mezi čtyřkou a pětkou a jenom díky tomu, že máme nízké reprodukční číslo, a můžeme se bavit proč, tak je možné to posunout. Ale tady už se navrhuje, aby se to posunulo do trojky a do dvojky, a někteří, kteří nechtějí hlasovat pro prodloužení nouzového stavu, říkají, abychom to celé vypnuli a vrátili se do normálu. To je nezodpovědnost!

Z mého pohledu je nouzový stav už teď jenom symbol. Je to symbol, ke kterému se spousta lidí vymezuje. Mně píšou lidi – já nechci nouzový stav, já nechci nouzový stav. Ale nouzový stav sám o sobě nikomu nic nedělá. To, co někomu něco dělá, co někoho omezuje, jsou ta krizová opatření vlády. A ta vycházejí z doporučení odborníků. A bohužel je to těžké, já vím, že nás to nebaví, že už jsme všichni unavení, že naši občané jsou unavení, jsou unavení ti, co jsou v první linii, de facto celá ta společnost je unavená. Ale pokud chceme z toho problému ven, tak přece nemůžeme v první třetině z mého pohledu – protože já jsem to vždycky říkal otevřeně, já jsem nebyl ten, který tady sliboval hory s horákama – ale my jsme v nějaké té první třetině toho podzimního boje a ta

opatření budou pokračovat po Vánocích a budou pokračovat začátkem roku, dokud prostě ten virus neporazíme, tak jak jsem to říkal na začátku. To je potřeba říct jasně. A jestli k tomu potřebujeme nouzový stav, nebo nepotřebujeme, to bude prostě dáno aktuálním stavem legislativy a opatřeními, která navrhne Ministerstvo zdravotnictví. A já si prostě nemyslím, že bychom měli opakovat tu chybu, která byla vyčítána vládě, tak tu chybu udělat teď ve Sněmovně a toho psa začít psát tady. Že bychom si tady jako udělali sympozium a něco by navrhla ODS, něco by navrhla SPD a sepíšeme psa. To nemůže fungovat. To nemůže fungovat. Já se nebráním tomu, aby se vedla nějaká odborná debata na zdravotním výboru, bezpečnostním výboru, to je všechno v pořádku, ale prosím, nesplujme odborníky a nezkoušejme to tady psát za ně.

Takže z mého pohledu jiná alternativa v této fázi než prodloužit nouzový stav není. A všichni to víme. Vědí to i ti, kteří tady vykládají, že pro to hlasovat nebudou, i kdyby je v kole lámali, a můžou si to dovolit říkat jenom proto, že vědí, že to za ně někdo odhlasuje. A když jsem četl některé ty pravicové komentáře, které říkaly – no jo, oni to zas odhlasujou s těma komunistama... No jo, tak s někým to odhlasovat musíme. A není úplně fér tady sedět, pronášet silná slova o tom, že nouzový stav nikdy, ale tiše doufat, že to ti komunisté odhlasují, protože jinak by to byl průšvih.

Děkuju vám za pozornost. (Potlesk z levé a střední části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem pan ministr zdravotnictví Blatný. Mám tady faktickou poznámku paní poslankyně Hytňové, ale tu odmažu, protože znova upozorňuji, že podle § 109 písm. m) se faktické poznámky při tomto projednání neužijí. Takže pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Děkuji moc, pane předsedající. Dámy a pánové, já nechci zdržovat, jenom chci reagovat, protože si vážím vašich dotazů.

Obecně. Studenty povolává kraj, a tudíž je to i kraj, kdo jim musí za tu práci zaplatit. Studenti, kteří mají smlouvy s nemocnicemi, dostanou zapláceno od nemocnic, což je v případě, že je jejich zřizovatelem stát, tak od Ministerstva zdravotnictví, když je to někdo jiný, tak někdo jiný.

Pan poslanec Klaus zde volal po velkých datech. Prosím vás, ta velká data zatím prostě nejsou. Nejsou nikde na světě, protože je to poprvé a protože je to věc, která se vyvíjí velmi rychle. Já jsem lékař, vysokoškolský pedagog. Já bych byl první, kdo by si přál, abychom měli randomizovanou kontrolovanou studii na to, jak postupovat při covidu, naprosto striktně jsem se jí mohl držet. Všichni, kdo se zabýváte klinickými studii a podobnými věcmi, víte, že připravit takovou studii trvá několik let, potom se nějakou dobu provádí a potom se klidně několik let hodnotí. Takže jestliže máme čas čekat pět let, můžeme mít klidně i randomizovanou studii. Někdy ji určitě mít budeme a zpětně potom zhodnotíme, jestli jsme postupovali správně, nebo ne. Ale teď tato data nemáme a volat po nich není zodpovědné, protože prostě nejsou k dispozici.

Pokud se týká toho, co bude za 30 dní. Abych vám řekl, co bude za 30 dní, já vám to prostě neřeknu, protože to nevím. A dopředu vám říkám, že to opravdu nevím, stejně jako jsme před 30 dny nevěděli, co bude dnes. Takže se snažíme postupovat tak nejlépe, jak to umíme, tak nejlépe, jak nám to dovolují informace, které máme, a nejsme schopni 30 dní dopředu predikovat. Jsme schopni predikovat velmi obecně, to děláme, naše modely se do

toho, jak se stav vyvíjí docela, myslím si, dobře trefují, ale já vám nejsem schopen říct, jestli za 30 dní bude, nebo nebude potřeba další nouzový stav. Ze srdce si přeji, aby nebyl. Slíbit vám to nemohu.

Rozdíl mezi obchody jsem komentoval už třikrát, takže to počtvrté dělat nebudu a věřím, že všichni vidí, že postupujeme opravdu systémově. Všichni. A všechny obchody budou otevřené od třetího stupně a v tom případě padne veškerá ta diskriminace. Kdybychom to udělali dřív, tak popíráme to, co chceme, tudíž omezit mobilitu.

Již jsem také komentoval názor pana ministra Havlíčka. A prosím, neříkejme, že se vláda nedohaduje, nebo že se nemůže dohodnout. Pan ministr řekl něco, co média jaksi uvedla v život, ale to rozhodnutí bude na vládě, a já věřím, že se tam dohodneme velice dobře a že vláda v tomto bude jednotná. Nejedná se, prosím vás, o žádný zmatek. Bylo to tady řečeno několikrát. Já naopak si myslím, že se jedná o stav, do kterého se teď vnesl řád, a slovo zmatek mně zde opravdu nepřipadá vůbec adekvátní.

Pokud se týká kostelů, to už jsem komentoval několikrát. Takže je naší snahou v co nejkratší době toto napravit. Byla to chyba, která vypadla, a samozřejmě nikdo nedopustí, aby v kostele mohlo být na koncert více lidí než na bohoslužbu.

A pokud se týká zákazu vycházení, jedná se o omezení, které má za cenu omezení nočního života. To si řekněme prosím zcela jasně, protože noční život, který je spojen s konzumací alkoholu a s jinými zábavami, prostě snižuje u nás všech zábrany. To tak je a toto je cílem omezení vycházení v noci.

A tolikrát citovaný problém, že jsou obchody otevřeny stejně dlouho, jako je zákaz vycházení. Já vám řeknu jinou analogii. Ti z vás, nebo řada z nás chodí do práce třeba na sedmou hodinu. A jestliže jsem zaměstnavatel, jehož zaměstnanci chodí na sedmou hodinu do práce, tak přece nepřikážu všem zaměstnancům, aby si na šest hodin nařídili budík, protože jsou svéprávní a vědí, kdy musí vstát, aby byli v sedm hodin v práci, a stejně tak když v 9 hodin zavírám obchody a v 9 hodin mám nějaké nařízení, tak přece každý z nás je natolik svéprávný, aby věděl, kdy má z toho obchodu odejít, aby byl v 9 hodin doma. To mně připadá jako otázka, kterou vůbec ani nemá cenu rozebírat.

A pokud se týká vakcín, tak není pravda, že nevíme, jak budeme očkovat. Je připravena národní strategie očkování, je oponována a všichni, kteří se k ní mají co vyjádřit, se k ní vyjadří.

A znovu se ještě ohradím proti tomu, že postupujeme nerozumně. Mám na to jiný názor. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011 a ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Budeme pokračovat v rozpravě. Nyní je přihlášen pan poslanec Koten, připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, nouzový stav. To vyhodnocení nouzového stavu, které tady probíhá z úst kolegů, zda ano, či nikoliv. Dostávám denně desítky mailů: ukončete konečně nouzový stav. Co se týká občanů České republiky, tak bohužel jsou zmateni, protože ta jednotlivá opatření, která jsou v průběhu tohoto měsíce zaváděna, tak opravdu z hlediska logiky oni už nevědí, co si o tom mají myslet, protože na jedné straně byly tedy otevřeny velké hypermarkety s potravinami, které samozřejmě vedou i jiný sortiment, a na druhé straně není možné prodávat někde v malém obchůdku nějaký jiný sortiment, protože prostě vláda to zavřela.

Naprosto nejmíc postiženým odvětvím je samozřejmě stravování a stravovací služby. Restaurace jsou zavřeny. Některé si s tím poradily tak, že vydávají obědy přes okénko do nějakých plastových jednorázových obalů. Myslím si, že zelení a Greta musí být zděšeni, protože také množství jednorázových obalů, které se spotřebuje nyní v České republice, tak to se tady před tím nespotřebovalo za desítky let. Na byznys, tedy na catering a restaurace, je napojena samozřejmě obrovská řada firem a dodavatelů, kteří tedy dodávají buď pivo, nebo další potraviny, a v případě, že restaurace nefungují, tak velice brzo budou krachovat i pivovary, protože samozřejmě výtoč, která by byla přes klasické sudy, je téměř nulová.

My tady budeme muset skutečně řešit opravdu spoustu problémů. Budou to insolvence v rodinách, kde nejsou schopni nyní platit již své pohledávky, nejsou schopni platit různé hypotéky, splátky na auta, a už vůbec ne třeba i to běžné živobytí. Spousta opatření, která jsou zavedena, tak jsou zavedena bohužel stylem z jedné české pohádky, kde král pobíhá a říká: odvolávám, co jsem odvolal, a slibuji, co jsem slíbil. Bohužel to rozčarování lidí a ta naštvanost na tato opatření jsou celkem pochopitelné, protože likviduje jim to jejich podnikání, jejich zaměstnání a jejich živobytí. Můžeme tady vymýšlet spoustu covidů, COVID I, COVID II, COVID III, COVID IV, ale musíme si také uvědomit, že všechny tyto kompenzační bonusy jednak nejsou pro úplně všechny, a na druhé straně někdo to bude muset ve finále zaplatit.

Celkem tím, že vlastně bylo znemožněno, aby děti chodily do školy, tím jsme si zadělali také na další problém, protože spousta rodičů musela s dětmi zůstat doma, hlavně u těch menších, a tím pádem my jsme jim prodloužili obrovským způsobem takové ty prázdniny, takovou tu domácí výuku. Dá se říct, že teď tedy, když se otevřely alespoň první, druhé ročníky, tak se aspoň uvolnili tedy ti rodiče, kteří už konečně mohou opět chodit do práce a nejsou na těch 60 procentech, ale pořád to není ještě ono.

A já nevím, jestli Ministerstvo zdravotnictví se zabývalo metodou pana Jiřího Berana, což je známý český imunolog, který používá k léčbě covidu preparát zvaný Isoprinosine, který tedy stimuluje nějakým způsobem imunitu toho daného jedince.

Já jsem tady na jaře, nebo na jaře, spíš na začátku léta a v podstatě i v průběhu září interpeloval pana premiéra ohledně nějakých antivirotik a nějakých podpůrných prostředků, které dokážou nějakým způsobem stimulovat na začátku onemocnění imunitní systém, a to tak, aby ten člověk se nedostal do těžkého stavu, to znamená na JIP, na respirátor a podobně. Říkal jsem, že by bylo velmi dobré, aby Česká republika měla svoji farmaceutickou firmu, která by vyráběla tyto preparáty. To se bohužel nestalo, bylo na to sice poměrně dost času, aby vláda mohla alespoň o něčem rozhodnout, a nyní se právě dostáváme k té situaci, že Isoprinosine jako takový tady nemáme, protože nám ho sem prostě zahraniční dodavatel nebude dodávat. Prostě nám ho nedodává. Takže někteří lékaři z Bulovky sednou do auta – představte si tu bizarní situaci. Aby mohli léčit pacienty, tak jedou do Bratislavy a tam si ho nakoupí, a pak ho tady podávají na Bulovce pacientům. To jsme to tedy dopracovali!

Já tady opravdu vyzývám vládu, aby skutečně zvážila i tyto alternativní metody léčby a aby něco udělala ve farmaceutické bezpečnosti České republiky. Protože pokud jsme závislí na dovozu preparátů ze zahraničí, a zahraniční dodavatel, stejně jako například vakcínu v minulosti na TBC nám nedodá, tak jsme vlastně tak trochu nazí v trní.

Co k tomu ještě dodat? Myslím si, že ta opatření by tedy měla být jednoznačná, aby to lidi pochopili a aby věděli, na co se mají připravit. Protože prvně vláda řekla, že okolo

28. října si vlastně děti prodlouží jenom takový prodloužený víkend a pak že se školy otevrou. Pak se to zase prodloužilo, zase prodloužilo, a právě speciálně právě to odkládání toho, kdy se tu něco otevře, tak to si myslím, že lidem ta nejistota vadí naprosto nejvíc, protože si nemohou naplánovat svůj život, nemohou si naplánovat v podstatě nic, a když jim stát znemožní podnikat, tak teď se v podstatě vezou, když to vezmu na firmu, v takové nějaké sekundární platební neschopnosti.

Takže prosím vládu ještě jednou, aby zvážila všechny možnosti, a to i preventivních opatření. Já jsem nikde nezachytil, že by někdo z Ministerstva zdravotnictví, nebo že by vydali nějaké doporučení, jaké potravinové doplňky nebo vitamíny brát, aby člověk byl odolnější proti infekcím. Takže to bych také uvítal, pokud by osvěta v tomto duchu proběhla.

Ještě jednou děkuji za pozornost a doufám, že vláda nějakým způsobem alespoň některé připomínky vyslyší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní se s přednostním právem přihlásil pan místopředseda Fiala, poté pan poslanec Kaňkovský. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já budu reagovat na vystoupení panů ministrů Hamáčka a Blatného. Mně by asi stačila faktická poznámka, ale respektuji samozřejmě to, že faktické poznámky dnes podle jednacího řádu nejsou.

Já bych panu ministru Hamáčkovi snad jenom řekl, nebo připomenul, když si tady tak trochu stěžuje na to, jak se my na pravé straně tohoto sálu zdráháme podpořit nouzový stav a klademe si různé podmínky a otázky, a že to musí dělat s komunisty, tak bych mu připomenul, že žádná vláda v naší moderní demokratické historii, žádná vláda za posledních 30 let neměla tak vstřícnou opozici, jakou tato vláda na jaře tohoto roku. A můžete se podívat, připomenout si, co jste to už zapomněli, a já myslím, že lidé to nezapomněli, třeba do stenozáznamu, jak jsme podporovali opatření vlády, jak jsme tehdy podporovali žádosti o nouzový stav, jak jsme podpořili všechna zkrácená řízení pro to, aby se lidem rychle dostalo pomoci, aby ta opatření mohla být přijata. Ale myslím, že byste si měli položit otázku spíš místo nějakých lamentací, proč tomu teď tak není. Proč se ptáme vlády, proč klademe podmínky, proč chceme, aby vláda vysvětlovala svoje kroky, aby postupovala podle kritérií a podle plánu.

Dámy a pánové, my nejsme na začátku pandemie, my žijeme s COVID-19 minimálně deset měsíců a je oprávněný požadavek, aby vláda byla na to připravena, aby měla jasná kritéria, aby měla plán, aby měla varianty postupu a aby je dokázala vysvětlit veřejnosti. A nezlobte se na mě, to se neděje. Já velice oceňuji to, že pan ministr Blatný tady celou tu dobu je, diskutuje, kompetentně odpovídá. Ne vždycky tomu tak bylo. Ale, pane ministře, nemohu souhlasit s tím, že to, co dělá vláda je srozumitelné a jasné. Nám poslancům, opozici, vládním poslancům a hlavně veřejnosti není.

Podívejte se teď do zpravodajství o průběhu dnešního dne. Tak vidím velký titulek na jednom z nejčtenějších serverů – K čemu je PES? K čemu je PES? Školy se otvírají podle jiného klíče. A to si myslím, že tady nejde o opozici nebo o to, co si tady jako ve Sněmovně vy řeknete, my řekneme. Tady jde přece o veřejnost. Tady jde o veřejnost, které řada těch opatření není jasných. My už jsme to jednou zažili, byl semafor, řeklo se,

opatření se budou přijímat podle semaforu. A pak najednou semafor byl v celé republice bílý nebo jaký, už si tu barvu nepamatují, a začala se přijímat opatření, aniž by byla nějak zdůvodněna. Protože ten semafor prostě dobře nefungoval. Tak se zrušil semafor, a máme PES. A teď se zase přijímají opatření, která v tom systému, který jste připravili, jakoby nejsou, nebo jsou jinak. Tak co si mají lidé o tom myslet? Jak tomu lidé mají věřit?

Největší problém toho celého je, že, a to vám asi potvrdí každý: každé opatření, které lidé přijímají a dobrovolně dodržují proto, že jim připadá rozumné, že mu věří, je mnohem účinnější, než když to dělají jenom z donucení a jenom prostě násilím respektují nějaké zákazy a příkazy. A my bychom chtěli všichni dosáhnout toho, aby se lidé dobrovolně chovali ukázněně, odpovědně, aby také věřili těm opatřením, která je nezbytné přijímat a z nichž my i mnohé podporujeme. Ale to není tento případ.

A pokud vláda bude postupovat dál tak, jak postupuje, tak tu důvěru lidí nezíská. A jestliže my tady vystupujeme s tím, že PES není úplně dobře napsán, že tam chybí některé věci, že jsou tam věci, které jsou nelogické, že jsou tam věci, které je potřeba upravit, a že jsou tam i stupně, které je potřeba k tomu přidat, tak je to seriózní debata a podle mě by vláda, rozumná vláda opozici naslouchala. Jinak se dočká toho, že nikdo nebude rozumět tomu, na základě čeho vláda postupuje a co vlastně vláda dělá. Jestliže prostě i média přicházejí s titulkem tak k čemu je ten PES, když se jím nikdo neřídí?, tak to je prostě špatný výsledek. Ale není to špatný výsledek opozice, dámy a pánové. Je to špatný výsledek vlády, tak s tím něco dělejte. My jsme s vámi připraveni o tom diskutovat, my jsme připraveni vám ta opatření pomoci vylepšovat, my jsme připraveni přesvědčovat veřejnost o tom, že řada z těch opatření je rozumných, ale nedá se to dělat tímto způsobem. Nemůžete nám pořád šlapat po hlavě, stěžovat si, že my se na něco ptáme nebo něco chceme nebo s něčím nesouhlasíme, ale měli byste s námi vést rozumný dialog.

Děkuji těm členům vlády, kteří ten rozumný dialog vedou, ale očekával bych i od premiéra a dalších, že ho povedou směrem k tomu, abychom si všichni s tou pandemií poradili, abychom skutečně mohli aspoň v některých věcech táhnout za jeden provaz. Vyzýváme k tomu opakovaně. Od vlády jsme se toho nedočkali, ale to není škoda naše, opoziční, to je prostě škoda pro veřejnost, to je prostě nevýhodné pro Českou republiku a tu situaci bychom měli co nejrychleji změnit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Kaňkovský v rozpravě, poté pan poslanec Martínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Hodně toho tady už dneska zaznělo k nouzovému stavu, k tomu, jakým způsobem se Česká republika vypořádává s pandemií COVID-19. Ani mně to nedá, abych ještě nezareagoval na vystoupení pana vicepremiéra Hamáčka. Já samozřejmě chápu jeho pozici, je to šéf resortu Ministerstva vnitra, je to čelný představitel vládní strany, nicméně musím říci, že mě to jeho vystoupení poněkud překvapilo.

My jsme tady na jaře jako opozice – už to tady řekl pan předseda Fiala – s vládou jako opozice velmi spolupracovali, zapojili jsme se do Ústředního krizového štábu, velmi jsme spolupracovali ve výborech i na plénu Sněmovny a snažili jsme se s vládou ve všech rozumných krocích, které mohly zmírnit tehdejší první vlnu pandemie, která byla

mnohem méně závažná než ta druhá, velmi intenzivně spolupracovat. A musím říct, že slova pana vicepremiéra mě v tomhle směru zklamala, protože on se teď odvolává na to, že my tady chceme diskutovat o délce nouzového stavu, a přitom tady kromě některých uskupení nezaznělo, že my nechceme za žádnou cenu nouzový stav podpořit, ale chceme vědět, co bude dál. Protože tak jak to v tuto chvíli vypadá, tak vláda chce prodloužit nouzový stav do 20. prosince tohoto roku. Pan ministr Blatný to tady zdůvodnil a já musím říci, že řadu jeho argumentů považuji za správnou, nicméně nezaznělo tady, co bude dál.

Ten protiepidemiologický systém, který pan ministr Blatný představil a za nějž mu také chci za sebe poděkovat, protože je to první systematický krok v této oblasti, nepočítá s tím, že ani (?) v tom stupni 1 se nouzový stav zruší.

To znamená, nedivte se nám jako politikům, kteří tady nezastupujeme mě jako Víta Kaňkovského nebo mě jako pouze KDU-ČSL, ale nás jako politiků, kteří tady zastupujeme voliče, kteří jsou zmateni a oprávněně se ptají, co bude dál, co bude dál v těch dalších měsících, protože všichni víme, že epidemie COVID-19 neskončí 20. prosince. Pokud se nestane nějaký zázrak – a všichni, kdo děláme medicínu, víme, že ten zázrak se s největší pravděpodobností nestane – tak tady budeme bojovat s pandemií minimálně do jarních měsíců, dubna, května, než se začne očkovat. A to ještě nevíme, jakým způsobem to bude probíhat, kolik bude očkovací látky, jaká bude reakce veřejnosti na očkování. To znamená, my tady nemáme úplně predikci toho, jak to bude vypadat. To znamená, my bychom rádi znali stanovisko vlády, jakým způsobem je připravena pokračovat v těch dalších měsících a zda stále bude spoléhat na nouzový stav, nebo zda skutečně je připravená ta opatření dělat i v rámci změny krizové legislativy. Tolik na úvod.

Tedy slova pana vicepremiéra Hamáčka, mě poněkud mrzí, protože nebyla to například KDU-ČSL, která by chtěla nějak překotně rozvolňovat. My jsme tady nikdy nebyli do lavic a neřikali "pojd'me překotně rozvolňovat". To nebyla naše parketa. Naopak jsme vyzývali vládu k tomu, aby se rozvolňovalo logickými kroky a aby ta opatření byla v korelaci i v těch jednotlivých oblastech, abychom prvně neuvolňovali hobbymarkety a podobně a některé důležité oblasti jsme nechali uzavřené. Tolik na úvod.

Už tady několikrát dneska zaznělo, že primárním úkolem nás všech je ochránit rizikové skupiny obyvatel. S tím všichni určitě souhlasíme a tomu se musíme věnovat i v těch dalších měsících. Ale řekněme si, jakým způsobem to chceme dělat, protože jak už jsem naznačil, dovedete si představit, že čtyři až pět dalších měsíců necháme uzavřena všechna zařízení sociálních služeb bez jakékoliv možnosti návštěv? Skutečně si to dokážeme představit?

Pan ministr Blatný se tady zmínil o necovidové zdravotní péči. To je další velmi krizová oblast, které se musíme věnovat. Všichni chápou, že v době exponenciálního nástupu té druhé vlny pandemie jsme museli v nemocnicích omezit plánovanou péči. To všichni chápou. Ale už na jaře jsme zažili některé dopady odložených subakutních výkonů. A netýká se to jenom léčby, ale v mnohých případech se to týká také odložené diagnostiky.

To znamená, to je můj dotaz na vás, pane ministře, jak budeme v dalších týdnech a měsících, kdy pevně věřím, že dojde k uvolnění těch kapacit v nemocnicích, dál prakticky postupovat. A tady bych chtěl znát konkrétní plán Ministerstva zdravotnictví, jakým způsobem, pokud ta epidemiologická situace bude příznivější, rozvolníme tu

takzvaně necovidovou péči, to znamená péči o další důležité diagnózy, o pacienty s onemocněními onkologickými, nervovými, cévními a dalšími. Jak to máte nachystané, jestli o tom jednáte s kraji, jakým způsobem uvolníme ty kapacity. Protože i podle řady odborníků se jeví, že bychom se měli snažit v těch týdnech, kdy ta vlna bude poněkud na nižší úrovni, v některých nemocnicích provádět tu takzvaně necovidovou péči a jenom některé nemocnice potom centralizovat pro tu covidovou péči. Je potřeba to projednat s kraji, ale rozhodně v jarních měsících by to bylo efektivnější a bezpečnější, protože pokud budeme v těch menších nemocnicích trvale michtat covidové a necovidové pacienty, tak se v té plánované medicíně moc daleko nedostaneme. Takže to je můj dotaz a případně i námět na nějaké další projednání, určitě možná spíše pak na zdravotním výboru.

Byly tady zmíněny některé nelogičnosti, které v tom takzvaném systému PES vidíme, a to není nějaká sžiravá kritika vůči vám, pane ministře. Já chápu, že jste to projednal s odborníky. Já chápu, že na prvu se to nemusí úplně podařit. Ale pokud jste tady zmínil ony zmíněné bohoslužby a pohřby, tak to je velmi citlivá záležitost a bude jenom velmi dobře, když představíte konkrétní opatření, jak to chcete udělat. Já bych tady nabádal k tomu, aby to mělo korelaci s dalšími oblastmi veřejného života, to znamená se sportem, s kulturou, aby si vzájemně ty oblasti také mezi sebou něco nevyčítaly, protože nějaká další řevnivost do společností, si myslím, nepatří a bylo by škoda, kdybychom ji podporovali. To znamená, že jestliže v kulturním sále bude moci ve stupni 2 sedět 500 diváků na koncertě, na divadelním představení, tak podle mého názoru by v té samé době mohlo sedět 500 sedících návštěvníků v podobném prostoru duchovním či jiném. Velmi citlivé je to například u zmíněných pohřbů. Zmiňoval to tady kolega Marian Jurečka. Skutečně zkuste vysvětlit nějaké vícečetné rodině, že se nebudou moci zúčastnit jako celá rodina, případně přátelé, pohřebního aktu. To je pro ty lidi tak neskutečně bolestné, že tomu je potřeba se určitě věnovat.

A potom se ještě zmíním o těch návštěvách ve zdravotnických zařízeních a v zařízeních sociálních služeb. Zase všichni chápeme, že to je velmi citlivá oblast a že tady nelze podlehnout nějakým velkým tlakům. Ale blíží se vánoční svátky a pro řadu seniorů představa, že ani o vánočních svátcích nebudou moci vidět své blízké, je doopravdy nepředstavitelná. To znamená, zkuste promyslet – je na to ještě něco přes měsíc – zda i systémem toho, že ti návštěvníci budou muset mít PCR test, návštěvy v pobytových zařízeních sociálních služeb alespoň v nějaké omezené míře neumožnit, protože jinak to pro ty lidi zvláště seniorního věku bude podle mého názoru naprosto nepředstavitelná bolest.

Takže závěrem mi dovoluje – my oceňujeme jako KDU-ČSL, že vláda přistoupila v posledních dnech a týdnech k systematickým krokům. Velmi bych se přimlouval ještě za dotvoření toho systému PES právě ve smyslu korelace jednotlivých oblastí, to znamená, aby byly stejné podmínky pro malé obchody, velké obchody, aby byly stejné podmínky pro shromažďovací akce typu kulturní, sportovní, bohoslužebné, aby lidé skutečně získali tu určitou ztracenou důvěru ve vládu ve smyslu komunikace vlády s veřejností, aby ta důvěra byla znovu obnovena. Protože vy byste si možná mohli myslet, že jako představitel opozice z toho mám škodolibou radost, ale já z toho vůbec žádnou radost nemám. Pokud mám jenom trochu volného času, tak ho trávím v nemocnici. A ono diskutovat s těmi příbuznými, kterým umírá pacient ať už na covid, nebo necovid v této době, je opravdu velmi těžká disciplína, a je úplně jedno, jestli jsem opoziční poslanec KDU-ČSL, anebo jestli bych byl vládní poslanec kterékoliv jiné strany.

Takže z mé strany za KDU-ČSL je to apel. My jsme připraveni podpořit prodloužení nouzového stavu v tuto chvíli na čtrnáct dní, ale neznamená to, že nejsme ochotni potom dále diskutovat. Jenom si myslíme, že je potřeba vždycky po určitém čase zrevidovat, říci ano, je to ještě potřeba. Ne, není to potřeba. Není to žádný šprajc. Jsme otevření i další spolupráci. A já pevně věřím, že ta spolupráce bude velmi intenzivně probíhat, protože ta situace nás čeká zřejmě ještě několik měsíců. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jako další je v rozpravě přihlášen pan poslanec Martinec, připraví se pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martinec: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, omezení počtu zákazníků na plochu je přijatelné, pouze pokud se za stejných podmínek otevřou i nyní zavřené maloobchody. Lidé se rozmělní a přestanou nakupovat boty v Lidlu. Ukončete diskriminaci českých obchodů a narušení podnikatelského prostředí ve prospěch nadnárodních korporací. To jsem uvedl již v úterý na svém Twitteru a Facebooku a jsem rád, že to nyní zmiňují i další politici.

Máme zde dobu předvánočních nákupů, zásadní období pro všechny české obchodníky. Místo toho, abychom hledali řešení, jak zachránit tyto základy české ekonomiky, tak v televizích běží ukázky, jak lidé jezdí nakupovat do zahraničí. Otevření maloobchodů jistě má svá epidemiologická rizika, na druhou stranu zase jiná rizika snižuje. Například snížení šíření COVID-19 rozmělněním počtu zákazníků v supermarketech, kde se lidé pohybují volně a mohou se klidně všichni shlukovat v jedné části obchodu, případně sníží rizika tvořících se front před obchody.

Jsem schopen uvažovat o prodloužení nouzového stavu o dva týdny, pokud se zachrání český maloobchod v předvánočním období a ukončí jeho diskriminace. Podle informací jedné sítě prodejen oblečení, je standardně v těchto měsících návštěvnost obchodů kolem devatenácti lidí za hodinu. Čím déle se bude otevření odkládat, tím více pak hrozí riziko většího shluknutí nakupujících a nastartování třetí vlny. Proto se mi jeví, že vyřešit diskriminaci českých obchodů je výhodné nejen z epidemiologického hlediska, ale i z ekonomického hlediska, kdy je nutné zachránit českou ekonomiku od jejího kolapsu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A prosím pana poslance Blažka, který je další přihlášený v rozpravě, a poté pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. No, já bych snad začal tím, že když jsem dnes přicházel do Sněmovny, tak jsem byl v podstatě rozhodnut nepodpořit žádné prodloužení nouzového stavu, což by vlastně bohužel pro veřejnost, volně přeloženo, znamenalo, jak se o tom velmi zjednodušeně mluví, že jsme vlastně pro to, aby se okamžitě všechno uvolnilo. A já si myslím, že tohle – to musím pochválit pana ministra Hamáčka, on vždy správně říká, že nouzový stav je pouze právní rámec pro to, aby se něco dalšího vytvářelo. Ale teď to musím doplnit. Ten právní rámec znamená, že pokud se v tomto státě omezují nějaká základní práva a svobody, tak to v normálním režimu dělá parlament, to znamená, trvá to déle a dělají to přímo zástupci lidu a dělají to určitým způsobem. Nouzový stav znamená, že se vládě v podstatě předává absolutní moc na určité časové období. No, a když tak pozoruji poslední dobou vládu, a to je ten důvod,

proč jsem dneska přemýšlel, že pro to nebudu vůbec, pro nějaké prodloužení, tak použiji a trochu změním jeden klasický výrok, který, myslím, řekl lord Acton, a to je – moc korumpuje. Tak já mám v poslední době dojem, že moc ohlupuje. Některá opatření vlády mně prostě připadají, a mám teď na mysli zejména to patnáctimetrové, jako už rozhodnutí někoho, kdo to může přijímat jenom proto, že prostě necítí vůbec žádná omezení.

I ta odborná rozhodnutí se dají vysvětlit nějakým selským rozumem. Proč patnáct, nebo čtrnáct, nebo šestnáct se prostě selským rozumem vysvětlit nedají. A ještě způsobem, kdy a jak jsou vládou předkládána veřejnosti, jak se hned slibuje, že se to možná změní, svědčí o tom, že to vlastně žádné úplně racionální jádro nemá. A já už začínám mít podezření – a neříkám, že to vláda dělá z nějakých zlých důvodů – ale že obyvatelstvo se stává jakýmsi experimentem. Vyzkoušíme si, co všechno je možné a jestli to funguje, nebo nefunguje. O té nemoci covid, a na to nemusím být lékař, tak je zcela zřejmé, že zdaleka nevíme všechno, a možná nevíme skoro nic. Dále je zcela jasné – a tady navážu na pana ministra Hamáčka s těmi jeho válečnými příklady, nebo resp. s tím srovnáním. Ano, občas se říká, že to je válka s covidem. Ovšem tím to přirovnání do značné míry s válkou končí, protože válka je strašná věc, ale má jednu výhodu. On tam někdo vyhraje, někdo prohraje. On mluvil o druhé světové válce, to znamená, byl dobyt Berlín, válka skončila, uzavřela se nějakými dohodami a byl konec.

Když jsem poslouchal pana ministra Hamáčka, tak najednou mluvil o tom, že na Vánoce to ještě bude a v lednu to ještě asi bude. Neboli začínáme se bavit o jakémsi permanentním nouzovém stavu. A my se přece musíme naučit a bavit se o tom jak s vládou, tak s odborníky nejenom z oblasti zdravotnictví, ale to už je širší debata, jak žít dál s covidem. Přece nemůžeme od února, v březnu zase všechno vypnout, protože bude další vlna. Nebo nedej pánbůh se v srpnu díky – a teď obviním i média – mediálnímu šílenství, že už bude zase nějaká jiná choroba, všichni dostanou strach a bude se znovu všechno zavírat. Ale o tom se prostě nebavíme a vláda to v podstatě neřeší.

Já vládě vůbec nevyčítám, že tomu nerozumí, jestli mají být roušky, nemají být roušky. Do toho se prosím vás vůbec nepletu. Ale co chci říct, a to je také srovnání s tou válkou. Stejně jako za války nikde nevznikají vlády generálů, dokonce nevznikly ani v nacistickém Německu, a to byl ultrabrutální stát, tak ani tady, i tady musí být krásné rozlišení, že jsou tedy zdravotní odborníci, a pak je vláda. Vláda má mnohem širší odpovědnost, mnohem širší úkoly. A my se dostáváme do světa, kde všechna odvětví začínají ovládat nějaká zdravotnická kritéria, což je na jedné straně sice vysvětlitelné, ale současně je to nesprávné. Ten stát musí nějakým normálním způsobem fungovat. A já už ty teze o tom "odborníci určili, my to uděláme", ty nepřijímám. Ano, v určité části jistě že ano. Ale vláda je tady od toho, aby přijala širokou odpovědnost a viděla tu věc v mnohem větším horizontu, než jsou čistě zdravotní kritéria.

Já nakonec podpořím ten z mého pohledu kompromisní návrh, který přijal náš klub, to znamená to prodloužení nouzového stavu, to znamená zmocnění vlády k absolutní moci, protože omezena je v tu dobu jenom rozhodováním soudů. Myslím si, že to období stačí už jenom pro to, aby vláda věděla, že není úplně všemocná. Aby věděla, a my si na tady ten čas prostě musíme najít, že se tady musí objevovat už v kratších intervalech a vysvětlovat jednak, co se stalo a co hodlá dál udělat. Ale myslím si, že delší doba je i pro samotnou vládu škodlivá, protože některé nápady, a teď se vracím k tomu citátu, který jsem zmínil, mně už opravdu připadají, že z té absolutní moci vláda trochu hloupne. A budu spravedlivý, možná by hloupila každá vláda. Prosím, neberte to osobně. To teď není osobní. Tam jde o ten rámeček. A myslím si, že je potřeba, aby nějaké ty rámce dané

Sněmovnou, už jenom to, že nám to tady musí říkat, aby prostě dány byly, a možná je to ku prospěchu i vládě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jako další je přihlášen pan poslanec Ferjenčík, připraví se paní poslankyně Aulická. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já za klub Pirátů ještě se přeče jenom za nás naposledy asi vrátím k té věci, kterou my považujeme skutečně za zásadní, a to je ta obrovská nespravedlnost mezi přístupem státu k velkým hypermarketům a k těm malým prodejnám. My prostě nesouhlasíme s tím, že celý maloobchod s výjimkou některých omezení zboží nějakého základního sortimentu, co je skutečně nezbytné, tak s výjimkou toho všichni jsou zavření a teď jsou nuceni pozorovat, jak všechny ty vánoční nákupy a příprava na novou sezonu se děje v těch velkých řetězcích v rámci tzv. doplňkového prodeje k tomu sortimentu potravin. To je tak obrovská nespravedlnost, že není možné ji ignorovat. A my jsme očekávali, že ve chvíli, kdy se razantně zpřísnily podmínky pro prodej v obchodech, a my s tím souhlasíme, že je nějaký limit v počtu zákazníků na metry čtvereční, tak že v takové situaci se zase na druhé straně umožní nakupovat v těch malých krámech, protože přeče i se snažíme rozptýlit ty lidi na co největší plochu, a tím, že všechny ty ostatní krámy jsou zavřené a třeba ta sezona už skutečně postupuje, takže se nedají donekonečna odkládat ty nákupy, tak zase se ti lidé v těch hypermarketech shlukují více.

A skutečně toto je prostě strašně velká nespravedlnost. Pokud vláda tedy říká, že je příliš nebezpečné ty obchody otevřít, tak je tedy ale potřeba alespoň udělat nějaké masivní odškodňovací schéma pro obchody, které teď akorát pozorují, jak jim konkurence přebírá trh.

Ještě druhá věc, co se děje. Jedna věc jsou hypermarkety a druhá věc jsou internetové prodejny. Takže ti, kdo nemají možnost stát se výdejnou nebo nemají takový typ zákazníků, kteří by u nich nakupovali v rámci e-shopu, tak zase ostrouhají, a dochází k obrovské změně celého trhu, obrovský přesun k online nakupování. Upřímně, jestli máte elektro, které vydává zboží, které si někdo objednal přes internet, nebo prodává zboží klidně třeba za pravidel, že musí tedy ten zákazník jenom čekat u pultu, ale může si to tam proboha snad objednat, vždyť to je úplně jedno, jestli si to objednal přes internet, nebo si řekl na pultu, že potřebuje nějakou konkrétní věc, tak je to strašně nelogické v tuto chvíli a strašně nespravedlivé. A za nás to je skutečně věc, kterou je potřeba vyřešit, ať už tedy uvolněním, nebo tím, že ty obchody dostanou nějakou důstojnou kompenzaci, nebo nějakou kombinaci těchto přístupů. Nevolaíme po nějakém... souhlasíme s tím, aby byla přísná omezení, ale přeče není možné, aby to samé zboží velké obchody s větší koncentrací lidí prodávat mohly, a ty nejmenší byly i nadále zavřené.

Z toho důvodu, protože jsme si vědomi toho, že není šťastné, aby nouzový stav skončil neřízeně a řekněme náhle a najednou všechno přestalo platit, protože s drtivou většinou opatření v rámci systému PES souhlasíme, tak navrhujeme prodloužení nouzového stavu do úterý 24. listopadu 2020. Věřím, že to je dostatečně dlouhá doba na to vyřešit tuto zásadní otázku diskriminace českého maloobchodu. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosím o předání návrhu paní zpravodajce, pokud ještě není. Nyní paní poslankyně Aulická, připraví se pan poslanec Skopec. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu už krátká, protože mí předřečníci ať už z mého klubu, nebo i z dalších stran tady vlastně ty dotazy a některé ty věci, které se v terénu, nechci říct nelíbí, ale které možná budeme říkat, že jsou až nerozumné, tak tady řekli. Každopádně já jsem dneska možná i vyrušila tady kolegu z ODS při jeho vystupování, za to se tedy omlouvám, ale snažila jsem se řešit jeden příklad toho trochu nerozumu v té praxi s panem ministrem Plagou, a musím říci, že mi slíbil, že bude vlastně třeba i na tuto situaci reagovat ve svém vystoupení, a to se bohužel nestalo, takže já si dovolím spíš apelovat touto cestou.

My třeba v Mostě máme opatření, kdy při vstupu nebo rozdávání dětí u mateřských školek máme, že tak aby se nám rodiče s dětmi nehromadili v těch malých šatnách, protože samozřejmě asi možná vnímáme, že ty školky nedisponují velkými místnostmi, kde by se teď už vlastně dodržovalo těch 15 m² na jednu osobu, tak se vlastně předávají děti před školkou. To znamená, venku stojí pedagog a rodiče jenom přivádějí dítě a přebírají si je s tím, že další učitelé samozřejmě s dětmi provádějí to převlékání a odvádění do příslušné třídy.

Musím říci, že na základě opatření PES pro oblast školství se ve 4. stupni ale hovoří, že mateřská škola má povolený také vstup doprovázejících osob do prostor šatny. A v tuto chvíli se dostáváme do situace, kdy samozřejmě někteří rodiče vyžadují na základě tohoto opatření vstup do mateřské školy a doprovod svého dítěte, ale zároveň tedy školky říkají, ale my máme takové opatření. A já si myslím, že tyto záležitosti, a pan ministr Plaga mi říkal, no tak budeme apelovat, aby dodržovali rodiče to opatření, které je dáno tou samosprávou, resp. vyhlášenou mateřskými školkami. To je přesně ta věc, kdy si pak říkáme, a co je platné a kdy ti rodiče mají tedy požadovat "svá práva", a kdy už je to za hranicemi, že víceméně kdo má pravdu, co kdo může atd., a já si myslím, že to je opravdu jenom jedna taková část, která se teď nerozumně dívá, tváří v celé té praxi.

To, že jsme tady hovořili o tom, že třeba opravdu ti naši malí poskytovatelé obchodní nemůžou dneska prodávat, to, že bohužel máme spoustu občanů, kteří si nemůžou dovolit ani nějakou kvalitní obuv v nějakých prodejnách a nemůžou ani kupovat přes internet, resp. potřebují, nebo doteď kupovali boty u jiných obchodníků, tam, kde byly podstatně levnější nebo přístupnější ceny, a nyní jsou odkázáni jenom na velké hypermarkety, supermarkety, kde to umožněno je, tak si myslím, že opravdu v současné době je to nastavení špatné, nehledě na to, bylo to tady řečeno, že zisky se odvádějí úplně zcela jinak, a ne do kapsy v rámci České republiky. Takže chtěla jsem říct opravdu tento příklad, nechtěla jsem být dlouhá, a spíše mi přijde, že jsou věci, které bychom měli zohlednit obecně, a říci občanům, jak se vlastně tváří a jaká je vymahatelnost těchto opatření, která jsou podle takzvaného psa. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, a nyní pan poslanec Skopec, připraví se pan poslanec Juránek a po něm se přihlásil k vystoupení pan ministr. Prosím.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji pěkně za slovo. Zaznělo tady toho dneska už řada věcí, řada argumentů. Řeknu pár poznámek.

Nouzový stav na žádost vlády na 30 dnů nepodpořím. Byl jsem připraven nepodpořit žádný den, nicméně se přikloním k nějakému kompromisu, který vzniká. Je to dáno tím, že nevidím v posledních týdnech to, že by vláda využívala nouzový stav pro racionální, adekvátní restriktce a opatření. Ta opatření, která jsou dělána, považuji za příliš radikální. Nelíbí se mi, že vlastně žijeme už desátý měsíc s covidem, a stále přichází vláda s plošnými patřeními, jako by nebylo jasné, že existují různé rizikové skupiny, ke kterým bychom zkrátka měli přistupovat jinak, a ty restriktce by měly odpovídat jejich míře restriktce.

Samozřejmě na začátku pandemie jsem rozuměl tomu, že jsme z toho všichni byli překvapení, vystrašení a že vládě nezbyvalo nic jiného, než plošné restriktce a plošná opatření na občany uvalovat. Ale jestliže žijeme s covidem desátý měsíc, tak už bychom měli pochopit, že pro některé skupiny je tato nemoc, kterou nijak nepodceňuji ani nepřeceňuji, že pro některé skupiny je více riziková, pro některé méně.

Je také iluzorní si myslet, že je možné žít s vypnutou nebo s polovypnutou ekonomikou, aniž by to nemělo dlouhodobé efekty na společnost, na hospodářství, ale i na zdravotní systém. Přece i zdravotní systém závisí na tom, jak se ekonomice daří, nebo nikoli, a nejde v budoucích letech prosperitu společnosti, životní úroveň, ale i možnosti finanční zdravotnictví oddělit od toho, jakým způsobem dneska ekonomika funguje a jak je schopna nebo neschopna generovat daně, které prostřednictvím veřejného rozpočtu i v systému zdravotnictví rozdělujeme.

Mně se zkrátka nezdají adekvátní některá opatření, která nepovažuji za smysluplná a účinná. Je to například ten zákaz vycházení po 21. hodině. Copak si někdo skutečně myslí, že to je restriktce, která nějak dramaticky zlepší situaci v České republice, zvláště ve chvíli, kdy po 21. hodině je všechno zavřené a lidé nemají de facto kam chodit? Vždyť je v tom přece obrovský symbolický aspekt omezení svobody, který Česká republika dlouhodobě nezažila, a připomíná válečný stav. A byť je covid vážnou nemocí, tak já odmítám tu válečnickou rétoriku, která přispěla k tomu, že se v České republice vytvořila hysterie, kdy se mluvilo o mrazácích na ulicích, kdy se mluvilo o stadionech pro mrtvé. Považuji to za hysterické, ale i neodpovědné vůči těm skupinám obyvatel, které jsou zkrátka citlivější.

Nezdá se mi normální, abychom žili ve světě, kde nakupovat můžeme ve velkých supermarketech, zatímco malí obchodníci často nabízející stejné zboží musejí mít již měsíc zavřeno, a to už podruhé v rámci té druhé vlny, kdy i v té první vlně jsme je dramaticky poškodili. Přece není normální, abychom snižovali konkurenceschopnost těchto malých podnikatelů, malých obchodů, malých prodejen a uměle zvyšovali počet zákazníků velkým supermarketům a velkým firmám.

Blíží se Vánoce, myslím si, že lidé se chtějí pomalu vracet do normální situace, musí vidět světélko na konci tunelu, musí se znovu nadechnout, s těmi přicházejícími Vánoce mi to dvakrát více. I těm majitelům obchodů, prodejen, ale i provozovatelům služeb zkrátka před Vánoce musíme dát zelenou, aby alespoň některé ztráty, které zaznamenávají, aby v rámci Vánoc, kdy jsou samozřejmě vrcholné tržby, tak abychom jim vrátili alespoň něco z těch posledních týdnů, kdy museli být zavřeni. Takže já bych prosil o to, aby okamžitě, nebo velkou rychlostí, byly všechny malé prodejny, všichni malí živnostníci, znovu otevřeny, byť rozumím tomu, že musí nebo budou muset

dodržovat některá hygienická nebo režimová opatření. Tomu dobře rozumím, ale nevidím jediný důvod, proč mají lidé chodit pouze do supermarketů, stát tam dlouhé fronty, které zajistila vláda dalším nesmyslným rozhodnutím, kdy reguluje počet zákazníků, resp. jednoho zákazníka na 15 metrů čtverečních. Proč to není 14, 12, 10? Mohli bychom vést takto diskusi.

Za šílenost považuji i to, kam se hysterie dostala ve smyslu doporučení pro například pohřební služby, které musejí pohřbívat ve dvou pytlích nikoliv oblečené nebožtíčky; pohřby pouze s 15 účastníky. Skoro se mi to zdá, jako kdyby někteří extremističtí epidemiologové chtěli pomalu začít pořádat pohřby jenom on-line.

Takže prosím, vezměme rozum do hrsti! Určitě není čas na to, abychom tu nemoc jakkoli podceňovali, ale ani není důvod ji nadále přeceňovat a šířit hysterii a strašit lidi a realizovat stále stejné plošné restriktce, které se ukazují, že nemůžou trvat věčně. Jsem přesvědčen, že covid z České republiky nezmizí, že i poté, co tato vlna odejde, se může stát, že přijdou vlny další. A já si nedovedu představit, že v každém takovém okamžiku budeme uzavírat ekonomiku, budeme uzavírat školy, budeme žít izolovaní. Je to obrovský zásah do společenských vztahů, je to obrovský zásah do vzdělání celé jedné generace dětí. Je to obrovský zásah do rodinných vztahů, které i v tomto smyslu, když jsou lidé nuceni být izolováni, dostávají rovněž ránu. Což není dobré ani pro společnost jako celek.

Protože jsem přesvědčen, že vláda aplikuje drakonická a neadekvátní opatření a restriktce, tak nejsem ochoten hlasovat pro prodloužení stavu o 30 dní a prosím vládu, aby vzala rozum do hrsti a začala to opatření aplikovat nikoliv plošně, ale skutečně smysluplně podle toho, jak rizikové skupiny se týkají, a aby skutečně začala rozvolňovat a dala lidem světélko na konci tunelu, aby se mohli nadechnout a obchodníci mohli umazat alespoň část té ztráty během nadcházejícího předvánočního období. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Juránek. Prosím.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, vážená – a teď nevím přesně, jak to správně nazvat – téměř vylosovaná zpravodajko, a paní ministryně, ať na vás taky nezapomenu, a kolegyně a kolegové. Já jsem nepřišel na první místě kritizovat, já bych velmi rád vnesl do této debaty určité pozitivum.

Za prvé chci panu ministrovi poděkovat, že mně umožnil říkat vůči té nemoci covid systémově nikoli, že z ní mám strach, ale že z ní mám respekt. Já za to slovo respekt moc děkuji, protože si myslím, že bychom se té nemoci neměli bát, ale měli bychom vůči ní mít respekt. A pan ministr mi právě i svým příchodem i tím, že toto slovo použil, umožňuje, abych teď mluvil o tom, že chci, abychom měli k téhle nemoci respekt a abychom ji zařadili do systému. Protože já teď budu mluvit, my jsme v rámci KDU-ČSL podpořili minulý stav a teď zase jsme připraveni v nějaké míře ho podpořit také. A já chci potom konkrétně říct námět, jak by tato věc mohla fungovat systémově.

Ten důvod, proč o tom chci mluvit, je, že se chci se všemi podělit o zkušenosti z kraje, a to z doby, kdy ty kraje začínaly. Není to jenom má zkušenost, je to zkušenost těch třinácti, vlastně i s primátorem hlavního města Prahy čtrnácti lidí, kteří se najednou

v roce 2000 ocitli v situaci, že začali řešit krizové problémy v krajích, které před nimi nikdo neřešil. A ony přicházely jeden za druhým. To nejsou jenom povodně, které přišly, to je vůbec, jak jsme měli řešit ekologické havárie, jak jsme měli řešit velké dopravní nehody a jak jsme měli řešit sesuvy a další záležitosti. A my jsme se to učili.

Proto bych řekl, že ten první sbor v prvních čtyřech letech kraje od roku 2000 do roku 2004 byl ve skutečnosti takovou dílnou, která řešila všechno, co přišlo. Mimořádně, byly to i věci zdravotního charakteru. A bylo to učení se, kdo s kým může spolupracovat a jak to může dávat dohromady. A my jsme spoustu věcí vyřešili na úrovni toho kraje, ale ukázalo se, a nejenom u povodní, ale i u řady jiných, že jsme je museli řešit v širším kontextu. A v okamžiku, tady bych řekl, že tady platilo, jakmile už se to týkalo dvou krajů, tak už jsme k tomu potřebovali na prvním místě ministra vnitra, ale týkalo se to třeba i veterininy, týkalo se to i hygieny. To znamená, my jsme to postupně museli osahat a museli jsme se pokusit tyto věci řešit. Řeknu na rovinu, nevěděli jsme mnohdy jak a věci jsme zkoušeli. Zcela určitě v té době nefungovaly internetové sítě tak, jak fungují teď, a zcela určitě kdyby fungovaly, tak by mnohá naše opatření v jednotlivých krajích byla velmi zkritizována.

Shodou okolností společně s Ústeckým krajem má Jihomoravský kraj takovou nevýhodu, protože tam např. odtéká voda z území České republiky a to způsobuje mnoho takových událostí, tak se mně těchto událostí za osm let stalo 72. Je to obrovské číslo. A bylo také dáno tím, že některé věci nebyly řešeny systémově, to znamená, že teď už zdaleka nemusí žádný hejtman počítat s tím, že by provedl tolik opatření za osm let, když tam bude, když vezmete polovinu, tak že by jich 36 dělal za čtyři roky. A tady chci říct, že postupně vznikaly a předáváním zkušeností o něco rychleji systémově vznikaly, vlastně jak reagovat na krizový zákon. Protože my jsme se odpíchávali od krizového zákona, pro nás to byla čítanka, my jsme se to museli naučit. Musíme znát, já jsem si dovolil potom poznat všechny změny, které tam byly zapracovány. A protože to byl můj život, tak ho teď chci předat.

Chci říct všem, že zcela logicky, zcela logicky, když přijde nový problém, a tento problém je nový a je nový na celém světě, tak zcela jednoznačně musí přijít i opatření, která se vezmou odhadem v tu chvíli na základě momentálních poznatků, a teprve budoucnost ukáže, jestli tato opatření byla správná. To znamená, tady bych to chtěl vrátit do té podoby, že v okamžiku, kdy řešíme problém, který před námi nebyl řešen, tak musíme hledat nové cesty a nevíme, jestli jsou správné.

A já tady chci zdůraznit, že jedna věc se nám povedla hned na začátku, a to z mnoha důvodů. A já to uvedu do kontextu té dnešní doby. Tam se totiž povedlo, že – nevím, kdo na to přišel, ale zasloužil by za to Nobelovu cenu podle mě – že jsme začali šít roušky. To tehdy i Mezinárodní zdravotnická organizace říkala, to nemá cenu, to neexistuje. Dneska už máme čísla, já za ta čísla děkuji, a ta čísla říkají, že v celém světě se to naučili od nás. A já řeknu, v čem vidím velkou výhodu těch roušek. My jsme přišli na nějaký nápad, kterého se lidé ujali, protože přišlo něco cizího, my jsme nevěděli, měli jsme strach, ještě to nebyl ten respekt. Byl to ten strach z neznáma, z toho, že na nás něco působí a my nevíme jak a nevíme ještě ani, jak to dopadne. A my jsme najednou měli zbraň. Rozumíte, my jsme byli s holýma rukama. My jsme vůbec nevěděli, co máme dělat. Ale někdo řekl, když si nasadíte roušku, tak to pomůže. A ono to na prvním místě pomohlo psychicky. To byla první věc. A druhá věc, v tu dobu si také na základě tohoto nařízení a toho, že to lidé vzali aktivně, většina lidí, ne ten počet, který je teď v tuto chvíli, většina lidí prostě řekla, jo, je to ta zbraň, a někteří to tolerovali a samozřejmě už od začátku byli

někteří, kteří proti tomu reptali. Ale byla to zbraň, byla to obrana, byla to šance. Takhle ale jsou vlastně všechna ta opatření postupně poznávána jako správná, nebo méně správná, mají nějakou chybu. A já se na tohle zaměřit nechci. Já chci poděkovat za toho "psa". Já to zlidšřuji. Já nechci říkat, co to znamená, ale ten PES ve mně vzbuzuje takovou tu domácí důvěru. Já jsem lesák, psa jsem měl a jsem velice rád, že můžu říct, to je prostě přítel. To je prostě něco, co by nám mělo pomoci při všech těch problémech, které teď jsou před námi. A je samozřejmě popsán nějakým způsobem, byla tady řada připomínek, a já k těm vnitřním věcem nemám připomínku žádnou, protože tady zazněly a pan ministr už tady jasně naznačil, že některé věci bude akceptovat, a já pevně věřím, že je akceptovat bude.

Nicméně v systému tam chybí jedna zásadní věc a já o ní chci mluvit. V tom systému chybí přechod z nouzového stavu mimo ten nouzový stav. V tom je problém tohoto systému. Já vůbec neříkám, jestli to má být, jestli máme zachovat těch pět stupňů a má to vzniknout třeba ve třetím nebo ve čtvrtém stavu, ale je zapotřebí ten systém o toto doplnit. Nevím, jestli to bude třeba dalšími stupni, to já nechci radit, protože tam je mnoho variant. Ale systémově chci, abychom skutečně teď – a to je má prosba, to není žádná výtka, nic – jenom abychom věděli, že za určitých okolností ten nouzový stav končí. V okamžiku, kdy to budeme vědět systémově, tak to budeme vědět už jednou provždy. My to upřesníme. Budeme upřesňovat ten čas, ale fakticky to potom znamená, že když bych teď řekl, že třeba nastupuje ve třetím stupni tento nouzový stav, tak my budeme vědět do budoucna, když nebude vůbec nic, budeme začínat z toho, že zrovna jsme ho překonali a už nám tady třeba rok nefunguje a nehroží covid, tak v okamžiku, kdy přijde tento nebo nějaký jiný vir, který bude takto nebezpečný, tak se dostaneme do té situace třetího stupně a vláda bude vědět aha, to je vhodný čas, tady už můžeme zvážit, že vyhlásíme nouzový stav, protože to odpovídá už těm zkušenostem, které teď zkoumáme a chceme je do budoucna jenom upřesňovat. V ten okamžik totiž se dostaneme, když budeme mít tenhle bod v tom systému zařazený, tak se dostaneme do situace, že bude mnohem jasněji.

A teď řeknu, tam totiž jsou různé možnosti v tom nouzovém stavu. Tam je totiž taky možnost, že ten nouzový stav ukončí vláda sama, protože zjistí, že už ten nouzový stav nepotřebuje. A kdyby tady tento bod byl, tak pro mě není žádný problém, žádný problém schválit dneska třicet dní. Protože já bych věděl, že v okamžiku, že bude stačit těch čtrnáct dní, což nikdo neví, jestli bude stačit, nebo nebude stačit, že se dostaneme na nějakou hranici, která by se dala nazvat "už ten nouzový stav nepotřebujeme, už to vyřešíme jinými prostředky", tak v tenhle okamžik se dostaneme do té situace, že můžeme systémově říct ano, my víme, za jakých podmínek ten nouzový stav skončí.

A má to v tom systému do budoucna ještě jednu velkou výhodu. Ta výhoda je v tom, že ve skutečnosti budeme nastavovat nouzový stav skutečně jenom v těch dobách, kdy to bude potřebné. A znovu říkám, tam není teď otázka parlamentu, aby říkal těch třicet dnů z toho důvodu, že tady tenhle bod není.

To znamená, já tady skutečně doporučuji čtrnáct nebo patnáct dnů, já jsem přesně nepostřehl, kolik dnů to bylo, co navrhli Piráti teď naposledy, kolik to bylo dnů. Tam je spíš o to, aby se našlo takové datum, ve kterém systémově zase budeme pokračovat v něčem, co teď se nazvalo nějakou sedmidenní stabilizací, že teprve po sedmi dnech můžeme říct, že se něco změnilo. To znamená, když tady padlo osm dní, tak to je vysloveně málo, to znamená, mělo by to být čtrnáct, patnáct dnů, patrně patnáct dnů, že by byl ten ideální stav, abychom se přesvědčili, co to dělá teď bezprostředně.

A znovu říkám, kdyby tady existoval jasně daný ten bod, ve kterém by bylo řečeno ano, my třeba po třech týdnech zjistíme, že už nám to funguje, tak my už řekneme, teď už můžete. Ale samozřejmě, že tady jsou okolností různých věcí, ale teď říkám, ony vždycky budou nějaké významné dny, víceméně ano, máme Velikonoce, které jsme strávili s covidem, teď jsou Vánoce, které v nějaké míře už s covidem patrně také strávíme, ale to je možné zohlednit a nemusíme mít úplně všechno napsáno. A znovu říkám ještě jednu věc, nemůžeme kvůli operativě si myslet, že uděláme stoprocentní výčet toho, co se má anebo musí dělat, ale aby tam byl jasně daný bod, který nám umožní, abychom řekli: končí nouzový stav.

To znamená, já to dávám skutečně jako podnět panu ministroví, a řekl bych, kdyby tady byl kolega Hamáček, tak bych to řekl i kolegovi Hamáčkoví a řekl bych to i předsedovi vlády. A dávám to jako námět, který by nás mohl spojit, protože bychom mohli na téhle věci dojít k určité shodě. A dopracování v tomto duchu je z mého pohledu důležitější než dopracovat jednotlivosti, které se dají pochopit, a nějaké nesrovnalosti, ke kterým tam došlo. Pevně věřím, že pan ministr nebo jeho tým navrhne k úpravě.

Takže já se ještě jenom k jedné věci vrátím. Budeme-li mít takto jasný bod, budeme srozumitelnější vůči lidem. A já tu srozumitelnost беру za nás za všechny, protože teď, v tuto chvíli, o tom nouzovém stavu rozhodujeme většinou téhle Poslanecké sněmovny a já to беру bez ohledu na to, jestli projde ten, nebo jiný pozměňovací návrh, tak to беру, že to je naše rozhodnutí. A já jenom prosím, abychom tu diskusi tady brali, že měla být podnětná na prvním místě, a já k tomu chci, k tomu podnětnému, přispět, a že by měla být podnětná v tom, abychom společně postupovali, a teď řeknu systémovým způsobem, který bude lidem srozumitelný, a najde se víc lidí, kteří potom budou ochotni na základě respektu k tomu covidu přehodnotit svůj systém a třeba i kvůli druhým lidem začít nosit roušku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan ministr požádal o vystoupení s přednostním právem k reakci na předchozí vystoupení, takže teď je ten prostor.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Pane předsedající, dámy a pánové, krátce.

Pokud se týká pana profesora Berana, jeho zkušenosti si cením. Pokud se týká Isoprinosinu, tam je situace poměrně složitá, není jednoznačná, dokonce některé studie uvádějí, že lidé, kteří mají imunosupresi, mají nižší projevy onemocnění covid, a naopak imunopotenciace může vést ke zhoršení tohoto stavu. Takže tam rozhodně imunologové nemají jednotný názor. Jediné, co se dá určitě doporučit, je vitamín D, ten jaksí neuškodí, ale není ani zázrakem. V naší hypovitaminózní populaci může ale pomoci.

Byl zde zmíněn titulěk v nejčtenějším internetovém portále "Na co je Blatného PES?". Ten titulěk, když si ho rozklikneme, tak tam také najdeme, že to, že došlo k určité změně, není na žádost nebo doporučení vlády, ale na žádost organizace, která sdružuje ředitele škol, kteří se prostě vyjádřili v tom smyslu, že nejsou schopni to v daném čase zrealizovat, a proto jsme se jaksí snažili provádět nařízení tak, aby byla realizovatelná.

Tabulka, předpoklad je, a je to tak od začátku, by měla platit zhruba do konce roku, mezitím získáme dostatek informací k tomu, abychom ji mohli inovovat, popřípadě upravit po dohodě s vámi všemi.

Co bude dál? Opakovaná otázka. Opravdu to bude záležet na aktuální situaci, která se bude vyvíjet.

Pokud se týká rozvolňování ve smyslu elektivní péče, tak na přelomu tohoto a příštího týdne půjde informace vedením nemocnic, že se ruší doporučení nebo zákaz ministerstva, aby se prováděla elektivní péče. Je to komunikováno v současné době s krajskými koordinátory, zodpovídá za to pan profesor Černý jako můj náměstek, a bude to ponecháno na jednotlivých nemocnicích, které samy vědí, jak si to mohou dovolit, a v jednotlivých krajích to bude pravděpodobně probíhat jinak, protože zátěž nemocnic je různá.

K bohoslužbám už jsem se vyjadřoval.

Návštěvy seniorů jsou možné od kategorie č. 3 a v případě, že by, nedej bože, do Vánoc tato kategorie nebyla, tak se připravuje materiál hlavního hygienika, který by za přísných bezpečnostních nebo hygienických opatření mohl tyto návštěvy umožnit. Jednou z variant je právě už zmiňované testování. Věřím, že ale toto opatření nebude potřeba přijímat.

Zpřísnění třeba stran obchodů a tak dále. Uvědomme si, že vede k deliberaci i ostatních odvětví. Uvědomme si prosím, že nemáme co do činění pouze s obchodem. Jsou zde restaurace, školy, kultura a ostatní. Takže tím, že nějakým způsobem omezujeme obchod, se snažíme vyjít vstříc i všem ostatním a dostat všechno do rovnováhy. Já rozumím těm připomínkám, nijak je nezpochybňuji, jenom se je snažím vysvětlit.

Rizikové skupiny. Ano, budou zohledněny v testovací strategii, která se nyní dokončuje.

O pohřebních službách jsem mluvil. Naprosto souhlasím s tím, že koronavirus je jenom jedním z virových onemocnění, bude zde s námi navždy a musíme se s ním naučit žít a musíme do budoucna zajistit, abychom k němu přistupovali stejně jako k ostatním.

O aktualizaci tabulky jsem už mluvil. Jen pro vaši informaci, když vznikala, tak původním záměrem bylo, aby právě ve stupni 1 a 2 nebylo potřeba mít nouzový stav. Nakonec s ohledem na náš právní řád a na omezení, která tam byla nastavena, jsme překročili ke změně, že vlastně je vhodné mít nouzový stav i v úrovni 1 a 2, ale jak jsem už řekl předtím, toto je věc, která je k další diskusi podle toho, jak se bude situace vyvíjet. A jistě například kdyby mezitím byla v nouzovém režimu přijata jiná zákonná úprava, která bude umožňovat omezení pohybu a podnikání jinak než nouzovým stavem, potom se o tom určitě dá hovořit. Zatím taková úprava není. A současný stav je ovlivněn i tím, a to jsou ta omezení, že předvánoční nákupy jsou prostě výjimečné, nikdy se nenakupuje tolik jako před Vánoci a to samozřejmě ovlivňuje i rizikovost kontaktů, a tím pádem šíření nemoci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní budeme pokračovat v rozpravě, do které je přihlášena paní poslankyně Valachová a poté pan poslanec Munzar.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, opravdu se neděste, že bych chtěla prodlužovat debatu, teď samozřejmě mluvím zejména ke koaličním řadám, protože je naším záměrem naopak projednat sice důkladně toto

téma, ale pokračovat v dalších, neměně důležitých bodech dnešního dne, nicméně po poradě i s panem ministrem zdravotnictví jsem se rozhodla, že tady určitou věc přednesu.

Já jsem mluvila o tom, že řešíme, koaliční a opoziční poslanci ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví a školství, otázku pracovní povinnosti studentů, a to jak středních škol, tak vysokých škol. Záměr je jasný, tato pracovní povinnost by měla být už ukončována a naše studentky a studenti se mají mít možnost věnovat především vzdělávání.

Bohužel jen co tedy bylo vyhlášeno znovuotevření maturitních ročníků a závěrečných ročníků středních škol, tak jsem obdržela tento e-mail: Proběhla tisková konference pana ministra Plagy, pana Blatného, píše maminka, takže maturanti se mají vrátit 25. listopadu do škol. Dcera, která má již zmiňovanou nařízenou pracovní povinnost v nemocnici, mi volala a řekla, že prý u nich to bude tak, že kdo má směnu v nemocnici, půjde na směnu, kdo má volno, půjde do školy. Tohle se přece nedá zvládnout dlouhodobě, jeden den dvanáctihodinová směna v nemocnici, druhý den do školy. Ty děti mají průměrně čtyři dvanáctky do týdne v nemocnici. Bohužel zase ani slovo, tedy ze strany ministrů, jak to bude s těmito maturanty, co mají nařízenou pracovní povinnost. Prosim, můžete se na to zeptat, ať víme, co se studenty bude?

Neříkám to tady proto, že bychom měli šířit paniku, ale naopak, že opravdu tuto situaci řešíme a pan ministr zdravotnictví mě ubezpečil, že on sám i vláda na to budou reagovat tak, aby to bylo zcela jasné a upravené v těch principech, co jsem řekla, od středy 25. listopadu. Pokládala jsem za nutné to říct, protože o tom je i ten dnešní bod, že nasloucháme lidem, jaké mají starosti, co potřebují řešit, a dokážeme na to reagovat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Munzar, připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne, pane ministře. Dnešní rozhodování o nouzovém stavu je opravdu složitým rozhodováním, protože samozřejmě nikdo nechce, aby počet nakažených začal opět vzrůstat a zvyšoval se. Ale jednotlivý poslanec nemá mnoho možností, jak dát vládě najevo, že mnohé kroky vlády považuje za nelogické a nesmyslné. Jednou z možností, jak to dát najevo a jak dát najevo své výhrady, je nesouhlasit se žádostí vlády o prodloužení nouzového stavu o třicet dnů. Já když jsem ráno přicházel do Sněmovny, tak s některými opatřeními nesouhlasím tak zásadně a nechci je svým hlasem legitimizovat, že jsem byl přesvědčen o tom, že dnes nebudu hlasovat pro jakékoliv prodloužení nouzového stavu. Nakonec po dohodě našeho poslaneckého klubu i s ohledem na zdravotnický systém budu podporovat náš společný návrh.

K opatřením a zejména novému plánu PES mám mnoho výhrad. Na jednu stranu je dobře, že vláda po nekonečné každodenní improvizaci přišla konečně s nějakým plánem. Ovšem podle tohoto plánu to vypadá tak, že budeme mít nouzový stav ještě opravdu mnoho měsíců. Tento plán například omezuje otevírací dobu restaurací i při mizivém výskytu viru. Já si myslím, že nám všem je jasné, že je nereálné, že tady budeme mít do budoucna ten nulový výskyt. A zároveň tento plán, řekněme, konzervuje jak dřívější

nelogická rozhodnutí vlády a ta jsou v mnohých případech likvidační pro mnoho provozoven a berou živobytí živnostníkům, firmám a jejich zaměstnancům.

Čím déle budou některá tato opatření trvat, tím více lidí přestane situaci ekonomicky zvládat. To si musíme přiznat. A kompenzační opatření to nezachrání, protože ta jsou nedostatečná. Ekonomika si ale nemůže dovolit obětovat živnostníky, podnikatele a jejich zaměstnance, a to zejména do budoucna. Naše ekonomika je bude potřebovat pro svůj budoucí restart. Vláda z mého pohledu trochu zapomněla, že by u všech svých rozhodování měla vážit nejenom zdravotnické hledisko, ale také hledisko společenské a ekonomické, a to skutečně proto, že se rozhoduje o živobytí mnoha lidí.

Na opatřeních, a bylo to tady už několikrát zmíněno, jsou bití ti, kteří provozují například malé a střední obchody. Těžší z toho velké supermarkety, které prodávají nejen potraviny, ale i další sortiment, a to jim dává neuvěřitelnou konkurenční výhodu před těmi malými. Co udělá dnes člověk, který chce koupit dětem školní potřeby a nemůže jít do papírnictví? Půjde do supermarketu. Co udělá, když potřebuje dětem například koupit nové oblečení nebo boty? Půjde do supermarketu. Nyní jsme v předvánočním období, které pro obchody znamená jeden z vrcholů sezóny. Pokud budou otevřeny jen supermarkety, tak z toho budou těžit jen tyto řetězce, ale o to větší budou ztráty u malých obchodů. A obávám se, že těmi opatřeními naše občany spíš naháníte do těchto supermarketů, a se zákazem prodeje v neděli je tam všechny ještě více kumulujete a novým, nijak nezduodněným pravidlem jeden zákazník na 15 m² je ještě naháníte do front.

Rozuměl bych tomu, pane ministře, že by podobné režimové opatření, tedy omezení zákazníků na plochu, pokud by zároveň přišlo s tím, že by se otevřely právě ty dnes zavřené malé obchody, tak bych tomu skutečně rozuměl, že by se to zavádělo právě proto, aby se mohly otevřít. Vy jste ale neotevřeli. Jen jste zavedli další restrikcii! A tím, že jste je neotevřeli, házíte přes palubu živobytí jejich majitelů a zaměstnanců. Já nevolám po úplném otevření bez nějakých pravidel, bez nějakých režimových opatření. Ale právě proto přece musíme hledat režimová opatření, ať můžeme nějakým způsobem fungovat, ať může fungovat naše ekonomika.

Na samotném "psovi" je patrné, že se na jeho tvorbě spolupodíleli ti samí lidé, kteří ještě před deseti dny volali po ještě tvrdším lockdownu. Systém PES se totiž snaží zakonzervovat stávající přísná opatření a zákazy co nejdéle, přestože se čísla zlepšují. A samotný tento plán přináší nové nelogičnosti místo toho by vláda z mého pohledu měla přemýšlet, jak co nejlépe fungovat s přítomností viru, protože ten nikam nezmizí. Musíme k němu přistupovat, a vy jste to sám řekl a já jsem použil stejná slova tady už v říjnu, že k němu musíme přistupovat s respektem, chovat se navzájem ohleduplně a zodpovědně, ale nesmíme – nesmíme – se jím nechat totálně ovládnout a paralyzovat do nekonečna naše životy. Protože nemůžeme neustále dokolečka zapínat a vypínat ekonomiku. My nevíme, co přijde na jaře. My nevíme, co přijde za rok. A nemůžeme donekonečna uchovávat tento stav. Musíme najít způsob, jak společnost může fungovat, hledat taková smysluplná řešení, aby nakonec léčba nebyla horší nemocí.

Chtěl bych poprosit vládu, požádat ji, aby skutečně na toto myslela, aby nerozhodovala pouze podle jednoho hlediska, ale myslela na naši ekonomiku, na živobytí lidí a na vzdělání našich dětí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Ferjenčík. Pokud vím, tak pan poslanec Ferjenčík vystupoval již jednou, to znamená, toto je jeho druhé, a tím pádem poslední vystoupení na tomto jednání. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem jenom vysvětlit některé věci, protože se na mě obrátili lidé po tom prvním vystoupení. Chtěl jsem vysvětlit, jak je ten náš návrh zamýšlen. My navrhujeme skutečně prodloužit nouzový stav pouze do úterý 24. listopadu, což dělá prostor na to, aby mohla vláda splnit ty věci, které navrhujeme, především tedy vyřešit diskriminaci maloobchodů, dále publikovat předvídatelná doporučení pro období Vánoc, předložit návrh zákona, který umožní dlouhodobé fungování bez stavu legislativní nouze, a začne zveřejňovat odůvodnění svých opatření, což je ostatně v usnesení, které předložil Jakub Michálek. A v případě, že vláda této naší žádosti vyhoví, tak jsme ochotni přistoupit na čtrnáctidenní periodu prodloužování nouzového stavu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Bendl, který je v tuto chvíli jako poslední přihlášený v rozpravě. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou hezký dobrý den. Ono už tady spousta toho padlo, ale to, s čím tady ještě přicházím, tak to tu nezaznělo.

Tak trochu jsem doufal, jestli s tím nepřijde ministr kultury, který mě teď poslouchá, který, věřím, mě podpoří v návrhu doprovodného usnesení. A to se týká veřejnoprávních médií a týká se Rady Českého rozhlasu a Rady České televize. Přečtu to usnesení a jenom krátce ho okomentuji.

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky –" neboť to je orgán, který výsostně jmenuje členy jednotlivých rad – "vyzývá Radu České televize a Radu Českého rozhlasu, aby v programových plánech vysílání s cílem podpořit české hudebníky a autory zohlednily a prosazovaly zvýšení poměru domácí produkce napříč žánry; žádá o informaci, jaká opatření v této věci udělaly v termínu do 31. 12. 2020."

Je výjimečná situace. Úmyslně se obracím na veřejnoprávní média a ne na soukromá média. Úmyslně je zde řečeno, že jsou to rady, které dohlížejí na veřejnoprávní vysílání. A myslím si, že teď je chvíle, abychom podpořili české autory, české písnič, české muzikanty, české divadelníky. Lidi, kteří dneska trpí, často si hledají jinou práci, protože prostě jejich byznys skončil. A tohle je jedna z forem, jak můžeme pomoci. Nebude to stát nic rozpočet Ministerstva kultury ani státní rozpočet, ale podpoříme tím, tím, že se budou hrát a budou za to samozřejmě ty dividendy z hraní tak pomůžeme i této sféře. Myslím si, že by bylo fěr, abychom to jednotlivým radám takto řekli a pokusili se formou, která snad nebude brána jako politický útok nebo nějaký politický, superpolitický tlak, ale hledat cestu, jak podpořit českou produkci a českou kulturu prostřednictvím veřejnoprávních médií, bychom mohli. A tohle je jedna, kterou nabízím.

Děkuji vám za pozornost a věřím v její podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Tak to byla poslední běžná přihláška v obecné rozpravě. Nicméně mám zde některá přednostní práva. Jako první se mi přihlásil pan poslanec Vácha za klub TOP 09, poté pan poslanec Jurečka, poté pan ministr Blatný

a teď ještě registruji přihlášku paní poslankyně Černochové s přednostním právem, předpokládám. Prosim, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, za TOP 09 už tu vystoupila kolegyně Markéta. Já přicházím pouze s načtením usnesení, které navrhuje poslanecký klub TOP 09. Jelikož není podrobná rozprava, tak jsem se přihlásil na konci rozpravy obecně.

Usnesení Poslanecké sněmovny ze 70. schůze ze dne 19. listopadu 2020:

"Poslanecká sněmovna

I. vyzývá vládu k důslednému plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 1162 ze dne 4. června 2020, usnesení Poslanecké sněmovny č. 1327 ze dne 30. října 2020;

II. konstatuje, že

a) vláda nedostatečně odůvodnila svoji žádost ze dne 16. listopadu 2020 o prodloužení nouzového stavu včetně vyhodnocení dosavadních opatření;

b) vláda nesplnila termín vypracování koncepce strategické komunikace k přijímaným opatřením ke COVID-19 včetně fact-checkingu a práce s šířícími se dezinformacemi o COVID-19 vyplývající z usnesení č. 1257 ze dne 30. září 2020,

c) vláda nesplnila výzvu k urychlené realizaci dotačního programu COVID – Kultura 2 z usnesení č. 1238 ze dne 17. září 2020."

To byla konstatování, pravdivá konstatování, já doufám, že s nimi budete souhlasit. Dále pokračuje usnesení:

III. Žádá vládu, aby

a) do 1. 12. 2020 předložila Poslanecké sněmovně přehled vládních kompenzací včetně informací o průměrné délce vyřízení žádostí a zároveň přijala veškerá potřebná opatření, která by délku administrace co nejvíce zkrátila;

b) došlo k urychlenému spuštění proplácení žádostí COVID – Kultura 2, které se doposud nezačaly vyplácet;

c) revidovala protiepidemický systém České republiky (PES) tak, aby první stupeň nevyžadoval nouzový stav a byl definován jako stav jedna, kdy PES nebude vyžadován vůbec;

d) se důsledněji věnovala komunikaci opatření vyplývajících z protiepidemického systému České republiky (PES);

e) bez zbytečného odkladu zveřejnila harmonogram návratu žáků do škol;

f) předložila jasný očkovací plán pro občany České republiky proti COVID-19, který zohlední rizikové skupiny, dostupnost vakcíny a kapacity očkovačích míst;

g) občanům České republiky bez zbytečného odkladu umožnila registraci na očkování proti COVID-19;

h) aby zveřejnila plán a harmonogram návratu zdravotnických zařízení ke standardnímu režimu péče o všechny pacienty.

IV. Ukládá

a) prostřednictvím vlády ministryni práce a sociálních věcí a ministromi zdravotnictví, aby v termínu do 3. prosince 2020 předložili Poslanecké sněmovně návrh odpuštění

odvodů na zdravotní a sociální pojištění pro osoby samostatně výdělečně činné, kterým podle zákona č. 461/2020 Sb. vzniká nárok na kompenzační bonus;

b) prostřednictvím vlády ministryni práce a sociálních věcí a ministři zdravotnictví, aby v termínu do 3. prosince 2020 předložili Poslanecké sněmovně návrh odpuštění pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného zaměstnavatelem za zaměstnance v pracovním poměru těm zaměstnavatelům, kterým podle zákona č. 461/2020 Sb. vzniká nárok na kompenzační bonus;

c) vládě předložit minimálně den před koncem nouzového stavu zprávu o navrhovaném dalším postupu a vyhodnocení dosavadních opatření.

V. Vyjadřuje poděkování

a) všem zdravotníkům, pracovníkům v sociálních službách, hasičům, policistům, vojákům, hygienikům a dalším, kteří se starají o pacienty s nemocí COVID-19 i jinak přispívají ke zvládnutí epidemie,

b) všem, kteří se podílejí na provozu webu <https://covid.gov.cz/>, který přispívá k informování veřejnosti o aktuálně platných opatřeních.

VI. Ukládá vládě předložit minimálně den před koncem nouzového stavu zprávu o navrhovaném dalším postupu a vyhodnocení dosavadních opatření.

To je usnesení Poslanecké sněmovny, které navrhuje klub TOP 09. Usnesení už jsem předal paní zpravodajce. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. Přeji vám příjemný pěkný podvečer. Další v pořadí s přednostním právem vystoupí pan předseda Jurečka a připraví se pan ministr Blatný.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, abych procedurálně dal zadosť jednacímu řádu, řeknu přesnou textací návrhu usnesení Poslanecké sněmovny, a sice: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu do 4. prosince 2020." To znamená, to, co jsem tady vysvětloval, zdůvodňoval o těch 14 dnů, takže takto přímo konkrétní návrh usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr Blatný a připraví se pan předseda Stanjura.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Pane předsedající, dámy a pánové, velice krátce. Jenom jeden z posledních dotazů, který nebyl odpovězen. Jednalo se opět o otevření všech obchodů. Takže jenom znovu zopakují, že toto bude možné podle stávajícího principu ve stupni číslo 3 a musíme se tam dostat.

Potom jsem vás chtěl také požádat, protože stejnou úctu, jakou chci prokázat vám, musím dnes prokázat i vašim kolegům v Senátu, kam musím za chvíli odejít kvůli zákonu, který tam předkládáme a který jste tam poslali, takže prosím, když v krátké době odejdu, neberte to v žádném případě jako neúctu k vám, ale naopak jako úctu, kterou musím prokázat oběma komorám Parlamentu, a chci tak udělat.

Chci vám velmi poděkovat za dnešní skvělou diskusi, i když ještě nekončí, ale já se pravděpodobně budu muset vzdát. A chci znovu zdůraznit to, co jsem řekl na začátku, že s respektem a pokorou přijmu vaše rozhodnutí, ale přesto přese všechno, anebo možná právě pro to, co jsme si dnes řekli, trvá můj návrh na to, abychom nouzový stav prodloužili o třicet dnů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. S přednostním právem vystoupí pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se pan ministr Zaorálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já navážu na vystoupení pana poslance Vácha a poprosil bych asi paní zpravodajku, aby si to zaznamenala, já jí to pak předám i v písemné podobě. My vlastně, kluby občanských demokratů a křesťanských demokratů Československé strany lidové, souhlasíme s navrženým usnesením, které přednesl pan poslanec Vácha. Jenom chci upozornit, že bod IV. c) je textově stejný jako VI., takže ten třeba bych doporučoval nahradit jiným textem a nechat tu šestku, je to tam dvakrát v tom textu, to se někdy stane, když redigujete poměrně dlouhé usnesení.

Ten náš společný návrh ODS a KDU vlastně rozšiřuje ten návrh usnesení zejména v oblasti III a IV. Já bych považoval za mrhání časem, abych četl i ty společné, nebo ty stejné, tak pokud s tím souhlasíte, ty bych přeskočil. To znamená za I, II je to stejné, za III a) až h) tak, jak přednesl pan poslanec Vácha. A teď vám přečtu, ať je to ve stenozáznamu, další opatření, kdy Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby

i) ihned otevřela malé obchody a provozovny za stejných podmínek, za jakých jsou otevřeny velké při splnění určitých režimových opatření;

j) ihned otevřela služby, opravy a servisy při splnění určitých režimových opatření;

k) ihned zrušila zákaz prodeje v neděli;

l) přehodnotila nesmyslné a kontraproduktivní pravidlo jeden zákazník na 15 metrů čtverečních;

m) umožnila postupný návrat žáků do škol při splnění určitých režimových opatření za podmínky maximální možné ochrany učitelů;

n) – ten se podle mě už opakuje, takže ten nebudu říkat,

o) umožnila bohoslužby a náboženská shromáždění při splnění určitých režimových opatření;

p) otevřela venkovní prostory zoologických zahrad a botanických zahrad při splnění určitých režimových opatření;

q) otevřela muzea a galerie při splnění určitých režimových opatření;

r) zrušila zákaz nočního vycházení;

s) připravila zhodnocení provedených opatření, předpověď dalšího vývoje a realistické epidemiologické modely a

t) vytvořila kalkulaci ekonomických dopadů a škod vzniklých opatřeními uvedenými v systému PES.

A bod IV. – Za písmena a) a b), která máme totožná, by se doplnily odstavce c) a d) v tomto znění:

Poslanecká sněmovna ukládá

c) prostřednictvím vlády ministryni financí, aby v termínu do 3. prosince předložila Poslanecké sněmovně úpravu zákona o kompenzačním bonusu, kterou by rozšířila okruh kompenzací také pro podnikatele a provozy nepřímě zasažené vládními opatřeními v souvislosti s nákazou SARS-CoV-2;

d) prostřednictvím vlády ministryni financí, aby v termínu do 3. prosince předložila Poslanecké sněmovně úpravu zákona o kompenzačním bonusu, která by umožnila souběh čerpání kompenzačního bonusu a programů Antivirus.

Dám to v písemné podobě paní zpravodajce, která má tu smůlu, že se stala zpravodajkou. To jí opravdu nepřeji.

A pan ministr zdravotnictví říká, že nemá volbu, tak má volbu. Vybral si mezi dolní a horní komoru. Pamatujme si, že si vybral horní komoru. (Pobavení v sále.)

Ale nad rámec toho návrhu usnesení bych chtěl okomentovat jeho vyjádření k tomu, že do 21 jsou otevřené obchody a do 21 máte být doma. Já myslím, že sir Humphrey by měl velkou radost a možná bychom mohli natočit nový díl Jistě, pane ministře, v tomto případě zdravotnictví ČR, protože je přece jasné, že když do devíti mám nakupovat a být v devět doma, každému je jasné, že musí odejít z toho obchodu v tolik, abych byl v devět doma. To znamená, všichni, kteří v těch obchodech nebydlí, tak to stejně nemohou využít, ale přesto je to správně. Myslím, že sir Humphrey a všichni, kteří tento geniální seriál napsali, by se mohli učit a tuto epizodu natočit – jak jsme umožnili občanům do 21 nakupovat, a přitom aby zůstali doma! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem vystoupí pan ministr kultury Zaořálek. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaořálek: Ano. Přeji pěkný večer, tedy už skoro, kolegové. Já tedy rychle zareaguji, protože mě trochu zaskočil svým vystoupením pan poslanec Petr Bendl, které mě překvapilo, že je to v této schůzi s tím tématem nouzový stav, ale rád na to zareaguji, aby nebylo pochyb, co si o tom myslím. Protože ten návrh byl jakousi výzvou. Nevím, jestli to má mít také formu usnesení, které se má hlasovat, že se vyzývá Rada České televize a Rada Českého rozhlasu, aby v programových vysíláních byla podpořena česká hudba a autoři a zohledněno zvýšení poměru domácí produkce napříč žánry.

Já tedy asi moc pana poslance nepotěším, ale já si myslím, že tohle není věcí ani rad, aby se tím zabývaly, že to není věc Rady České televize ani Rady Českého rozhlasu, aby ony vstupovaly do programových plánů. Myslím si, že to není věcí Sněmovny, že opravdu Sněmovna by neměla říkat, co má být v programu České televize, kolik tam má být hudby, jaké. Dokonce si myslím, že to není ani věcí vlády, aby dávala úkoly, kolik jaké produkce má být v České televizi nebo v Českém rozhlasu.

Pan poslanec Petr Bendl také trochu pamatuje minulost a určitě si jako já vzpomíná, že jsme žili v dobách, kdy skutečně existovaly kvóty na to, kolik má být české hudby, a anglická hudba nesměla být. Ta byla pravděpodobně velice omezována a mohla zaznít jen občas, takže v té době byly kvóty možná na sovětskou hudbu, která tam musela být, a českou. A to mně připadá, že byly nešťastné doby. Já si pamatuji, že Vlado Mečiar v určité době na Slovensku se pokusil zavádět, tuším – vidím, že tady jsou ještě i jiní

pamětníci, kteří si na to vzpomínají, ale mně tohle nepřipadalo jako šťastný nápad slovenské vlády zavádět kvóty pro slovenskou hudbu. Já si myslím, že pan poslanec Bendl to asi myslí dobře, protože ta snaha pomoci českým tělesům, umělcům, hudebníkům, ta je podle mě legitimní a to já si myslím, že dokážu chápat, že to je dobrý úmysl. Ale já si myslím, že tady bychom se dostali na šikmou plochu, kdybychom šli tímhle směrem.

Já vás chci ujistit, že – to tady není čas ličit – ale že to je to, co by mělo dělat Ministerstvo kultury a co se snažím dělat, podporovat tedy právě tvorbu ať v hudbě, nebo v těch oblastech, o kterých je řeč. Děláme leccos, o čem se můžeme pobavit i důkladně. Já bych vás chtěl upozornit, že v úterý Česká filharmonie na ČT Art měla přenos Mé vlasti v podání šéfdirigenta Byčkova, což si myslím, že byla unikátní věc, a chystá řadu dalších koncertů. A tady my tedy jim pomáháme, aby tohle mohli dělat i v těch podmínkách, kdy nemají vstupné, nemají výnosy ze vstupného. Takže je toho podle mě hodně, co se dá dělat i pro tu českou hudbu, české autory, ale já si nemyslím, že tahle forma je šťastná, a nemyslím si, že by to Sněmovna měla dělat takovými výzvami a takovými doporučeními. Ale říkám, nechei shazovat tu snahu. Žijeme teď v komplikované době a asi je to míněno dobře, ale tohle podle mě není dobrá cesta.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kdybych chtěl použít oblíbená slova svého ctěného kolegy pana ministra, tak bych řekl, tomu fakt nerozumíte. Tak to nebylo. Já bych čekal, že na závěr svého vystoupení řeknete: pan poslanec Bendl to nesměruje správně na ty rady, pojďme to nasměrovat na management a programové ředitele všech televizí a všech rádií. Je to jenom výzva s prosbou, aby zohlednili. To nejsou žádné kvóty na sovětské písničky ani mečiariovské kvóty, které jsou uzákoněny. Je to jedna z mála cest, jeden z malých kroků, který v té těžké době umělcům mohl pomoci. Nic víc, nic méně.

Takže pokud je problém, a já nemám důvod se přít s panem ministrem, že v tom usnesení jsou rady, kterým to nepatří, tak navrhuji, abychom to směřovali k programovým ředitelům všech televizí a rádií, které mají licenci a vysílají v ČR, aby v příštích měsících, pokud nebude normální možnost provozovat kulturu, jak je zvykem, zohlednili produkci českých umělců. To podle mě není, že se někam vlamujeme. Nikomu nic nenařizujeme, je to zdvořilá žádost mimo jiné proto, aby si Sněmovna uvědomila, aby Sněmovna ukázala těm lidem, že si uvědomuje jejich problémy, že se snažíme najít různé cesty pomoci. Nic není geniální nebo samospasitelné. Pokud by to mohlo být chápáno jako nepřiměřený zásah, tak já navrhuji, abychom v tom usnesení vyměnili ty rady za programové ředitele všech televizí a rádií, a oni se s tím nějak vypořádají. Buď to zohlední, nebo nezohlední. Nic špatného bych za tím nehledal a žádnou změnu zákona nebo nějaké kvóty. To si myslím, že je docela vtipné, ale to si opravdu, pane ministře, nerozumíme.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Velmi prosím, kolegové, nepřeme se. Já mám pocit, že to velmi dobře myslí jak pan poslanec Bendl, tak pan ministr Zaorálek, tak pan předseda Stanjura. Snaha je co nejvíc podpořit kulturní potenciál, který prostě v téhle zemi je a který je v tuhle chvíli existenčně ohrožen. A já se strašně bojím, že prostě některé to jeho ohrožení bude likvidační, a je to také proto, že ve vládních opatřeních i v našem vystupování umění, múzické umění, kultura včetně knihkupeckých krámků jako literatura, že hraje roli tzv. volnočasových aktivit. Ale to není volnočasová aktivita, to je bytostná součást našeho života. Kdo to označuje za volnočasovou aktivitu, tak tvrdím, že zůstal zamrzlý v oné bolševické filozofii základna a nadstavba.

Prostě my si musíme být vědomi, že v tuhle chvíli naprosto unikání součást národního bohatství, ať už je to virtuozita múzických umění, ať už je to literatura, je bytostně ohrožena, a že zatímco některé, a teď ať se na mě někteří podnikatelé nezlobí, některé typy podnikání když zaniknou, tak se zase obnoví, tak tady v téhle situaci navazujeme na něco, co jsme zdědili, a pokud nebudeme schopni předat to dál, tak se to prostě neobnoví. A tady šetřit nesmíme. A já tu snahu slyšel ve slovech pana poslance Bendla, pana poslance Stanjury i pana ministra Zaorálka. Moc vás prosím, abychom tu snahu měli společně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vy se hlásíte do rozpravy? (K posl. Bojkovi.) Faktická poznámka není možná. Do rozpravy...? (Procedurální návrh.) Procedurální návrh k čemu? Prosím.

Poslanec Marian Bojko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já už jsem to avizoval ve svém projevu, že my nepodpoříme prodloužení nouzového stavu ani o jeden den, takže já dávám procedurální návrh: "Poslanecká sněmovna zítřejším dnem ruší nouzový stav a s tím spojené restrikce, příkazy a zákazy."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: To není procedurální návrh, to je návrh na usnesení, které budeme normálně hlasovat.

Poslední s přednostním právem, pan místopředseda klubu KSČM Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, když klub KSČM avizoval ve svém vystoupení, tady jsme se zúčastnili rozsáhlé debaty, potřebujeme si trošku srovnat věci, které tady zazněly. Zaznělo tady hodně rozporuplných názorů, které se navzájem vylučují, ale také námětů, které stojí za to zvážit, čili dovolím si vzít pět minut přestávku na jednání klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vyhlašuji přestávku do 17.25.

(Přestávka od 17.20 do 17.25 hodin.)

Máme 17 hodin 25 minut, chybí mi tady paní zpravodajka, bez které se to bude velice špatně celé hlasovat. Každopádně jsme ještě v rozpravě a pan poslanec Ondráček za klub KSČM sdělí jejich názor. Prosím, máte slovo. (Posl. Ondráček mimo mikrofon: Nechceme počkat na zpravodajku?) Počkáme na zpravodajku, asi ano.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Asi by bylo dobré počkat na zpravodajku, aby věděla.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zkusíme počkat na paní zpravodajku, to je pravda... Já nebudu vyhlašovat přestávku. Počkáme minutku...

Paní zpravodajka se řítí do sálu, takže můžeme začít. Prosím, pane poslanče, máte slovo. A prosím o klid v sále, abychom věděli, jaký bude další postup a co budeme dělat.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení ministři, kolegyně a kolegové, jako zástupce klubu KSČM uvádím, že jsme si velmi podrobně vyslechli celou rozpravu se všemi návrhy, které zde proběhly. Děkujeme teď již nepřítomnému panu ministru zdravotnictví, který se snažil v průběhu celého dne odpovídat na většinu dotazů, které zde padly v průběhu té rozpravy, byť některými odpověďmi nás úplně neuspokojil a vnímáme tak, že některé věci zůstávají, nebo některé nelogičnosti jednotlivých zákazů, příkazů a výjimek zůstávají, řekněme, nelogické.

Touto cestou bychom chtěli také poděkovat všem složkám IZS, které se podílejí na této koronakrizi, ale zároveň také občanům České republiky, kteří zatím snášejí všechna opatření, která jsou.

A teď k tomu návrhu, který dáváme. Je to poměrně jednoduchá krátká věta: "Nouzový stav se prodlužuje do 24.00 dne 12. 12. 2020."

Je to sobota, pokud tento návrh bude schválen a mělo by dojít k rozvolnění, tak mají občané přípravu na to přejít do běžného režimu celou neděli a od pondělka může začít běžný život. Pokud vláda usoudí, že je potřeba na základě všech zjištěných věcí k datu před 12. 12. znovu prodloužit stav, můžeme se sejít v pátek jedenáctého, popřípadě ve čtvrtek desátého, je to výborový týden, a můžeme tomu věnovat ten čas. Zatím podle všech indicií, a to, co zmiňoval pan ministr zdravotnictví, je předpoklad, že by v rámci toho "psa", když to tak nazveme, mohl ten bod přejít, nebo ten stav přejít do bodu 3, nebo do stupně 3, na konci listopadu nebo začátkem prosince. Takže vyčkejme toho období, pokud by takhle nastalo, už dojde k postupnému rozvolňování a budeme vidět. Takže ještě opakují jednou: nouzový stav se prodlužuje do 24.00 dne 12. 12. 2020.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nikoho dalšího nevidím přihlášeného do rozpravy, končím rozpravu. Přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích. Já požádám paní zpravodajku, aby nás seznámila s procedurou, protože tady je celá řada návrhů, které budeme muset hlasovat orientačně, a pak je tady celá řada doprovodných usnesení. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi shrnout, co zaznělo, a zároveň navrhnout proceduru.

Zazněl návrh vlády podle článku 6 odst. 2 ústavního zákona o bezpečnosti – prodloužit nouzový stav do 20. prosince 2020.

V obecné rozpravě vystoupili postupně zástupci všech politických stran a poslaneckých klubů. Za vládu reagovali jak předseda vlády, tak první místopředseda vlády, ministři zdravotnictví a školství.

Padly tyto procedurální návrhy, týkající se prodloužení nouzového stavu:

Druhým návrhem, tedy po prvním návrhu, který přednesla Poslanecké sněmovně vláda skrze pana předsedu vlády, byl návrh na prodloužení nouzového stavu, nouzový stav se prodlužuje do 24.00 dne 12. prosince 2020, stran Komunistické strany Čech a Moravy.

Další návrh, který padl v rozpravě, byl návrh na prodloužení nouzového stavu do 4. prosince 2020, stran jednak tedy KDU-ČSL, jednak TOP 09.

Dále padl návrh na prodloužení nouzového stavu do 27. 11. 2020 ze strany Občanské demokratické strany.

Naposledy padl návrh na prodloužení nouzového stavu do 24. listopadu ze strany Pirátské strany.

Naposledy podal procedurální návrh Bojko Marian, který navrhl: Poslanecká sněmovna zítřejším dnem ruší nouzový stav a s tím spojeně restrikce a zákazy.

To jsou tedy všechny procedurální návrhy, které zazněly k prodloužení nouzového stavu, se kterým se na Poslaneckou sněmovnu obrátila vláda.

V rozpravě také zazněly návrhy na doprovodná usnesení, a to ze strany Pirátské strany, TOP 09 a také Petra Bendla.

Z hlediska procedury navrhuji, abychom postupovali tak, jak už jsme si zažili proceduru při minulém prodlužování nouzového stavu, to znamená, aby nejprve Poslanecká sněmovna hlasovala orientačně, pane předsedající, tedy od návrhu vlády, to znamená nejdelší doby prodloužení nouzového stavu o 30 dnů, do 20. prosince, a následně přes návrhy komunistické strany, KDU-ČSL, TOP 09, ODS a Pirátů až tedy k návrhu na zrušení nouzového stavu, jak jsem je přečetla, s tím, že podle toho, jak dopadne toto orientační hlasování, by následně Poslanecká sněmovna hlasovala o tom návrhu na prodloužení nouzového stavu, který získá v orientačním hlasování nejvyšší počet hlasů přítomných poslanců a poslankyň.

Posléze, kdy Poslanecká sněmovna odhlasuje v nějaké verzi prodloužení nouzového stavu, či nikoliv, bychom přistoupili podle výsledku k hlasování o všech třech doprovodných usneseních a s ohledem na jejich povahu doporučuji, pane předsedající, Poslanecké sněmovně, abychom hlasovali po jednotlivých bodech, tedy abychom se vypořádali s celým jejich obsahem. Obávám se, že kdybych to jako zpravodajka nenavrhl, bezpochyby se o to pokusí někdo z kolegů, kteří tato usnesení přednesli.

Tolik můj procedurální návrh. Doufám, že jsem na nic nezapomněla.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobře, děkuji. Takže budeme hlasovat podle § 72 odst. 2 jednacího řádu orientačně o jednotlivých návrzích na prodloužení nouzového stavu a posléze budeme hlasovat jednotlivě po bodech jednotlivé návrhy doprovodných usnesení. Je s tím takto souhlas? Je nějaká námitka proti tomuto postupu? Není, takže já nechám hlasovat orientačně.

Pani zpravodajko, prosím, předneste návrh a já nechám hlasovat.

Poslankyně Kateřina Valachová: Prvním návrhem je návrh vlády na prodloužení nouzového stavu o 30 dnů do 20. prosince 2020.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3, přihlášeno 106 poslanců, pro 48, proti 32.

Poslankyně Kateřina Valachová: Dalším návrh je návrh na prodloužení nouzového stavu do 24.00 dne 12. prosince 2020.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 4, přihlášeno 103, pro 53. Další hlasování?

Poslankyně Kateřina Valachová: Dalším návrhem je návrh na prodloužení nouzového stavu do 4. prosince 2020.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? – Byl jsem správně upozorněn, že u orientačního hlasování pouze pro.

Hlasování pořadové číslo 5, přihlášeno 104, pro 7. Další?

Poslankyně Kateřina Valachová: Pane předsedající, dovolím si požádat o chvíliku strpení z hlediska toho, že probíhá orientační hlasování.

Vážený pane předsedající, kolegové a kolegyně, já jen jako zpravodajka upozorňuji, a ne všichni v Poslanecké sněmovně jsme si to uvědomili, že v případě orientačního hlasování je možné hlasovat pouze ano, nicméně žádná z politických stran nežádá zopakování hlasování, pokračujeme tedy v orientačním hlasování.

Dalším návrhem je prodloužení nouzového stavu do 27. 11. 2020.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro?

Hlasování pořadové číslo 6, přihlášeno 103, pro 14.

Poslankyně Kateřina Valachová: Dalším návrhem je prodloužení nouzového stavu do 24. 11. 2020.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro?

Hlasování pořadové číslo 7, přihlášeno 103 poslanců, pro 28.

Poslankyně Kateřina Valachová: Dalším návrhem a posledním v řadě z hlediska procedurálních návrhů na hlasování je prodloužení nouzového stavu do 24. 11. 2020. Pardon, omlouvám se. Dalším je návrh poslance Bojka Mariana: Poslanecká sněmovna zítřejším dnem ruší nouzový stav a s tím spojené restriktce a zákazy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro?

Hlasování pořadové číslo 8, přihlášeno 103 poslanců, pro 16.

Poslankyně Kateřina Valachová: Tímto jsme, pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dokončili orientační hlasování. V orientačním hlasování nejvyšší počet hlasů přítomných poslanců a poslankyň získal návrh na prodloužení nouzového stavu do 24.00 dne 12. 12. 2020.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil klid v jednacím sále, protože budeme hlasovat o konečném návrhu usnesení.

A je to tady: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu do 24.00 dne 12. 12. 2020." Odhlásím vás všechny. Přihlaste se, prosím.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 9, přihlášeno 103 poslanců, pro 56, proti 42. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Paní zpravodajko, teď ta jednotlivá doprovodná usnesení. (V sále je hlučno.)

Poslankyně Kateřina Valachová: V tuto chvíli se musíme vypořádat se třemi doprovodnými usneseními. První je usnesení...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tady pan poslanec Juránek se hlásí.

Poslanec Stanislav Juránek: Hlasoval jsem proti, a na sjetině mám pro. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, kolegyně, kolegové. Ne úplně vždy se shodneme s panem kolegou poslancem Juránkem, ale mně se stalo úplně to samé. (Pobavení a smích v sále.) Hlasoval jsem proti, a na sjetině mám pro. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Takže máme tady dvě zpochybnění hlasování. Nechám o tom hlasovat, o námitce o zpochybnění hlasování.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro zpochybnění hlasování? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 10, přihlášeno 103 poslanců, pro 102, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Tudíž budeme hlasovat znovu o návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu do 24.00 dne 12. 12. 2020."

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 11, přihlášeno 103 poslanců, pro 54, proti 46. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Prosím, paní zpravodajko, doprovodná usnesení a prosím o klid v jednacím sále, ať víme, o čem hlasujeme. A mně osobě se špatně řídí schůze, když neslyším, co tady říká paní zpravodajka.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, nyní bychom přistoupili k hlasování tří doprovodných usnesení. Navrhují, abychom respektovali to časové pořadí, tak jak byla načtena v obecné rozpravě.

Jako první bychom hlasovali návrh doprovodného usnesení Pirátské strany, následně bychom hlasovali návrh doprovodného usnesení TOP 09 s tím, že následně bych při hlasování upozornila, které body navrhla Občanská demokratická strana. Je to z hlediska návrhu usnesení římská III, body ch) až t). Ty jsou tedy k návrhu Občanské demokratické strany. A následně k bodu římská IV body c) až d).

Jenom upozorňuji na úpravu, která, si myslím, že nebude zpochybněna. V tom původním návrhu doprovodného usnesení TOP 09, kdy by zůstal římská bod VI, to znamená ukládá vládě předložit minimálně den před koncem nouzového stavu zprávu o navrhovaném dalším postupu a vyhodnocení dosavadních opatření, a vypadl by ten bod, který tam byl navíc, zřejmě se jednalo jenom o technickou chybu v bodě c) římská IV. Ano, ze sálu, pane předsedající, reflektuji souhlas s tímto postupem.

Na závěr bychom hlasovali usnesení Petra Bendla, které se týká podpory českých hudebníků a autorů. Přečtu ho potom při hlasování. Jak už jsem uvedla na začátku, byť je to dlouhý maraton, navrhují tedy hlasování po jednotlivých bodech.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Upozorňuji, že v 18.00 nám začíná další schůze, takže před 18. hodinou ukončím hlasování, v jakémkoliv stadiu bude. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo. Pan předseda Stanjura se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Po debatě, kterou jsem vedl s panem ministrem Zaorálkem, s panem kolegou Petrem Bendlem, a i to, co říkal pan předseda Kalousek, tak navrhují, abychom dneska nehlasovali. My to vezmeme na volební výbor a zkusíme najít nějakou formulaci, která by ten společný cíl naplnila, abychom neměli problémy, že na někoho vytváříme nepřipustný tlak. Takže jsem rád, že jsme o tom takhle přes mikrofon mohli hovořit. A zkusíme to projednat až na volebním výboru a pak s tím případně přijít na plénum Poslanecké sněmovny. Takže bychom ten poslední návrh Petra Bendla už nehlasovali dnes. Děkuji. (Mpř. Hanzel: Děkuji.)

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji Zbyňku Stanjurovi. A pane předsedající, mám za to, že tedy tento návrh Petra Bendla, byl stažen procedurálně. Tedy nyní k pirátskému návrhu doprovodného usnesení.

Poslanecká sněmovna pověřuje vládu k provedení následujících opatření do 23. listopadu 2020: a) zajistit ukončení diskriminace českých obchodníků proti velkým nadnárodním řetězcům, nastavit provoz maloobchodních prodejen za dodržování stejných hygienických opatření, aby nedocházelo ke zvýšení koncentrace osob v některých obchodech a koncentrace lidí v několika dnech před Vánoci.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 12, přihlášeno 103 poslanců, pro 56, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: b) publikovat jasná a předvídatelná doporučení pro chování lidí pro období Vánoc, rodinná setkání, návštěvy v domovech seniorů, nákupy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 13, přihlášeno 103 poslanců, pro 44, proti nebyl nikdo. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Kateřina Valachová: c) zpracovat a předložit návrh zákona v legislativní nouzi, který umožní epidemiologická opatření bez nutnosti vyhlášeného nouzového stavu a centrální řízení krajských hygienických stanic.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 14, přihlášeno 103 poslanců, pro 33, proti 7. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Kateřina Valachová: d) spolu s vyhlášenými opatřeními zveřejňovat řádné odůvodnění, které ob stojí u soudu a zohlední datové a jiné podklady, na kterých byla vyhlášená opatření založena.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 15, přihlášeno 103 poslanců, pro 35, proti 1. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní jsme se vypořádali, pane předsedající, s návrhem doprovodného usnesení Pirátské strany, a můžeme přejít k návrhu doprovodného usnesení TOP 09 v bodech rozšířených ze strany Občanské demokratické strany.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, můžeme.

Poslankyně Kateřina Valachová: A KDU-ČSL, slyším z pléna.

Dovolím si, pane předsedající, doufám, že to nebude označeno za skandální, ale i vzhledem k času, a věřím, že kolegové to podpoří, nejprve hlasovat bod V, vyjádření poděkování.

Poslanecká sněmovna vyjadřuje poděkování všem zdravotníkům, pracovníkům v sociálních službách, hasičům, policistům, vojákům, hygienikům a dalším, kteří se starají o pacienty s nemocí COVID-19 i jinak přispívají ke zvládnutí epidemie, všem, kteří se podílejí na provozu webu covid.gov.cz, který přispívá k informování veřejnosti o aktuálně platných opatřeních.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 16, přihlášeno 103 poslanců, pro 102, proti nebyl nikdo, návrh byl přijat. Další návrh prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní již v pořadí daného návrhu doprovodného usnesení.

Poslanecká sněmovna I vyzývá vládu k důslednému plnění usnesení Poslanecké sněmovny číslo 1162 ze dne 4. června 2020, usnesení Poslanecké sněmovny číslo 1327 ze dne 30. října 2020.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 17, přihlášeno 102 poslanců, pro 41, proti nebyl nikdo. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Kateřina Valachová: II. Konstatuje, že a) vláda nedostatečně odůvodnila svoji žádost ze dne 16. listopadu 2020 o prodloužení nouzového stavu včetně vyhodnocení dosavadních opatření.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 18, přihlášeno 102 poslanců, pro 49, proti 6. Návrh byl zamítnut. Další návrh prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: b) vláda nesplnila termín vypracování koncepce strategické komunikace k přijímaným opatřením ke COVID-19 včetně fact-checkingu a práce s šířícími se dezinformacemi o COVID-19 vyplývající u usnesení číslo 1257 ze dne 30. září 2020.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 19, přihlášeno 102 poslanců, pro 35, proti 2. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Kateřina Valachová: c) vláda nesplnila výzvu k urychlené realizaci dotačního programu COVID – Kultura II. z usnesení číslo 1238 ze dne 17. září 2020.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 20, přihlášeno 102 poslanců, pro 48, proti nebyl nikdo. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Kateřina Valachová: III. žádá vládu, aby a) do 1. 12. 2020 předložila Poslanecké sněmovně přehled vládních kompenzací včetně informací o průměrné délce vyřizování žádostí a zároveň přijala veškerá potřebná opatření, která by délku administrace co nejvíce zkrátila.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 21, přihlášeno 103 poslanců, pro 49, proti nebyl nikdo. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Kateřina Valachová: b) došlo k urychlenému spuštění proplácení žádostí COVID – Kultura II, které se doposud nezačaly vyplácet.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 22, přihlášeno 103 poslanců, pro 50, proti nebyl nikdo. Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Kateřina Valachová: c) revidovala protiepidemický systém ČR PES tak, aby první stupeň nevyžadoval nouzový stav a byl definován stav nula, kdy PES nebude vyžadován vůbec.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 23, přihlášeno 103 poslanců, pro 54, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Kateřina Valachová: d) se důsledněji věnovala komunikaci opatření vyplývajících z protiepidemického systému ČR PES.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 24, přihlášeno 103 poslanců, pro 35, proti nebyl nikdo. Návrh byl zamítnut.

Poslankyně Kateřina Valachová: e) bez zbytečného odkladu zveřejnila harmonogram návratu žáků do škol.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 25, přihlášeno 103 poslanců, pro 50, proti nikdo. Návrh byl zamítnut.

Dámy a pánové, já v tuto chvíli přerušuji hlasování. V 18.00 nám začíná další schůze. Přerušuji hlasování, abychom měli pět minut na přípravu schůze, která je svolána na 18.00.

(Schůze přerušena v 17.56 hodin.)

(Schůze pokračovala v 18.45 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 18.45, budeme pokračovat v přerušené 70. schůzi týkající se nouzového stavu. Já vás všechny odhlásím, poprosím vás, abyste se přihlásili v této části znovu.

Schůze byla přerušena těsně před ukončením hlasování. Zbývá nám několik doprovodných usnesení. Já poprosím paní zpravodajku, aby nás provedla zbytkem hlasování. Přivolám kolegy z předsálí. (Zní gong, vyčkává se.)

Tak, paní zpravodajko, právě jsme se stali usnášeníschopnými. (Přítomno podle tabule 67 poslanců a poslankyň.) Já vás poprosím, abyste nám přednesla návrh, o kterém budeme hlasovat.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedo. Budeme tedy pokračovat hlasováním jednotlivých bodů doprovodného usnesení TOP 09, ODS a KDU-ČSL.

III. písmeno f) předložila jasný očkovací plán pro občany České republiky proti COVID-19, který zohlední rizikové skupiny, dostupnost vakcíny a kapacity očkovacích míst.

Předseda PSP Radek Vondráček: Všichni víme, o čem hlasujeme. Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno je 92, pro 31, proti 3. Tento návrh přijat nebyl. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: g) občanům České republiky bez zbytečného odkladu umožnila registraci na očkování proti COVID-19.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 27, přítomno 95, pro 31, proti 4. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: h) aby zveřejnila plán a harmonogram návratu zdravotnických zařízení ke standardnímu režimu péče o všechny pacienty.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 28, přihlášeno 95, pro 32, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní, pane předsedo, následují body doplněné Zbyňkem Stanjurou, bod i) a následující: v bodě III. i) ihned otevřela malé obchody a provozovny za stejných podmínek, za jakých jsou otevřené velké, při splnění určitých režimových opatření.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 29, přihlášeno 98, pro 49, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: j) ihned otevřela služby, opravy a servisy při splnění určitých režimových... (Šum v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Okamžik, bude nějaká připomínka k hlasování? Tak, pan poslanec.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem si teď ověřoval. Já jsem hlasoval pro, ale na sjetině mám, že jsem se zdržel, takže zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zpochybňujete? Dobře. Takže budeme nejprve hlasovat o námitce pana poslance Černohorského proti hlasování 28, předpokládám, tomu poslednímu. 29.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to vyhovět námitce? Kdo je proti?

Hlasování číslo 30, přihlášeno je rovných 100, pro 96, proti nikdo.

Budeme tedy opakovat to hlasování číslo 29 týkající se... Já poprosím paní zpravodajku, aby nám to pro jistotu řekla ještě jednou.

Poslankyně Kateřina Valachová: Ano, pane předsedo. Tedy jde o hlasování pod písmenem: i) ihned otevřela malé obchody a provozovny za stejných podmínek, za jakých jsou otevřené velké, při splnění určitých režimových opatření.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 31 přihlášeno 98, pro 48, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Tak prosím... Okamžik, ještě znova k hlasování pan předseda Jurečka. S přednostním právem.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já budu stručný. Moc se omlouvám, ale pak nechápu třeba hlasování kolegů z klubu KSČM, když tady dopoledne se pan poslanec Ondráček rozčiluje nad tím, jak jsou ty malé prodejny zavřené, jak je to neférové, tak potom nedělejte z těch lidí blbce, ale podle toho také hlasujte, když to vaši lidé takhle říkají! (Potlesk zprava, projevy nesouhlasu v řadách poslanců KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Prosím, má slovo s přednostním právem pan místopředseda Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Já bych chtěl ctěného kolegu upozornit, že v těch usneseních, která přijímáme vůči vládě, již je docela dost, a kdyby dával pozor, tak Piráti navrhovali podobné usnesení týkající se malo- a velkoobchodu, které jsme podpořili. A to pirátské usnesení má větší smysl než to, které teď bylo navrženo. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak jsme si to hezky vyjasnili. Paní zpravodajko, prosím, budeme pokračovat.

Poslankyně Kateřina Valachová: j) ihned otevřela služby, opravy a servisy při splnění určitých režimových opatření.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Poprosím o klid v sále i během hlasování! Kdo je proti?

V hlasování 32 přihlášeno 99, pro 39, proti nikdo. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: k) ihned zrušila zákaz prodeje v neděli.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 33 přihlášeno je 99 poslanců, pro 46. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: l) přehodnotila nesmyslné a kontraproduktivní pravidlo jeden zákazník na 15 metrů čtverečních.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 34 přihlášeno je 99, pro 40, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: m) umožnila postupný návrat žáků do škol při splnění určitých režimových opatření za podmínky maximální možné ochrany učitelů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování číslo 35 přihlášeno 99, pro 46, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: n) vypracovala a zveřejnila plán očkování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování číslo 36 přihlášeno je 98 poslanců, pro 31, proti 4. Zamítnuto. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: o) umožnila bohoslužby a náboženská shromáždění při splnění určitých režimových opatření.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování číslo 37 přihlášeno je 99 poslanců, pro 44, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: p) otevřela venkovní prostory ZOO a botanických zahrad při splnění určitých režimových opatření.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování 38 přihlášeno 99, pro 47, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: q) otevřela muzea a galerie při splnění určitých režimových opatření.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování 39 přihlášeno je 99 poslanců, pro 38, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: r) zrušila zákaz nočního vycházení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování číslo 40 přihlášeno je 99, pro 46, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: s) připravila zhodnocení provedených opatření, předpovědi dalšího vývoje a realistické epidemiologické modely.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 41 přihlášeno 99, pro 43, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: t) vytvořila kalkulaci ekonomických dopadů a škod vzniklých opatřeními uvedenými v systému PES.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 42 přihlášeno 99, pro 44, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní přistoupíme k hlasování bodu IV. Poslanecká sněmovna ukládá: a) prostřednictvím vlády ministryni práce a sociálních věcí a ministři zdravotnictví, aby v termínu do 3. prosince 2020 předložili Poslanecké sněmovně návrh odpuštění odvodů na zdravotní a sociální pojištění pro osoby samostatně výdělečně činné, kterým podle zákona č. 461/2020 Sb. vzniká nárok na kompenzační bonus.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 43 přihlášeno 99, pro 46, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: b) Prostřednictvím vlády ministryni práce a sociálních věcí a ministři zdravotnictví, aby v termínu do 3. prosince 2020 předložili Poslanecké sněmovně návrh odpuštění pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného zaměstnavatelem za zaměstnance v pracovním poměru těm zaměstnavatelům, kterým podle zákona č. 461/2020 Sb. vzniká nárok na kompenzační bonus.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 44, přihlášeno 99, pro 46. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat body c) a d) doplněné do IV Zbyňkem Stanjurou.

c) prostřednictvím vlády ministryni financí, aby v termínu do 3. prosince předložila Poslanecké sněmovně úpravu zákona o kompenzačním bonusu, kterou by rozšířila okruh kompenzací také pro podnikatele a provozovatele nepřímo zasažené vládními opatřeními v souvislosti s nálezem SARS-CoV-2.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 45, přihlášeno 99, pro 47, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: d) prostřednictvím vlády ministryni financí, aby v termínu do 3. prosince předložila Poslanecké sněmovně úpravu zákona o kompenzačním bonusu, kterou by umožnila souběh čerpání kompenzačního bonusu a programu Antivirus.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 46, přihlášeno 99, pro 45, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní přejdeme k bodu VI, je to poslední bod toho původního usnesení. Poděkování zdravotníkům, pracovníkům v sociálních službách a dalším jsme již přijali, tedy VI, ukládá vládě předložit minimálně den před koncem nouzového stavu zprávu o navrhovaném dalším postupu a vyhodnocení dosavadních opatření.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 47, přihlášeno 99, pro 78, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Kateřina Valachová: Pane předsedo, poslední načtené doprovodné usnesení bylo staženo předkladatelem. Tím pádem jsme se vypořádali se všemi návrhy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní zpravodajko. Končím projednávání tohoto bodu. Současně končím celou 70. schůzi Poslanecké sněmovny, jejíž program byl vyčerpán.

Teď budeme potřebovat pět minut, abychom nastavili hlasovací zařízení, takže přerušuji do 19.08 hodin.

(Schůze skončila v 19.03 hodin.)